

Joyce Meyer

Đời sống

không có

sự xung đột

**Thư viện Niềm tin Cơ-đốc
Tinlanh.Ru - 2004**

LỜI NÓI ĐẦU

“Dân ta bị diệt vì cớ thiếu sự thông biết” (Ôsê 4:6)

“Ai là mù há chẳng phải đầy tớ ta sao? (Êsaï 42:19)

Trước đây tôi đã từng là một đầy tớ của Đức Chúa Trời, bị huỷ hoại do thiếu thông biết về sự xung đột. Sự xung đột là một linh đến từ địa ngục để phá hoại, đã từng ngự trị đời sống tôi suốt một khoảng thời gian rất dài.

Trong quá khứ, tôi luôn luôn tranh chiến với ai đó hoặc với một điều gì đó. Tôi đã không nhận biết cái bẫy mà Sa tan dẫn dụ tôi. Tôi yêu Chúa, tôi đã được tái sinh, đã chịu phép Báp têm bằng Thánh Linh, đã được kêu gọi dâng trọn đời sống cho công cuộc truyền giáo. Nhưng tôi vẫn sống trong sự xung đột.

Kinh Thánh nhiều lần nói đến sự xung đột và bất hòa, mà thật ra chỉ là một. Tôi tin rằng mắt bạn cũng sẽ được mở ra khi đọc quyển sách này. Bạn sẽ thấy những hậu quả tàn phá, huỷ hoại của sự xung đột một cách rõ ràng hơn bao giờ hết. Tôi cầu xin Chúa cho bạn thấy được tác hại của nó cách rõ ràng, đến nỗi bạn sẽ luôn nhận biết và đương đầu với nó trong cuộc sống.

Ngày nay, tinh thần xung đột đang phá hoại Hội Thánh hầu như còn nhanh hơn cả việc Chúa xây dựng Hội Thánh. Hàng ngàn cuộc hôn nhân đang kết thúc bằng việc ly dị vì cớ tinh thần xung đột. Người ta mắc bệnh căng thẳng thần kinh do phải đối diện với sự xung đột. Người ta hy sinh tài sản vì xung đột nhau, và mất việc làm cũng vì sự xung đột. Sự xung đột dẫn các doanh nghiệp đến chỗ phá sản. Sự xung đột ném trẻ em vào trong trạng thái phản nghịch và hỗn loạn.

Tất cả những điều đó xảy ra, nhưng con người không nhận ra đâu là nguyên nhân của những nan đề. Làm thế nào Satan có thể bước vào đời sống - nhất là đời sống của những Cơ Đốc Nhân, những người được hỗ trợ để có thể đề kháng lại những tiêu cực trong cuộc sống?

Satan đã giành được lối vào bằng cánh cửa xung đột!

Không được để sự xung đột tiêu diệt chúng ta.

Chúa Jêsus đã ban sự bình an của Ngài để bảo vệ chúng ta. Kinh Thánh bảo chúng ta “cứ yên lặng” (Xuất 14:14) và để “sự bình an cai trị” (CôI 3:15) trong mọi tình huống. Chúng ta nên “tìm kiếm sự hòa bình, và đeo đuổi sự ấy (Thi 34:14), và là “những kẻ làm cho người hòa thuận” (Math 5:9).

Có những lời hứa tuyệt diệu trong Kinh Thánh dành cho người hòa thuận. Trong số đó có câu Kinh Thánh Thi thiên 37:37, “Hãy chăm chú người trọn vẹn, và nhìn xem người ngay thẳng; vì cuối cùng người hòa bình có phước “. Hãy suy gẫm điều đó. Người hòa bình sẽ có phước!

Sự công bình, bình an và vui vẻ là gia sản của tín đồ. Vương quốc Đức Chúa Trời bao gồm những điều ấy, thế nhưng chỉ một số ít người tuyên xưng Đấng Christ

là Cứu Chúa của mình thật sự kinh nghiệm, những lợi ích nào trong cuộc sống hằng ngày của họ. Satan đánh cắp sự bình an khỏi họ. Satan dối trá, lừa gạt và dẫn dụ tín đồ qua sự thiếu thông biết hoặc không muốn áp dụng sự thông biết của mình.

Nếu bạn đang sống trong sự xung đột, quyển sách này sẽ bày tỏ điều đó ra cho bạn. Bạn sẽ học cách thắng hơn tinh thần xung đột và sống cuộc sống bình an mà Chúa mong muốn ở bạn.

LINH XUNG ÑÓI

Vì ở đâu có điều ghen tuông tranh cạnh ấy, thì ở đó có sự lộn lạo và đùi mọi thứ ác . (Gia cơ 3:16)

Mũ sắt kêu ngạc

Khiên cầm thù

Búa xét đoán

áo choàng lửa dối

áo giáp bất nghĩa

Giày giận dữ

Gươm cay đắng

Nói ra những lời dối trá

Chương I

BẢN CHẤT CỦA SỰ XUNG ĐỘT

Linh của sự xung đột đến từ địa ngục với nhiệm vụ gieo rắc sự phá hoại bất cứ nơi nào nó đến. Chúng ta không thể thấy nó, nhưng chúng ta có thể nhận ra những dấu hiệu cho thấy sự hiện diện của nó. Tôi tin rằng sự xung đột là sự bất hòa dữ dội đầy cãi vã, tranh luận hoặc là một cơn giận dữ ngầm ngầm. Từ điển định nghĩa sự xung đột là “tranh chiến; mâu thuẫn dữ dội, thường là mãnh liệt; mối bất đồng cay đắng; một cuộc đấu tranh giữa hai kẻ thù; hoặc sự tranh chấp”. Một số từ ngữ miêu tả khác đồng nhất sự xung đột với “cãi vã thù nghịch, cãi lộn, tranh cãi, khiêu khích, bè phái”.

Nhiều người sống trong sự hủy hoại của tinh thần xung đột mà không nhận ra nó chính là cội nguồn của những nan đề của họ. Một số người tin rằng ma quỷ đứng đằng sau sự phá hoại, nhưng lại không nhận thức rằng chính họ đã mở rộng cánh cửa cho Sa tan.

Một người đàn ông thường xuyên tham dự các buổi hội thảo của tôi trong nhiều năm có lần kể cho tôi nghe một sự việc mà nó sẽ giúp bạn nhận ra mối hiểm nguy của sự xung đột. Vào một đêm kia, người đàn ông này và vợ ông ta cãi nhau kịch liệt. Khi sắp đi ngủ, Đức Thánh Linh nhắc nhở ông làm hoà với vợ mình Ông ta được nhắc bởi câu Kinh Thánh nói rằng chúng ta không được căm giận cho đến khi mặt trời lặn (Êph 4:26).

Ông ta biết việc mình phải làm, nhưng tính bướng bỉnh và kiêu ngạo của xác thịt mạnh mẽ trong ông đã khiến ông không làm điều đó. Ông ta trăn trọc, trăn trở và không ngủ được Vào khoảng 2 giờ sáng, Chúa phán với ông ta: “Ta sẽ chỉ cho con thấy điều mà con đã cho phép nó vào nhà con”.

Trong một khải tượng, ông ta thấy một con quỷ to lớn, dữ tợn mặc một chiếc áo giáp nặng nề. Ông có thể thấy rõ từng mảnh trên chiếc áo giáp và hiểu ý nghĩa tượng trưng của nó. Con quỷ đội mũ sắt kiêu ngạo và mặc giáp che ngực không công bình. Nó cầm một thanh gươm cay đắng và một tấm khiên cẩm thù. Ở thắt lưng nó có giắt cây búa xét đoán. Nó mặc áp choàng lừa dối và mang đôi giày giận dữ. Nó bước vào, nói ra những lời dối trá (xem minh họa A, trang 6).

Sự xung đột mở cửa cho đủ loại nan đề.

“Vì ở đâu có những điều ghen tuông (ghen tí) tranh cạnh (thù nghịch và tham vọng ích kỷ) ấy, thì ở đó có sự lộn lạc (bất ổn, bất hòa, phản loạn) và đủ mọi thứ ác” (Giacob 3:16),

Điều này thật là một chân lý mạnh mẽ ! Nó cho thấy rằng nếu chúng ta tránh

xa sự xung đột hoặc tranh cạnh, chúng ta cũng sẽ tránh được những nan đề như sự hỗn loạn hoặc phản nghịch. Đức Thánh Linh tỏ cho tôi thấy rằng hầu hết sự nổi loạn của thanh thiếu niên ngày nay là hậu quả trực tiếp của sự xung đột đã trở nên phổ biến giữa cha mẹ chúng trong gia đình.

Người ta nói rằng phân nửa trong số những cuộc hôn nhân kết thúc bằng việc ly dị. Tôi có thể nói quả quyết rằng rất nhiều mối xung đột dẫn đến sự cát đứt mối quan hệ hôn nhân. Khi chúng ta thấy một thanh thiếu niên bày tỏ sự nổi loạn thì thường là cậu ta đã chịu đựng và sống giữa hàng trăm cuộc cãi vã, chứng kiến những cuộc đánh nhau, cãi nhau thường xuyên của cha mẹ.

Một gia đình sống trong bầu không khí chiến tranh lạnh thay vì sự hoà thuận sẽ là một cánh cửa mở rộng cho sự nổi loạn của con cái. Chúng nó nổi loạn chỉ đơn giản là vì những hoàn cảnh trong đó chúng ta phải sống không đúng đắn. Tận trong thâm tâm, chúng biết rằng có cái gì đó (tức sự xung đột) không bình thường, vì thế chúng nổi loạn chống lại nó. Nhưng sự nổi loạn hiển nhiên tỏ ra rằng nó chống lại mọi thứ. Chúng sống trong sự bạo lực, và điều đó khiến chúng giận dữ. Cuộc đời đối với chúng chỉ là một sự hỗn loạn.

Dường như chẳng có điều gì là có ý nghĩa đối với chúng, vì thế những hành vi của chúng tỏ ra sự cay đắng vốn đã cắm rễ sâu vào trong chúng. Chúng không tôn trọng sự khuyên dạy của cha mẹ vì chúng thấy rằng cha mẹ mình là những con người không tự chủ. Vì thế chúng tin rằng cha mẹ chúng không đủ tiêu chuẩn để dạy bảo chúng.

Cách đây nhiều năm trước khi tôi giải quyết những gốc rễ của sự xung đột trong chính đời sống tôi, tôi thường sửa trị con cái về một hành vi mà chính tôi đã làm. Nhưng tôi đã không cho phép ai quở trách tôi về hành vi đó. Bởi vì tôi rất mau giận, nên hầu như lúc nào tôi cũng giận dữ. Thế nhưng, khi con tôi tỏ ra giận dữ, tôi đã lại khen trách nó về điều đó. Làm sao tôi có thể mong đợi con tôi kính trọng và tin cậy tôi, vâng phục sự sửa dạy của tôi khi chính tôi dạy chúng hành vi xấu qua cách sống của mình?

Giáo huấn một đứa trẻ chỉ bằng lời nói mà không có hành vi thích hợp đi kèm gây ra thiệt hại nhiều hơn là mang lại điều tốt. Một đứa trẻ trở nên bối rối và nổi loạn khi cha mẹ nó đòi hỏi nó làm một điều gì đó mà chính họ không làm. Nếu một người mẹ buộc con gái mình dọn dẹp nhà cửa trong khi chính bà ta không làm mà lại còn tiếp tục bày biện để cho người khác dọn dẹp, thì đứa con gái có thể làm công việc đó vì bị bắt buộc, nhưng trong lòng cô ta sẽ có sự nổi loạn chống lại cái kiểu dạy dỗ như thế. Đối với vấn đề xung đột cũng có một nguyên tắc tương tự như vậy. Một bầu không khí không ngừng xung đột trong gia đình tạo ra một môi trường mất chức năng - môi trường không có đầy tình yêu và yên bình.

Nói như thế không có nghĩa là những người làm cha mẹ thỉnh thoảng cãi nhau trước mặt con cái sẽ làm cho đứa trẻ trở nên phản nghịch. Hầu như gia đình nào thỉnh thoảng cũng có những mối bất hòa. Vấn đề là cha mẹ xử lý chúng như thế nào. Thật là tốt khi một đứa trẻ thấy rằng người ta có thể mâu thuẫn nhau, nhưng khi biết mình sai phải thừa nhận điều đó và nhanh chóng xin lỗi.

Sự xung đột đã từng là một vị khách thường xuyên của gia đình chúng tôi

trong nhiều năm. Từ khi còn bé cho đến khi tôi bỏ nhà đi vào năm 18 tuổi, tôi đã bị cha tôi làm nhục tôi về tính dục về thể xác, về lời nói và về tình cảm. Tôi đã sống giữa bạo lực và giận dữ.

Vì bị hành hạ, lăng nhục ở nhà, cả quãng đời niên thiếu của tôi đầy sợ hãi, bối rối và hổ thẹn. Cha tôi kiểm soát tôi bằng sự giận dữ và ngầm dọa. Ông ấy không bao giờ hiển nhiên bắt buộc tôi phục tùng ông ấy, nhưng ông ấy thực sự buộc tôi phải giả vờ ưa thích những gì ông ấy làm. Tôi tin rằng chính điều này, cùng với sự việc tôi không thể bộc lộ cảm xúc thật của mình đã khiến tôi bị tổn thương sâu sắc.

Tôi đã bỏ đi trong lúc cha tôi đang ở sở làm. Sau đó một thời gian ngắn tôi kết hôn với một thanh niên tỏ ra quan tâm tới tôi. Ông chồng mới của tôi là một tay mánh khôi, trộm cắp, bịp bợm và thường thất nghiệp. Anh ta đã bỏ rơi tôi ở California chỉ với một hào lẻ và một thùng giấy đựng những chai sô-đa.

Hậu quả của sự lạm dụng này đã khiến tôi giận dữ và dễ nổi nóng. Tôi có nhiều nan đề nội tâm và chúng bộc lộ thành những nan đề trong các mối quan hệ. Nói đơn giản, tôi rất khó sống hòa thuận với người khác.

Đang khi tôi lớn lên trong mối quan hệ với Chúa, tôi bắt đầu khao khát sự bình an. Lúc tôi nhận ra mình đòi khát sự bình an biết chừng nào, Đức Thánh Linh bắt đầu dạy tôi về sự xung đột và những mối hiểm nguy của nó. Tôi học cách nhận ra nó và chống trả ma quỷ khi nó tấn công. Bây giờ tôi đối xử với sự xung đột như với bệnh dịch - một kẻ thù nguy hiểm sẽ mang đến sự phá hoại nếu bỏ ngỏ không chống trả nó.

Có lần sau một cuộc họp mặt, một phụ nữ đến nói với tôi rằng cả gia đình bà ta đã được giải phóng như thế nào nhờ những cuộn băng ghi các bài giảng của tôi về sự xung đột Bà ấy nói rằng sau khi nghe tôi giảng về điều đó, Chúa đã bày tỏ cho bà thấy rằng con quỷ xung đột đang lừa dối cả dòng họ gia đình bà qua nhiều thế hệ. Lịch sử gia đình bà đầy những cuộc xung đột và ly dị, những anh em trai, những chị em gái điên cuồng giận dữ đối với nhau, và con cái căm ghét cha mẹ mình.

Bà ta đã mua toàn bộ loạt bài dạy về sự xung đột, và bắt đầu nghiên cứu để tài này. Bà đã nhanh chóng nhận ra sự xung đột và chống lại nó. Cuộc sống của bà trở nên bình an, và những người thân của bà cũng lần lượt được giải phóng bởi cùng một chân lý đó.

“Nếu các ngươi hằng ở trong đạo ta, thì thật là môn đồ ta; các ngươi sẽ biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các ngươi” (Giăng 8:31,32).

Tôi tin rằng nhiều người khi đọc quyển sách này sẽ tìm thấy chân lý, phơi bày kẻ thù xung đột đang ẩn nấp. Thông thường người ta tranh cãi về những vấn đề nhỏ nhặt - những điều thậm chí không khác biệt là mấy. Khi sự xung đột bước vào mọi thứ đường như không còn khả năng kiểm soát. Người ta điên tiết lên nhưng thường là sau đó người ta them chí không nhớ được vấn đề đã bắt đầu như thế nào.

Trong gia đình cũng như trong chức vụ của chúng tôi, chồng tôi -Dave- và tôi đã học biết cách nhận ra những triệu chứng của sự xung đột. Dave và tôi cùng làm việc với nhau trong chức vụ và phải có nhiều quyết định. Vì cá tính của chúng tôi

khác nhau, chúng tôi thường không cùng tư tưởng trong các vấn đề, hoặc thường nhìn nhận sự việc một cách khác nhau.

Chúng tôi thảo luận nhiều điều, nhưng chúng tôi có thể nhận ra khi nào cuộc thảo luận đã bị ảnh hưởng bởi sự xung đột. Chúng tôi làm việc nghiêm khắc để giữ cho mỗi quan hệ của chúng tôi cũng như chức vụ tránh xa khỏi sự xung đột.

Chúng tôi đối phó với sự xung đột và những người gieo rắc nó. Sự xung đột phải đến thông qua một người nào đó. Khi một số người đến làm việc cho chúng tôi trong chương trình “Sống Trong Lời Chúa”, chúng tôi nói với họ trong suốt kỳ huấn luyện của họ rằng chúng tôi sẽ không dung chịu sự xung đột. Chúng tôi khuyến cáo họ cảnh giác với việc xét đoán và phê bình, những điều sẽ mở cửa cho sự xung đột. Chúng tôi khuyên họ đem những lời phê bình của họ về người khác cho Chúa - chứ không phải cho những người đồng nghiệp. Chúng tôi dạy họ bước đi trong tình yêu với những người cùng làm việc, giàu lòng khoan dung và mau chóng bỏ qua khi bị tấn công.

Bạn không bao giờ được quên rằng xung đột là một linh đế từ địa ngục để mang sự phá hoại đến mọi lĩnh vực trong cuộc sống của bạn. Nếu bạn muốn bước đi trong chiến thắng, hãy học cách nhận ra linh của sự xung đột và đối phó với nó. Bạn có thể bắt đầu sự đối phó bằng lời cầu nguyện, nhưng bạn cũng phải học cách đối phó với nó như Kinh Thánh dạy trong Êuphêso 6:12

“Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy”

Hãy học cách đánh trả linh của sự xung đột, và từ chối làm kẻ khích động cho nó. Hãy học cách xác định những cánh cửa mà qua đó linh của sự xung đột sẽ cố sức bước vào đời sống bạn.

Chương 2

XUNG ĐỘT ĐẾN QUA NHỮNG CÁNH CỬA NÀO?

Có ba cánh cửa thường mở rộng cho phép linh của sự xung đột bước vào đời sống chúng ta. Đó là cánh cửa môi miệng, cánh cửa kiêu ngạo và cánh cửa tranh cãi. Chúng ta phải học cách khóa chặt những cánh cửa này và kiên quyết không mở cửa cho ma quỷ bước vào đời sống chúng ta qua sự xung đột.

Cánh Cửa Môi Miệng.

“Cái lưỡi cũng như lửa; ấy là nơi đô hội của tội ác ở giữa các quan thể của chúng ta, làm ô uế cả mình, đốt cháy cả đời người., chính mình nó đã bị lửa địa ngục đốt cháy” (Giacô 3:6)

Những lời nói sai lầm hoặc không đúng lúc thật sự có thể làm bùng lên ngọn lửa. Lời nói sai lầm càng nhiều, ngọn lửa càng lớn. Qua nhiều năm, tôi đã học cách kìm chế môi miệng. Cách tốt nhất để dập tắt ngọn lửa là cắt đứt nguồn nhiên liệu. Đừng châm dầu vào lửa.

Nhiều cuộc cãi vã có thể tránh được đơn giản bởi một ai đó quyết định không nói gì nữa. “Lời đáp êm nhẹ làm nguôi cơn giận; còn lời xăng xóm trêu thẹn nộ thêm” (Châm ngôn 15:1), và “lưỡi hiền lành (cùng với quyền năng chữa lành) giống như một cây sự sống” (Châm ngôn 15:4). Lời nói chứa đầy sức mạnh - có thể là sức mạnh sáng tạo, mà cũng có thể là sức mạnh hủy diệt. Lời nói có thể mang đến quyền năng của Đức Chúa Trời mà cũng có thể mang đến quyền lực của Sa tan. Một cái lưỡi hiền lành có khả năng xoa dịu, một lời đáp êm nhẹ đem bình an đến giữa cơn náo động.

Khi tôi cảm thấy sự xung đột sắp sửa đến qua môi miệng của mình, tôi lại càng cẩn thận với lời nói của mình hơn nữa. Nếu phải tiếp tục nói, tôi cẩn thận lựa lời mà nói. Tôi cũng cảnh giác với ngữ điệu và cử chỉ của mình. Sự vâng phục tiếng phán nhắc nhở của Đức Thánh Linh luôn luôn dẫn chúng ta đến đắc thắng, còn sự bướng bỉnh theo ý riêng chẳng khác nào mồi ma quỷ tấn công vào chúng ta.

“Môi kẻ ngu muội vào cuộc tranh cạnh, và miệng nó chiêu theo sự đánh đập” (Châm ngôn 1 8 :6).

Tôi đã từng thường xuyên là một “chuyên gia” trong việc thuyết phục người khác chấp nhận ý kiến của mình là đúng đắn. Tuy nhiên điều đó đã dẫn tôi đến chỗ mở cửa cho sự xung đột. Nhiều lần tôi phải nhượng bộ, yên lặng và tin cậy Đức Chúa Trời là Đấng giải quyết mọi tình huống. Hãy để cho Đức Thánh Linh thuyết phục, Ngài sẽ mang đến sự bình an hơn là chúng ta cố sức làm điều đó.

Dave và tôi đã học biết cách lắng nghe tiếng Đức Thánh Linh trong lĩnh vực này. Nhiều lần chúng tôi đã bất đồng ý kiến với nhau. Thật ra Dave không phải là

người khó hòa thuận, mà trái lại, anh ấy rất dễ thích nghi và hòa thuận. Nhưng có những vấn đề mà cả hai chúng tôi đều có cơ sở vững chắc cho ý kiến của mình, thì chúng tôi không tìm cách thuyết phục nhau mà để chính Chúa làm việc đó. Đôi khi Chúa thuyết phục Dave, đôi khi Ngài thuyết phục tôi. Nếu tôi cứ khăng khăng buộc Dave theo ý kiến của mình, sự xung đột sẽ xảy ra; nhưng khi tôi hạ mình khiêm nhường dưới bàn tay quyền năng của Đức Chúa Trời và chờ đợi Ngài, tôi học biết rằng chỉ một mình Ngài có thể thuyết phục được chồng tôi trong những tình huống đó.

Nói ra từ sự khôn ngoan hơn là từ cảm xúc.

“Lời vô độ đâm xoi khác nào gươm; nhưng lưỡi người khôn ngoan vốn là thuốc hay” (Châm ngôn 12:18).

“sự giận dữ của kẻ ngu muội liền lộ ra tức thì; còn người khôn khéo che lấp sỉ nhục mình” (Châm ngôn 12:16).

Khi ai đó xúc phạm hoặc làm tổn thương chúng ta, chúng ta cố thể nhanh chóng bộc lộ thành lời những cảm xúc bị thương tổn của mình. Tuy nhiên, tốt hơn là chúng ta nên lờ đi sự thương tổn và để Chúa làm việc với người đã làm tổn thương chúng ta.

Có nhiều lúc cần phải cáo trách người khác, nhưng điều tối quan trọng là phải bước đi trong sự hòa bình và nhạy bén với tiếng phán của Đức Thánh Linh trong mỗi tình huống. Đôi khi tôi không muốn cáo trách một vấn đề nào đó, nhưng Chúa phán bảo tôi phải làm điều đó. Và rồi có những lần tôi giận sôi lên và muốn lên tiếng bảo cho ai đó đừng đối xử tệ với tôi hoặc đừng lợi dụng tôi nữa, nhưng dù ước muốn của tôi có mạnh như thế nào đi chăng nữa, Đức Thánh Linh liên tục bảo tôi hãy để yên chuyện đó.

Đừng đổ dầu vào lửa để rồi mở cửa cho sự xung đột. Cái lưỡi có thể làm bùng lên một ngọn lửa khủng khiếp trong đời sống chúng ta. Nhưng hễ khi nào lời nói sai đốt lên ngọn lửa, thì những lời nói phải thì, hoặc sự yên lặng, có khả năng dập tắt ngọn lửa đó.

Cảnh Cảnh Kiêu Ngạo

“Sự kiêu ngạo chỉ sanh ra điều cãi lộn; còn sự khôn ngoan ở với người chịu lời khuyên dạy” (Châm 13:10).

Hãy luôn nhớ rằng “điều cãi lộn” chính là sự xung đột. Câu Kinh Thánh này cho chúng ta biết sự xung đột đến qua cánh cửa Kiêu ngạo. Dù rằng những lời nói sai lầm có thể mở cửa cho sự xung đột, chính lòng kiêu ngạo đã làm cho chúng ta không chịu yên lặng để được hòa thuận. Lòng kiêu ngạo ra lệnh cho tôi phải nói - tôi phải là người nói lời sau cùng.

Sự kiêu ngạo không dẫn tôi đến đắc thắng, mà trái lại, lời Chúa dạy rằng lòng kiêu ngạo dẫn tôi đến chỗ bị hủy diệt (Châm 16:18). Không thể hy vọng có sự bình an nếu không sẵn sàng hạ mình xuống. Mỗi năm có hàng ngàn cuộc ly dị, đa số chỉ vì một lý do duy nhất là lòng kiêu ngạo. Không bên nào chịu nói “Tôi xin lỗi”, không bên nào chịu thừa nhận “tôi sai”.

Ápđia I:3 cho biết, “Sự kiêu ngạo của lòng người đã lừa dối người”. Lòng kiêu ngạo đã lừa dối người ta, khiến người ta cứ nghĩ rằng mình đúng trong khi mình đã

sai. Tôi sẽ thảo luận sự lừa dối này trong chương kế tiếp.

Xét đoán, chỉ trích, ngồi lê đôi mách, và bịa đặt là những tác nhân tạo cơ hội cho sự xung đột, nhưng tất cả những thói đó đều sinh ra từ lòng kiêu ngạo. Bản chất sự xét đoán chính là: “Anh khiếm khuyết, còn tôi trọng vẹn”.

Một ví dụ cho thấy lòng kiêu ngạo và sự xét đoán dần đến thất bại như thế nào là câu chuyện được chép trong Lu ca 18:10-14 như sau:

“Có hai người lên đền thờ cầu nguyện : một người Pharisi và một người thâu thuế. Người Pharisi đứng cầu nguyện thầm như vậy: Lạy Đức Chúa Trời, tôi tạ ơn Ngài, vì tôi không phải như người khác, tham lam (kẻ cướp), bất nghĩa (trong lòng và trong cuộc sống), gian dâm, cũng không phải như người thâu thuế này. Tôi kiêng ăn một tuần lễ hai lần, và nộp một phần mười về mọi món lợi của tôi.

Người thâu thuế đứng xa xa, không dám ngược mắt lên trời, dám ngực mà rắng: Lạy Đức Chúa Trời, xin thương xót (tỏ lòng từ bi, khoan dung) lấy tôi, vì tôi là kẻ có tội.

Ta nói cùng các người, người này trở về nhà mình, được xưng công bình (được tha tội và đứng thẳng trước mặt Đức Chúa Trời) hơn người kia; vì ai tự nhắc mình lên sẽ phải hạ xuống, ai tự hạ mình xuống sẽ được nhắc lên”.

Lưu ý rằng lòng kiêu ngạo sẽ theo chúng ta thậm chí ngay trong phòng cầu nguyện. Chúng ta có thể nghĩ rằng mình đang cầu thay cho ai đó về những tội lỗi của họ, nhưng thật ra đó là khởi đầu của tinh thần chỉ trích và xét đoán. Lòng kiêu ngạo có thể bịt mắt chúng ta đối với những yếu đuối của mình, đồng thời lại thúc đẩy chúng ta vạch lá tìm sâu sai cho người khác.

Cánh Cõi Tranh Cãi

Lịch sử cho thấy những người Pharisi dành nhiều thì giờ cho việc tranh cãi về Kinh Thánh. Một trong những từ ngữ được chọn để định nghĩa xung đột là “tranh cãi”. Cơ Đốc Nhân thường sụp bẫy của sự xung đột qua việc tranh luận Kinh Thánh. Chín người, mười ý, ai cũng muốn bảo vệ ý kiến của mình và tìm mọi cách thuyết phục người khác theo ý mình. Sự xung đột mau chóng bước vào và phá hủy các mối tương giao.

Trước đây không lâu, chúng tôi có ba nhân viên còn rất trẻ tuổi, và đời sống thuộc linh cũng chưa trưởng thành. Chỉ một thời gian ngắn sau khi họ bắt đầu làm việc, chúng tôi nhận được một báo cáo của các nhân viên khác cho biết họ đã nhận thấy sự xung đột giữa ba nhân viên mới này do bất đồng quan điểm về một số phần trong Kinh Thánh. Sự tranh luận về Kinh Thánh là hậu quả của sự kiêu ngạo tâm linh. Đây là loại kiêu ngạo mà Đức Chúa Trời ghiếc nhất. Bất bình, cãi vã và tranh đấu là những điều mà lời Chúa chống nghịch một cách mạnh mẽ nhất.

Dave và tôi đã trao đổi với ba nhân viên đó, và thật vui mừng, họ đã dễ dàng phục thiện. Cánh cửa tranh cãi đóng lại, và sự xung đột chấm dứt.

Khi nào chúng ta còn nghĩ rằng mình biết mọi thứ thì chúng ta vẫn là kẻ không biết gì cả. Khi chúng ta tin rằng mình còn phải học nhiều điều và ngưng phát biểu ý kiến, thì cuối cùng chúng ta sẽ đi đến chỗ thông biết. Sứ đồ Phao lô dạy rằng:

“Vì tôi đã đoán định rằng ở giữa anh em, tôi chẳng biết (chẳng quen, chẳng

bày tỏ tri thức, chẳng nhận thức) sự gì khác ngoài Đức Chúa Jêsu Christ (Đấng Mêsi), và Đức Chúa Jêsu Christ bị đóng đinh trên cây thập tự” (I Côrinhtô 2:2)

Phaoô không những là người Pharisi mà ông còn tự nhận mình là “con của dòng Pharisi” (Công vụ 23:6). Ông đã từng là một trong những nhân vật đứng đầu phe Pharisi, và là người học cao hiểu rộng. Thế nhưng ông nói rằng ông thù quên tất cả những gì ông nghĩ là mình biết, để “biết Đức Chúa Jesus Christ và Đức Chúa Jêsu Christ bị đóng đinh trên cây thập tự”.

Qua nhiều năm, tôi đã nhận biết mình phải bị đóng đinh vào thập tự giá với Đấng Christ thường xuyên nếu tôi muốn thoát khỏi tâm tính kiêu ngạo. Tôi phải “biết Đức Chúa Jêsu Christ, và Đức Chúa Jêsu Christ bị đóng đinh trên cây thập tự”. Rất thường xuyên chúng ta không hiểu những câu Kinh Thánh như câu Kinh Thánh nói trên, do đó chúng ta lướt qua chúng và bỏ lỡ một bài học rất quan trọng. Thư Rôma cho biết chúng ta sẽ không đồng trị với Chúa nếu chúng ta không chịu khổ với Ngài.

“Lại nếu chúng ta là con cái (của Ngài), thì cũng là kẻ kế tự (của Ngài): kẻ kế tự với Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ (chia sẻ sự kế tự với Ngài) miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài” (Rôm 8:17).

Giờ đây tôi hưởng được sự vinh quang của một đời sống bình an, nhưng tôi đã phải chịu khổ trong quá trình học biết cách đè nén lòng kiêu ngạo và cầm giữ môi miệng mình khi Đức Thánh Linh phán bảo tôi làm như thế. Tôi cũng phải học biết rằng khi tôi nghĩ mình đúng, rất có thể tôi đã sai.

Chương 3

TÔI NGHĨ MÌNH ĐÚNG, NHƯNG CÓ THỂ TÔI SAI

Thư Giacô dạy chúng ta rằng nếu chúng ta có sự xung đột trong đời sống và sự kiêu ngạo trong lòng, thì sự kiêu ngạo sẽ trỗi dậy lừa dối chúng ta, bảo rằng chúng ta đang bước đi trong chân lý.

“Nhưng nếu anh em có sự ghen tương (ghen tị) cay đắng và sự tranh cạnh (thù nghịch, tham vọng ích kỷ) trong lòng mình, thì chớ khoe mình và nói dối nghịch cùng lẽ thật” (Giacô 3:14).

Trên phương diện thực tế, điều đó có thể hiểu như thế này: Dave và tôi có thể xung đột và lòng kiêu ngạo thuyết phục tôi rằng tôi đúng; rồi sự bất bình, giận dữ ngầm ngầm được biện hộ bởi vì Dave không chịu nghe lời tôi.

Đây là một câu chuyện làm ví dụ. Một buổi tối nọ, chúng tôi mời một cặp vợ chồng khác đi ăn tối, và chúng tôi đến đón họ. Trước đó lâu lắm rồi, chúng tôi cô đơn nhà họ nhưng chỉ một lần, nên trên đường đi, Dave quay sang bảo tôi: “Chắc anh không nhớ đường đến nhà họ”.

Tôi nhanh nhảu nói: “Ô, không sao, em nhớ đường mà”, rồi bắt đầu chỉ đường cho anh ấy. Nhưng sau khi nghe tôi chỉ đường, Dave nói: “Thật anh, anh không nghĩ rằng em chỉ đúng đường”.

Tôi kêu lên: “Dave, anh có bao giờ chịu nghe em đâu! Ngữ điệu và cùi chỉ của tôi khiến anh ấy biết rằng tôi biết mình đúng và không muốn anh ấy bàn cãi gì cả. Vì tôi cứ nắn nì, anh ấy đồng ý đi theo con đường tôi chỉ dẫn. Tôi nói rằng ngôi nhà của họ màu nâu, nằm trong một con hẻm cụt ở cuối một khu phố như thế này, như thế này; và chỉ dẫn anh ấy ở tất cả những ngã rẽ.

Khi xe chúng tôi đã vào khu phố mà tôi tin rằng nhà của họ ở đó, tôi chỉ một chiếc xe đẹp nằm trên lề đường và nói: “Em biết mình đi đúng đường rồi đó, vì em nhớ lần trước em cũng thấy chiếc xe đẹp nằm uở đó đó!”. Tôi tự cho rằng mình đúng đến nỗi tâm trí tôi cũng lừa dối tôi.

Kiêu hãnh và lừa dối luôn đi với nhau. Chúng tôi đi đến cuối phố và - đố bạn biết điều gì xảy ra? - không có ngôi nhà màu nâu! Không có hẻm cụt? Tôi đã sai lầm thật tệ hại.

Có bao giờ bạn cảm thấy chắc chắn tuyệt đối rằng bạn đúng trong một chuyện gì đó chưa? Tâm trí bạn dường như chứa toàn những sự kiện và chi tiết chứng minh cho sự đúng đắn của bạn - nhưng cuối cùng bạn sai bét. Đức Chúa Trời dùng những kinh nghiệm như thế để cho chúng ta thấy thái độ kiêu ngạo mở rộng cửa chào đón sự xung đột như thế nào!

Khi Dave và tôi đối diện những tình huống như thế, Đức Chúa Trời làm cho chúng tôi nói rằng: “Tôi nghĩ mình đúng, nhưng có thể tôi sai”. Quả là đáng ngạc nhiên vì sau nhiều năm chúng tôi đơn giản thực hiện hành động khiêm nhường đó mà đã tránh được biết bao nhiêu là cuộc cãi vã.

Tín ñoaphai tránh xa sõi xung ñoá.

“Vả, tôi tớ của Chúa không nên ưa sự tranh cạnh (tranh chiến và ganh đua); nhưng phải ở tử tế với mọi người (giữ gìn dây hòa bình); có tài dạy dỗ, nhịn nhục” (II Timôthê 2:24).

Nghiên cứu thượng văn, câu 23, chung ta nhận thấy bí quyết tránh xung đột.

“Hãy cự những lời biện luận điên dại và trái lẽ, vì biết rằng chỉ sanh ra điều tranh cạnh mà thôi” (câu 23).

Tôi tin rằng câu Kinh Thánh thật sự có ý nói: “tránh xa những cuộc nói chuyện của những người không biết mình đang nói gì, và mỗi người đang tranh cãi chuyện vô ích”. Hầu như người ta thường xuyên cãi nhau về những chuyện không đâu vào đâu. Xin chú ý, cụm từ “đIÊN DẠI VÀ TRÁI LẼ” trong câu 23 ám chỉ những chuyện vặt vãnh, chẳng là cái gì cả nếu đem so sánh với những chuyện khác thật sự quan trọng.

Trước đây, Dave và tôi khi xem phim hay tivi thường tranh cãi diễn viên nào đang đóng vai các nhân vật trong phim. Đối với tôi thường như Dave cho rằng một nửa các nhân vật trong điện ảnh là do Henry Fonda đóng.

“Ô nhìn kia, Henry Fonda đóng trong phim này!”, anh ấy kêu lên khi chúng tôi xem một phim nào đó trên tivi.

“Đó không phải là Henry Fonda”, tôi trả lời và rồi tranh luận, cãi vã, xung đột xảy ra. Vì muốn biết ai đúng, chúng tôi phải thức khuya hơn chỉ để xem tên các diễn viên ở cuối phim, và một trong hai người kêu lên: “Thấy chưa, đã bảo mà!”

Giữa những cuộc cãi vã như vậy, Đức Thánh Linh phán với lòng tôi rằng hành động của chúng tôi tầm thường biết bao so với công tác của Thiên Quốc mà chúng tôi đã được Ngài kêu gọi thực hiện. Ngài chỉ cho tôi thấy đó chính là điều mà Thư Timôthê đã bảo chúng tôi hãy tránh xa.

Tôi đã dùng câu Kinh Thánh này trong nhiều bài giảng dạy, và người ta luôn nhận được phước hạnh qua câu Bản Dịch Amplified. Trong nhiều trường hợp, không ai thật sự biết họ đang nói cái gì - nhưng mọi người nghĩ rằng họ biết. Lòng kiêu ngạo muốn tỏ ra thông thái. Kết quả là ma quỷ đắc thắng vì đã gieo rắc sự xung đột.

Tại sao người ta tranh đấu mãnh liệt như thế để chứng tỏ mình đúng? Tại sao việc cho rằng mình sai lại khó như thế? Tại sao việc chứng tỏ mình đúng lại quan trọng đến như thế? Chúa Jêsus thường xuyên bị kết tội là làm điều xấu, nhưng Ngài không bao giờ cố bào chữa cho chính mình. Ngài để cho người ta nghĩ rằng Ngài sai, và điều đó chẳng làm r้าย Ngài chút nào cả.

Chúa Jêsus đã có thể hành động như thế vì Ngài biết Ngài là ai. Ngài không quan trọng danh tiếng của mình, Ngài không cố gắng để chứng minh cái gì cả. Ngài tin cậy Cha Thiên Thượng là Đáng minh oan cho mình. Nhiều năm tôi đã cảm thấy thật tồi tệ khi nghĩ rằng mình là “ai”. Vì muốn khẳng định mình, tôi phải nghĩ rằng

lúc nào tôi cũng đúng. Tôi tranh cãi và cãi tới cùng để chứng minh mình đúng.

Ai đó luôn thách thức tôi. Tôi đã sống trong thất vọng khi tôi cứ cố gắng thuyết phục mọi người rằng tôi biết những gì tôi nói. Thật là một sự tự do kỳ diệu khi tôi không còn phải làm như thế nữa. Chúa Jêsus đã đến để buông tha kẻ bị cầm tù được tự do trọn vẹn. Rõ ràng những người hay tranh cãi chuyện “điên dại trái lẽ” chỉ để chứng minh họ đúng thì hẳn nhiên chẳng được tự do.

Khi con người mới của tôi bắt đầu châm rẽ và lập nền trong Đáng Christ, tôi đã kinh nghiệm sự tự do càng hơn trong lĩnh vực này. Sự quý trọng và giá trị của con người tôi không dựa trên việc chứng tỏ với người khác rằng mình đúng, mà đặt trên nền tảng Chúa Jêsus đã yêu tôi đến nỗi chết thay cho tôi và cho tôi hưởng mối tương giao một cách cá nhân với Ngài.

Tôi dần dần nhận ra rằng quyền năng thuộc linh vĩ đại được khai phóng ra từ sự hiệp nhất và hòa thuận.

Chương 4

QUYỀN NĂNG THUỘC LINH ĐƯỢC KHAI PHÓNG TỪ SỰ HIỆP NHẤT VÀ HÒA THUẬN

Nếu không có sự hiệp nhất và hòa thuận, sẽ không có quyền năng thuộc linh thật sự. Quyền năng vĩ đại được bày tỏ trong và qua đời sống của các tín hữu thời Hội thánh đầu tiên. Sách Công vụ Các Sứ Đồ đoạn 2 cho chúng ta biết lý do của quyền năng đó: “Ngày nào cũng vậy, cứ chăm chỉ đến nhà thờ với một mục đích thống nhất” (câu 46). Họ có cùng một khái tượng, một mục tiêu, và họ đang cùng chạy về phía một cái đích duy nhất. “Mọi người nghe đoạn, thì một lòng cất tiếng lên câu Đức Chúa Trời...” (Công vụ 4:24).

Họ đã đồng lòng cầu nguyện (Công vụ 4:24), sống với nhau trong tinh thần hòa hiệp (Công vụ 2:44), quan tâm đến nhau (Công vụ 2:46), đáp ứng nhu cầu của nhau (Công vụ 4:34), và sống một đời sống đầy đức tin (Công vụ 4:31). Hội Thánh đầu tiên mà sách Công vụ Các Sứ Đồ miêu tả đã sống hiệp nhất với nhau - và đã bày tỏ quyền năng lớn lao. Thế nhưng quyền năng của Hội Thánh đã suy giảm khi Hội Thánh phân chia thành nhiều bè phái với nhiều ý kiến khác nhau. Chúa không bao giờ muốn có nhiều hệ phái trong Hội Thánh của Ngài. Con người đã không thể sống trong hòa thuận chỉ vì lòng kiêu ngạo, và những vấn đề xuất phát từ lòng kiêu ngạo đã dẫn Hội Thánh đến chỗ phân chia thành nhiều phái khác nhau.

Tôi quả quyết rằng khi chúng ta mặt gặp mặt với Chúa Jêsus và hỏi Ngài xem ai đúng, thì chúng ta sẽ biết rằng không ai trong chúng ta hoàn toàn đúng cả. Chỉ tình yêu mới có thể giữ con người trong sự hiệp nhất và hòa thuận - tình yêu và một quyết định mạnh mẽ là sẽ làm bất cứ điều gì cần thiết để có thể sống trong hòa bình.

Phao lô thúc giục mọi người sống trong sự hòa thuận.

“Anh em hãy hiệp ý với nhau, đồng tình yêu thương, đồng tâm, đồng tư tưởng mà làm cho tôi vui mừng trọn vẹn” (Phi líp 2:2).

Hãy thử hình dung cuộc sống vĩnh hiển, đầy niềm vui chúng ta có thể có, và quyền năng sẵn ban cho những ai bằng lòng trả giá để sống cuộc sống như Chúa Jêsus dạy bảo.

Tôi muốn ngụ ý gì khi nói “trả giá”? Hãy xem câu kế tiếp:

“Chớ làm sự chi vì lòng tranh cạnh (thông qua tinh thần tranh đấu, xung đột, ích kỷ, hoặc mục tiêu không xứng đáng), hoặc vì hư vinh, nhưng hãy khiêm nhường (sự hạ mình trong tâm trí), coi người khác như tôn trọng hơn mình (nghĩ tốt hơn về người khác cao hơn là chính mình)”.

Điều đó không thể xảy ra nếu không có ước muốn vâng phục Đức Thánh Linh trong mọi tình huống mà xung đột sắp có cơ hội bộc phát. Đức Thánh Linh dẫn dắt chúng ta vào trong sự hòa bình chứ không phải sự loạn lạc. Ý muốn của Đức Chúa Trời là con dân Ngài bước đi trong quyền năng, thế nhưng sẽ không có quyền năng thuộc linh thật sự nếu không có hòa bình.

Phao lô cũng khuyên giục Hội Thánh Éphêsô sống trong hòa thuận.

“Phải khiêm nhường đến đâu, mềm mại (không ích kỷ, dịu dàng, hòa nhã) đến đâu, phải nhịn nhục, lấy lòng yêu thương mà chịu nhau, dùng dây hòa bình mà giữ gìn sự hiệp một của Đức Thánh Linh” (Éphêsô 4:2,3).

Phao lô khuyên dạy tín hữu Éphêsô sống trong hòa thuận. Để làm được điều đó, họ sẽ phải tìm kiếm quyền lợi cho người khác đồng thời bỏ qua những lầm lỗi của người khác. Cách duy nhất để có thể thực hiện điều này là bước đi trong tình yêu. Tình yêu thương chẳng kiếm tư lợi, nhưng chăm về lợi cho người khác.

Xung đột là sản phẩm của lòng ích kỷ. Nó đến từ việc muốn làm vừa lòng chính mình - bằng mọi giá. Xác thịt, nếu không chịu sự điều khiển của Đức Thánh Linh, sẽ làm tất cả khả năng của nó để có thể được điều nó muốn: “Phải cho tôi cái tôi muốn, lúc tôi muốn, cách tôi muốn, và phải làm ngay bây giờ!” Đó là giọng điệu của người sống xa cách Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Để sống trong hòa thuận, chúng ta phải sẵn lòng tha thứ nhanh chóng và thường xuyên. Chúng ta phải không được để cho mình dễ bị tổn thương. Chúng ta phải giàu lòng vị tha, và nhịn nhục bén bỉ (kiên nhẫn).

Kết Nối Khiết Sồi Hòa Bình

Tôi cầu nguyện cho bạn để khi bạn đọc hết quyển sách này, bạn đổi khát sự hòa bình đến nỗi bạn sẽ làm bất cứ điều gì bạn thấy phải làm để giữ mình tránh xa khỏi sự xung đột. Lời Chúa dạy dỗ, khuyến khích và thúc giục tín đồ giữ mình tránh xa sự xung đột và sống trong hòa bình. Tại sao? Bởi vì Đức Chúa Trời muốn chúng ta sống cuộc đời phước hạnh, đầy quyền năng; mà điều đó không thể có nếu không có hòa bình.

Phao lô dạy chúng ta rằng điều duy nhất mà chúng ta nên tranh đấu là bảo vệ sự hòa thuận trong đời sống chúng ta (xem II Côrinhtô 13:11). Nếu bạn muốn tranh đấu vì một điều nào đó, hãy tranh đấu để đuổi sự xung đột ra xa. Nói cách khác, bạn phải sорт sảng, tích cực. Hãy làm bất cứ điều gì có cần để giải phóng cuộc sống khỏi sự xung đột. Phẩm chất của cuộc đời bạn sẽ bị thay đổi rất nhiều nếu có sự xung đột.

Sự hòa bình ràng buộc chúng ta vào Đức Thánh Linh quý giá. Thánh Linh của Đức Chúa Trời là một linh của sự hòa bình. Chúa Jêsus là Hoàng Tử của Hòa bình. Khi Ngài sắp thăng thiên về trời, Ngài nói với các môn đồ rằng:

“Ta để sự bình an lại cho các ngươi, ta ban sự bình an cho các ngươi; ta cho các ngươi sự bình an chẳng phải như thế gian ghe. Lòng các ngươi chớ bối rối và đừng sợ hãi chấm dứt sự việc để cho mình bị lay động và bối rối; đừng cho phép mình sợ hãi, bị đe dọa, hèn nhát và bất an” (Giăng 14:27).

Sau khi phục sinh, Chúa Jêsus đã hiện ra cho các môn đồ của Ngài xem thấy. Phúc âm Giăng đoạn 20 thuật lại sự hiện ra của Ngài như sau: “Đức Chúa Jêsus đến

đứng chính giữa các môn đồ mà phán rằng: Bình an cho các ngươi!” (câu 19); “Ngài lại phán cùng môn đồ rằng: Bình an cho các ngươi” (câu 21). Ngay cả khi các môn đồ đang ở trong phòng đóng kín cửa, Chúa Jêsus cũng đứng chính giữa họ mà phán rằng: “Bình an cho các ngươi” (câu 26). Tôi cho rằng hiển nhiên Chúa muốn bảo trọng: “Hãy ở trong sự bình an!” Một số câu khác bảo chúng ta hãy giữ yên lặng (xem I Côrinhtô 14:30).

Chúa Jêsus đã ban sự bình an cho chúng ta, nhưng nó sẽ vượt khỏi chúng ta nếu chúng ta không cương quyết bám chặt vào nó.

Gần đây tôi có nhận một bức thư từ một cặp vợ chồng đã từng tham dự một buổi hội thảo chúng tôi tổ chức tại Florida, cho biết rằng xiềng xích của sự xung đột suốt 27 năm qua trên đời sống của họ đã bị đứt tung. Mặc dù họ là Cơ Đốc Nhân, và họ yêu nhau, nhưng họ chưa bao giờ hưởng được sự bình an trong mối quan hệ với nhau. Họ bất bình, tranh cãi và dường như không thể hòa thuận với nhau. Họ cố vấn khuyên bảo những tín hữu thác trong Hội thánh của họ, nhưng họ lại sống trong sự dần vặt, lén án bởi vì chính họ không thể làm được những điều mà họ khuyên dạy người khác.

Bức thư cho biết: “Chúng tôi đã đạt được một bước đột phá nhờ vào bài giảng dạy của bà về sự xung đột. Chúng tôi chưa bao giờ nhận thức được vấn đề mà chúng tôi đã đối diện. Nhưng bây giờ chúng tôi tìm ra nó, và bởi đó chúng tôi có thể sống trong chiến thắng.”

“Thà một miếng bánh khô mà hòa thuận, còn hơn là nhà đầy thịt tế lễ lại cãi lộn nhau (Châm ngôn 17:1).

Đức Chúa Trời không hài lòng hoặc thỏa mãn với những của lễ tôn giáo trong một nhà đầy xung đột. Nhiều năm trước khi khám phá ra lẽ thật về sự xung đột, nhà chúng tôi đúng là một của tế lễ tôn giáo đi kèm với sự xung đột. Chúng tôi đã thực hiện rất nhiều hành vi tôn giáo hay thuộc linh, nhưng không có sự hòa bình trong gia đình chúng tôi.

Tôi nhớ lúc đó chúng tôi đã tranh đấu, cãi lyny suốt cả quãng đường đến nhà thờ vào sáng Chúa Nhật, nhưng lại tỏ vẻ rất thuộc linh ngay khi đến gần những người mà chúng tôi quen biết. Tôi nghĩ rằng tất cả chúng tôi đã mang một cái “gương mặt Nhà thờ” - một gương mặt rất khác so với khuôn mặt thật của chúng tôi ở nhà. Chúng tôi nhanh chóng khám phá ra rằng Đức Chúa Trời không tìm kiếm nhưng Cơ Đốc Nhân giả mạo. Ngài chỉ muốn những điều chân thật! Ngài không cần những người “nói hay”, nhưng Ngài cần những người sống theo điều mình nói đó.

Những ngày ấy Chúng tôi đã nói về quyền năng, sự thịnh vượng, sự chũa lành và sự thành công nhưng chúng tôi không sở hữu được những điều đó. Giống như đi mua hàng hóa bằng mắt chỉ nhìn thấy chúng trong tủ kính ở các cửa hiệu, chúng ta có thể thấy nó nhưng không biết làm thế nào để có nó trong tay. Và sau đó Đức Chúa Trời đã bày tỏ cho chúng tôi thấy rằng nơi nào có sự xung đột, nơi đó không thể có quyền năng hay sự thịnh vượng.

Chương 5

XUNG ĐỘT ẨNH HƯƠNG NHƯ THẾ NÀO ĐỐI VỚI SỰ THỊNH VƯỢNG

Chúng ta có rất nhiều lời hứa của Chúa trong Kinh Thánh rằng Ngài sẽ ban phước và làm cho chúng ta được thịnh vượng. Đức Chúa Trời là thành tín và chân thật đối với lời của Ngài, nhưng lời hứa của Ngài thường tùy thuộc vào sự đáp ứng của chúng ta.

“Đức Chúa Trời là thành tín (đáng tin cậy, luôn giữ đúng lời hứa của Ngài), Ngài đã gọi anh em được thông công với Con Ngài là Đức Chúa Jês~ls Christ, Chúa chúng ta. Hỡi Anh em, tôi nhơn danh Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, khuyên anh em thấy đều phải đồng một tiếng nói với nhau, chớ phân rẽ nhau ra, nhưng phải hiệp một ý một lòng cùng nhau. Vì, hỡi anh em, bởi người nhà Cô-lô-ê, tôi có được tin rằng trong anh em có sự tranh cạnh (I Côrinhtô 1:9 ,1 l).

Chúng ta thích đọc những lời hứa của Chúa mà không có từ ngữ “nhưng” và “nếu”. Trong câu Kinh Thánh này, Phao lô nói rằng Đức Chúa Trời là thành tín trong việc giữ lời hứa của Ngài, nhưng chúng ta phải hiệp một ý một lòng cùng nhau. Tín hữu Hội Thánh Côrinhtô cũng là những con người như chúng ta, những con người sống trong các mối liên hệ với người khác, tranh cạnh nhau về những vấn đề mà đáng lẽ ra họ phải bỏ ra sau lưng.

“Tôi có ý nói rằng trong anh em mỗi người nói như vậy: Ta là môn đồ của Phao-lô; ta là của A-bô-lô, ta là của Sê-pha, ta là của Đấng Christ” (I Côrinhtô 9:12).

Đối với tôi dường như chỉ có những cái tên là thay đổi trong các cuộc tranh cãi của chúng ta ngày nay. Ngày nay chúng ta nghe “Tôi là người Công giáo, Tôi là người thuộc giáo hội Luther, tôi là người thuộc giáo phái Baptist, Tôi là người của giáo phái Ngũ Tuần”. Hãy đọc tiếp câu 13.

“Đấng Christ bị phân rẽ ra sao? Có phải Phao-lô đã chịu đóng đinh trên cây thập tự thế cho anh em, hay là anh em đã nhơn danh Phao-lô mà chịu phép báp tem sao?”

Phao lô đang bảo tín hữu Hội Thánh Côrinhtô chuyên tâm vào Chúa Cứu Thế - chứ không phải một con người nào cả. Chúng ta cũng phải làm như thế. Đôi khi chúng ta quá lo lắng về việc làm của ai đó đến nỗi chúng ta quên hết những gì về Chúa Jêsus.

Những lời hứa của Đức Chúa Trời luôn chân thật. Ngài là thành tín, nhưng chính Ngài yêu cầu chúng ta phải hòa thuận với nhau. Phước hạnh luôn tràn trề cho những ai bằng lòng trả giá.

Sồi Hiệp Yêu Cầu Nguyễn

“Quả thật, ta lại nói cùng các người, nếu hai người trong các người thuận nhau ở dưới đất mà cầu xin không cứ việc chi, thì Cha ta ở trên trời sẽ cho họ” (Mathiô 18 : 19).

Tôi còn nhớ khi Dave và tôi hiệp nhau cầu nguyện, nhưng lại không thấy kết quả mạnh mẽ như điều mà chúng tôi đã được dạy trước đó. Khi Đức Chúa Trời phơi bày vấn đề xung đột trong cuộc sống của chúng tôi tôi nhận ra rằng Ngài đáp lời cầu nguyện hiệp nhau chỉ khi nào lời cầu nguyện đó xuất phát từ những con người hoà thuận với nhau. Nếu chúng ta đã tranh đấu với nhau suốt tuần, rồi lại nắm tay nhau, cúi đầu đến trước mặt Chúa, thì sẽ chẳng có chút quyền năng nào cả để mong lay động Ngài.

Lời cầu nguyện hiệp nhau sẽ không có tác dụng nếu một người nói xấu ông Mục sư, sau đó bị bệnh và nhờ ông Mục sư cùng hiệp ý với mình cầu nguyện xin Chúa ban một phép lạ trên thân thể anh ta. Bản dịch Kinh Thánh Diễn Giải nói rằng sự hiệp ý cầu nguyện chỉ có hiệu quả khi người cầu nguyện “hòa thuận cùng nhau, làm hòa với nhau” (Mathiô 18:19).

Chúa đã cho tôi một ví dụ tuyệt diệu về sự hòa thuận khi tôi đang giảng dạy tại một Hội Thánh kia. Tôi yêu cầu cả ban nhạc trở lại bục và trình bày một bài hát tùy họ chọn lựa. Dĩ nhiên tôi biết rằng bởi vì tôi không yêu cầu một bài hát cụ thể nào cả, có thể mỗi người trong số họ chọn một bài khác nhau. Khi nhạc ban nhạc chơi đàn và hát, âm thanh thật khủng khiếp! Không có sự hài hòa gì cả. .

Rồi tôi yêu cầu họ hát bài “Chúa Jêsus Yêu Tôi”. Bài hát nghe thật ngọt ngào, êm ái và mang đến sự an ủi tuyệt vời Tôi nêu rõ ra rằng sự bất hòa là tiếng ồn cho lỗ tai của Đức Chúa Trời, nhưng sống trong hòa thuận sẽ tạo ra một âm thanh thật ngọt ngào cho Ngài. Chúa đánh giá cao quyết định và sự hy sinh của chúng ta để sống trong sự hòa thuận, và Ngài dạy chúng ta hãy hiệp nhau đến trước mặt Ngài trình lên những điều cầu xin, Ngài sẽ đáp lời. Sự hòa thuận mang lại sức mạnh bao nhiêu thì sự xung đột khiến chúng ta yếu đuối bấy nhiêu!

Nồng Cảm Trời Ôn Phổi Cuả Nỗi Chúa Trời

“Kia, anh em ăn ở hòa thuận nhau Thật tốt đẹp thay! Ấy khác nào dầu quý giá đổ ra trên đầu, Chảy xuống đầu, tức râu của A-rôn, Chảy đến trán áo người; Lại khác nào sương móc Hẹt-môn Sa xuống các núi Si-ôn; Vì tại đó Đức Giê-hô-va đã truyền lệnh ban phước, Tức là sự sống cho đến đời đời (Thi thiêng 133).

Tôi rất yêu thích Thi thiêng này, một Thi thiêng minh chứng cho những gì tôi đang cố gắng giảng dạy, một thi thiêng thật hay, thật đáng yêu thích. Cuộc sống vui thỏa biết chừng nào khi con người sống trong sự hiệp một và tránh xa những xung đột. Không có gì tệ hại hơn một gia đình hoặc một mối quan hệ chất chứa sự xung đột giận dữ ngầm ngầm. Sự hiệp một giống như dầu đổ trên đầu thầy tế lễ thượng phẩm. Nơi nào có xung đột, nơi đó không thể có sự xức dầu thánh.

Nơi nào có sự hiệp một, nơi đó Đức Chúa Trời sẽ truyền ban ơn phước của Ngài. Vô số người đang tìm kiếm sự thịnh vượng. Họ đi đến những buổi hội thảo về chuyên đề thịnh vượng và đọc nhiều sách vở nói về thịnh vượng và thành công. Điều đó không sai vì chúng ta cần được huấn luyện và thông tin, nhưng Kinh Thánh

làm sáng tỏ vấn đề tại sao sự thịnh vượng lảng tránh một số người, trong đó có chính gia đình chúng tôi suốt một khoảng thời gian dài. Chúng tôi có sự hiểu biết đúng đắn của trí óc - chúng tôi đã thừa nhận và xưng tội, đã tin Chúa- thế nhưng vẫn còn thiếu một mắc xích. Chúng tôi đã đang sống trong xung đột mà không nhận ra rằng chính điều đó đã cản trở phước hạnh Chúa dành cho chúng tôi.

Có lẽ bạn sẽ không thể bước đi trong hòa bình với tất cả những cá nhân mà bạn biết. Đừng lo ngại rằng Chúa sẽ không thể ban phước cho bạn. Kinh Thánh cho biết: “Nếu có thể được, thì hãy hết sức mình mà hòa thuận với mọi người” (Rôm 12:18). Nếu bạn là người làm cho người khác hòa thuận, phước hạnh của Đức Chúa Trời sẽ tuôn tràn trên bạn như trên Apraham.

Kinh Thánh cho chúng ta biết Apraham rất giàu có: “Vả, Apraham rất giàu có súc vật, vàng và bạc” (Sáng thế ký 13:2). Chúng ta hãy cùng xem xét một trong những nguyên nhân của sự giàu có và thịnh vượng ấy.

“Xứ đó không đủ chỗ cho hai người ở chung, vì tài vật rất nhiều cho đến đỗi không ở chung nhau được. Trong khi dân Ca-na-an và dân Phê-rê-sít ở trong xứ, xảy có chuyện tranh giành của bọn chăn chiên Ap-ram cùng bọn chăn chiên Lót. Ap-ram nói cùng Lót rằng: Chúng ta bà cốt nhục, xin người cùng ta chẳng nên cãi lẫy nhau và bọn chăn chiên ta cùng bọn chăn chiên người cũng đừng tranh giành nhau nữa” (Sáng thế ký 13:6-8).

Điều trước hết chúng ta thấy ở Apraham (sau này Chúa đổi tên thành Apraham) là ông cực lực chống lại sự xung đột. Một số người tin rằng sự xung đột giữa một số người trong nhóm của họ hoặc dưới quyền của họ thì không phải là vấn đề của họ. Tôi đã học được rằng nếu tôi không có hành động thích hợp để loại trừ sự xung đột giữa hai nhân viên, thì xung đột sẽ lan tràn ra khắp cả tổ chức của chúng tôi. Những người lãnh đạo tốt phải đối diện mầm mống của sự xung đột.

Một sự hỗn loạn ngấm ngầm phía sau hậu trường lại luôn luôn gây ra những nan đề có thể thấy rõ. Một số người có thể không liên hệ những nan đề hằng ngày trong cuộc sống với sự xung đột kín giấu, bởi vì họ không nhận thức được mối hiểm nguy của sự xung đột. Họ có thể cứ quở trách ma quỷ và cố gắng kháng cự lại những nan đề của họ. Trong thực tế, nan đề sẽ không bao giờ được giải quyết cho đến khi nào sự xung đột bị cắt bỏ và không để cho quay trở lại.

Áp-ram biết rõ điều này, vì vậy ông tích cực chống lại sự xung đột. Xung đột đang xảy ra giữa bọn chăn chiên của Áp-ram và của Lót. Chắc hẳn áp ram biết chắc rằng xung đột sẽ cứ lan ra và rồi nó sẽ tác động đến mối liên hệ cá nhân giữa áp ram và Lót, và ông không muốn điều đó xảy ra chút nào cả. Nếu bạn là một người lãnh đạo, bạn có trách nhiệm giải quyết ngay những xung đột đang xảy ra giữa những người dưới quyền của mình.

Tôi trở nên mệt mỏi với việc cần giải quyết các vấn đề hâu như lúc nào cũng xảy ra. Một lần tôi nói với Dave: “Khi nào chúng ta sẽ không còn lúc nào cũng phải đối phó với ai đó hoặc điều gì đó?”, anh ấy trả lời: “Không bao giờ”.

Tuy nhiên bây giờ điều đó không còn là nan đề của tôi nữa, bởi vì tôi không cho phép các vấn đề làm tôi bối rối. Tôi làm hết khả năng để giải quyết với các nan đề, và tin cậy Đức Chúa Trời là Đấng giúp tôi đối xử với những người đó theo cách

mà Ngài muốn đối xử với họ.

Khi Chúa bắt đầu kêu gọi Dave và tôi bước vào chac vụ hâu việc Chúa trọn thời gian, Ngài dạy chúng tôi cách mà chúng tôi phải sống và bởi đó chúng tôi đã thấy những kết quả tốt đẹp. Ngài bảo rằng: “Hãy đuổi sự xung đột ra xa khỏi cuộc sống con, gia đình con và chức vụ của con. Hãy bước đi trong sự trung thực, và việc gì con làm hãy làm hết sức mình”. Nhiều năm đã trôi qua kể từ thời điểm đó, và chúng tôi đã từng thấy nhiều tổ chức truyền giáo thất bại hoặc cứ ở trong tình trạng con đỏ chỉ vì họ không đạt được một hay cả ba lĩnh vực nói trên.

Xung đột là kẻ giết người. Nó hủy diệt sự xức dầu, phước hạnh, sự thịnh vượng, sự bình an và niềm vui. Hãy đánh đuổi nó ra xa khỏi đời sống bạn! Hãy kiên quyết không để cho sự xung đột đánh cắp những gì bạn đáng được hưởng trong cương vị là con cái của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời đã phán với Áp-ram những lời đầy quyền năng, và rõ ràng là áp ram đã kiên quyết không để cho sự xung đột đến đánh cắp phước hạnh của Đức Chúa Trời. Tôi tin chắc rằng Đức Chúa Trời cũng sẽ ban cho bạn sự mặc khải khi bạn đọc quyển sách này.

Bạn có thể tự hỏi tại sao bạn không được thịnh vượng dù bạn đã hiến dâng đời sống mình cho Ngài và tin nơi những lời hứa của Ngài. Hoặc bạn có thể tự hỏi tại sao công tác truyền giáo của bạn thiếu quyền năng và không phát triển gì cả. Thế thì bạn có đang chất chứa xung đột trong hôn nhân, trong gia đình, hoặc trong công tác truyền giáo hay không? Có phải bạn đang ủng hộ cho một mối xung đột trong Hội Thánh hoặc trong công việc của bạn? Bạn phải xem sự xung đột như là một căn bệnh chết người, và hãy làm tất cả những gì bạn có thể để ngăn chặn không cho nó đến gần bạn.

Áp-ram đã giải quyết tình huống như thế nào khi xung đột trỗi dậy giữa bọn chăn chiên của ông và của Lót? Lót và Áp-ram cần phân rẽ nhau ra để mỗi người đều có đủ đất cho bọn chăn chiên của họ. Giả sử có hai công ty cùng làm việc chung trong một văn phòng, và cùng phát triển như nhau. Sau một thời gian, cả hai công ty sẽ nhận ra rằng nhân viên của họ đang tranh giành chỗ trống, máy móc và thiết bị văn phòng.

Họ đã có một thời gian hòa thuận với nhau, cùng chia sẻ những tiện nghi của văn phòng bởi vì cả hai đều là những công ty nhỏ; nhưng giờ đây đã đến lúc một công ty phải dọn đi nơi khác, nếu cả hai đều muốn phát triển hơn nữa. Giống như hai cây được trồng trong cùng một chậu, khi rễ của chúng đã dày đặc trong chậu và không còn đất để châm rễ nữa, thì cả hai cây không thể tăng trưởng được nữa trong một cái chậu đã trở nên quá nhỏ đối với chúng.

Áp-ram đã tự hạ mình xuống, nhường cho Lót quyền ưu tiên chọn lựa vùng đất mà ông ta muốn. Đối với tôi, thật thú vị khi Ap ram đã làm như thế, bởi vì nếu áp ram không bao phủ Lót trong những ơn phước của mình, có thể Lót đã chẳng nhận được điều gì cả. Ap ram đã mang Lót đi cùng, đã chia sẻ cho Lót những gì ông có. Chúng ta hãy xem cách ứng xử của Áp-ram:

“Toàn xứ há chẳng ở trước mặt người sao? Vậy, hãy lìa khỏi ta; nếu ngươi lấy bên hữu, ta sẽ qua bên tả. Lót bèn ngược mắt lên, thấy khắp cánh đồng băng bên

sông Giô-đanh, là nơi (trước khi Đức Giê-hô-va chưa phá hủy thành Sôđôm và Gô-mô-rơ) thây đều có nước chảy tưới khắp đến Xoa; đồng đó cũng như vườn của Đức Giê-hô-va và như xứ Ê-díp-tô vậy. Lót bèn chọn lấy cho mình hết cánh đồng bằng bên sông Giô-đanh và đi qua phía Đông. Vậy, hai người chia rẽ nhau “(Sáng thế ký 13:9-11).

Đây là một tình huống dễ bùng nổ xung đột, một cơ hội mà xung đột đang phát huy ảnh hưởng trên bọn chăn chiên của Áp-ram và của Lót, để từ đó ảnh hưởng đến chính Áp-ram và Lót. Áp-ram đã ứng xử thật khôn ngoan, nhưng nó đòi hỏi nơi ông sự khiêm nhường và lòng tin cậy nơi Đức Chúa Trời là Đấng nắm giữ tương lai của ông. Trước hết, ông để Lót chọn lựa phần đất mà Lót muốn. Làm sao Lót có thể giận dữ được khi Apram đổi xử với ông ta một cách yêu thương và tử tế như thế? Dĩ nhiên, Lót chọn phần đất tốt nhất – thung lũng Jordan màu mỡ, có nước chảy khắp cánh đồng. Ông ta đã chọn lựa một cách ích kỷ, chỉ nghĩ đến mình mà không nghĩ đến Áp-ram. Hãy xem hậu quả của sự chọn lựa đó.

“Áp-ram ở trong xứ Ca-na-an, còn Lót ở trong thành của đồng bằng và dời trại mình đến Sôđôm. Vả, dân Sôđôm là độc ác và kẻ phạm tội trọng cùng Đức Giê-hô-va” (Sáng thế ký 13:12,13).

Lót đã di chuyển tới một nơi đầy hỗn loạn. Lòng ích kỷ luôn dẫn đến những nan đề. Böyle giờ hãy xem áp-ram sinh sống ra sao sau tình huống này.

“Sau khi Lót ra khỏi Áp-ram rồi, Đức Giê-hô-va phán cùng áp-ram rằng: Hãy nhường mắt lên, nhìn từ chỗ ngươi cho đến phương bắc, phương nam, phương đông và phương tây: Vì cả xứ nào ngươi thấy, ta sẽ ban cho ngươi và cho dòng dõi tui đời đời. Ta sẽ làm cho dòng dõi ngươi như bụi trên đất; thế thì, nếu kẻ nào đếm đặng dòng dõi ngươi vậy Hãy đứng dậy đi khắp trong xứ, bề dài và bề ngang; vì ta sẽ ban cho ngươi xứ này” (Sáng Thế ký 13:14-17).

Áp-ram đã từ bỏ, hay “gieo ra” những gì ông có, để có thể vâng theo những nguyên tắc thuộc linh. Và hột giống của sự vâng lời đã đơm hoa kết quả cho ông trong lời hứa của Chúa: Ngài ban cho ông tất cả những gì mắt ông có thể thấy được áp-ram tin rằng Đức Chúa Trời sẽ ban thưởng cho sự vâng lời của ông. Chúng ta cũng có thể làm thế!

Chương 6

TIN CẬY ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ ĐẤNG BẠN THƯỞNG CHO BẠN

Chúng ta có thể sống với nỗ lực tự chăm sóc chính mình, nhưng chúng ta cũng có thể sống tin cậy Đức Chúa Trời là Đấng chăm sóc chúng ta. Khi chúng ta bước vào mối tương giao với Chúa, chúng ta sẽ nhận thức rằng chúng ta có một món lời rất đáng kinh ngạc : Chúa muốn chăm sóc chúng ta? Chúng ta có thể nghỉ hưu, không còn lo toan việc tự chăm sóc chính mình nữa.

Tôi đã kiệt sức về tâm thần, cảm xúc và thể xác sau nhiều năm nỗ lực tự chăm sóc chính mình. Bởi vì tôi đã trải qua thời niên thiếu bị lạm dụng thể xác và cảm xúc bởi chính những con người mà lẽ ra phải chăm sóc tôi, rồi lại bị lợi dụng một lần nữa trong cuộc hôn nhân đầu tiên, nên tôi đã tự nghĩ rằng tự chăm sóc chính mình thì an toàn hơn là dựa vào bất kỳ ai khác.

Trước khi bước vào mối tương giao với Chúa Jésus, nhiều người không thể tin ‘cậy’ người khác bởi vì cuộc đời của họ trong quá khứ đã bị nhiều tổn thương. Đức Chúa Trời không giống như những người khác. Chúng ta có thể tin cậy nơi Ngài? Thi Thiên 23:6 cho chúng ta biết: “Quả thật, trọn đời tôi phước hạnh và sự thương xót sẽ theo tôi”.

Mặc dù Đức Chúa Trời muốn chăm sóc chúng ta, nhưng cánh tay Ngài đã bị cột trói bởi sự vô tín và những hành vi chịu theo xác thịt của chúng ta. Ngài chờ đợi cho đến khi nào chúng ta từ bỏ việc tự chăm sóc lấy mình và đặt niềm tin nơi Ngài, nương dựa vào Ngài. áp-ram chọn lựa cách cư xử trong tình yêu để giữ mình tránh xa sự xung đột. Ông cũng nương cậy vào sự chăm sóc của Chúa chứ không cố gắng tự chăm sóc lấy mình. Nếu ông cố gắng tranh đấu để đòi hỏi mình được đối xử công bằng hắn ông đã không cho phép Lót quyền chọn lựa phần đất tốt nhất.

Hiem Hoa Cua Viec Tối Chăm Soc

Chính trong cuộc đời tôi, tôi đã khám phá ra rằng rất khó có thể bước đi trong sự vâng phục Chúa và trong tình yêu với những người đồng sự, nếu như mối quan tâm hàng đầu của tôi là “Tôi” không bị tổn thương và không bị lợi dụng. Thật là được yên ủi biết chừng nào khi được bảo đảm bởi sự chăm sóc đặc biệt của Chúa: “Hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay săn sóc anh em” (I Phiero 5:7). Cầu Kinh Thánh thật tuyệt diệu! Cố gắng tự chăm sóc chính mình là một trong những gốc rễ chính yếu của sự xung đột.

Chúa Jésus đã tin cậy Cha Thiên Thượng là Đấng chăm sóc Ngài, ngay cả

trong những tình huống xấu nhất xảy ra cho Ngài.

“Ngài bị rửa mà chẳng rửa lại, chịu nạn mà không hề hăm doạ, nhưng cứ phó mình cho Đấng xử đoán công bình” (I Phiero 2:23).

Khi chúng ta đối diện với những tình huống dường như vượt quá khả năng kiểm soát của mình, hoặc khi chúng ta bị xúc phạm, bị lợi dụng, lẽ tự nhiên là chúng ta muốn dàn xếp mọi thứ theo ý thích của mình. Chúa muốn ban cho chúng ta điều tốt nhất, vì thế, chúng ta phải tin cậy nơi Ngài. Có vô số lời hứa của Đức Chúa Trời trong Kinh thánh, tất cả đều được ban ra với sự đòi hỏi đức tin, Phaoôlô có nói đến “lượng đức tin mà Đức Chúa Trời đã phú cho từng người” (Rôma 12:3). Đức tin là một món quà từ Đức Chúa Trời, lớn lên và phát triển khi chúng ta sử dụng nó. Chúng ta có quyền chọn lựa việc chúng ta làm gì với đức tin, nơi nào chúng ta gieo trồng đức tin.

Nếu tôi chọn phương cách đặt đức tin (tin và nương dựa) vào chính tôi, tôi hoàn toàn có quyền làm như thế. Tuy nhiên, tôi sẽ nhanh chóng nhận ra rằng việc tự chăm sóc không mang đến những kết quả siêu nhiên. Chúng ta cần những kết quả siêu nhiên trong cuộc sống, và cách để nhận được chúng là hãy để cho Chúa làm Chúa của chúng ta.

Chúa rất lịch sự, Ngài sẽ không quản lý chúng ta nếu chúng ta không mời Ngài làm điều đó. Định luật về đức tin được đề cập trong I Phiero 5:7 là: Bạn hãy chấm dứt việc tự chăm sóc lấy mình, và để Chúa chăm sóc bạn! Sự quan phòng của Chúa lúc nào cũng sẵn sàng cho chúng ta, nhưng chúng ta có thể sẽ không bao giờ hưởng được điều đó chỉ vì chúng ta không chịu yên nghỉ, cứ muốn tự lo cho mình.

Những lời dạy của Chúa được nhắc đi nhắc lại rằng Ngài là đòn lũy, là người binh vực, là phần thưởng cho chúng ta (xem Thi thiêng 27: 1 ; 59:9; Mathiô 22:44). Ngài mang công lý và sự đền bù cho cuộc đời chúng ta (xem phục truyền luật lệ ký 32:35; Thi thiêng 89:14). áp ram tin cậy Ngài và Ngài đã ban thưởng cho ông. Chúa đã mang đến sự công bằng. Ngài ban cho áp ram hậu tự nhiều đến nỗi không thể đếm được, và đất đai nhiều hơn so với số ông có trước đó.

Ngược lại, Lót cố gắng tự lo cho mình bằng cách chọn lựa phần tốt nhất. Ông hành động theo cách tự nhiên của người thế gian. Dân bản xứ nơi ông chọn lựa là những người cực kỳ hung ác. Ông đã linh nghiệm sự hủy hoại bởi vì sự chọn lựa ích kỷ của mình.

Chúng ta cũng sẽ kinh nghiệm sự thất bại như Lót nếu cứ cố gắng tự chăm sóc lấy mình thay vì tin cậy Đức Chúa Trời. Kẻ thù chúng ta có thừa quyền lực, và chúng ta sẽ thật sự thất bại trước sức mạnh của chúng nếu thiếu đức tin nơi Đức Chúa Trời. Nương cậy vào bản thân sẽ luôn luôn dẫn đến thất bại. Chúng ta phải “không để lòng tin cậy trong xác thịt bao giờ” (Phi líp 3:3), không nơi xác thịt của chính chúng ta, cũng không nơi xác thịt của ai khác.

Những Lời Hứa Của Chúa Trời

“Người sẽ kêu cầu ta, ta sẽ đáp lời người; trong sự gian truân, ta sẽ ở cùng người, giải cứu người và tôn vinh người” (Thi thiêng 91:15).

Có ba lời hứa rõ rệt cho những ai tin cậy và kêu cầu Chúa:

1. Chúa hứa ở cùng chúng ta trong gian truân.

2. Chúa hứa giải cứu chúng ta.

3. Chúa hứa tôn vinh chúng ta.

Tôn vinh có nghĩa là đặt lên một địa vị cao. Khi Đức Chúa Trời tôn vinh một tín đồ, Ngài cất nhắc người đó lên.

“Vậy hãy hạ mình xuống dưới tay quyền phép của Đức Chúa Trời, hầu cho đến ký thuận hiệp Ngài cất nhắc anh em lên” (I Phiero 5:6).

Kết quả của sự từ bỏ nỗ lực tự lo liệu cho chính bạn là tính khiêm nhường, và chính hành động của đức tin đó đưa tín hữu thẳng vào hàng ngũ những người được Chúa cất nhắc. Khi bạn tin cậy Đức Chúa Trời, bạn đang trên con đường thăng tiến. Đức Chúa Trời sẽ tôn vinh bạn và ban thưởng cho bạn vì bạn đã đặt đức tin nơi Ngài.

Chúa Jēsus đã giao phó chính mình Ngài và mọi sự cho Đấng xét xử công bình.

“Vả, không có đức tin thì chẳng hề có thể nào ở cho đẹp lòng Ngài - Vì kẻ đến gần Đức Chúa Trời phải tin rằng có Đức Chúa Trời, và Ngài là Đấng hay thưởng cho kẻ tìm kiếm Ngài” (Hêbôr 11:6)

Theo cách thức của thế gian, bạn làm việc chăm chỉ để sau đó nhận được phần thưởng; nhưng trong cơ cấu tổ chức của Đức Chúa Trời, bạn tin cậy hoàn toàn để nhận được phần thưởng. Tôi không có ý nói rằng chúng ta phải sống thụ động, tiêu cực; nhưng tôi mạnh mẽ khuyên giục chúng ta tránh xa những việc làm của xác thịt. Sống trong sự điều khiển của xác thịt là mồi xung đột xen vào giữa bản thân chúng ta, cũng như vào mối quan hệ với Chúa và với những người cùng hầu việc Ngài.

Hãy xem xét những câu Kinh Thánh dưới đây, là những câu Kinh Thánh khuyến khích bạn yên nghỉ, không cố gắng tự lo liệu cho chính mình nữa và trông đợi sự ban thưởng của Đức Chúa Trời đang khi bạn đặt đức tin vào Ngài.

“Sau các việc đó, trong sự hiện thấy có lời Đức Giê-hô-va phán cùng áp-ram rằng: Hỡi áp-ram! ngươi chớ sợ chi; ta đây là một cái thuẫn đỡ cho ngươi; phần thưởng của Người sẽ rất lớn” (Sáng Thế Ký 15:1)

“Giêng mỗi của Đức Giê-hô-va là ngay thẳng, làm cho lòng vui mừng; Điều răn của Đức Giê-hô-va trong sạch, làm cho mắt sáng sủa. Sự kính sợ Đức Giê-hô-va là trong sạch, hằng còn đến đời đời. Các mạng linh của Đức Giê-hô-va là chân thật, thay đều công bình *cái* Các điều ấy quý hơn vàng, thật báu hơn vàng ròng; Lại ngọt hơn mật, hơn nước ngọt của tàng ong. Các điều ấy dạy cho kẻ tôi tớ Chúa được không hiểu; Ai gìn giữ lấy, được phần thưởng lớn thay” (Thi thiêng 19:8-11)

“Giêng mỗi của Đức Giê-hô-va là ngay thẳng, làm cho lòng vui mừng. Điều răn của Đức Giê-hô-va trong sạch làm cho mắt sáng sủa. Sự kính sợ Đức Giê-hô-va là trong sạch, hằng còn đến đời đời; Các mạng lich của Đức Giê-hô-va là chân thật, thay đều công bình cả. *Cái* điều ấy quý hơn vàng, thật báu hơn vàng ròng; Lại ngọt hơn mật, hơn nước ngọt của tàng ong. Các điều ấy dạy cho kẻ tôi tớ Chúa được thông hiểu; Ai gìn giữ lấy, được phần thưởng lớn thay” (Thi thiêng 19:8-11)

“Người ta sẽ nói rằng: Quả hẳn có phần thưởng cho kẻ công bình. Quả hẳn có Đức Chúa Trời xét đoán trên đất” (Thi thiêng 58:11)

“Vì ta sẽ giải cứu người chắc thật, người sẽ không ngã dưới lưỡi gươm; người sẽ lấy được sự sống mình như kẻ cướp vì đã để lòng trông cậy nơi ta. Đức Giêhôva phán vậy” (Giêrêmi 39:18).

“Song khi người cầu nguyện, hãy vào phòng riêng, đóng cửa lại, rồi cầu nguyện Cha người, ở nơi kín nhiệm đó; và Cha người, là Đấng thấy trong chỗ kín nhiệm, sẽ thưởng cho người”(Mathio 6:6).

Thay vì cố gắng “làm” cho ai đó đối xử tốt với tôi, tôi đã học cầu nguyện cho họ và tin cậy Chúa là Đấng chăm sóc tôi, và cách này tốt hơn. Tín đồ có thể cầu nguyện trong nơi riêng tư, và thường là cầu nguyện trong nước mắt; nhưng Đức Chúa Trời sẽ ban thưởng cho chúng ta cách công khai.

Sứ đồ Giacôđã chỉ rõ cho chúng ta thấy xung đột đến như thế nào thông qua việc chúng ta tự chăm sóc lấy mình.

“Những điều chiến đấu tranh cạnh trong anh em bởi đâu mà đến? Há chẳng phải từ tình dục anh em vẫn hay tranh chiến trong quan thể mình sao? Anh em ganh tị và tham muối mà chẳng được chi; anh em giết người và ghen ghét mà chẳng được việc gì hết; anh em có sự tranh cạnh và chiến đấu; anh em chẳng được chi, vì không cầu xin” (Giacô 4:1,2)

Tôi đã khám phá ra rằng những người hay thất vọng thì thường rất khó có thể hòa thuận. Nhiều năm tôi sống trong các việc làm của xác thịt, luôn luôn nỗ lực tự lo liệu cho chính mình, thì tôi cũng đã sống trong xung đột. Hầu như lúc nào tôi cũng bất hòa với người khác. Trong tôi luôn có sự tranh cạnh, và tôi cứ tạo ra những cuộc cãi vã, tranh chiến với những người tôi có liên hệ.

Tự lo liệu cho bản thân sẽ dẫn đến xung đột. Tin cậy Đức Chúa Trời sẽ dẫn đến bình an. Sự xung đột đến từ việc tự chăm sóc chính mình cuối cùng sẽ hủy hoại những người không tin cậy sự chăm sóc của Đức Chúa Trời.

Chương 7

SỰ XUNG ĐỘT PHÁ HOẠI NHƯ THẾ NÀO?

Có lần tôi được nghe kể về một cặp vợ chồng Cơ Đốc Nhân đã bị mất tất cả tài sản trong một vụ hỏa hoạn. Sự mất mát này đã khiến cho những người quen biết của đôi vợ chồng này bối rối. Về vẻ bề ngoài, họ là những con người khá hoàn hảo. Họ vừa tốt nghiệp trường Kinh Thánh và đang sửa soạn bước vào công tác truyền giáo trọn thời gian. Họ có máy thu băng và rất nhiều băng ghi âm bài giảng, họ dán những câu khẩu hiệu lên xe hơi, họ mặc áo có in những câu nói về Chúa Jêsus. Cách họ nói chuyện cho thấy họ là những người đã học biết Kinh Thánh. Thảm kịch xảy ra cho họ đã khiến bạn bè và những người quen của họ thắc mắc. Tại sao điều đó lại xảy ra cho những người đang bước đi trong đức tin?

Có lẽ bạn cũng biết những trường hợp tương tự, thế nhưng chúng ta không thể thấy được những vấn đề bên trong. Một sinh viên trường Kinh Thánh học chung với đôi vợ chồng này đã tiết lộ rằng cuộc sống vợ chồng của họ đầy xung đột. Họ thường đến lớp trong sự căng thẳng với nhau thấy rõ. Không phải ai cũng biết điều đó, nhưng sinh viên này đã nhận biết rõ sự hiện diện của xung đột giữa họ.

Sau này, họ thừa nhận rằng trước đó Đức Chúa Trời đã không ngừng làm việc với họ về mối liên hệ cá nhân của họ với nhau cũng như sự xung đột trong gia đình họ. Họ đã không chịu hạ mình xuống và vâng phục ý muốn của Đức Chúa Trời. Một nhà đầy của tế lễ nhưng lại xung đột nhau thì không thể làm hài lòng Đức Chúa Trời (xem Châm ngôn 17:1). Đôi vợ chồng này có lẽ đã hi sinh dâng chính họ làm của lễ khi đi học trường Kinh Thánh, nhưng không một của lễ nào của xác thịt họ có thể đền bù đủ cho việc họ đã để ma quỷ bước vào qua cánh cửa sự xung đột.

Đôi vợ chồng này đã biết việc họ đáng phải làm. Họ biết những gì Đức Chúa Trời đã đang phán với họ. Ngài đã can thiệp vào mối quan hệ của họ, nhưng họ không chịu chú ý đến lời cảnh cáo của Đức Chúa Trời “đuổi sự xung đột ra khỏi gia đình con”. Vì thế ma quỷ đã lợi dụng cánh cửa đang mở rộng để mang đến sự hủy hoại.

BỐI CẢM TRONG HÒA BÌNH

Để có thể chiến thắng trong cuộc chiến thuộc linh, chúng ta phải mang giày hòa bình - chứ không phải chỉ đeo nó theo. Đức Chúa Trời dạy bảo chúng ta phải mặc toàn bộ áo giáp của Ngài (xem Êphêso 6:10-18). Chúa đã cung cấp cho chúng ta tất cả những vũ khí cần thiết để đánh bại ma quỷ trong mỗi chiến thuật lừa dối của nó. Nhưng những vũ khí này sẽ vô dụng nếu chúng ta không chịu trang bị chúng lên người. Chúng ta phải luôn mặc bộ áo giáp này, vì “kẻ thù nghịch anh em

là ma quỷ, như sư tử rống, đi rình mò chung quanh anh em, tìm kiếm người nào nó có thể nuốt được” (I Phi 09:8).

Học cách thức và luôn sẵn sàng thực hành việc bước đi trong đôi giày hòa bình là một trong những bí quyết thành công trong cuộc chiến thuộc linh. Việc chúng ta nắm lấy uy quyền và lớn tiếng nhơn danh Chúa để đuổi ma quỷ không thể thay thế cho lòng đơn sơ vâng phục Chúa tuyệt đối. Chúa Jésus đã cầu nguyện:

“Để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong chúng ta, đểng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến” (Giăng 17:21).

Việc đi học trường Kinh Thánh thì rất tốt cho những ai được Chúa kêu gọi làm điều đó. Dán khẩu hiệu lên xe hơi hay có những băng ghi âm bài giảng cũng mang đến một số ích lợi nào đó. Đeo trên áo một huy hiệu về Chúa Jésus là một cách tốt để giới thiệu về Cứu Chúa của chúng ta cho người khác. Tuy nhiên, nếu đã làm tất cả những điều đó mà lại sống trong xung đột thì thật là một sai lầm.

Nhiều người thường xuyên sống trong bối rối và tự hỏi tại sao những lời hứa của Chúa không được thực hiện trên đời sống họ. Những lời hứa của Đức Chúa Trời không thể chỉ được xác nhận”, mà phải là những gì chúng ta thừa hưởng khi bước vào mối liên hệ “con cái” với Cha Thiên Thượng. “Con cái Đức Chúa Trời” là những người “được Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn” (Rôma 8:14,15).

Sồi Xung Nội Xét Naoan

Tôi có một người bạn thân có người chồng chưa được cứu. Cuộc sống vợ chồng của cô ấy đầy xung đột. Bạn tôi luôn luôn có vẻ mặt tươi cười đầy “thuyết phục”, nên nhìn bề ngoài, mọi chuyện dường như tiến triển tốt. Thế nhưng, thật ra cô ấy phải đối diện hết thảy họa này đến thàm họa khác.

Nhin bên ngoài, điều này dường như thật bất công. Tôi đã bị cám dỗ cầu nguyện rằng: “Lạy Chúa, tại sao Ngài không che chở cô ấy? Cô ấy thật tốt bụng, đã làm nhiều việc cho mọi người. Cô ấy luôn dâng phần mồi và tham dự tất cả những buổi nhóm của Hội Thánh mà”.

Nhưng thàm họa cứ theo đuổi, quấy rầy cô ấy. Cuối cùng, cô ấy hoàn toàn suy sụp - mái nhà của cô ấy bị sập. Sau tai nạn đó, cô ấy nói cho tôi biết đâu là nguyên nhân của vấn đề. Cô ấy chia sẻ rằng Chúa đã cảnh cáo cô ấy phải đuổi sự xung đột ra khỏi gia đình.

Chồng cô ấy không phải là người ưa gây sự. Anh ta khá thụ động - chẳng tích cực trong chuyện gì cả. Nhưng chính sự thiếu quan tâm của anh ta đối với cô ấy, đối với gia đình, đối với Hội Thánh và đối với cuộc sống của họ đã làm cho cô ấy không ngừng bức bối. Cô ấy có sự xung đột trong tâm hồn vì anh ta. Cô ấy xét đoán anh ta, và thái độ của cô đối với anh ta luôn luôn là những lời phê bình chê bai và căm nhẫn. Cô ấy cứ để cho xung đột khuấy động, và một khi chúng ta giữ sự xung đột trong lòng, nó sẽ bộc lộ ra cách này hay cách khác.

Bạn tôi thưa với Chúa rằng cô ấy đã không thể im lặng và bỏ qua cách cư xử gây bức bối của chồng mình. Cô ấy không biết rằng mình đã cố gắng tự chăm sóc lấy mình. Chúa sẽ chăm sóc cô ấy, nhưng cô ấy quá bận rộn trong việc tự lo liệu cho chính mình đến nỗi không nhận ra được điều đó. Cô ấy cảm thấy thật là vô lý

vì Chúa muốn cô làm người hòa giải trong gia đình khi mà chính chồng của mình mới là vấn đề.

Cô ấy bảo tôi rằng cô thật sự đã nói với Chúa rằng: “Con biết điều Chúa đang phán với con, nhưng con không thể làm được điều đó”. Vì thế, cánh cửa bất tuân và xung đột đã mở rộng cho kẻ thù mang sự phá hoại đến.

Xung Nộ Nanh Cáp Chiến Thắng

Tôi biết một cặp vợ chồng khác luôn gặp nan đề với bệnh tật, nghèo túng, đồ dùng đồ vỡ, xe hư hỏng. Họ không có sự đắc thắng. Họ trung tín dâng phần mồi và đi nhom lại thường xuyên. Sau nhiều năm sống trong sự khốn khổ cuối cùng trong một buổi tư vấn, họ mới tiết lộ rằng họ xung đột với nhau đến nỗi đã mấy năm rồi hai vợ chồng không ngủ chung giường.

Con người tự nhiên thật dễ tự dối mình bởi việc chỉ xem xét “sự kiện” mà không chịu xem xét cái “nguyên nhân” ở đằng sau. Chúng ta phải sẵn lòng đối diện với gốc rễ bên trong của xung đột nếu chúng ta trông mong Chúa đánh bại sự phá hoại bên ngoài của kẻ thù.

Thử thách đến do nhiều nguyên nhân khác nhau. Sự bất tuân là một trong những nguyên nhân đó. Nhiều nan đề trong cuộc sống chúng ta không thể giải quyết được vì chúng ta bất tuân hoặc xung đột. Ma quỷ có thể chỉ cần đơn giản tấn công chúng ta, cố gắng phá hủy đức tin của chúng ta. Nếu chúng ta kiên trì chống lại nó, chúng ta sẽ tiến đến chỗ đắc thắng. Mặt khác, rất có thể xung đột là gốc rễ của những nan đề Khi chúng ta phơi bày sự lừa dối của vấn đề xung đột, đối diện với chân lý và đặt nền tảng cuộc sống trong sự chờ đợi phép lạ của Chúa, Chúa sẽ mang đến sự giải thoát đầy quyền năng.

Sự giải thoát của Chúa luôn dành sẵn cho những tín đồ đang bị xung đột trói buộc, và cũng dành sẵn cho những Hội thánh đang bị trói buộc bởi sự xung đột.

Chương 8

XUNG ĐỘT PHÁ HỘI HỘI THÁNH

Sứ đồ Phaolô khuyên Hội Thánh Côrinhtô chú tâm đến sự thành tín của Đức Chúa Trời. Ông quả quyết với họ rằng Chúa là thành tín và dạy họ về tầm quan trọng của việc sống trong hòa thuận, hiệp một và đồng lòng. Nhiều sách trong Kinh Thánh đã chỉ ra tính chất thiết yếu của một đời sống thoát khỏi sự xung đột. Hãy xem xét phân đoạn dưới đây được trích từ Thư tín Hêbơrô.

“Hãy cầu sự bình an với mọi người, cùng tìm theo sự nên thánh, vì nếu không nên thánh thì chẳng ai được thấy Đức Chúa Trời. Khá coi chừng kẻo có kẻ trật phần ân điển của Đức Chúa Trời, kẻo rẽ đắng châm ra, có thể ngăn trở và làm ô uế phần nhiều trong anh em chăng.” (Hêbơrô 12:14-25)

Chúng ta phải ham mến sự bình an và phấn đấu để sống trong bình an. Sự bình an là mục tiêu hàng đầu của Hội thánh. Thật chí chúng ta còn phải quan tâm bảo vệ người khác sống trong bình an. Nếu chúng ta thấy một anh chị em trong Chúa bắt đầu giận dữ hoặc mất bình tĩnh, chúng ta phải làm hết khả năng của mình giúp những người này được hòa giải. Đó chính là một trong những ý nghĩa của “kẻ làm cho người hòa thuận” mà Kinh Thánh dạy bảo. Những câu Kinh Thánh trích trong thư Hêbơrô nói trên cho thấy rằng xung đột (tức là thiếu vắng sự bình an) sẽ dẫn chúng ta đến chỗ bất bình, cay đắng và thậm chí thù ghét. Và nếu chúng ta không lưu ý đến nó, nó sẽ đâm chồi, nảy lộc và lan tràn.

Sự xung đột giống như một căn bệnh truyền nhiễm, một căn bệnh rất dễ lây nhiễm. Đó là lý do tôi nói rằng Dave và tôi xem xung đột như một bệnh dịch. Nó tạo ra những nan đề và mang sự khổ khốn khổ đến cho những thành viên cũng như giới lãnh đạo Hội Thánh. Nó gây rắc rối, trở ngại cho công việc của Đức Chúa Trời. Nó làm cho nhiều người trở nên ô uế, mất đi bản chất thánh khiết của con cái Đức Chúa Trời.

Khi một bệnh dịch chết người tấn công vào một gia đình nào, cơ quan Y tế sẽ cách ly gia đình đó và thông báo rộng rãi cho dân chúng biết nhà đó đã bị nhiễm bệnh. Không ai được phép đến gần hoặc vào nhà đó, vì sợ rằng họ cũng sẽ bị lây nhiễm bệnh.

Dave và tôi đã đi nhiều nơi trong các chương trình truyền giáo mở rộng, chúng ta đã tiếp xúc với rất nhiều Hội thánh và các hội truyền giáo, và tôi không thể đếm được bao nhiêu hội mà chúng tôi thấy rõ là không phát triển hoặc thậm chí không có hiệu quả vì tinh thần xung đột trong họ. Tại sao lại như thế? Bởi vì Đức Chúa Trời làm việc trong bầu không khí hòa bình, trong khi Satan và tay chân của nó lại hoạt động trong xung đột và hỗn loạn.

Tinh Thần Bởi Tội

Điều thiết yếu là Hội thánh cần nhận được một sự mặc khải trong lĩnh vực này. Satan tích cực hoạt động để làm chúng ta bối rối và trở nên giận dữ với người khác. Satan biết đâu là mấu chốt và thời điểm nào cần hành động. Nên nhớ rằng Satan là một nhà chiến lược. Nó lên kế hoạch và không ngại âm thầm làm việc suốt một thời gian dài để có thể đạt được mục đích như mong muốn. Nó lừa dối mọi người, làm cho họ trở nên nghịch thù với nhau.

Satan thổi phồng những sự kiện tình cờ, biến những chuyện đó thành ra quan trọng hơn rất nhiều so với thực chất. Ai đó có thể phạm một lỗi lầm đơn giản nào đó với bạn, nhưng ma quỷ bảo bạn rằng anh ta phạm lỗi có mục đích. Ma quỷ làm cho bạn tin rằng anh ta đang âm mưu làm hại bạn, đang cố gắng xúc phạm bạn một cách có chủ đích. Nhưng thật ra, anh ta thậm chí không hề nhận ra anh ta đã xúc phạm bạn như thế nào.

Một phụ nữ tính tình dễ bị dao động có thể nghĩ rằng ông Mục sư không thân thiện với mình cho lắm trong lúc họ gặp nhau ở khu phố mua sắm. Cô ấy cho rằng dường như ông Mục sư “lịch sự một cách lạnh nhạt”, và muốn bỏ đi khỏi cô càng nhanh càng tốt. Vì thế cô ấy cảm thấy mình bị tổn thương, và cô ấy cứ sống trong tâm trạng bị tổn thương đó. Ma quỷ tấn công vào tâm trí cô ấy làm cô ấy nhớ lại những lần ông Mục sư không tỏ ra thân thiện với mình trước đó ít nhất là ông ấy đã không thân thiện với mình như là đối với những người khác.

Cô ấy nghĩ: ông ấy không thích mình. Thật vậy, rõ ràng là ông ấy khiếm nhã đối với mình. Ông ấy là một người chán bầy của Đức Chúa Trời mà sao lại lạnh lùng như vậy.

Ma quỷ cứ tiếp tục tấn công cô ấy về chuyện đó, và rồi tới một lúc nào đó cô ấy không còn phân biệt đâu là thực chất, đâu là tưởng tượng. Sự việc đã bị thổi phồng quá lớn trong tâm trí cô ấy, và cô sống trong cơn thịnh nộ nội tâm.

Gia đình và bạn bè của cô ấy có thể muốn biết vấn đề gì đã xảy ra với cô ấy, nên họ hỏi cô ấy về điều đó. Mặc dù Đức Thánh Linh cố gắng bảo cô im lặng, nhưng cô vẫn kể lại sự việc đó cho họ. Bạn nên nhớ rằng, họ chỉ nghe câu chuyện từ một phía, hơn nữa, giờ đây sự việc cô ấy kể lại khác xa với những gì đã thật sự xảy ra.

Nhận xét của cô sẽ ảnh hưởng đến gia đình, bạn bè của cô, và người ta bắt đầu hỏi nhau xem họ có nghĩ rằng ông Mục sư không được thân thiện cho lắm hay không. Bây giờ thì họ giống như người Pharisi không ngừng theo dõi Chúa Jésus mong tìm được một hành vi sai trái của Ngài để tố giác, họ theo dõi ông Mục sư và dò xem thái độ của ông ấy đối với họ như thế nào. Nếu ông Mục sư không utích cực tỏ ra thân thiện với mọi người, họ sẽ xét đoán, chỉ trích và ngồi lê đói mách với nhau về chuyện đó.

Ông mục sư cảm nhận được có vấn đề đang xảy ra. Ông cảm thấy bầu không khí căng thẳng trong những giờ nhộm, nhưng ông không biết đâu là nguyên nhân để có thể giải quyết. Sau vài tháng, tình huống này đã trở thành “ác mộng” của vị Mục sư. Một sự hiểu lầm nhỏ nhặt có thể bị thổi phồng lên thành một xung đột thật sự trong Hội Thánh, làm ngăn trở sự xúc động và ơn phước của Đức Chúa Trời.

Có thể vào cái ngày gặp người phụ nữ đó dưới phố, ông Mục sư không được khỏe. Có thể ông đã quá mệt hoặc đang bận tâm lo nghĩ về vấn đề tài chính cho chương trình xây cất nhà thờ của Hội thánh. Cũng có thể ông ấy trễ hẹn với ai đó nên đang vội, chỉ có thể chào xã giao với cô ấy mà thôi. Ông ấy không biết rằng người phụ nữ nhạy cảm này đã cảm thấy bị xúc phạm và tổn thương. Ông cũng không biết rằng cô ta bận rộn gieo rắc sự xung đột trong Hội thánh.

Nếu bạn cho rằng câu chuyện kể trên không thực tế cho lắm, bạn đã lầm. Những tai họa như thế thường xuyên xảy ra trong vương quốc của Chúa. Người ta cảm thấy bị xúc phạm bởi những chuyện nhỏ nhặt, và ma quỷ lợi dụng những trường hợp đó để mang xung đột vào Hội Thánh. Công việc của Đức Chúa Trời bị đình trệ bởi vì Đức Thánh Linh chỉ hành động trong môi trường hòa bình. Ma quỷ yêu thích tình trạng xung đột, vì đó chính là môi trường hoạt động tốt nhất của nó.

Có lẽ tinh thần bức tức gây ra nhiều thiệt hại hơn so với những tinh thần khác. Nó là kẻ thù số một của tín đồ. Nó mở cửa cho hàng loạt nan đề sâu xa, nguy hiểm mà ít người biết cách giải quyết.

Những vấn đề như thế phát triển từ những Cơ Đốc Nhân xác thịt - những con người còn non nớt, sống theo cảm tính. Họ làm và nói theo đúng những gì họ "cảm thấy". Họ không xử sự trong sự tự chủ, và không cầu xin Chúa giúp họ vượt qua sự tổn thương.

Đức Chúa Trời Muốn Chữa Lành Tình Trạng Dễ Tổn Thương (Những Nỗi Bất An) Của Chúng Ta.

Kinh Thánh thảng thắn bảo chúng ta phải tha thứ cho những người làm tổn thương chúng ta - tha thứ nhanh chóng, thường xuyên và rộng lượng. Sự dễ tổn thương chính là gốc rễ nảy sinh vấn đề của người phụ nữ kể trên. Một người vững vàng hoặc đã trưởng thành sẽ có cái nhìn hoàn toàn khác hẳn về sự việc đó.

Người dễ thương luôn mang tâm trạng bị hắt hủi, họ cần rất nhiều hành vi thể hiện ra bên ngoài để bảo đảm rằng họ được chấp nhận. Họ không cảm thấy bản thân có giá trị vì thế họ khao khát điều đó từ phía bên ngoài. Họ cần người khác khẳng định sự chấp nhận họ bằng lời nói và hành động. Kẻ thù của chúng ta sử dụng những người đang có những vết thương hay vết sẹo lòng để khơi dậy những rắc rối. Dĩ nhiên, họ không có ý định gây rắc rối, họ chỉ muốn người khác làm cho họ cảm thấy dễ chịu hơn về chính họ mà thôi.

Tôi đã từng chạm trán với nhiều tình huống như thế trong suốt những năm làm công tác truyền giáo. Người ta cảm thấy bị xúc phạm bởi vì tôi đã không chú ý đến họ theo mức họ mong muốn. Tôi nghe thuật lại một phụ nữ họ cảm thấy bị xúc phạm vô cùng và cho rằng tôi không thích bà ta chút nào cả. Khi chuyện đó đến tai tôi, tôi ngạc nhiên không kể xiết! Tôi thích người phụ nữ đó, và từ trước đến nay mỗi khi gặp bà tôi vẫn luôn tỏ ra thân thiện với bà ta. Thế nhưng bà ta nói với mọi người rằng tôi đã không chú ý đến bà như là đối với những người khác. Bà ta nói rằng tôi đã đi vượt qua bà ấy mà không nói một lời nào. Khi tôi nghe kể lại cái lần mà bà cho rằng tôi đã phớt lờ bà ấy, tôi mới vỡ lẽ ra rằng tôi không thấy bà ấy. Chắc chắn là tôi đã không thấy bà ấy!

Tôi hỏi Chúa tại sao Ngài không khiến tôi thấy bà ấy cũng như những người

tương tự như bà ấy, Chúa bày tỏ cho tôi biết rằng Ngài đã “giấu” bà ấy để tôi không trông thấy. Ngài nói: “Bà ta nghĩ rằng điều mà bà ta cần nhất trên đời là sự chú ý của con đối với bà ta, nhưng đó không phải là cái bà ta cần. Bà ta cần đặt niềm tin cậy vào Ta. Khi nào bà ta đã hoàn toàn đặt niềm tin vào Ta, Ta sẽ để cho bà ấy được chú ý bởi những người ngang hàng cũng như những người mà bà ta kính trọng.”

Điều này đã dạy tôi một bài học. Chúa muốn hành động trong đời sống chúng ta. Muốn làm được như thế, Ngài phải khơi gợi những vết thương cũ để có thể lau sạch chúng. Khi nào mà người phụ nữ kể trên còn dễ bị thương tổn bởi người khác, thì bà ta không bao giờ có thể trở nên mạnh mẽ được. Mỗi lần “sửa chữa” chỉ kéo dài thêm nan đề của bà ta, giống như dùng một mảnh băng nhỏ để băng bó một vết thương hiểm nghèo. Chúa muốn chữa lành vết thương của chúng ta, mà chúng ta cứ tiếp tục tự mình băng bó nó.

Tính dễ tổn thương là một loại thuốc độc ánh hưởng đến mọi lĩnh vực trong đời sống người mang tính đó. Sự chữa lành chắc sẽ gây đau đớn, nhưng vẫn tốt hơn là cứ chịu tàn tật cảm xúc suốt đời như thế. Chúng ta phải học tin cậy Đức Chúa Trời vì Ngài biết chúng ta cần được chú ý đến ở phương diện nào.

Nếu ai đó không chú ý đến chúng ta với mức độ mà chúng ta nghĩ rằng mình đáng được như vậy, chúng ta nên có phản ứng như nào cho xứng đáng với tư cách người kính sợ Chúa? Hãy xử sự một cách vị tha và thông hiểu. Hãy cho họ được quyền nghỉ ngơi. Luôn nhớ rằng tình yêu-thương tin mọi sự (xem I Côrinhtô 13:7).

Hãy làm cho người khác những gì bạn muốn người khác làm cho chính bạn. Bạn có muốn người khác xét đoán bạn một cách cay nghiệt, tỏ ra khó tha thứ cho bạn, nói xấu về bạn và gieo rắc xung đột trong Hội Thánh hoặc tổ chức của bạn không? Dĩ nhiên là không rồi! Và lôi cũng không muốn như thế. Bằng cách học theo gương Chúa Jêsus, chúng ta có thể duy trì sự bình an - có nghĩa là sự xung đột bị đuổi ra xa. Ngài sẽ xử sự thế nào nếu Ngài ở trong tình huống mà bạn đang đối diện?

Sứ đồ Phao lô khuyên tín hữu Hội Thánh Galati phải lưu tâm đến vấn đề xung đột trong Hội Thánh.

“Vì cả luật pháp chỉ tóm lại trong một lời này: Người hãy yêu kẻ lân cận như mình. Nhưng nếu anh em căm nuốt nhau, thì hãy giữ, kéo kẻ này bị diệt mất bởi kẻ khác” (Galati 5:14,15).

Lời dạy của ông rất rõ ràng. Hãy cẩn thận với vấn đề xung đột. Nếu dung túng nó, nó sẽ lan rộng, và nếu nó lan rộng, nó có thể hủy hoại bạn và cả Hội Thánh.

Xung Ðột Nganh Trời Tiếng Gõ Cuộn Chuông

Tôi biết một số người ngày nay không ở trong chức vụ ngày hôm nay vì họ đã trót cắn câu của ma quỷ, để cho xung đột xâm nhập đời sống họ. Họ đã từng được Chúa kêu gọi, thế nhưng không chỉ họ cho phép mà họ còn mời sự xung đột đến. Tôi nhớ lại một trường hợp đã hủy hoại nhiều người trong công tác truyền giáo của tôi cách đây vài năm. Tôi tin rằng những cá nhân tạo nên khởi đầu sự xung đột

chính là những người bị tổn hại nhiều nhất. Qua trường hợp đó và một trường hợp khác nữa, tôi trực tiếp kinh nghiệm được những hiểm họa của sự xung đột.

Ở trường hợp đầu, tôi bắt đầu nhận ra một cảm giác “chết chóc” trong buổi họp mặt hàng tuần của tôi. Có một bầu không khí nặng nề bao trùm. Đó chính là cảm giác bạn nhận được khi ma quỷ đang được kích hoạt. Sau đó tôi nhận ra rằng có một sự im lặng đột ngột khi tôi bước vào nhóm người đang trò chuyện. Tôi có cảm giác lạ lùng là tôi đang xâm nhập một cách bất lịch sự.

Tôi cố gắng phá vỡ cảm giác đó vì tôi tin rằng những người này chính là những người bạn thân thiết của tôi đây mà. Những con người lâu nay rất thân thiết với tôi đột nhiên dường như tỏ ra không thoải mái khi có tôi giữa họ. Những bức tường vô hình đang được dựng lên từ phía. Những người thường ăn trưa với tôi hôm nay không muốn đi ăn trưa với tôi nữa. Khi tôi nói với họ về những việc tôi muốn làm trong công tác truyền giáo hoặc chia sẻ với họ những điều mà tôi tin rằng Chúa đang nói với tôi, thì chỉ có một sự im lặng hay cảm giác khó chịu đáp lại thay vì sự đồng tình khuyến khích thường lệ. Họ cư xử cứ như là mọi người biết một điều gì đó mà tôi không biết, và không ai muốn nói cho tôi biết điều đó.

Có một điều gì đó còn hơn cả xung đột đang diễn ra. Sau này tôi biết rằng trong lúc đó sự lừa gạt, dối trá và những vấn đề liên quan đến nó cũng đang hoạt động. Khi sự thật được phơi bày, mà luôn luôn là như vậy, các mối quan hệ đã bị phá hủy và người ta lại sa sút trong mối tương giao cá nhân với Đức Chúa Trời. Tôi tin một cách có cơ sở rằng những chức vụ truyền giáo vĩ đại đã bị kẻ thù đánh lạc hướng bằng cách sử dụng hiệu quả công cụ xung đột.

Điều gì đã gây ra sự tàn hại đó? Một phụ nữ sau nhiều năm hành nghề phù thủy đã gia nhập Hội Thánh. Theo lời bà ta thì cuối cùng bà đã nhận ra tình trạng hư mất của mình, và bà đã được tái sinh, được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Kể từ đây, bà muốn sống một cuộc đời ngay thẳng. Mọi người đều vui mừng vì có người phụ nữ đó. Tất cả chúng ta đều muốn thấy những người trước kia bị trói buộc sâu xa trong quyền lực của ma quỷ nay được tự do.

Bà ta đã nhanh chóng tham gia vào các lĩnh vực trong công tác truyền giáo. Bà *nhi* học trường Kinh Thánh nơi tôi có dạy ở đó một tuần ba lần. Bà tham dự những buổi họp mặt hàng tuần của Hội Thánh. Bà gia nhập công tác truyền giáo mở rộng cho những người khuyết tật về tâm thần, và trung tín đến dự tất cả các giờ cầu nguyện sáng sớm của Hội Thánh.

Mọi thứ trông như tiến triển tốt, nhưng tôi vẫn cảm thấy có cái gì đó không ổn. Tôi nói “cảm thấy”, tôi muốn nói về cảm nhận trong tâm linh chứ không phải về cảm xúc. Trong tâm linh, tôi đang kiểm chứng lại về người phụ nữ đó. Tôi không cảm thấy thoải mái khi ở bên cạnh bà ta, và muốn thoát khỏi bà ta mỗi khi bà ta đến gần.

Một ngày kia, trong giờ cầu nguyện lúc 6 giờ sáng, tôi đi ngang qua bà ta và bất giác rùng mình. Tâm linh tôi cảm nhận được bà ta đang cầu nguyện cho tôi - là điều mà tôi không muốn bà ta làm chút nào. Sau đó tôi phát hiện ra bà đang cầu nguyện, nhưng là cầu nguyện cho vương quốc tối tăm, buông ra những lời nguyên rủa, xung đột và đủ loại độc ác khác trên chức vụ của tôi.

Sự hỗn loạn tràn ngập bởi vì nhiều sự việc hoàn toàn không mang đặc trưng của Hội Thánh lại bắt đầu xảy ra trong Hội Thánh. Nơi đâu cũng có sự kết tội những người lãnh đạo. Có quá nhiều lời nói dối trá và nói hành nhau. Thật khó mà biết được ai là người đáng tin. Nhiều tín hữu kỳ cựu bỏ nhóm, trong đó có cả những người đang giữ các chức vụ lãnh đạo trong các ban ngành.

Thật đáng ngạc nhiên, khi Hội Thánh bắt đầu rơi vào tình trạng hỗn loạn thuộc linh thì người phụ nữ phù thủy nói trên biến mất. Sa tan đã gieo rắc những lời dối trá của nó, và dựng lên một cuộc chiến tư tưởng giữa các thành viên trong Hội Thánh. Nó đã cám dỗ một số người phạm tội xét đoán và chỉ trích, và những người này cắn câu của nó. Họ nói xấu sau lưng người khác. Xung đột lan tràn ra, dòng chảy ngầm của sự giận dữ đã cuốn đi nhiều người theo nó.

Chúng tôi phải mất nhiều tháng để hàn gắn sự tan vỡ. Dần dần, mọi thứ bắt đầu bình thường trở lại. Ngày nay, Hội Thánh đang phục hưng, và công tác truyền giáo của chúng tôi được Chúa ban phước mạnh mẽ. Không những chúng tôi đã đắc thắng sự tấn công của ma quỷ, mà chúng tôi còn trở nên mạnh mẽ hơn qua cuộc chiến đó. Chúng tôi đã học được một bài học, giúp chúng tôi tránh được bẫy của Satan nhiều lần kể từ đó.

Tuy nhiên, một số người có liên quan trong trường hợp đó đã rơi vào sự trì trệ và không tăng trưởng hơn nữa. Tôi đã kinh nghiệm một cách trực tiếp những mối hiểm họa của xung đột, và có một sự đề kháng quyết liệt thánh khiết trong tâm linh đối với sự xung đột đi tới mọi hình thức.

Xung Nội Ngán Trói Sói Xót Đầu Cuả Nỗi Chúa Trời

Trường hợp thứ hai liên quan đến Hội Thánh ân tứ đầu tiên mà chúng tôi đã tham gia. Sau vài tháng hoạt động, Hội Thánh tăng trưởng nhanh chóng và con số tín hữu nhóm lại lên đến trên 400 người. Ân tứ của Đức Thánh Linh được xem thấy rõ ràng. Sự xúc đầu của Chúa và sự mặc khải sống động của Ngài tuôn trào trên mọi người. Đường như Hội Thánh không có gì có thể chê trách được. Thế nhưng hiện nay Hội Thánh đó không còn tồn tại nữa. Chuyện gì đã xảy ra?

Chính là do xung đột Trong trường hợp này nó đã bước vào qua ông và bà Mục sư của Hội Thánh. Họ rất dễ bị xúc phạm và bức bối khi có ai đó cảm thấy Chúa kêu gọi mình rời Hội Thánh để đến nơi khác. Nếu họ tình cờ gặp lại những người đã rời Hội Thánh, họ tỏ ra lạnh nhạt với người đó.

Họ để cho sự khó tha thứ neo chặt trong lòng họ. Họ muốn “điều khiển” bầy chiên - chứ không phải chăn dắt. Nếu họ muốn ai đó tham gia vào một chương trình nào đó của Hội Thánh mà người này lại không đồng ý, họ sẽ dành cho người đó một thái độ hững hờ, lạnh nhạt.

Tôi đã bị sửa phạt và khai trừ vì nhiều nguyên do - mà một trong số đó là vì tôi đã dạy Kinh Thánh. Hai năm trước khi bắt đầu gia nhập Hội Thánh đó, Dave và tôi đã tổ chức một nhóm học Kinh Thánh tại nhà, và chúng tôi cứ tiếp tục duy trì nhóm này sau khi gia nhập Hội Thánh. Ông Mục sư nghĩ rằng Dave nên giảng dạy Kinh Thánh trong buổi học Kinh Thánh tại nhà. Bởi vì chúng tôi muốn vâng phục ý Chúa nên Dave cố gắng giảng dạy, và tôi cũng cố gắng im lặng. Chẳng ai làm được việc gì cả. Tôi được kêu gọi giảng dạy, chứ không phải là Dave. Cho dù con

người nói hoặc suy nghĩ như thế nào đi chăng nữa, chỉ khi nào chúng ta làm đúng chức năng Chúa dành cho chúng ta, công việc Ngài mới tiến triển tốt được.

Vào một mùa Giáng sinh, tôi muốn mua 10.000 chứng đạo đơn và tổ chức một nhóm phụ nữ phát sách ở một khu phố buôn bán mỗi tuần một lần. Tôi tin rằng Chúa đã đặt ý tưởng đó trong lòng tôi. Tất cả những người phụ nữ là bạn tôi và số chứng đạo đơn được mua bằng tiền của cá nhân tôi Mục tiêu của tôi là phát hết số đó trong 6 tuần. Tôi nghĩ rằng chúng tôi có thể trao chúng tận tay những người đi mua sắm hoặc đặt chúng trên kính trước của những xe hơi đậu trong bãi để xe cho đến khi nào hết số đó thì thôi. Có điều là tôi đã làm điều đó mà không xin phép của ông Mục sư!

Ông Mục sư sửa phạt tôi nói rằng tôi sẽ phá vỡ hôn nhân nếu tôi không chịu vâng phục chồng tôi. Thế nhưng không phải Dave có vấn đề với tôi, mà chính ông Mục sư mới là vấn đề.

Một lần khác tôi đã bị sửa phạt vì đuối quỷ. Cuối cùng, tên chúng tôi đã bị gạch bỏ khỏi bảng thông báo danh sách những gia đình tín hữu được tổ chức giờ học Kinh Thánh hằng tuần. Đây cũng chính là cách đối xử dành cho nhiều tín hữu khác trong Hội Thánh. Ông Mục sư nghĩ rằng ông đã làm đúng, nhưng thật ra với cách xử lý tình huống như thế, ông đã mở cửa cho sự xung đột bước vào Hội Thánh.

Dave và tôi muốn rời Hội Thánh đó đến hầu việc Chúa ở nơi khác, nhưng Chúa liên tục bảo chúng tôi không được ra đi với lòng giận dữ và không tha thứ. Lúc đó chúng tôi là những Cơ Đốc Nhân trẻ tuổi, nhưng chúng tôi biết rằng tốt hơn cả là chúng tôi đừng chứa chấp trong lòng những suy nghĩ nặng nề về ông Mục sư và những người lãnh đạo Hội Thánh.

Tuần này sang tuần khác, chúng tôi chờ đợi Chúa khai phόng cho chúng tôi. Tuần này sang tuần khác, chúng tôi thấy số người nhóm lại giảm dần. Một ngày kia, trong giờ tĩnh nguyện tôi có một khải tượng là tôi đang tham dự một đám tang. Tôi không hiểu hết toàn bộ ý nghĩa của khải tượng, nhưng tôi nhận ra rằng đó là đám tang của Hội Thánh. Hội Thánh đang chết dần. Cuối cùng khi Chúa khai phόng chúng tôi, chỉ còn khoảng 100 người nhóm lại. Con số đó cứ nhỏ dần cho đến số 0, và Hội Thánh phải bị đóng cửa.

Chuyện gì đã xảy ra? Đó là xung đột đã bước vào và phá hủy Hội Thánh. Dù vậy, chức vụ của ông Mục sư đã được giải cứu, sau đó ông được Chúa dùng trong các công tác truyền giáo khác.

Satan Tán Công Cát Con Nói

Khi tôi nhìn lại trường hợp nói trên, cũng như nhìn vào những thành viên của Hội Thánh đó, tôi ngạc nhiên nhận ra rằng trong số những người có liên quan chuyện đó, có nhiều người ngày nay đang nấm giữ những công tác truyền giáo tâm cở của đất nước.

Satan đã tung ra một đợt tấn công lớn. Nhiều chức vụ truyền giáo thậm chí chưa được sinh ra - có thể chỉ mới hình thành trong lòng của Chúa. Số khác thì đang ở trong giai đoạn sơ sinh. Ma quỷ muốn hủy diệt những chức vụ truyền giáo này trước khi họ có thể hủy diệt nó. Nó muốn tấn công và hy vọng nuốt được những

người còn non trẻ. Nó tấn công những con đỏ và những đứa bé đi chập chững trong nước Chúa, vì những người này chưa biết cách phòng vệ chính mình.

Tôi cảm tạ Chúa không xiết kể vì Ngài khiến ai đó luôn cầu thay cho tôi. Có thể tôi không bao giờ biết những người đó là ai, nhưng tôi biết rằng những lời cầu thay đó đã cứu chúng tôi khỏi sự tàn phá của vấn đề xung đột không chỉ một lần. Đừng bao giờ quên khả năng hủy hoại của sự xung đột. Nó phá hủy hôn nhân và các mối quan hệ khác ở mọi mức độ. Nó phá hủy Hội Thánh và những tổ chức truyền giáo ngoài Hội Thánh. Nó phá hủy các doanh nghiệp. Và nó phá hoại sức khỏe của con người.

Xung đột là kẻ cắp giỏi nhất chuyên đánh cắp sự bình an. Nếu bạn có thể học biết cách nhận ra và đối phó với nó, bạn sẽ ngăn chặn được nhiều sự phá hoại có chủ ý. Chúng ta hãy xem xét một lĩnh vực khác mà xung đột hủy hoại - đó là sức khỏe thể xác của chúng ta.

Chương 9

XUNG ĐỘT ẨNH HƯỞNG THẾ NÀO ĐẾN SỨC KHỎE CỦA CHÚNG TA?

Xung đột mang đến sự căng thẳng, và sự căng thẳng dẫn đến bệnh tật. Chúng ta là những chiếc bình được Chúa dựng nên để chứa những sự công bình, bình an và vui vẻ. Chúa không bao giờ tạo nên chúng ta để chứa đựng xung đột, lo lắng, thù ghét, cay đắng, bất bình, không tha thứ, thịnh nộ, giận dữ, ganh tị, lộn lạo và mọi thứ hỗn loạn khác. Thân thể chúng ta được dựng nên để chịu đựng được nhiều hình phạt mà vẫn sót, nhưng nếu chúng ta chất chứa đủ mọi thứ ác trong đền thờ của Chúa, chúng ta sẽ làm thiệt hại nó.

Ngày nay, hàng ngàn và hàng ngàn người đang mắc bệnh. Càng ngày càng có nhiều kiểu bệnh tật hơn. Tôi tin rằng rất nhiều bệnh đã bị gây ra bởi sự không thanh thản (tác giả chơi chữ: *disease* có nghĩa là bệnh tật, khi tách ra thành *dis-ease* lại có nghĩa không thanh thản - ND). Những triệu chứng và căn bệnh là có thật, nhưng nguyên nhân gốc rễ là sự căng thẳng. Cuối cùng thể xác của chúng ta sẽ suy sụp hoàn toàn do căng thẳng.

Hai Quai Cùa Côn Giận Dỗi

Xung đột gây ra phần lớn trạng thái căng thẳng trong cuộc sống chúng ta. Về phương diện thể xác, không có gì làm khổ tôi hơn là sự giận dữ hoặc bức bối - nhất là khi tôi chất chứa điều đó trong một thời gian dài. Không có gì để nghi ngờ cả khi Kinh Thánh nói:

“Vì bằng anh em đương cơn giận, thì chớ phạm tội; chớ căm giận cho đến khi mặt trời lặn,” (Êphêsô 4:26)

“Hỡi anh em yêu dấu, anh em biết điều đó: người nào cũng phải mau nghe mà châm nói, châm giận” (Giacô 1:19).

Trong những năm đầu tiên của cuộc hôn nhân, tôi thường giận dữ và giận dai dẳng nhiều ngày, đôi khi nhiều tuần. Đường như giận dữ và bức bối khiến tôi trở nên mạnh mẽ, đầy nghị lực trong một lúc nào đó, nhưng khi cơn giận lảng xuống, tôi có cảm giác rằng ai đó đã rút cái nút để rút cạn khô năng lượng của mình.

Một số người ăn nhiều hơn khi giận dữ, như là một cách nói: “Tôi sẽ cho anh biết tay”. Một số người khác ăn để tự an ủi mình khi họ bị tổn thương. Tôi luôn luôn ăn mất ngon mỗi khi bức bối, giận dữ. Điều đó thật tốt cho tôi, nếu không tôi đã bị béo phì, vì hầu như lúc nào tôi cũng bức bối.

Suốt thời gian đó, hầu như lúc nào tôi cũng cảm thấy có bệnh. Nhưng tôi không bao giờ biết rằng những cảm giác bệnh tật có liên hệ với sự giận dữ của mình - và tôi ngờ rằng đa số người khác cũng làm như tôi. Tôi nhức đầu, đau lưng, đau ruột và cảm thấy nhức nhối ở cổ và vai. Bác sĩ khám nghiệm nhưng không tìm thấy trực trặc gì trong cơ thể tôi. Ông ấy kết luận rằng có thể tôi bị căng thẳng. Tôi càng giận dữ hơn. Tôi biết rằng tôi bị bệnh, và với tất cả những gì tôi biết, tôi cho rằng không phải trạng thái căng thẳng gây ra bệnh tật.

Tôi đã là một người rất sôi nổi. Tôi sống với một nhiệt tâm mãnh liệt. Khi tôi dọn dẹp nhà cửa, tôi làm tới nỗi tới chốn, và nếu có ai làm bừa bộn, tôi sẽ rất giận dữ. Tôi muốn có một ngôi nhà để nhìn ngắm - chứ không phải để ở. Tôi biết cách làm việc, nhưng tôi lại không biết cách sống.

Tôi xung đột với chính mình, với Dave, với con cái, với những thành viên khác của gia đình, với hàng xóm và thậm chí với Đức Chúa Trời. Tôi che chắn một cách hiệu quả điều đó với những người mà tôi muốn gây ấn tượng, nhưng cuộc sống nội tâm của tôi hầu như luôn luôn trong trạng thái rối loạn. Cho dù chúng ta có che giấu những chuyện đó với người khác hiệu quả như thế nào đi chăng nữa, sự phô hoại vẫn diễn ra bên trong cơ thể và tinh thần của chúng ta nếu chúng ta cứ sống trong sự căng thẳng liên tục.

Hai Quá Cảnh Sồi Cảng Thái Quá

Sự căng thẳng có thể là căng thẳng thần kinh, cảm xúc hoặc cơ thể vật lý. Căng thẳng trong nguyên nghĩa là một thuật ngữ kỹ thuật. Các xà nhà có thể chịu được một lực căng bao nhiêu để giữ cho ngôi nhà khỏi đổ sập xuống? Ngày nay có nhiều người bị nát hơn là những toà nhà! Chúa đã dựng nên chúng ta một cách kỳ diệu. Chúng ta được dung nê để có thể xử lý - và xử lý tốt sự căng thẳng ở một lượng thông thường.

Mỗi người đều có vài sự căng thẳng nào đó. Nếu bạn bước ra khỏi căn nhà ấm áp khi thời tiết bên ngoài lại rét buốt, thì việc đó sẽ tạo ra một sự căng thẳng về nhiệt độ trong cơ thể bạn. Có sự căng thẳng thần kinh ở mức độ nào đó trong công việc của mỗi người. Con trai chúng tôi là David, làm việc cho chúng tôi trong công tác truyền giáo, đã nói rằng tinh thần cậu ta mệt mỏi biết bao khi trở về nhà sau một ngày làm việc. Công việc của nó đòi hỏi sự suy nghĩ rất nhiều, và nó cần nhiều thời gian thư giãn tâm trí khi trở về nhà.

Chúng tôi đi nhiều trong các chương trình truyền giáo mở rộng, và tôi trở nên mệt mỏi. Thông thường tôi chia sẻ ở nhiều buổi nhóm họp vào mỗi cuối tuần, và tôi trở về nhà mệt lù. Tôi đang làm những gì Chúa kêu gọi tôi làm, nhưng điều đó lại tạo ra sự căng thẳng thể xác ở một mức độ thông thường. Sự căng thẳng trong mỗi trường hợp như thế là điều không thể tránh khỏi, nhưng chúng ta phải nhận ra rằng điều tuyệt đối quan trọng là chúng ta cần một thời gian yên tĩnh và nghỉ ngơi thích hợp để tái tạo năng lượng đã sử dụng hết.

Rõ ràng là theo sự thiết lập của Chúa, con người chỉ nên làm việc trong sáu ngày rồi nghỉ ngày Sabát - một ngày trong bảy ngày để hoàn toàn nghỉ ngơi khỏi công việc mình (xem Xuất Êđíptô Ký 20:8-10). Chính Chúa cũng nghỉ ngơi sau sáu ngày làm công việc sáng tạo vũ trụ (xem Sáng thế ký 2:2).

Chúng ta có thể xử lý những căng thẳng thông thường nhưng khi công việc quá nhiều, chúng ta thường hy sinh sức khỏe của mình. Trong thế giới ngày nay, số người cảm thấy tồi tệ nhiều hơn số người cảm thấy khoẻ khoắn. Người ta mòn mỏi, mệt lùi và kiệt sức. Họ có ít hoặc không còn năng lượng. Họ không thể đi bộ xa quá, và không dám nghĩ đến chuyện chạy bộ. Hầu hết đều quá mệt mỏi khi leo lên các bậc thang, và một chuyện đơn giản như là rửa một chậu đầy chén bát cũng có thể làm cho ai đó mệt nhoài.

Y học đã đặt tên cho đủ loại bệnh tật của các căn bệnh hiện đại này, nhưng tôi cho rằng cội rễ của nhiều chứng bệnh là do thiếu sự bình an mà Chúa Jésus khuyến khích chúng ta hãy sống trong sự bình an đó.

Chính thế giới chúng ta đang sống đây là một nơi đầy căng thẳng. Tiếng ồn đang gia tăng đến một mức độ báo động. Cách đây vài năm bạn có thể dừng lại bên cạnh một chiếc xe hạ cửa kính và nghe một bài hát nhẹ nhàng hoặc vui nhộn nào đó, khiến bạn cảm thấy dễ chịu hơn một chút. Thậm chí bạn có thể trao đổi nụ cười hoặc vẫy tay chào người lái chiếc xe đó, dù bạn chưa từng biết anh ta trước đó.

Nhưng hiện nay, âm thanh oang oang phát ra từ nhiều chiếc xe hơi chỉ gây thêm căng thẳng. Chỉ riêng cường độ âm thanh thôi cũng đã có thể khiến một người ôn hòa muốn hét lên, còn âm nhạc thì giống như tiếng hét điên dại của một người nào đó vừa chứng kiến một cảnh tượng kinh hoàng. Âm thanh dường như kêu gọi sự phản loạn sâu xa nhất ẩn giấu trong tâm hồn con người.

Nụ cười hoặc cái vẫy tay của bạn có thể mang đến sự kết tội không lường trước được cho bạn. Nếu bạn nhìn ai đó khá lâu người đó có thể hét lên những lời tục tĩu về phía bạn. Đừng trông mong sự nhã nhặn trên đường phố, nhưng phải hết sức cẩn thận với những chiếc xe phóng như điên trước mặt bạn và cắt ngang đường bạn.

Mọi người đều vội vã. Điều đáng buồn là họ chẳng đi đến đâu cả, mà họ lại không biết điều đó. Tất cả những thứ nói trên đã tạo ra một môi trường không có sự bình an. Bầu không khí của thế giới ngày nay được tăng nạp những thứ nhiên liệu xung đột và căng thẳng.

Nhiều gia đình đang kinh nghiệm thế nào là áp lực tài chính. Một cuộc sống bình thường thường đòi hỏi hai nguồn thu nhập, vì thế cả cha lẫn mẹ phải đi làm, hoặc có thể người cha làm hai công việc. Nhiều phụ nữ không chồng mà có con phải làm hai hoặc ba công việc để thanh toán các chi phí, và còn hàng núi công việc nội trợ phải làm vào buổi tối.

Sói Càng Thắng Do Satan Nữa Né

Những người mệt mỏi dễ xuôi tay đầu hàng trước cảm dỗ hơn là những người đã được nghỉ ngơi. Những người mệt mỏi mau nổi giận hơn. Họ thiếu kiên nhẫn hơn và dễ nổi cơn thịnh nộ hơn. Không cần phải là thiên tài mới có đủ khán giả nhận ra kế hoạch của Satan. Hãy nhớ rằng Satan âm mưu, lập kế hoạch và sắp xếp các thủ đoạn. Nó hoạch định kế hoạch phá hại bạn, và lừa dối bạn để bạn không nhận ra kế hoạch của nó ngay.

Tôi đã kinh nghiệm rất nhiều sự căng thẳng trong những ngày đầu tiên làm công tác truyền giáo. Tôi cảm thấy trách nhiệm đè nặng trên vai. Hầu như lúc nào

tôi cũng nghĩ đến những vấn đề có thể xảy ra. Nguồn hỗ trợ tài chính đến từ đâu? Làm sao tôi có thể được mời nói chuyện khi người ta không biết tôi là ai? Làm thế nào tôi có thể bước vào chương trình phát thanh được? Tôi sống trong sợ hãi và suy luận theo cách con người - tôi đã sống trong sự căng thẳng. Sự căng thẳng thường gây xung đột giữa Dave và tôi.

Cái chính yếu là tôi đang xung đột với những hoàn cảnh của mình. Dường như công việc lúc nào cũng chậm hơn ý muốn của tôi. Tôi có một khải tượng nhưng nó lại không tiến triển theo thời khóa biểu của tôi. Tôi cố gắng làm việc này trước, rồi kế đến là việc nọ, nhưng tất cả đều không mang lại hiệu quả gì cả.

Tôi có bày tỏ sự căng thẳng của mình trong một chừng mực nào đó trước mặt Dave và các con, nhưng tôi giấu nó trước mặt những người có liên quan trong công tác truyền giáo với tôi, hoặc với những người tôi muốn gây ấn tượng về đức tin vĩ đại của tôi. Về sau tôi đã học biết rằng sống bởi đức tin có nghĩa là bước vào sự yên nghỉ của Chúa (xem Hêbơro 4:3).

Nhưng việc che giấu cảm xúc của mình đã không giúp tôi ngăn ngừa sự thiệt hại. Tôi đến phòng mạch bác sĩ thường xuyên, và ông ta cứ bảo tôi rằng tôi sống trong tình trạng căng thẳng. Tất cả các bác sĩ khác cũng nói với tôi: "Thưa bà, bà đã không nhận thức được công việc của bà căng thẳng đến mức nào".

Họ bảo với tôi như thế, nhưng tôi không tin họ. Tôi biết Đức Chúa Trời đã gọi tôi vào công tác truyền giáo trọn thời gian, nhưng tôi vẫn phải học cách thực hiện công tác một cách bình an. Thể xác tôi đang trả giá. Tôi sống dưới sự căng thẳng, và điều đó làm tôi bệnh. Ngày nay tôi mới có thể thấy rõ ràng rằng những gì các bác sĩ bảo tôi thật chính xác.

Chúng ta không thể sống chung đụng với con người trong thế giới này mà lại không có sự căng thẳng ở một mức độ nào đó. Vấn đề không phải là "Bạn có bị căng thẳng không?" - vì ai cũng có. Nhưng vấn đề là "Bạn có đang quản lý sự căng thẳng của bạn không? Bạn có đang đo lường để tránh những cơn thăng quá sức của bạn chăng? Bạn có đang nghỉ ngơi, ăn uống điều độ, cười nhiều và giao phó mọi âu lo cho Chúa chăm sóc không? Bạn có đang mất quân bình không? Bạn có đang sống trong những thái cực không? Bạn có thường giận dữ không? Khi giận, cơ giận của bạn kéo dài bao lâu?"

Phản ứng Của Cơ Thể Chúng Ta Nội Või Sói Căng Thẳng

Mỗi khi bạn bức bối, mỗi khi cảm xúc của bạn sôi sục lên đến cực điểm, các cơ quan nội tạng của bạn phải hoạt động khó khăn hơn để điều tiết sự căng thẳng của cơ thể. Quá trình đó kéo dài một lúc nào đó, và khi các cơ quan này bắt đầu kiệt sức, chúng sẽ tỏ ra các dấu hiệu của sự căng thẳng mà chúng đã chịu đựng.

Tôi muốn chia sẻ với bạn những gì cơ thể bên trong của bạn trải qua mỗi khi bạn bức tức. Tôi không phải là bác sĩ nhưng bằng những thuật ngữ của riêng tôi, tôi sẽ cố gắng giải thích những gì xảy ra lúc đó. Khi sự căng thẳng tấn công bạn, cơ thể của bạn sẽ báo động để phòng vệ bản thân trước những mối đe doạ. Ngay cả việc nghĩ đến một sự việc gây bối rối hoặc một mối hiểm nguy tưởng tượng cũng có thể làm cơ thể báo động. Một chuỗi phản ứng bên trong cơ thể sẽ được kích hoạt, và chúng ta được chuẩn bị sẵn để chiến đấu với hiểm nguy hoặc bỏ chạy. Điều này

gọi là đánh hay chạy trốn.

Tác nhân gây căng thẳng sẽ gửi một thông điệp đến não của bạn qua tuyến yên và hệ thần kinh. Não bộ của bạn truyền lệnh báo động xuống tuyến thượng thận, tuyến này tiết ra những kích thích tố như adrenalin, tăng nhịp tim, tăng huyết áp, gửi đường glucose tới các bắp thịt và tăng lượng cholesterol. Mỗi đe dọa của sự căng thẳng khởi động một chuỗi phản ứng phức tạp để trang bị cách đối phó cho chúng ta, “đánh hay chạy” - tấn công lại cái đang đe dọa hay chạy trốn khỏi nó.

Cơ thể nói với các cơ quan nội tạng rằng: “Tôi đang bị tấn công. Hãy giúp tôi đánh lại nó hay chạy trốn nó. Tôi cần thêm sức lực và năng lượng để giúp tôi trong trường hợp khẩn cấp này!”. Các cơ quan bắt đầu giúp đỡ cơ thể. Chúng được trang bị để đối phó với những tình huống khẩn cấp. Nhưng nếu một người cứ sống trong tình trạng khẩn cấp liên miên, các cơ quan này sẽ kiệt sức.

Đến một lúc nào đó các cơ quan nội tạng kiệt quệ vì phải cố gắng đối phó mãi với các trường hợp khẩn cấp, nên bây giờ chúng không còn khả năng xử lý ngay cả những căng thẳng thông thường. Đùng một cái, người đó suy sụp? Đối với một số người, đó là bệnh về tâm thần; một số khác bệnh về cảm xúc. Nhưng đa số người bị tác động về phương diện sức khỏe thể chất.

Đây là một ví dụ minh họa. Lấy một sợi dây cao su và căng nó ra hết mức, rồi để nó chùng trở lại. Làm đi làm lại việc đó nhiều lần. Sau một lúc, bạn sẽ thấy rằng sợi dây cao su mất dần tính đàn hồi và trở nên mềm nhão. Cứ tiếp tục làm như thế thì cuối cùng, sợi dây đứt. Nếu chúng ta căng thẳng quá và căng thẳng nhiều lần quá, thì chúng ta cũng giống như thế.

Cuối cùng, bệnh tật đến. Người ta nói rằng: “Tôi không biết có vấn đề gì, nhưng tôi không cảm thấy khỏe”. Họ nhức đầu, đau lưng, đau cổ và vai, nhức mỏi, loét bao tử, đau đường ruột và đủ thứ bệnh tật khác. Khi họ nói cho bác sĩ họ thấy trong người như thế nào, bác sĩ bảo rằng họ “suy yếu kích thích tố” hay một loại “nào đó tấn công”.

Trong nhiều trường hợp nguyên nhân gốc rễ là do nhiều năm sống trong căng thẳng, xung đột. Sự căng thẳng gây ra bệnh tật bằng cách phá hủy hệ đề kháng miễn dịch khiến cơ thể người đó không thể đánh thắng các loại vi trùng và các bệnh lây nhiễm. Nói đơn giản là các cơ quan nội tạng kiệt sức, và rồi người đó “cảm thấy” kiệt sức.

Sóng Tích Cực

Những suy nghĩ, lời nói và cảm xúc tiêu cực gây ra căng thẳng, và căng thẳng có thể dẫn đến bệnh tật. Những suy nghĩ, lời nói, và cảm xúc tích cực mang đến sự khỏe mạnh và chữa lành. Hãy xem xét năm câu Kinh Thánh sau đây:

1. Lòng bình tĩnh là sự sống của thân thể; còn sự ghen ghét (ganhs tị, phẫn nộ) là đồ mục của xương cốt (Châm ngôn 14:30).

Phẫn nộ là bạo lực, bất bình, giận dữ. Người phẫn nộ có nghĩa là người đang rất giận dữ. Phẫn nộ như thế gây ra bệnh tật vì sự rối loạn cảm xúc có thể hủy hoại một sức khỏe tốt và một thân thể tráng kiện. Một tâm hồn yên tĩnh và bình an cung cấp sức khỏe cho cả thân thể.

2. Hỡi con, hãy chăm chỉ về các lời ta, khá nghiêng tai nghe những bài giảng

thuyết ta. Các lời ấy chớ để xa khỏi mắt con, hãy giữ lấy nơi lòng con. Vì lời ấy là sự sống cho người nào tìm được nó, và sự khỏe mạnh cho toàn thân thể của họ (Châm ngôn 4:20-22).

Cái gì mang đến và cung cấp sự chữa lành và sức khỏe? Hãy suy gẫm Lời Chúa và đừng suy nghĩ đến những gì gây căng thẳng. Chúa Jêsus là sự bình an của chúng ta. Ngài cũng là Lời Hằng Sống. Khi chúng ta vâng giữ lời Chúa, sự bình an dư dật, tuôn chảy như một dòng sông.

3. Hãy hết lòng tin cậy Đức Giê-hô-va, Chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con; Phàm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, Thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con. Chớ khôn ngoan theo mắt mình; Hãy kính sợ Đức Giê-hô-va, và lìa khỏi sự ác: Như vậy, cuống rốn con sẽ được mạnh khỏe, Và xương cốt con được mát mẻ. (Châm ngôn 3:5-8).

Khi tâm trí bình tĩnh, sức khỏe được giữ gìn. Người khôn ngoan tin cậy Đức Chúa Trời hơn là cứ lo lắng. Tôi đã trải qua nhiều năm lý luận và cố gắng toan tính mọi thứ, và điều đó ảnh hưởng bất lợi đến sức khỏe của tôi. Ở tuổi 52, tôi lại cảm thấy khỏe khoắn hơn nhiều so với lúc tôi 35 tuổi. Tại sao? Bởi vì tôi không còn lo lắng nữa. Tôi đã học cách giao phó chính mình cho Đức Chúa Trời chăm sóc để tôi không còn phải triền miên sống dưới áp lực nữa.

Học giao phó mọi mối lo của tôi cho Chúa cũng giúp Dave và tôi ngăn ngừa xung đột với nhau. Hồi xưa, tôi cố gắng bắt buộc Dave phải quan tâm đến mọi thứ theo cách của tôi. Bây giờ tôi đã nhường bước và cầu xin Chúa thay đổi những gì cần thay đổi nơi tôi.

4. Lời vô độ đâm xoi khác nào gươm; nhưng lưỡi người khôn ngoan vốn là thuốc hay (Châm ngôn 12:18).

Ăn nói vô độ thường gây tranh cãi. Cụm từ “đâm xoi khác nào gươm” mô tả những lời nói xúc phạm gây thương tổn cho người khác. Nhưng người khôn ngoan có thể dùng môi miệng mang đến sự chữa lành. Hãy để cho môi miệng của bạn đầy Lời Chúa chứ không phải là lời của riêng bạn Sức khỏe của bạn sẽ tăng lên! Tôi biết vì chính tôi đã trải qua điều đó.

5. Lòng vui mừng vốn một phương thuốc hay; còn trí nao sờn làm xương cốt khô héo (Châm ngôn 17:22).

Câu Kinh Thánh này hết sức giản dị, rõ ràng. Một người sung sướng, thanh thản và vui mừng sẽ mạnh khỏe. Một người giận dữ không vui vẻ cũng không sung sướng; và thường là người đó cũng không mạnh khỏe.

Chúa Jêsus đã cho chúng ta một câu trả lời về những tác nhân có tiềm năng gây căng thẳng trong đời sống.

“Ta đã bảo các ngươi những điều đó, hầu cho các ngươi có lòng bình yên trong ta. Các ngươi sẽ có sự hoạn nạn thử thách, nản lòng, thất vọng trong thế gian, nhưng hãy cứ vững lòng, ta đã thắng thế gian rồi ! “ Ta đã tước lột mọi quyền năng của nó nhằm làm hại các ngươi và Ta đã chiến thắng nó cho các ngươi rồi. Bản diễn ý của tác giả (Giăng 16:33)

Những tác nhân gây căng thẳng như giao thông, nghề nghiệp, con cái và các mối quan hệ không đủ sức làm hại bạn nếu bạn giữ bình tĩnh và vui vẻ. Chắc chắn

là Chúa Jēsus không để chúng ta ở một thế giới có quyền lực khiến chúng ta bệnh mà lại không cung cấp cho chúng ta giải pháp để chiến thắng. Sự căng thẳng hiện diện trong thế gian, nhưng Chúa hiện diện trong chúng ta.

“Đấng ở trong các con là lớn hơn kẻ ở trong thế gian (I Giăng 4:4).

Nhưng sự căng thẳng của thế gian không phải là sự căng thẳng duy nhất ảnh hưởng đến đời sống tín hữu. Đôi khi nguồn gốc của sự căng thẳng ở bên trong chúng ta – chúng ta có sự xung đột với chính mình.

Chương 10

BẠN CÓ TỰ XUNG ĐỘT VỚI CHÍNH MÌNH KHÔNG?

Kinh Thánh là một quyển sách về những mối quan hệ, hầu hết dựa trên 3 mối quan hệ căn bản: Mỗi quan hệ giữa chúng ta với Chúa, với chính chúng ta và với người khác. Cách đây nhiều năm, vào lúc tôi tìm cách bước đi trong sự bình an, tôi chẳng những chỉ muốn nghe nói về nó thôi mà tôi còn quyết định tìm cách để vui hưởng sự bình an trong cuộc đời. Không thể sống vui mà không có sự bình an. Một ngày kia tôi đọc phân đoạn Kinh Thánh sau đây:

“Vả ai muốn yêu sự sống và thấy ngày tốt lành, thì phải giữ gìn miệng lưỡi, đừng nói điều ác và lời gian dảo; phải lánh điều dữ, làm điều lành, tìm sự hòa bình mà đuổi theo” (I Phi erô 3:10,11).

Tôi vẫn thích đọc lại phân đoạn Kinh Thánh này và thấm nhuần năng lực từ những nguyên tắc căn bản này để thành công trong đời sống hằng ngày. Đoạn Kinh Thánh này đưa ra 4 nguyên tắc căn bản cho những ai muốn có đời sống vui thỏa.

1. Giữ gìn miệng lưỡi, đừng nói điều ác.
2. Lánh điều dữ.
3. Làm điều lành
4. Tìm kiếm sự hòa bình.

Nguyên tắc 1: Giữ gìn miệng lưỡi, đừng nói điều ác:

Lời Chúa phán rõ ràng năng lực của sự sống hay sự chết nằm ở nơi miệng lưỡi. Ta có thể hưởng được phước hạnh hay chuốc lấy khổ đau vào cuộc sống mình tùy thuộc vào lời nói của chính mình. Vì thế, nếu ta muốn có một đời sống vui vẻ thì phải cẩn thận lựa lời mà nói.

Nguyên tắc 2: Lánh xa điều dữ

Chúng ta phải có hành động tích cực lánh xa điều ác cũng như môi trường của điều ác. Thi Thiên đầu tiên đã khuyến cáo chúng ta chẳng đứng trong đường tội nhân, không ngồi chỗ của kẻ nhạo báng. Hành động tích cực mà chúng ta phải có đó là cách chọn lựa bạn bè, hoặc ngồi dùng bữa một mình thay vì ngồi giữa những người nói hành nói xấu. Có thể chúng ta phải chịu cô đơn suốt một thời gian. Những khởi đầu mới đòi hỏi những sự chấm dứt. Ước muôn có một đời sống đầy dấy sự công chính, bình an và vui mừng đòi hỏi chúng ta phải chết về một số điều đang khi đợi Chúa sản sinh ra những điều mới mẻ.

Nguyên tắc 3: Làm điều lành

Quyết định làm điều lành phải theo sau quyết định không làm điều ác. Có

thể cái này sẽ tự động xảy ra sau cái kia, nhưng không phải vậy. Cả hai sự chọn lựa phải xác định rõ ràng. Sự ăn năn có hai phần: lánh xa tội lỗi và quay về với điều công bình. Một số người quay đầu với tội lỗi nhưng không bao giờ quyết định để bắt đầu làm điều lành. Kết quả là họ đã bị cám dỗ quay lại với tội lỗi.

Kinh Thánh có nhiều “nguyên tắc- thay thế- tích cực” như sau: “Như vậy, mỗi người trong anh em phải chữa sự nói dối, hãy nói thật với kẻ lân cận mình...Kẻ vốn hay trộm cắp chớ trộm cắp nữa, nhưng thà chịu khó, chính tay mình làm nghề lương thiện, đừng có vật chi giúp cho kẻ thiếu thốn thì hơn” (Êphêsô 4:25,28).

Nguyên tắc 4: Tìm kiếm sự hòa bình

Lời chỉ dẫn thứ tư cho những ai thật sự ao ước có niềm vui trong cuộc sống là “Tìm sự hòa bình mà đuổi theo” (I Phiero 3 : 11). Chú ý là chúng ta phải tìm kiếm theo đuổi và đi theo nó. Chúng ta không thể chỉ ao ước sự hòa bình mà không làm điều gì kèm theo, nhưng chúng ta phải ao ước nó với hành động. Đang khi tìm kiếm sự hòa bình, nhớ rằng có 3 mối quan hệ đặc biệt chúng ta cần suy xét đó là mối quan hệ với Chúa, với chính mình và với người khác.

Bạn có đang hòa bình với chính bạn không? Hầu hết mọi người đều có sự xung đột với chính họ. Vì chúng ta dành nhiều thì giờ cho chính mình nhiều so với người khác, điều này trở thành một vấn đề chính yếu. Một chân lý là bạn không thể chạy trốn khỏi chính mình! Một người không hòa hợp với chính mình sẽ không bao giờ có thể hòa hợp với người khác. Nếu bạn không thể vui thỏa với chính mình, bạn sẽ không thể nào vui thỏa với người khác được.

Học Chap Nhẫn Chính Mình

Thật khó có thể ưa thích và chấp nhận chính mình. Tự chối bỏ và tự ghét chính mình là hai vấn đề lớn nhất mà con người phải đối diện. Có nhiều người đang gặp nan đề này mà không biết. Tôi đã chịu đựng sự tự ghét bỏ chính mình trong nhiều năm, nhưng lại nghĩ rằng nguyên nhân của vấn đề là do nơi những người khác. Tôi đã không ưa thích những người khác, đồng thời cũng cảm nhận được rằng hầu hết trong số họ chẳng ưa thích tôi.

Cách mà chúng ta nhìn thấy chính mình cũng là cách mà những người khác nhìn thấy chúng ta. Điều này được Kinh Thánh bày tỏ qua một điển hình trong sách Dân Số Ký về việc Môi se gởi 12 thám tử đi do thám vùng đất hứa (xem Dân số ký 13). Khi họ trở về, có tới 10 thám tử đưa ra lời tường trình tiêu cực.

“Chúng tôi có thấy kẻ cao lớn, tức là con cháu của Anác, thuộc về dòng giống giền già; chúng tôi thấy mình khác nào con cào cào, và họ thấy chúng tôi cũng như vậy (Dân số ký 13:33).

Chúng ta không được ưa thích vì chúng ta không ưa thích chính mình. Làm sao chúng ta có thể mong chờ người khác chấp nhận chúng ta khi chúng ta tự chối bỏ chính mình. Chúng ta gặt điều mình gieo (xem Galati 6:7). Đây là vấn đề của nhiều người. Tôi tin rằng cách nhìn nhận chính mình chiếm một tỷ lệ lớn trong số các vấn đề mà con người đối diện. Nhiều người cứ mang mãi những sự hổ thẹn và sỉ nhục của quá khứ, những điều cần phải được quăng bỏ đi trước khi đời sống Cơ Đốc Nhân chiến thắng ngự trị.

Tại Sao Con Ngồi Chơi Bởi Chính Mình?

Lý do đầu tiên làm cho hầu hết mọi người chối bỏ chính họ là sự yếu đuối và sai lầm của họ. Nếu chúng ta không có những thói xấu thì chúng ta dễ chấp nhận chính mình hơn. Nhưng chúng ta là những con người bất toàn. Nhiều người chối bỏ chính mình bởi vì họ không thể tách rời điều “họ là ai” với “họ làm gì”. Điều ta làm thì không phải lúc nào cũng hoàn thiện. Nhưng chúng ta vẫn biết mình là con Đức Chúa Trời, được Chúa yêu rất nhiều. Sự xứng đáng và giá trị của tôi đến từ sự kiện tôi Chúa Jêsus đã chết cho tôi chứ không phải bởi điều lành, điều thiện tôi làm (xem Rôm 3:22,23; 4:5).

Bạn có một sự xứng đáng và giá trị rất vĩ đại. Bạn rất đặc biệt đối với Chúa và Ngài có chương trình thật tốt đẹp cho bạn (xem Giêrêmi 29:II). Bạn đã được mua chuộc bởi huyết của Chúa Jêsus (xem Công vụ các Sứ Đồ 20:28). Kinh Thánh nói đến “huyết báu của Chúa Jêsus Christ” (I Phierô 1:19), cho thấy Chúa Cứu Thế đã thật sự trả giá cao trong sự cứu chuộc bạn và tôi. Hãy tin điều ấy, và bạn sẽ bắt đầu nhận lấy nó. Chân lý sẽ đem đến sự chữa lành cho linh hồn bạn và sự tự do trong đời sống của bạn.

Rất nhiều ví dụ trong Kinh Thánh minh họa cho việc Chúa chọn những người yếu đuối để thực hiện những việc to lớn cho sự vinh hiển của Ngài. Đừng xem bạn là người không có giá trị gì chỉ vì bạn có vài điều yếu đuối. Chúa cho mỗi chúng ta cơ hội để trở thành người nối gót Chúa Jêsus. Sức mạnh của Ngài được trọn vẹn trong sự yếu đuối của chúng ta(xem II Côrinhtô 12:9). Sự yếu đuối của chúng ta cho Ngài cơ hội bày tỏ năng quyền và sự vinh hiển của Ngài.

Thay vì mang lấy sự yếu đuối và tự mình cố gắng loại bỏ sự yếu đuối. Hãy trao nó cho Đức Chúa Jêsus. Ngài sẽ xóa sạch nó, hoặc sẽ lấp đầy nó bằng quyền năng của Ngài. Theo như tôi nghĩ Ngài làm cả hai điều đó với nhau.

Các môn đồ của Chúa ngày xưa cũng là những con người bình thường, cũng có những yếu đuối như bạn và tôi. Rõ ràng Kinh Thánh ngũ ý rằng Phierô là một người đánh cá thô lỗ và không kiên định, thường tỏ ra thiếu kiên nhẫn, nóng nảy, nổi cơn thịnh nộ. Trong một thời điểm quyết khi bị phát hiện là môn đồ của Chúa Jêsus, ông quá sợ hãi đến nỗi đã đầu hàng và chối bỏ Chúa, một việc làm khiến ông bị gán cho nhãn hiệu “hèn nhát” trong suốt một giai đoạn lịch sử.

Anh-rê được xem là người có vê đa cảm và nhân từ hơn những người khác. Ông cũng đã lẩn tranh vai trò lãnh đạo sẵn sàng ở địa vị phụ thuộc đối với anh trai mình là Simôn Phierô, và hai người bạn hay tranh cạnh là Giăng và Giacô.

Giacô và Giăng được nhớ đến không ngoài sự kiện bà mẹ của hai ông đã xin Chúa cho hai ông hai vị trí ngồi bên hữu và bên tả của Chúa khi Ngài thành lập vương quốc. Điều đó cho thấy rằng có thể họ quá tham vọng chang? Thìa là người rất e ngại đặt lòng tin của mình vào người lãnh đạo. Mọi sự phải rõ ràng trước mặt ông rồi ông mới có thể chấp nhận nó.

Và rồi đến Mathiô. Các nhà lãnh đạo tôn giáo thời bấy giờ đây giận dữ với Chúa Jêsus, vì Ngài lại có quan hệ với một người thâu thuế hèn hạ này. Hãy tưởng tượng xem họ kinh tởm như thế nào khi Chúa Jêsus ngồi ăn tối với gia đình Mathiô và mời ông làm môn đệ, làm bạn thân cận với Ngài.

Có lẽ chỉ có một người mà giới lãnh đạo thời ấy cho là có giá trị và được

khâm phục hơn hết là Giuđa. Dưới mắt của thế gian, Giuđa có năng lực về thương mại và những phẩm ưtính dẫn tới thành công. Nhưng chính điểm mạnh tự nhiên lớn nhất của ông đã dẫn ông đến yếu điểm lớn nhất, và đưa ông đến chỗ hụt mất cả cuộc đời.

Hay Nhìn Thay Sỏi Yếu Nuôi Chúa Jesus Nhìn Thay

Tôi thấy thú vị khi nhận biết những ai được thế gian tiến cử thì Chúa Jêsus khước từ, và những ai bị thế gian chối bỏ thì Chúa Jêsus lại cho rằng người ấy đủ điều kiện. “Đưa họ đến cùng ta. Ta không quan tâm đến chuyện họ phạm tội nhiều như thế nào. Nếu họ tin cậy ta, ta sẽ làm nhiều việc vĩ đại, phi thường qua họ”.

Chúa Jêsus cầu nguyện thâu đêm trước khi chọn lựa 12 người để trở nên những người thân cận với Ngài trong ba năm chức vụ. Họ có vô số yếu điểm và Ngài biết rõ điều đó khi kêu gọi họ bước vào mối tương giao với Ngài. Dẫu vậy trừ Giuđa íchcariốt, họ đã thực hiện công việc của Chúa Jêsus một cách bùng nổ hết lòng sau khi Ngài chết, phục sinh và thăng thiên về trời.

I Côrinhtô 1:25-29 đã bày tỏ tấm lòng của Đức Chúa Trời đối với những người yếu đuối:

“Bởi vì sự dỗ dại của Đức Chúa Trời là khôn sáng hơn người ta, và sự yếu đuối của Đức Chúa Trời là mạnh hơn người ta. Hỡi Anh em, hãy suy xét rằng ở giữa anh em là kẻ đã được gọi, không có nhiều người khôn ngoan theo xác thịt, chẳng nhiều kẻ quyền thế, chẳng nhiều kẻ sang trọng. Nhưng Đức Chúa Trời đã chọn những sự dại ở thế gian để làm hổ thẹn những sự mạnh; Đức Chúa Trời đã chọn những sự hèn hạ và khinh bỉ ở thế gian, cùng những sự không có, hầu cho làm những sự có ra không có, để Chẳng ai khoe mình trước một Đức Chúa Trời”.

Ôi! Những câu Kinh Thánh này đã cho tôi niềm hy vọng về tương lai của tôi. Ngay cả tôi mà Chúa cũng có thể dùng! Và Chúa có thể sử dụng bạn! Tôi khích lệ bạn đừng nhìn mãi vào những sai sót của chính mình, nhưng phải nhìn lên Chúa Jêsus. Hãy nhận lấy sức mạnh từ năng lực vô biên của Ngài, hãy để sức mạnh của Chúa khóa lấp mọi sự yếu đuối của bạn. Chúng ta đều như nhau trong Chúa Cứu thế. Ví dụ, một người có thể có một tỷ lệ mười phần trăm yếu đuối và chín mươi phần trăm mạnh mẽ; một người khác có tỷ lệ bốn mươi phần trăm yếu đuối và 60 phần trăm mạnh mẽ. Theo cách thông thường chúng ta có thể nói rằng người thứ hai yếu đuối hơn người thứ nhất, vì thế ít muốn giao việc cho người thứ hai hơn.

Nhưng Chúa Jêsus không nhìn và phán xét theo cách con người. Cả hai người ấy đều như nhau trước mặt Chúa. Đơn giản là Ngài đang sẵn lòng ban sức mạnh bổ sung cho từng người, vì vậy trước mặt Chúa, họ có giá trị và khả năng như nhau.

Đây là một chân lý tuyệt vời trong Kinh Thánh, và nó làm cho chúng ta tự do trên tất cả những gì chúng ta có thể vướng mắc - không còn sợ bị khước từ, cũng không lo sợ về sự yếu đuối vốn có của chúng ta. Nếu bạn nắm vững chân lý này, bạn sẽ không bao giờ bị xung đột với chính mình nữa?

Tôi đã có sự xung đột với Joyce (tên tác giả) nhiều năm. Tôi đã không hài lòng về chính mình, và tôi luôn luôn tìm cách thay đổi chính mình. Nhưng càng cố gắng thay đổi, tôi càng thất bại. Nhưng đến một ngày đầy vinh hiển kia, tôi khám phá ra rằng Chúa Jêsus chấp nhận một người như tôi. Ngài và chỉ một mình Ngài

mới có thể đưa tôi đến nơi mà tôi cần phải đến. Không có sự đấu tranh hay cố gắng nào có thể làm hoàn thiện những sai trật của tôi được. Tôi đã được hoàn thiện “chẳng phải bởi quyền thế, cũng chẳng phải là bởi năng lực, bèn là bởi Thần ta, Đức Giêhôva vạn quân phán vậy” (Xachari 4:6).

Gần đây có một phụ nữ đã kể cho tôi nghe cách mà bà ta được giải phóng khỏi tinh thần xung đột sau một trong những buổi hội thảo của chúng tôi. Bà nói: “Tôi có rất nhiều xung đột trong cuộc sống đến nỗi không có linh vực nào hay mối quan hệ nào mà không có sự chiếm lĩnh và ngự trị của xung đột”. Bà đã nghe nói về “Sự bình an vượt quá sự hiểu biết”, nhưng bà chưa bao giờ hiểu được nó như thế nào. Bà nói rằng bà đã cảm nhận một sự khác biệt sau buổi hội thảo.

Tuy vậy, sau khi tham dự những bài giảng trong hội nghị nơi tôi trình bày về tinh thần xung đột, bà đã kinh nghiệm được sự bình an lần đầu tiên trong cuộc đời bà. Sự bình an hiện diện rõ ràng đến nỗi sáng hôm sau thậm chí bà không nhớ làm sao bà ra khỏi giường. Nói theo nghĩa đen là bà ta phải học lại những điều đơn giản nhất trong đời.

Điều đó đến từ một sự thật là trước kia mỗi việc bà làm đều được thúc đẩy và hành động do tinh thần xung đột. Bà không ngừng xét đoán, chỉ trích và thất vọng với chính mình. Tự chối bỏ mình, bà đã từ khước mọi khả năng mà Chúa đã ban cho bà. Bà đã thấy kinh khủng về chính mình, vì thế bà luôn cố gắng để được tốt hơn. Bà đã mặc cảm về những lỗi lầm, về sự yếu đuối của mình, và không thấy được sức mạnh của mình.

Bạn thấy đó, chúng ta có cả hai - sức mạnh và sự yếu đuối Sứ đồ Phao lô đã làm chứng rằng:

“Vậy tôi rất vui lòng khoe mình về sự yếu đuối tôi, hầu cho sức mạnh của Đấng Christ ở trong tôi” (II Côrintô 12:9)

Ông đã vật lộn với sự yếu đuối của mình, nhưng ông đã học biết rằng sức mạnh và ân điển của Chúa có dư dật.

Phai Biết Dõa Vào Ngài

Nói cách khác, Chúa đang nói: “Phao lô, thật ta sẽ không cất hết những nan đề, và con cũng không phải lo lắng về nó. Ta sẽ khóa lấp nó bằng sức mạnh của ta, và nó sẽ giống như đã được cất đi hết vậy. Điều này là chắc chắn khi nào con còn nương dựa vào Ta!”

Bây giờ chúng ta thấy vấn đề thật sự của chúng ta. Chúng ta có tính độc lập và không thích ý tưởng phải cứ liên tục nương dựa vào người khác. Theo bản tính tự nhiên của mình, tôi có khuynh hướng khắc khe trong cách đối diện với người khác, đặc biệt là nếu người đó đã chọc giận tôi, và tôi cảm thấy dễ mất kiên nhẫn. Chúng ta biết đây không phải là một phẩm chất tốt của một người hầu việc Chúa.

Nhiều năm tôi đã cố gắng để trở nên mềm mỏng hơn. Tôi đã quyết định, giải quyết, và thực hành tất cả sự tự chủ mà tôi có thể thu thập được. Mặc dù tôi đã tiến bộ, nhưng vẫn có những lúc thật tệ hại khi con người thật của tôi nổi lên. Làm cách nào Chúa có thể dùng tôi được? Làm sao Ngài có thể tin tưởng ở tôi? Liệu tôi có làm ai đó bức mình không? Cuối cùng Chúa chỉ cho tôi thấy là những chiến thắng liên tục của tôi có là tùy thuộc vào sự trung tín nương dựa vào Ngài “ Hãy cứ ở trong ta,

thì ta sẽ ở trong các ngươi. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các ngươi chẳng cứ ở trong Ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các ngươi là nhánh nho. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lấm trái; vì ngoài ta, các ngươi chẳng làm chi được. (Giăng 15:4-5)

Nhận biết lẽ thật này khiến tôi luôn luôn nương dựa vào Ngài. Nhu cầu của tôi bắt buộc tôi phải tìm kiếm mặt Ngài. Tôi không thể mang lại vinh hiển cho Ngài nếu không nương dựa vào Ngài. Chúa không cần phải nương dựa vào tôi nhưng tôi cần phải nương dựa vào Ngài. Ngài đã kêu gọi tôi vào công việc trong danh của Ngài. Bởi vì Ngài đã gọi tôi, Ngài đã đổ đầy sự ao ước, sức mạnh để làm được việc ấy. Nhưng tôi biết những lầm lỗi và yếu đuối của tôi có thể ngăn cản tôi vươn tới mục đích. Đã nhiều năm tôi chiến đấu với lỗi lầm của mình, nhưng chưa bao giờ vượt ra khỏi được nơi tranh chiến.

Tôi chắc rằng người ta nhìn tôi và nói: "Không đời nào! Chúa không thể kêu gọi bà làm việc lớn cho Ngài đâu, Tôi đã muốn tin Chúa và tin những gì trái tim mình mách bảo, nhưng tôi cũng đã nghe những lời bình phẩm của mọi người và để những điều đó chi phối mình.

Tôi đã lắng nghe tiếng của ma quỷ, luôn đưa cho tôi bảng kê những lầm lỗi và bất năng của tôi hằng ngày. Nó thường nhắc tôi nhớ rằng tôi đã cố hết sức thay đổi mà vẫn thất bại. Nhưng rồi ánh sáng của lời Chúa trong Rôma 7:24-25 đã đụng đến tôi.

"Khốn nạn cho tôi! Ai sẽ cứu tôi thoát khỏi thân thể hay chết này? Cảm tạ Đức Chúa Trời, nhờ Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng được xức dầu Chúa chúng ta!"

Cuối cùng, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, tôi đã có thể tin rằng Ngài đã cố ý chọn tôi. Tôi đã không bị "đẩy đến Chúa vì không còn cách nào khác" sau khi Ngài đã cố gắng chọn lấy 200 người khác. Ngài đã chọn tôi!. Ngài có chủ tâm chọn những người mà thế gian cho là yếu đuối và ngu dốt, và Ngài làm như thế để khiến những kẻ khôn ngoan phải bối rối (xem I Côrinhtô 1:27).

Hãy có một quyết định đuổi sự xung đột với chính bạn ra khỏi bạn ngay hôm nay. Hãy chấp nhận chính bạn. Học cười với bạn một chút. Đừng quá căng thẳng. Chúa để lại sự không trọng ven ngay trong những con người rất thánh mà Ngài đã chọn lựa, hầu cho họ luôn cần nương dựa vào Ngài.

Chúa thường lột trần tôi ra với chính tôi, nhưng lại giữ kín đối với người khác. Tôi có thể nghĩ rằng mình xấu xa, nhưng người khác lại thấy tôi thật tuyệt vời. Ôi! Chúa thành tín của chúng ta tuyệt diệu biết bao! Ngài có thể lột trần và giấu kín cùng một lúc. Ngài chỉ cho tôi thấy những thói xấu của tôi để giúp tôi luôn khiêm nhường nhưng Ngài lại giấu chúng trước những người khác để họ không nhìn thấy những thói xấu của tôi. Tôi thuộc về Chúa, những thói xấu của tôi chỉ là vấn đề của Chúa và chỉ một mình Chúa mà thôi.

Cần Thân Trong Việc Xe Ích Nào

Nếu một người hàng xóm đến nhà tôi phàn nàn về kiểu tóc mà con trai tôi cắt, tôi sẽ lịch sự nhắc ông ấy nên lo việc của ông ấy đi thì hơn. Con trai tôi không phải là việc của ông. Cũng vậy, thái độ bảo vệ của Cha trên trời luôn phủ kín con

cái Ngài. Sa tan là “kẻ kiện cáo anh em” (Khải Huyền 12:lo), nhưng hắn cũng là kẻ nói dối (xem Giăng 8:44). Chúng ta không được phép xét đoán lẫn nhau.

“Ngươi là ai mà dám xét đoán tôi tớ của kẻ khác? Nó đứng hay ngồi là việc của chủ nó. Song nó sẽ đứng vì Chúa có quyền cho nó đứng vững vàng” (Rôma 14:4).

Tôi đứng vững bởi vì Chúa Jêsus đỡ tôi đứng. Khi một em bé học đi, ba mẹ nó luôn luôn ở cạnh nó, nắm lấy cánh tay nó và giúp nó giữ thăng bằng để cho nó không bị ngồi và bị đau. Tôi đứng vững vì Cha của tôi nâng đỡ và giữ cho tôi đứng thẳng. Tôi được đứng vững bởi quyền năng của Ngài, chứ không phải bởi sức lực của tôi!

Bạn có bị xung đột với chính mình vì những nhận định và xét đoán của người khác không? Hãy xem cách Phao lô bình luận về những lời chỉ trích dành cho ông:

“Về phần tôi, hoặc bị anh em xử đoán, hoặc bị tòa án nào của loài người xử đoán, tôi cũng chẳng lấy làm quan hệ gì Chính tôi chẳng tự xét đoán mình nữa” (I Côrinhtô 4:3).

Một số người xét đoán về lòng trung thành của Phao lô. Ông đã không cố gắng bào chữa cho chính mình, cũng không thèm nổi giận. Ông chỉ nói rằng: “Tôi không để ý điều anh nghĩ. Thậm chí tôi cũng không phán xét chính mình”. Đã có nhiều lần trong quá khứ tôi mở đến đoạn Kinh Thánh này và nghiền ngẫm nó. Sự tin tưởng vào năng quyền của lời Chúa đã giải phóng tôi ra khỏi sự xét đoán và chỉ trích của chính mình.

Bạn không thể chinh phục được kẻ thù, nhưng Lời Chúa có thể. Hãy tin lời Chúa để giải phóng bạn, chứ không phải chính bạn. Hãy đến với Lời Chúa khi bạn gặp vấn đề. Khi cảm thấy đến gõ cửa lòng bạn, hãy trả lời bằng Lời Chúa.

Tại sao việc loại bỏ sự xung đột với chính mình lại quan trọng đến thế? Chúng ta không thể bước đi trong bình an nếu trước hết chúng ta không được thiết lập trên sự công bình. Vương quốc của Chúa là sự công bình, bình an, và vui mừng trong Chúa Thánh Linh (xem Rôma 14:7). Nguyên tắc của vương quốc này cho chúng ta thấy một tiến trình. Nếu tôi ao ước sự vui mừng, tôi phải có sự bình an, và muốn có sự bình an, tôi phải có sự công bình - một sự công bình đang hành động, chứ không chỉ là một sự công bình mà chúng ta tuyên bố (hay xưng nhận).

Xõng Nhañ Söi Công Bình.

Chúng ta bắt đầu với một lời xưng nhận sự công bình. Chúng ta gọi những điều không tồn tại như thể là chúng đã tồn tại (Rôma 4: 17). Đó là đặc ân của chúng ta khi chúng ta là con cái Ngài. Ngài cũng nói những điều không có như thể là đã có Chúa bảo Abraham rằng Ngài sẽ làm cho ông trở nên cha của nhiều dân tộc trước khi ông sinh một người con kế nghiệp một thời gian thật lâu. Chúa đã nói như thể điều ấy đã xảy ra rồi, và chúng ta cũng có cùng một đặc ân như vậy.

Tôi có thể nói tôi là sự công bình của Đức Chúa Trời trong Chúa Cứu Thế, vì lời Chúa bảo như vậy (xem II Côrinhtô 5:21). Càng nói như vậy, thực tại của sự công bình càng phát triển mạnh mẽ hơn trong tôi, nhưng để tiến đến sự bình an thật, tôi cần sự công bình được thiết lập như một chân lý cho linh hồn tôi. Tôi phải biết rõ

rằng tôi biết, rằng tôi biết như thế. Điều này phải được thiết lập trong lòng tôi để “kẻ kiện cáo anh em” (Khải Huyền 12:10) không thể cướp đi sự công bình của tôi bởi lời dối trá của hắn.

Tôi phải xác quyết về sự công bình của mình trong huyết của Chúa Cứu Thế, để ngay cả khi nhìn vào những thói xấu của mình, tôi cũng không bị đánh bại. Apraham “thấy thân thể mình hao mòn, vì đã gần trăm tuổi, và đã thấy Sa ra không thể sinh đẻ được nữa. song đức tin chẳng kém” (Rôma 4:19).

Ông đã nhìn vào những thiếu sót của mình mà không nao núng chút nào. Apraham đã tin cậy Chúa, và chính điều ấy được kể là công bình cho ông. Tôi công bình, không phải bởi vì tôi chưa bao giờ phạm lỗi. Nhưng vì Chúa Jêsus chưa bao giờ phạm lỗi. Ngài là người hoàn thiện, và đức tin tôi đặt trên Ngài. Đó là lý do mà Đức Chúa Trời xem tôi cũng công bình như Ngài. Bạn và tôi có thể loại trừ sự xung đột với chính mình để đi đến sự bình an của Ngài, để có một đời sống vui mừng tràn ngập. Chúa Cứu Thế đã mua chuộc đời sống phước hạnh đó cho chúng ta bằng chính sự chết và phục sinh của Ngài.

Chương 11

XUNG ĐỘT VỚI CHÚA

Chúng ta vừa nói về tầm quan trọng của sự bình an với chính mình. Bây giờ tôi muốn chia sẻ với bạn về tầm quan trọng trong việc hòa thuận với Chúa. Có thể nó có vẻ lạ đối với bạn, nhưng có nhiều người nổi điên với Chúa vì nhiều lý do. Những nan đề của con người không phải đến từ Chúa. Ngài là Đáng duy nhất có thể giúp đỡ chúng ta!

Hãy xem lại những nguyên tắc căn bản ở I Phiero 3:10,11.

“Ai muốn yêu sự sống và thấy ngày tốt lành, thì phải giữ gìn miệng lưỡi, đừng nói điều ác và lời gian dảo. Phải lánh điều dữ, làm điều lành, tìm sự hòa bình mà đuổi theo”

Bản Cội Nơi Giận Või Chúa Không?

Tại sao con người lại rơi vào cái bẫy như vậy? Tôi bị sốc khi Chúa đặt nó trong lòng tôi để tôi chia sẻ lại cho những người trong buổi hội thảo về vấn đề này. Tôi đã không tin rằng có nhiều người cần được giúp đỡ về việc họ đã nổi giận với Chúa, nhưng tôi đã sai. Một vết rạn nứt kín giấu với Chúa là nguyên nhân cội rễ của nhiều vấn đề về cảm xúc. Nó là nguyên nhân của sự cay đắng và thái độ chua cay với cuộc sống, là cánh cửa mở ra mọi thứ đau khổ và giày vò.

Con người được dung nê để đón nhận tình yêu của Chúa, để vui sướng và đắm mình trong tình yêu. Và con người cũng yêu Chúa với một tình yêu lai láng cũng như yêu thế giới chung quanh mình. Chúa đã tạo dựng con người để tương giao với Ngài - ấm áp, dịu dàng, yêu thương, tình bạn cởi mở. Hễ khi nào tình yêu mất đi hoặc bị nghẹt ngào một cách nào đó thì con người phải chịu đau khổ.

Nan Nhập Maë Cảnh Toi Loi Van Soi Ket Toi .

Nếu một người rút lui khỏi mối tương giao với Chúa vì cớ mặc cảm tội lỗi và sự lên án những tội lỗi và yếu đuối của mình, người đó đã đặt chính mình vào một vị trí đau khổ triền miên. Anh ta đã cắt đứt nguồn năng lực giúp đỡ duy nhất của mình. Qua Chúa Cứu Thế, Đức Chúa Trời là người giúp đỡ tôi, khi tôi phạm tội. ẩn điển của Ngài sẽ khóa lấp tội lỗi tôi nếu tôi tin điều ấy và nhận nó. Ngài là Đáng có thể thêm sức mạnh trong tôi cho dù tôi có yếu đuối thế nào đi nữa. Vì chỉ có Chúa mới có thể giúp đỡ tôi, nên tôi thật là ngu ngốc nếu cắt đứt mối tương giao với Ngài.

Điều tệ hại nhất mà con người có thể làm khi anh ta gặp nan đề là đổ lỗi cho Chúa. Chúa muốn giúp chúng ta! Ngài không phải là người gây ra nan đề - ma quỷ làm điều ấy Chính thế gian, xác thịt và ma quỷ đem nan đề cho chúng ta chứ không phải là Chúa!

Nói như thế không có nghĩa là Đức Chúa Trời không bao giờ dẫn chúng ta vào con đường mà chúng ta le ra không đi - vì chính Ngài có làm điều đó. Dân Ysoraên chắc hẳn thích con đường ngắn hơn trong hành trình về đất hứa, nhưng Chúa lại có một mục đích khác trong cách dẫn dắt dân sự của Ngài.

"Và khi Pharaôn tha dân Ysoraên đi, Đức Chúa Trời không dẫn dân ấy thi theo đường về xứ Philitin, là đường gần hơn hết. Vì Ngài nói rằng: E khi dân thấy trận mạc, dời lòng trở về xứ Édiptô chăng. Cho nên Đức Chúa Trời dẫn chúng đi vòng theo đường trong đồng vắng về hướng biển đỏ Dân Ysoraên cầm khí giới ra khỏi xứ Édiptô " (Xuất 13:17,18).

Chúa biết điều gì là tốt nhất cho chúng ta. Nhiều khi chúng ta cảm thấy, suy nghĩ hoặc mong ước một con đường nào đó. Chúng ta bị cám dỗ nổi giận với Chúa khi Ngài dẫn chúng ta vào một con đường khác. Hãy quyết định tin cậy Chúa vì Ngài biết điều gì là tốt nhất cho bạn. Chúa là bạn của bạn - một người bạn tốt nhất của bạn. Bạn sẽ không bao giờ có một người bạn khác giống như Chúa Jêsus đâu.

Thất vọng với cuộc đời, với con người hoặc với hoàn cảnh có thể dẫn đến thất vọng với Chúa. Đây chính xác là điều ma quỷ muốn! Nếu bạn đang nổi giận với Chúa, cay đắng hoặc bất bình Chúa, thì Ngài cũng đang dành cho bạn một cơ hội khi bạn đọc quyển sách này để được giải phóng khỏi cạm bẫy mà Sa tan đã gài sẵn cho bạn. Chúa là người giúp đỡ bạn, chứ không phải là kẻ thù của bạn.

Thế còn tất cả những hoạn nạn xảy ra trong đời sống bạn thì sao? Tôi không có một câu trả lời đầy đủ cho tất cả những thất vọng của đời sống bạn. Trong chính đời sống tôi, nếu tôi cố gắng tìm cho ra nguyên nhân của mọi thứ, tôi lại càng trở nên bối rối. Sự bối rối không đến từ Chúa, vì thế tôi quyết định không sống trong sự suy luận nữa.

Mười lăm năm tuổi áu thơ (từ 3 đến 18 tuổi) cuộc sống tôi đầy dối sự lạm dụng tình dục, điều đã đem đến cho tôi: nỗi đau đớn tinh cảm tệ hại nhất trong tâm hồn. Tôi lại đã trải qua. hơn ba mươi năm kế tiếp trong sự cố gắng vượt qua nỗi đau của 18 năm đầu đời. Tôi cay đắng với cuộc đời, với con người. Tôi oán hận những ai có cuộc sống tốt đẹp và không phải chịu đựng khổ nhục như tôi. Tôi đã không biết làm thế nào để nhận được tình yêu, ân điển và lòng thương xót của Chúa là những điều mà tôi cần.

Nhưng tôi được cất đi nổi giày vò của sự oán hận Chúa. Nhiều người bị ngược đãi đã nổi điên với Chúa. Họ không thể hiểu được tại sao Chúa đã không giúp họ. Họ không thể tin cậy Ngài.

Tôi có thể hiểu những điều ấy xảy ra như thế nào. Tôi đã có đầy những câu hỏi. Tại sao một Đức Chúa Trời yêu thương lại ngồi chứng kiến một đứa trẻ chịu đựng sự khủng khiếp dường ấy? Tại sao Ngài không chấm dứt nỗi đau? Chúng ta biết rằng Ngài có thể làm bất cứ điều gì Ngài muốn mà chúng ta không thể hiểu tại sao Ngài không ngăn chặn những điều làm đau đớn chúng ta.

Chúa đã cho tôi vài lời giải đáp để thỏa mãn những câu hỏi của tôi, nhưng tôi vẫn phải an ủi chính mình bằng một sự thật rằng chúng ta chỉ "Biết một phần" (I Côr 13:12). Với trí óc hạn hẹp của mình, chúng ta không thể hiểu ung thư những người thân yêu bị mất đi bởi sự chết, ngược đãi ma túy, rượu, chiến tranh và

những thứ khác dẫn đến nỗi đau đớn không thể chịu đựng được. Sự an ủi của chúng ta phải đến từ việc tin cậy Chúa.

Tôi lỗi và ma quỷ ở trong thế gian. Trận chiến cũ kỹ muôn đời giữa thế lực thiện và ác đang xảy ra khốc liệt và tôi nghĩ rằng nó sẽ tiếp diễn đến cuối cùng. Thỉnh thoảng dường như cái ác chung cái thiện, nhưng chiến thắng cuối cùng thuộc về những ai đặt đức tin của họ vào Đức Chúa Trời.

Tranh Xung Nộι Với Chúa

Gióp là người đã tin cậy nơi Đức Chúa Trời. Nhưng khi đức tin của ông bị thử nghiệm trong lò lửa hừng của sự đau buồn, ông đã hỏi những câu hỏi như chúng ta.

“Tôi đã chán sự sống ... Tôi sẽ chẳng sống hoài. Xin Chúa để tôi ở một mình; vì các ngày tôi chỉ là hư không. Loài người là gì mà Chúa kể là cao trọng? Nhân sao Chúa lưu ý đến người, viếng thăm người mỗi buổi sớm, và thử thách người mỗi lúc mỗi khi? Nhân sao Chúa không mắt khỏi tôi Chẳng để cho tôi bình tĩnh cho đến khi nuốt nước miếng tôi? Hỡi Đấng gìn giữ loài người! Nếu tôi đã phạm tội có làm gì nghịch Chúa? Nhân sao Chúa đặt tôi làm một tấm bia, đến nỗi mình trở thành gánh nặng cho mình? Cớ sao Chúa không tha tội cho tôi, cất lấy gian ác khỏi tôi đi? Vì bây giờ tôi sẽ nằm trong bụi đất; Chúa sẽ tìm kiếm tôi song tôi không còn nữa” (Gióp 7:16-21).

Gióp đã trở nên tiêu cực và ngã lòng. Ông đã chất vấn Chúa và muốn chết vì sự đau đớn của ông quá nặng nề. Ông đã bị bối rối vì Chúa chưa giải cứu ông. Nhưng chúng ta phải đọc đoạn cuối của câu chuyện.

“Vậy khi Gióp đã cầu nguyện cho bạn hữu mình rồi, Đức Giêhôva bèn đem người ra khỏi cảnh khổn người, và ban lại cho Gióp gấp bàng hai các tài sản mà người đã có trước” (Gióp 42:10).

Khi Gióp chấm dứt cơn giận của ông với Chúa và người khác, sự giải cứu đã đến. Tác giả Thi thiên đã có kinh nghiệm tương tự như vậy! Hãy đọc diễn tiến cảm nghĩ của ông.

“Kìa là những kẻ ác, Chúng nó bình an vô sự luôn luôn, nên của cải chúng nó thêm lên. Tôi đã làm cho lòng tôi tinh sạch, Và rửa tay tôi trong sự vô tội, việc ấy thật lấy làm luống công; Vì hằng ngày tôi phải gian nan, Mỗi buổi mai tôi bị sửa phạt. Nếu tôi có nói rằng: Ta sẽ nói như vậy; ắt tôi đã phạm bất-trung cùng dòng dõi con cái Chúa. Khi tôi suy gẫm để hiểu biết điều ấy, Bèn thấy là việc cực nhọc quá cho tôi, Cho đến khi tôi vào nơi thánh của Đức Chúa Trời, Suy-lượng về sự cuối cùng của chúng nó. Chúa thật đặt chúng nó tại nơi trọn trẹt, Khiến cho chúng nó hư nát. Ưa kìa, chúng nó bị hủy diệt trong một lát! Chúng nó vì kinh khiếp mà phải tiêu hao hết trọi. Hỡi Chúa, người ta khinh dể chiêm bao khi tỉnh thức thế nào, Chúa khi tỉnh thức cũng sẽ khinh dể hình dáng chúng nó thế ấy. Khi lòng tôi chua-xót, Và dạ tôi xôn xao, Thì bấy giờ tôi ở ngu muội, chẳng hiểu biết gì; Trước mặt Chúa tôi khác nào một thú vật vậy. Song tôi cứ ở cùng Chúa luôn luôn: Chúa đã nấm lấy tay hữu tôi Chúa sẽ dùng sự khuyên dạy mà dẫn dắt tôi. Rồi sau tiếp rước tôi trong sự vinh hiển. Ở trên trời tôi có ai trừ ra Chúa? Còn dưới đất tôi chẳng ước ao người nào khác hơn Chúa. Thịt là lòng tôi bị tiêu hao; Nhưng Đức Chúa Trời là sức lực của lòng tôi, và là phần tôi đến đời đời. Vì, kìa, những kẻ xa Chúa sẽ hư

mất; Chúa sẽ hủy diệt hết thảy kẻ nào thông dâm, xây bở Chúa. Nhưng lấy làm tốt thay cho tôi đến gần Đức Chúa Trời; Tôi nhờ Chúa Giê-hô-va làm nỗi nương náu mình, Đăng thuật lại hất thảy các công việc Ngài” (Thi thiên 73:12-28)

Bây giờ cho phép tôi được diễn giải về phân đoạn Kinh thánh này:

“Ôi Chúa! Điều ác trông có vẻ thịnh vượng và được việc việc hơn con làm. Con đang cố gắng sống một đời sống thánh thiện. Nhưng đường như con không làm được điều gì tốt cả. Đường như nó đều vô ích. Con đang có toàn những nan đề và khi con cố gắng để hiểu nó, nỗi đau lại quá lớn. Tuy nhiên con đã dành thời gian ở với Ngài, và con có thể hiểu rằng cuối cùng điều ác sẽ bị đổ nát và tiêu diệt.

Tấm lòng con đau đớn. Con đã cay đắng và ở trong hoàn cảnh u sầu. Con đã ngu xuẩn. Chúa ơi ! con đã không biết và cư xử như thú dữ. Bây giờ con biết rằng Chúa vẫn luôn ở cùng con. Ngài giữ con trong tay phải của Ngài. Con sẽ sống cùng ai nơi thiêng đàng ngoài Chúa? Ai sẽ giúp con? Nếu Ngài không giúp đỡ, thì không ai trên trái đất này có thể giúp được con. Ngài là sức mạnh là gia nghiệp muôn đời của con. Thất tốt đẹp cho con khi con tin cậy Ngài. ôi Chúa ! Xin Ngài là nơi trú ẩn cho con.

Có rất nhiều trường hợp như vậy trong Kinh Thánh về những người đàn ông, đàn bà đã không hiểu những điều đang xảy đến với họ. Họ đã trải qua những thời kỳ thắc mắc, nghi ngờ, đổ lỗi, thậm chí còn chỉ trích Chúa nữa. Nhưng rồi họ cũng đã nhận ra sự ngốc nghếch của chính mình. Họ đã ăn năn và quay lại với Chúa thay vì nổi giận với Ngài.

Sồi Tha Thủ Nồng Gióà Thał Bai VałChień Tháng

Tôi khích lệ những ai đã từng nổi giận cùng Chúa phải vượt qua tiến trình tha thứ cho Chúa. Chúa không cần sự tha thứ của chúng ta nhưng chúng ta cần phải thực hiện quá trình này và nói lời tha thứ để khai phóng sự nóng giận, cay đắng và oán hận trong tâm hồn chúng ta.

Nếu chúng ta có thể hoàn tất một tiến trình tha thứ hoàn chỉnh, chúng ta có thể được phục hồi một đời sống an bình. Nhưng nếu chúng ta không chịu tha thứ Chúa khi cần phải làm như vậy, chúng ta sẽ vẫn còn ở trong sự xung đột. Đó là những gì xảy ra trong hai trường hợp sau đây về hai phản ứng sau cái chết của một người mình yêu thương. Hai câu chuyện giống nhau, nhưng kết thúc rất khác nhau.

Nhiều năm trước ấy, một người đàn bà mất chồng vì bệnh ung thư. Trong suốt thời gian ông ta chịu đau đớn vì bệnh tật, ông đã được tái sanh được đầy dẫy Đức Thánh Linh và hoàn toàn phó thác mọi sự cho phúc âm. Ông đã cố gắng hết sức để làm chứng cho thật nhiều người. Cả gia đình mong đợi ông sẽ được Chúa chữa lành một cách siêu nhiên, và đời sống ông sẽ là lời chứng sống động về quyền năng chữa bệnh của Chúa.

Ông ta cũng đã nhận những lời tiên tri nói rằng ông sẽ sống chứ không chết. Cả gia đình đứng vững trong đức tin và nói ra những lời Chúa. Họ làm mọi điều mà những vị lãnh đạo thuộc linh dạy bảo cũng như mọi sách dẫn của bác sĩ. Nhưng rồi người đàn ông đó đã qua đời.

Mặc dù bà vợ của ông đã trải qua sự bối rối, giận dữ và thất vọng rất nhiều, nhưng bà đã có thể đặt niềm tin nơi Chúa và đã vượt qua một cách chiến thắng.

Trong lễ kỷ niệm ngày mất lần thứ 7 của ông, tôi đã nhận được một bức thư bà gửi cho Dave và tôi vì chúng tôi đã ở cùng bà suốt thời gian đó. Bà đã biết ơn lời của Chúa mà bà đã nhận được từ sự giúp đỡ của chúng tôi cũng như từ Hội thánh của bà.

Bà đã nói với tôi, hôm nay bà yêu Chúa đến đường nào? Ngài là cả cuộc đời của bà. Bà ưa thích phục vụ Ngài bất cứ cách nào bà có thể. Bà vẫn luôn nhớ chồng, nhưng bà có sự bình an và bước đi trong chiến thắng.

Mặc khác, các con của bà không có tình trạng tốt như vậy Họ vẫn còn giữ lại sự cay đắng mà họ đã cảm thấy khi ba họ mất. Sự bối rối trong tâm linh của họ đã ảnh hưởng trên sự phát triển thuộc linh của họ. Họ không từ bỏ Chúa một cách hoàn toàn, nhưng họ đã lùi bước và không bao giờ phục hồi được.

Giận dữ và cay đắng đối với Chúa sẽ Chặt bạn lại và ngăn trở không cho bạn chạy về phía trước. Nó là một “chuồng ngai vật thuộc linh” - có lẽ nó mạnh hơn bất cứ cái gì khác. Tại sao vậy? Đơn giản là vì sự giận dữ đóng cánh cửa dẫn đến Đất duy nhất có thể giúp đỡ, chữa lành, an ủi và phục hồi đời sống và ảnh cảm của chúng ta.

Một cặp vợ chồng khác đã hầu việc Chúa một cách nhiệt tình trong nhiều năm trường và có nhiều con. Bỗng dung một đứa con của họ qua đời. Người chồng đã trở nên cay đắng với Chúa và tôi chắc chắn rằng suy nghĩ của ông ta là: Hồi Chúa, tôi đã phục vụ Ngài một cách trung tín bao nhiêu năm nay. Tôi không hiểu tại sao Ngài lại để cho điều ấy xảy ra. Tại sao Ngài không gìn giữ chúng tôi? Làm thế nào Ngài lại để cho chúng tôi thảm hại như thế này? Chúng tôi không xứng đáng bị đối xử như vậy mà Chúa.

Những suy nghĩ như vậy cứ tiếp tục làm cho người đàn ông này quá cay đắng quá tức giận đến nỗi nó bất đầu ảnh hưởng đến đời sống của ông ấy như một căn bệnh ung thư. Kết quả là ông đã ly dị với vợ và tiếp tục một cuộc đời tội lỗi - không còn muốn liên hệ gì với Chúa nữa.

Chọn Sống

Có rất nhiều thất vọng và tai họa trong đời sống chúng ta, và chúng ta phải chọn cách để đối phó trong mỗi tình huống đó. Lời Chúa phán rằng “Ta đã đặt trước mặt ngươi sự sống và sự chết.. hãy chọn sự sống” (Phục truyền 30:19)

Khi một hoàn cảnh đem sự chết vào trong đời sống chúng ta về thể xác, tâm linh hay tinh cảm, chỉ có một cách giải quyết là chọn sự sống. Nếu chúng ta không chọn sự sống thì sự chết sẽ tiếp tục hành trưởng cho đến khi nó cướp lấy sự sống tâm linh của chúng ta, sự bình an, niềm vui hy vọng, sức khỏe và những mối quan hệ cá nhân. Tôi sẽ cho bạn một ví dụ thực trong đời sống của tôi.

Nhiều của đây, tôi đã đến bác sĩ để khám sức khỏe định kỳ hàng năm. Dave đã năn nỉ tôi đi, nhưng tôi đã kháng cự bởi vì tôi không muốn bỏ thì giờ cho những việc như vậy. Buổi hẹn của tôi vào ngày 31 tháng 10 - Ngày lễ các Thánh. Tôi đã yêu cầu dời lại một tuần, nhưng Dave đã nhất định tôi phải đi ngày hôm ấy. Cuộc khám nghiệm cho thấy tôi đã bị một khối u nơi vú.

Ngày sau bác sĩ của tôi gọi và bảo rằng ông ta đã thấy điều gì trong xét nghiệm đáng nghi ngờ. Ông muốn tôi quay lại để làm sinh thiết. Tôi cũng không

muốn làm điều ấy, nhưng một lần nữa chồng tôi lại nài nỉ tôi phải đi khám lại. Tôi đi đến bệnh viện như một bệnh nhân điều trị ngoại trú, hy vọng nghe một tin tức tốt đẹp. Chúng tôi đã cầu nguyện và tin tưởng nơi Chúa, nhờ nhiều người khác cầu thay và rất lạc quan.

Tôi đã đi mua sắm vào thứ bảy tuần đó, đơn giản là cứ tiếp tục vào cuộc sống và cứ tiếp tục vui vẻ trong Cứu Chúa Jêsus. Tôi hoàn toàn mong đợi nhận một thông tin tốt từ bác sĩ Khi tôi từ chợ về nhà, tôi thấy một tờ giấy nhắn tôi gọi lại ngay cho bác sĩ. Khi tôi gọi cho ông, ông ấy bảo rằng tôi có một khối u thuộc loại ung thư phát triển rất nhanh. Ông ấy đề nghị tôi phải giải phẫu cắt bỏ ngực ngay lập tức.

Chúng tôi đã tìm kiếm Chúa và cầu nguyện. Mặc dầu điều dễ nhất lẽ ra tôi nên làm là tin cậy nơi Chúa và không phải giải phẫu, nhưng điều đó không có vẻ là cách Chúa hướng dẫn. Cả gia đình - chồng tôi, và bốn người con của tôi và cả những bạn thân nữa đều đồng ý là tôi nên đi phẫu thuật Tôi cũng cảm thấy như vậy, mặc dầu tôi thực sự không muốn làm điều ấy.

Tôi đã bị đau đớn bởi sự sợ hãi quá lớn. Nó hầu như đã đánh gục tôi lần ấy. Những suy nghĩ tiêu cực đã đến - cảm dỗ tôi nghi ngờ tình yêu của Chúa đối với tôi. Tôi bị cảm dỗ nghi ngờ tính toàn vẹn của Chúa và tôi nghi ngờ chính mình nữa. Ma quỷ đã muốn tôi cố gắng suy luận ra trường hợp này. Tôi đã làm điều gì sai? Tại sao Chúa lại để nó xảy ra? Chúa đã điều ấy xảy ra hay chính tôi đã mở cửa cho ma quỷ vào?

Những suy nghĩ tối tăm là những cuộc tấn công từ hỏa ngục. Mỗi cuộc tấn công nhằm mục đích hủy hoại đức tin trong Chúa của tôi. Tôi rất cảm ơn Chúa vì tôi đã được đâm rễ và được lập nền trong Chúa Cứu Thế và trong tình yêu của Ngài dành cho tôi. Được thiết lập vững vàng trong Chúa thật rất có giá trị trong những lúc như thế này.

Xin vui lòng ghi nhớ điều tôi nói “vững vàng trong Chúa “ chứ không phải “vững vàng trong chức vụ “ . Tôi tin rằng nhiều người giảng dạy cho người khác nhưng chính họ còn chưa châm rễ và lập nền trên những điều họ giảng dạy. Bảo ai đó điều gì phải làm trong những lúc thử thách thì dễ nhưng tự mình thực hiện những điều đó khi hoạn nạn nảy sinh hoàn toàn là một chuyện khác.

Tôi đã tự hỏi chính mình “Tôi sẽ bảo người khác làm gì trong hoàn cảnh như thế này? Tôi biết rõ là mình sẽ bảo họ “Hãy tin tưởng vào Đức Chúa Trời? Đừng cố gắng suy luận ra điều gì. Hãy cầu xin Chúa chỉ cho bạn mọi điều mà Ngài muốn bạn nhìn thấy, nhưng nếu Ngài không chỉ cho bạn điều gì, hãy cứ giữ sự bình an và quên nó đi “. Tôi sẽ nói “Cuối cùng mọi việc sẽ tốt đẹp thôi nếu bạn không nhút nhát và bỏ cuộc. Hãy lạc quan, dâng lời ngợi khen Chúa và tiếp tục làm một nguồn phước cho người khác”.

Chúa đã bảo tôi “Joyce, hãy làm theo những gì con sẽ khuyên người khác làm nếu họ ở trong hoàn cảnh này”.

Kết quả là gì? Tôi đã phải trải qua phẫu thuật và nó cho thấy chính nhờ sự sắp đặt của Chúa nên Dave đã nhất định bảo tôi đi bác sĩ vào ngày 31 tháng 10 chứ không phải sau đó. Chúng tôi đã đang tiến hành việc đổi công ty bảo hiểm sức

khỏe. Chúng tôi không nhận thức được điều này, nhưng sự chuyển đổi được tiến hành từ ngày 1 tháng 11.

Sau ngày 1 tháng 11 thẻ bảo hiểm cũ của chúng tôi không còn có giá trị. Chúng tôi đã có thể gọi điện và giữ thẻ bảo hiểm ban đầu. Nhưng nếu chúng tôi không làm như vậy thì công ty bảo hiểm mới sẽ không trả cho chúng tôi đồng xu nào bởi vì họ có điều khoản tiền tại, theo đó công ty không chịu trách nhiệm bảo hiểm trong trường hợp người được bảo hiểm ở trong tình trạng đã có bệnh từ trước đó một năm. Cảm tạ Chúa vì sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh!

Đó là một trong những cách mà chúng tôi đã kinh nghiệm được năng quyền và sự hiện diện của Chúa.

Tôi phục hồi nhanh hơn là bác sĩ đã nghĩ. Tôi xuất viện và dừng lại một tiệm mua sắm ở trên đường về để mua một số quần áo thích hợp cho việc phục hồi của tôi. Tôi đã giảng vào buổi tối trước khi vào bệnh viện. Hai tuần sau khi phẫu thuật tôi đã có thể chia sẻ tại buổi tiệc giáng sinh cả ngày và tôi giảng hai suất.

Tôi không hề mất niềm vui của mình. Tôi không hề giờ bối rối: Tôi đã bước từng bước một và tin cậy Chúa đang chăm sóc tôi. Sau đó các xét nghiệm cho biết là “không còn ung thư nữa. Không có vấn đề về hạch bạch huyết. Không cần phương pháp xạ trị hay hóa trị nữa”. Một sự chữa lành tuyệt vời! Tôi đã trải qua năm kế tiếp đó để chuẩn bị phẫu thuật lắp bộ phận thay thế, nhưng tôi đã không bỏ lỡ một buổi nhóm thường lệ nào suốt thời gian kinh nghiệm đó. Tôi đã làm một việc theo cách thông thường của mình, và Đức Chúa Trời đã làm việc một cách đầy quyền năng.

Chúa đã dự bị những bác sĩ đã được tái sinh và đầy Đức Thánh Linh ở mỗi giai đoạn của cuộc giải phẫu và sự phục hồi, bao gồm bác sĩ phẫu thuật của tôi, bác sĩ tạo hình, bác sĩ phụ khoa và rất nhiều y tá. Tôi kinh nghiệm một sự biểu hiện tình yêu vô bờ từ những chi thể của Cứu Chúa Jêsus. Tôi đã học biết một sự lệ thuộc mới mẻ nơi Chúa, và điều đó vẫn còn là một nguồn phước hạnh trong đời tôi cho đến hôm nay.

Tôi đã có thể chọn phương cách nổi giận với Chúa nhưng điều ấy chỉ phá hủy chức vụ của tôi. Tôi sẽ không làm được bất cứ điều gì mà tôi được đặc ân để làm ngày nay, bao gồm cả việc viết quyển sách này.

Tôi không thể trả lời tại sao Chúa đã cho phép kinh nghiệm đó xảy ra cho tôi. Tôi không biết tại sao. Tôi chỉ có thể “biết một phần” (I Côr 13:12). Tôi cảm tạ Chúa tôi không phải tìm ra hết nguyên nhân của mọi điều trong cuộc sống mà tôi không hiểu. Tin cậy vào Chúa là một đặc ân tuyệt vời.

Khối ung thư trong thân thể trai là một phần của sự chết. Tôi đã có một cơ hội để chọn sự chết thêm bằng cách nổi giận với Chúa, nhưng ân điển của Ngài dành sẵn cho tôi để tôi chọn sự sống. Kết quả là đời sống tôi cứ tiến bước với Chúa cho đến hôm nay.

Những điều kém may mắn có thể đến trong cuộc đời của mỗi người. Chúng ta không thể kiểm soát mọi hoàn cảnh, nhưng chúng ta có thể kiểm soát phản ứng của chúng ta trong những hoàn cảnh đó. Tôi khuyến khích bạn chọn sự sống.

Đừng cho phép sự chết len lỏi vào đời sống bạn qua nỗi cay đắng về sự ngoại tình, ly dị, sự chết, sự thiếu thốn, sự vô sinh, sự sảy thai hay sự lăng nhục. Nếu bạn đang kẹt trong sự cay đắng chống nghịch lại Chúa, cánh tay Ngài đang mở rộng ngay bây giờ. Hãy chạy đến với Ngài - đừng chạy trốn Ngài nữa.

Tôi nhớ lại một người đàn ông mất con vì bệnh ung thư. Ông ấy đã hỏi Chúa một cách cay đắng “Ngài ở đâu khi con trai tôi chết?”. Đức Chúa Trời đáp lời “Ta cũng ở nơi mà lúc lúc con trai Ta đã chết”.

Chúa đã không đưa ra cho ông một lời giảng giải dài dòng, nhưng câu trả lời của Chúa làm cho người đàn ông không phải ngậm miệng lại với thái độ khiêm nhường. Chúng ta không bao giờ có thể phê phán Chúa.

Một ngày kia chúng ta sẽ biết mọi điều như chúng ta muốn biết (xem I Côr 13:12). Lời hứa đó có thể làm vững mạnh đời sống chúng ta cho đến khi chúng ta bước vào sự bình an và phước hạnh đời đời của Chúa. Nó cũng sẽ giúp chúng ta tránh xung đột với những người bạn bè của chúng ta.

Chương 12

XUNG ĐỘT VỚI NGƯỜI KHÁC

Có lẽ không có điều gì thách thức hơn là bước đi trong sự hòa bình với con người. Nhưng nó lại là điều tối quan trọng. Giữ cho sự xung đột xa khỏi các mối quan hệ của các cá nhân đòi hỏi thiện chí rất lớn. Chúng ta phải nhận biết xung đột ngay từ các giai đoạn đầu và sẵn lòng chống cự ma quỷ ngay đợt công kích đầu tiên của hắn.

Ma quỷ cám dỗ hầu như mọi mối quan hệ bằng sự xung đột. Chúng ta không thể tránh nó. Chúng ta phải đối diện với nó, đưa nó ra ánh sáng và nói về nó, và cố gắng đạt đến sự hòa bình.

Bước đi trong hòa bình là một mục tiêu hàng đầu của tôi. Điều đó quan trọng hơn nhiều người tưởng. Nó hiển nhiên quan trọng trong vương quốc của Đức Chúa Trời, bởi vì Chúa Jêsus đã thường xuyên đề cập về nó. Có những lời phán mạnh mẽ trong Kinh Thánh đề cập đến nhu cầu của sự hòa bình trong các mối quan hệ.

Vấn Ý Dò

Qua Kinh Thánh, chúng ta biết Chúa rất ghét ly dị (Malachi 2:14-16). Chúng ta phải hiệp một, không được phân rẽ. Tuy nhiên, hãy xem những câu Kinh Thánh này ở sách Côrinhtô:

“Lại nếu một người đồn bà có chồng ngoại đạo bằng lòng ở đời với mình, thì vợ cũng không nên lia chồng. Bởi vì, chồng không tin Chúa, nhơn vợ mình được nêu thánh, vợ không tin Chúa, nhơn chồng mình tin Chúa được nêu thánh; bằng chặng vậy, con cái anh em nên chặng sạch, song nay đều là thánh. Nếu kẻ không tin Chúa muốn phân rẽ, thì cho phân rẽ: trong cơn đó, người anh em hay là người chị em chặng phải cầm buộc gì. Đức Chúa Trời đã gọi anh em ăn ở trong sự bình an” (I Côrinhtô 7:13-15).

Tôi nghĩ đây là một tuyên bố mạnh mẽ! Chúng ta biết rằng Chúa không muốn các cặp hôn nhân kết thúc bằng sự ly dị. Nhưng Phao lô đã được Chúa linh cảm nói rằng nếu người phái ngẫu không tin Chúa muốn chia tay thì cứ để người đó đi vì điều đó rất quan trọng là chúng ta sống trong bình an.

Chúng ta nên làm mọi điều mình có thể làm để giữ mối quan hệ trong công việc, và đặc biệt là trong hôn nhân. Nhưng dòng cuối cùng như vậy. Nếu một người thật sự không muốn ở trong mối quan hệ với bạn, mà bạn luôn cố gắng để duy trì nó, nó sẽ không mang lại kết quả gì khác hơn là sự xung đột. Xin vui lòng nhớ rằng xung đột là cánh cửa mở cho mọi nan đề khác.

Trong chương 15 của sách Công Vụ Các Sứ Đồ, chúng ta thấy Phao lô và Banaba có một vài khó khăn trong mối quan hệ phục vụ của họ.

“Sau ít lâu, Phao-lô nói với Ba-na-ba rằng: Chúng ta hãy trở lại thăm hết thảy anh em trong các thành mà chúng ta trước đã giảng đạo Chúa, xem thử ra thế nào. Ba-na-ba muốn đem theo Giăng cũng gọi là Mác. Nhưng Phao-lô không cố ý đem Mác đi với, vì người đã lìa hai người trong xứ Bam-phi-ly, chẳng cùng đi làm việc với. Nhơn đó có sự cãi lẫy nhau dữ dội, đến nỗi hai người phân rẽ nhau, và Ba-na-ba đem Mác cùng xuống thuyền vượt qua đảo Chíp-rơ. Còn Phao-lô sau khi đã chọn Si-la, và nhờ anh em giao phó mình cho ân điển Chúa, thì khởi đi. Người trải qua xứ Sy-ri và xứ Si-li-si, làm cho các Hội thánh được vững bền”(Công vụ 15:36-41)

Phao-lô và Banaba đã kinh nghiệm cùng một nan đề trong mối quan hệ như con người chúng ta ngày nay kinh nghiệm. Banaba muốn giao cho một người bà con của ông là Mác một công việc. Nhưng Phao-lô đã có một kinh nghiệm với Mác và cảm thấy điều đó không phải là khôn ngoan. Một sự bất đồng gay gắt xảy ra giữa họ (câu 39). Một cách hiển nhiên, sự xung đột quá gay gắt nên họ biết họ cần phải chia tay nhau. Nếu họ có thể giải quyết những điều khác biệt và tiếp tục cộng tác với nhau thì tốt hơn biết mấy, nhưng vì điều ấy đã không thể thực hiện được, nên điều tốt nhất kế tiếp là chia rẽ nhau, để có thể sống trong bình an.

Tôi muốn có sự rõ ràng ở điểm này. Tôi không có xu hướng rằng các cặp vợ chồng nên chia tay nếu họ thấy khó khăn trong sự hòa hợp. Kinh Thánh nói nếu “người chẳng tin” muốn ly dị thì hãy để cho người ấy được toại nguyện, bởi vì chúng ta được kêu gọi đến sự bình an. Phao-lô và Banaba đã biết tầm quan trọng của việc bước đi trong sự bình an vì thế họ đã chia tay để có thể làm được điều đó. Họ không phải là hai utin đồ thành hôn với nhau. Họ là hai người nam đã trưởng thành đang cố gắng cộng tác với nhau trong chức vụ truyền giáo.

Mặc khác, tôi cũng không nói rằng thời gian xa cách là vô ích trong vài trường hợp hôn nhân đặc biệt nào đó. Thời gian tạm xa cách có thể tạo nên có hơn là sự ly dị. Có lẽ suốt thời gian xa cách, cả hai người nhìn thấy nhiều điều rõ ràng hơn. Điều này thường xảy ra. Con người cần có thời gian để làm cho đầu óc tĩnh táo, để cảm xúc nóng nảy nguội xuống và giữ sự im lặng đủ để nghe tiếng phán của Đức Chúa Trời. Họ cần thời gian để cầu hỏi điều Ngài muốn họ làm trong hoàn cảnh của họ.

Đôi khi chúng ta chỉ nhìn chăm chăm vào những lỗi lầm của một người vì thế chúng ta không có thể thấy những mặt tốt của anh ấy. Một lần xa cách ai đó, thậm chí trải qua một tuần ở nhà người bạn ở một tiểu bang khác có thể giúp chúng ta nhìn thấy nhiều điều tốt của người ấy mà chúng ta đã không nhận ra khi người ấy ở bên cạnh chúng ta. Bạn có biết một câu ngạn ngữ nói rằng “Bạn sẽ không biết giá trị những gì bạn có cho đến khi bạn mất nó”

Tan Tung Öü Niem

Một trong những cách tốt nhất để quay ngược tình thế khó khăn trong mối quan hệ là lờ đi những yếu điểm và biểu dương những ưu điểm của người đó. Chú tâm vào những mặt tiêu cực trong một mối quan hệ là nguyên nhân chính dẫn đến các nan đề.

Tôi yêu chồng tôi rất nhiều. Nhưng trong những năm đầu tiên của hôn nhân tôi luôn giữ trong đầu hàng loạt những lỗi lầm của anh ấy phạm phải. Tôi là người

rất tiêu cực và tôi luôn tìm kiếm lỗi lầm và nhược điểm của người khác. Tôi nghĩ rằng tôi đã cảm thấy mình quá tệ đến nỗi tôi không thể chịu nổi nếu tôi không tìm ra thật nhiều sai trái ở người khác.

Dave chơi golf mỗi tối thứ bảy, và tôi ghét điều ấy. Tôi nghĩa anh ấy đã quá ích kỷ không nhận ra tôi đã cực nhọc như thế nào suốt cả tuần ở nhà với lũ trẻ, không có một cơ hội để đi đâu cả. Chúng tôi có một xe hơi mà anh ấy thì lái xe đi làm việc rồi.

Tôi cảm thấy bị nhốt trong vòng tròn có bán kính là ba dãy nhà mà tôi có thể đi lại. Tuy nhiên trong vòng ba dãy nhà đó có một cửa hàng bán bánh mì, cửa hiệu tạp hóa, một thẩm mỹ viện và một cửa hàng bán đồ lặt vặt. Tôi đã không đủ trưởng thành về mặt thuộc linh để hiểu rằng Chúa đã ban ơn cho tôi những tiện nghi như vậy trong một khoảng cách để tôi có thể đi bộ.

Tôi đã không bao giờ xem xét đến việc Dave đã phải làm việc cả tuần, cả đời anh ấy yêu thể thao và việc chơi golf vào chiều thứ bảy là điều rất quan trọng đối với anh ấy. Tôi cố gắng buột anh ấy từ bỏ nó. Tôi đã nỗi giận hờn hết mọi thứ bảy và điều ấy chỉ làm anh muốn chơi golf nhiều hơn. Những tiêu chuẩn của "luật lệ" chỉ làm tăng vấn đề của chúng ta lên. Chúng tôi không thể giải quyết chúng. Tôi đã cố gắng bắt phục anh ấy bằng luật lệ và điều ấy làm cho anh ta muốn đi ra ngoài nhiều hơn.

Thêm vào đó, tôi đã cảm thấy Dave không còn tâm sự với tôi Anh ấy cứ nói chuyện lòng vòng rất nhiều và anh đã không đủ nghiêm túc. Tôi cũng không nghĩ là anh ấy hăng hái. Tôi đã không đồng ý với phần lớn suy nghĩ của anh ấy. Bảng kê lỗi lầm của anh ấy ngày càng dài thêm lên.

Nói tóm lại, tôi đã săn lùng mọi điều sai trái và bỏ qua mọi tích cực tốt đẹp của anh ấy. Tôi quá bận rộn suy gẫm về những lỗi lầm của anh ấy và gắng sửa nó đến nỗi tôi không thể nhận ra một phước hạnh mà tôi có trong đời mình.

Cuối cùng, sau nhiều năm khổ sở Chúa đã dạy tôi đê cao điều tốt đẹp trong cuộc sống và con người thì thật ngạc nhiên biết bao, tôi đã khám phá thật nhiều đức tính tốt đẹp nơi chồng tôi. Dĩ nhiên những đức tính ấy luôn có ở anh ấy. Lê ra tôi đã vui thỏa về anh ấy suốt những năm tháng qua. Bạn có thể nhấn mạnh lỗi lầm của người khác nữa không khi tán tụng những mặt tốt của người ấy?

Tôi đã khám phá được rằng Dave rất linh động và dễ thích ứng. Anh đã như vậy và vẫn như vậy, rất dễ hòa hợp. Anh không đòi hỏi gì cả. Anh rất vui lòng ăn mọi thứ mà tôi chuẩn bị. Một bánh mì Sanwitch lạnh hay một bữa ăn nóng không là vấn đề với anh. Anh ấy đồng ý cho tôi mua mọi thứ mà chúng tôi có đủ tiền. Bất cứ lúc nào tôi muốn mời bạn bè đến nhà chơi, anh ấy cũng đều vui vẻ. Nếu tôi muốn đi ra ngoài ăn tối, không sao cả. Tôi có thể chọn nhà hàng mà tôi muốn.

Dave chăm sóc thể hình của anh ấy rất tốt đẹp. Anh trông chẳng khác mấy so lúc anh cưới tôi cách đây 28 năm về trước, ngoại trừ nét già dặn hơn. Bảng kê về những ưu điểm của anh cứ dài ra, dài hơn bảng kê những nhược điểm mà tôi đã giữ trước đây.

Hãy có cái nhìn tích cực về những người có mối quan hệ với bạn. Tất cả chúng ta đều có những lỗi lầm, và nếu chúng ta cứ thổi phồng chúng, những lỗi

lâm ấy sẽ trở nên lớn hơn là chúng thật có. Nhưng khi chúng ta tán tụng những ưu điểm của con người thì những ưu điểm ấy trở nên lớn hơn những điều làm chúng ta bức mình.

Ngày nay, nếu có ai đó hỏi tôi những lầm lỗi của chồng tôi là gì, tôi sẽ phải nghĩ rất kỹ mới có thể nhớ ra một điều. Nhân vô thập toàn, Dave cũng có những lỗi lầm, nhưng tôi không để ý nhiều đến chúng nữa, và làm chúng bị lãng quên.

Nếu chúng ta đã gieo lòng thương xót chúng ta sẽ gặt sự thương xót (Mathio 5:7). Bạn có muốn lấy sự thương xót áp vào sự yếu đuối và lầm lỗi của bạn không? Cách tốt nhất để đảm bảo cho bạn nhận được sự thương xót là chuyên tâm học lời Chúa và gieo ra lòng thương xót. Hãy giàu có về lòng thương xót.

Tôi tin rằng nhiều cuộc ly dị hàng năm lẽ ra đã được ngăn chặn nếu những cặp vợ chồng ấy biết biểu dương ưu điểm của nhau. Chúng ta nên biểu dương những ưu điểm bằng lời nói đến từng người, cũng như trong ý tưởng của chính mình. Khi chúng ta gây dựng và khích lệ người ta, chúng ta đang giúp đỡ họ làm được điều tốt nhất mà họ có thể. Chúng ta đã kéo điều tốt nhất của họ xuất hiện bằng cách biểu dương điều tốt nơi họ.

Phao lô đã thực hiện điều này như một điều thường xuyên căn bản khi ông ta viết thư cho các Hội Thánh. Thậm chí khi ông sửa dạy họ, ông cũng khen ngợi những điều tốt họ đã làm. Ông ta biết nghệ thuật sửa chữa một người để khiến người ấy làm việc tốt nhất, mà không làm xúc phạm họ. Một ví dụ cho thấy cách đó của Phao lô trong việc khích lệ họ dâng hiến.

“Và lại, về sự giúp đỡ thánh đồ, thì không cần viết thêm cho anh em nữa. Vì tôi biết anh em sẵn lòng, và tôi khoe mình về anh em với người Ma-xê-doan, nói rằng người A-chai đã sắm sẵn từ năm ngoái; lòng sốt sắng của anh em lại đã giục lòng nhiều người khác. Song tôi đã sai các anh em kia đến cùng anh em, hầu cho lời tôi khen anh em khỏi ra vô ích trong điều này, và hầu cho anh em sẵn sàng như lời tôi đã nói. Tôi e rằng nếu người Ma-xê-doan đến với tôi, thấy anh em không sẵn, thì sự tin cậy đó đổi nên điều hổ thẹn cho chúng tôi chẳng, còn anh em không kể đến. Vậy tôi nghĩ cần phải xin các anh em kia đi trước chúng tôi đến cùng anh em, và cần phải sắm sẵn của bố thí mà anh em đã hứa, hầu cho của ấy sẵn sàng như một việc bởi lòng thành, chẳng phải bởi ý gắng gượng” (II Côngnhđô 9 : 1-5).

Phao lô đã khích lệ họ mà không có vẻ là ông đang buộc tội hay nghi ngờ họ. Ông nói ông biết họ đã sẵn lòng để dâng hiến và họ đã làm như vậy một thời gian dài rồi. Ông nói ông đã tự hào về họ, và rằng họ sẽ là một nhân chứng cho những người khác. Ông đã tán tụng họ thật nhiều trước khi ông bảo là sắp cử người đến để chắc chắn rằng họ đã dâng hiến theo như kế hoạch đã có.

Thường thường khi các mục sư nhận của dâng hiến, họ đề cập đến điều ấy trong một quan điểm tiêu cực, nói như thể đang cố gắng bảo người ta làm điều mà họ không muốn làm. Tôi đã bị Chúa sửa phạt nhiều lần về thái độ như vậy khi nhận đồng tiền dâng hiến của những buổi hội thảo của chúng tôi. Chúng ta phải tích cực và nói với người khác rằng “Tôi tin bạn đã sẵn sàng dâng hiến điều mà bạn muốn dâng hiến. Tôi tin rằng bạn là người rộng rãi, yêu Chúa và thích dự phần trong công việc của Chúa là những công việc đang giúp đỡ bạn”.

Một sự khác biệt hiện ra trên đời sống chúng ta nếu chúng ta có thể hoàn toàn tích cực. Tôi đang học năng quyền của việc tích cực trong mọi công việc. Hãy tìm và biểu dương những điều tích cực của một người. Điều đó giúp người đó tăng trưởng và nó sẽ giúp bạn vui thỏa với chính con người của họ hơn. Có cái nhìn tích cực về một người khác sẽ giúp các bạn bày tỏ sự bất đồng một cách có thể chấp nhận được khi bạn bất đồng ý kiến với ai đó.

Chương 13

LÀM THẾ NÀO ĐỂ BÀY TỎ SỰ BẮT ĐỒNG MỘT CÁCH CÓ THỂ CHẤP NHẬN ĐƯỢC

Chúa Jésus là Vua của sự hòa bình. Chúng ta cũng được đồng kế tự, là con của cùng một Cha với Ngài. Vì thế, tôi phải làm một người hòa giải. Nếu chúng ta đang phục vụ Chúa, chúng ta không thể sống trong sự xung đột. Mệnh lệnh của Ngài là: “Vả, tôi tớ của Chúa không nên ưa sự tranh cạnh” (II Timôthê 2:24)

Mọi điều mà Chúa hướng dẫn chúng ta làm đều vì ích lợi cho chúng ta. Điều ấy giúp tôi luôn bước đi với sự vâng lời trong những hoàn cảnh thật khó khăn, khi tôi nhớ rằng cuối cùng thì đường lối của Chúa sẽ giúp tôi làm điều đó. Sống tránh xa những xung đột sẽ đòi hỏi một nỗ lực đầy quyết tâm và liên tục.

Một trong những nguyên nhân mà con người có sự xung đột trong đời sống họ là vì họ không đủ cương quyết để tránh xa nó. Hoặc là họ chỉ đôi lúc kháng cự lại sự xung đột, mà không sẵn sàng làm điều ấy mọi lúc. Tôi muốn lặp lại điều ấy với chính mình để chắc rằng tôi đã có sự xác quyết về điểm này. Nhớ rằng một đời sống tránh xa sự xung đột là một tiến trình liên tục.

“Phước cho những kẻ làm cho người hòa thuận, vì sẽ được gọi là con của Đức Chúa Trời” (Mathio 5:9)

Trở thành một người làm cho người hòa thuận là một quyết định. Phước hạnh dành sẵn cho những ai làm người hòa giải, nhưng không có nghĩa là tất cả những ai đang sẵn lòng làm người hòa giải thì đều nhận được phước hạnh, vì làm việc đó không luôn luôn dễ dàng. Khi bạn quyết định trở thành một người “làm cho người hòa thuận”, phải chăng điều ấy có nghĩa là bạn trở thành một tấm thảm chùi chân cho mọi người chỉ để giữ sự hòa thuận? Hay có nghĩa là không bao giờ bạn đưa ra ý kiến của bạn hoặc để cho người khác biết cảm nhận của bạn về một điều nào đó? Không! Tôi nhấn mạnh: không!

Tôi là một người có cá tính mạnh mẽ, hay công kích. Tôi cũng là người nói nhiều. Trong suốt nhiều năm qua, cái miệng của tôi đã đưa đến cho tôi bao nhiêu là phiền toái. Trở thành người làm cho người khác hòa thuận không dễ đối với tôi chút nào. Sự ngược đãi từ thời thơ ấu đã làm tôi quá quyết rằng không ai có thể lợi dụng được tôi khi tôi trưởng thành.

Tôi đã quá bận rộn quan tâm chăm sóc cho chính mình. Tôi e rằng nếu tôi không chủ động kiểm soát mọi tình huống thì tôi sẽ bị lợi dụng và bị xỏ mũi. Khi Đức Chúa Trời bắt đầu dạy tôi về cách sống hòa hợp, tôi đã có một thời gian thật

khó khăn để hiểu làm cách nào bạn có thể hòa hợp với những người có ý kiến khác với bạn.

Giữ cho miệng luôn ngậm lại dường như không phải là sự lựa chọn cho tôi. Ma quỷ đã nhiều lần bảo tôi “Nếu bạn làm vậy, bạn sẽ trở thành một cái thảm chùi chân cho cả thế giới này bước lên”.

Tôi chắc chắn rằng nhiều người trong các bạn cũng bị ma quỷ phát những “cuốn băng” tương tự như vậy. Khi tôi học những phân đoạn Kinh Thánh về sự đầu phục và cách mà người vợ phải đầu phục và đáp ứng đối với chồng mình, điều đó luôn đòi hỏi hơn khả năng xác thịt tôi có thể làm được! Nhưng cuối cùng tôi đã vươn tới điểm đỉnh trong việc bước đi với Chúa là tôi chịu phục tùng. Tôi muốn là một người hòa giải. Tôi đã muốn đẩy xung đột ra khỏi cuộc đời tôi! Tôi đang tìm kiếm Chúa một cách nghiêm túc.

Thế là sau đó ma quỷ lợi dụng tinh thần phục thiện của tôi để cố gắng đẩy tôi khỏi sự cân bằng sang thái cực đối lập. Trước kia, tôi lúc nào cũng ham nói trong mọi tình huống, bấy giờ sau khi tôi có sự mong ước thay đổi, tôi lại không thể nói được lời nào. Nếu Dave không tán thành với tôi một vấn đề nào đó, tôi đã cảm nhận rằng “đầu phục” là yên lặng không nói lên ý kiến của mình nữa. Nếu không tôi sẽ ở trong sự hỗn loạn chống nghịch lại chồng tôi.

Điều này có thể không là vấn đề lớn nếu bạn lấy một người bạn đời thường tâm đầu ý hợp với bạn. Nhưng trường hợp chúng tôi lại khác. Chúng tôi có cá tính hoàn toàn trái ngược nhau, và thường nhìn sự việc từ những góc độ khác nhau. Khi mà người ta học biết cách bày tỏ sự bất đồng một cách có thể chấp nhận được, thì những quan điểm đối lập lại có thể là một kinh nghiệm lành mạnh. Khả năng nhìn sự vật từ nhiều khía cạnh sẽ mang đến một nhận định chính xác nhất.

Bề ngoài tôi giữ sự yên lặng, nhưng trong lòng tôi bị tổn thương. Tôi đã yên lặng nhưng tôi vẫn sống trong sự xung đột. Xung đột là “một sự nỗi giận ngầm ngầm” Tôi đã có thể cố gắng giữ yên lặng trong một thời gian ngắn, và sau đó tôi bùng nổ.

Khi Dave và tôi ngồi lại nói về vấn đề của chúng tôi, tôi đã nhận thấy rằng chúng tôi đã có vấn đề về sự tương giao. Tôi chợt hiểu ra sự tương giao chỉ có khi cả hai bên bày tỏ tấm lòng mình một cách thành thật. Sự tương giao là vấn đề số một trong nhiều mối quan hệ.

Nhiều lần người ta cố gắng thảo luận về những chuyện gì đó, nhưng rồi họ lại kết thúc bằng sự tranh cãi vì xung đột. Năm tháng trôi qua mà người ta không tương giao với nhau thì những nan đề trầm trọng cứ phát triển. Đây là cội rễ của hầu hết các cuộc ly dị. Thiếu sự tương giao đúng đắn có thể là thủ phạm sau những vấn đề khác (dễ thấy hơn) trong hôn nhân. Thậm chí việc ngoại tình cũng có thể đến từ việc thiếu tương giao thích ứng.

Vào những năm đầu trong hôn nhân của chúng tôi, tôi đã bày tỏ cá tính mạnh mẽ, hay công kích quá đáng. Dave trở nên thụ động hơn và ít muốn đối diện với tôi. Sau vài năm trưởng thành trong Chúa đã từng bước vượt qua quá khứ Đức Thánh linh bắt đầu dẫn dắt Dave đối diện với tôi nhiều hơn thay vì cứ để mặc xác tôi muốn làm gì thì làm.

Lúc đầu xác thịt tôi dường như nổi điên lên. Tôi đã quá tức giận đến nỗi tôi cảm thấy muối từ bỏ tất cả. Từ sâu thẳm trong tâm hồn tôi biết rằng Chúa đang thử làm vậy, một nửa trong tôi chân thành muốn Chúa làm điều ấy, nhưng một nửa còn lại tức xác thịt của tôi lại muốn la thét và bỏ chạy.

Khi Dave cứ tiếp tục thúc giục và cáo trách tôi, chúng tôi đã phải học cách để có sự tương giao đúng đắn. Cả hai chúng tôi đã học rất nhiều điều. Trước đây anh chưa từng cáo trách tôi, thế mà giờ đây anh bắt đầu làm điều đó, và lại trở nên quá mạnh mẽ. Tôi chưa quen bị cáo trách như vậy từ trước đến giờ, do đó tôi đã phản ứng lại một cách tự nhiên và bối rối mỗi khi anh ấy cố gắng chia sẻ điều gì đó với tôi. Chúng tôi đã còn cần có sự quân bình, và cần học cách bày tỏ sự bất đồng một cách có thể chấp nhận được.

Sở Trữ Trọng

Bày tỏ sự tôn trọng trong thái độ, ngữ điệu, nét mặt và cử chỉ của chúng ta là chìa khóa cho chúng ta trong việc học cách bày tỏ sự bất đồng ý kiến một cách dễ chấp nhận. Hầu hết mọi người sẽ không phiền nếu bạn có một ý kiến khác với họ nhưng bạn không làm cho họ cảm thấy như thể họ đã phát biểu một ý kiến ngớ ngẩn và vô giá trị. Ở đây có một cách khôn ngoan và một cách kém khôn ngoan để biểu lộ với họ.

Sự khôn ngoan dẫn đến chiến thắng nhưng sự ngu dại dẫn đến thảm họa. Tôi không cố gắng để thay đổi ý kiến người khác. Hầu hết những gì tôi từng gọi là “tương giao” chỉ là “lôi kéo”. Tôi đã cố gắng lôi cuốn những suy nghĩ của người khác đồng tình với ý kiến của chính tôi.

Dave đã có thể nhìn thấy sự lôi kéo của tôi và anh bắt đầu nói với tôi trong những lần tôi cố gắng rằng “Hãy ngưng thuyết phục anh, Joyce. Nếu anh sai hãy để Chúa thuyết phục anh. Nếu em sai, anh sẽ để Chúa thuyết phục em”. Cả hai chúng tôi đã học nói những gì mình cảm nhận và suy nghĩ và nếu chúng tôi bất đồng ý kiến thì chúng tôi để nó một thời gian và xem điều Chúa làm.

Chúng tôi đã học bày tỏ sự kính trọng nhau trong khi nói chuyện với nhau. Một biểu hiện trên khuôn mặt có thể bày tỏ sự thiếu tôn trọng với người khác. Giọng nói và ngôn ngữ có thể cũng vậy. Nếu tôi thở dài thườn thượt khi Dave đang cố gắng chia sẻ điều gì đó với tôi thì rõ ràng anh ấy sẽ hiểu rằng tôi không cho rằng những gì anh ấy nói là đáng nghe. Điều đó nói rằng “Em đã quyết định rồi và em thực sự không quan tâm lắng nghe những gì anh nói”.

Bạn có thể để ý thấy rằng tôi luôn miệng nói “Tôi đã được biết” “Chúng tôi đã học biết” “Tôi đang học” hay “chúng tôi đang học”. Điều rất quan trọng là phải hiểu rằng để trở thành người hòa giải trước tiên đòi hỏi một quyết định, và sau đó là một quá trình học hỏi. Đừng bị nản lòng khi bạn quyết định hạn chế xung đột và rồi thỉnh thoảng lại rơi vào lối cũ. Chỉ hãy cương quyết “học hỏi”. Chúa Thánh Linh là thầy giáo riêng của bạn. Mỗi mối quan hệ đều khác nhau và Chúa Thánh Linh sẽ cùng đi với bạn qua từng hoàn cảnh một khi bạn tin cậy nơi Ngài.

Tôi đã tạo nên nhiều bức tường trong đời sống tôi mà tôi thậm chí cũng không biết là có chúng nó. Nhiều phản ứng của tôi đã dựa trên những trường hợp cũ. Dave đã không đề cập gì với những nỗi đau trong qua khứ của tôi, nhưng tôi đã

học cách phản ứng lại với anh ấy. Gốc rễ của sự từ bỏ đã không được giải quyết thích đáng, và tôi thường nhận thức nó sự từ bỏ, nhưng trong thực tế, đó không phải là trường hợp của tôi.

Nhận thức của tôi đã bị tác động bởi nhiều năm bị ngược đãi và thống trị. Tôi còn có nhiều vấn đề cần đối diện để tôi có thể hưởng thụ sự tự do hoàn toàn. Hiển nhiên là tôi không phải đối diện với tất cả chúng trong cùng một lúc. Chúa Thánh Linh hướng dẫn chúng ta vì Ngài nhìn thấy điều tốt nhất. Bạn sẽ vượt qua vạch chiến thắng nếu bạn theo sát chương trình của Ngài.

Học để biết cách bày tỏ sự bất đồng một cách dễ chấp nhận thỉnh thoảng đòi hỏi việc tiếp tục tìm một câu trả lời thỏa lòng cho cả đôi bên. Khi Dave và tôi đi mua sắm đồ gỗ trang trí nội thất, chúng tôi thích hai vật khác nhau. Một số quý ông không quan tâm mấy đến việc giúp đỡ trang trí trong nhà họ, nhưng Dave có những ý kiến rất rõ ràng về những điều anh ấy thích. Tôi cũng vậy. Nhưng những thứ chúng tôi thích thì lại rất khác nhau.

Những thứ mà Dave cho là xinh xắn, hòa hợp thì tôi lại thấy khủng khiếp. Ngược lại, khi tôi thật sự thích một món gì đó anh ấy lại không thích nó tí nào. Khi chúng tôi cố gắng đi mua sắm với nhau, xung đột nổ ra giữa chúng tôi khi chúng tôi chỉ mới đến cửa hiệu đầu tiên trong vòng 20 phút. Mua sắm chung thật là bức mình. Lần ấy khi tôi về đến nhà tôi đã bị kiệt sức vì những rối loạn bên trong tâm hồn mà đã trải qua trong suốt chuyến đi.

Cuối cùng, chúng tôi đã đồng ý dàn xếp sự bất đồng một cách nhẹ nhàng. Tôi đã nhận ra là ý kiến của tôi chưa hẳn là đúng hơn ý kiến của anh ấy. Vì thế chúng tôi đồng ý tiếp tục đi mua sắm cho đến khi tìm ra thứ mà cả hai chúng tôi cùng thích. Thường thì điều ấy đòi hỏi người này hay người kia trong chúng tôi từ bỏ những thứ mình yêu thích và sẵn lòng tiếp tục tìm kiếm những thứ cả hai đều ưa thích. Nhiều khi chúng tôi bỏ cuộc, trở về nhà và tiếp tục cố gắng tìm vào một ngày khác.

Khi tôi nhìn lại những khó khăn mà chúng tôi đã kinh nghiệm trong việc mua sắm, tôi thấy ngạc nhiên. Bây giờ không còn khó khăn như thế nữa. Điều gì đã làm nên sự biến đổi như vậy? Đó là cách chúng tôi học xử lý sự việc. Những ý kiến khác nhau không là vấn đề - vấn đề là làm thế nào để bày tỏ sự bất đồng ý kiến, vì điều đó có thể mở lối cho sự xung đột.

Hay Nea Chuà Thay Nói Nội Sóng Ban

Chức vụ của chúng tôi là một lĩnh vực khác thách thức chúng tôi. Dave thường cảm thấy tôi đã “chạy trước Chúa”. Tôi lại bảo rằng công việc của anh là “đợi Chúa”. Dĩ nhiên tôi nói điều này với sự mỉa mai và cử chỉ thiếu tôn trọng. Mỗi lần tôi nghĩ rằng tôi đã nghe Chúa bảo làm một điều gì đó tôi muốn làm ngay! Dave thì muốn đợi một thời gian để chắc chắn có phải là tiếng Chúa hay không?

Hai năm trước đây, Dave có một khải tượng cho thấy tôi và anh ấy như thế nào vào lúc ấy. Anh ấy đã thấy tôi như thể một đàn ngựa hoang còn anh ấy là người cầm cương, đang cố gắng giữ tôi lại và bắt tôi đi đúng một hướng đi nào đó. Không phải anh ra sức ngăn chặn tôi thực hiện sự kêu gọi của đời tôi, nhưng anh không muốn tôi gặp nan đê.

Cả hai chúng tôi đều sai. Lúc nào tôi cũng chạy quá nhanh, còn anh ấy thì quá chậm. Đó chính xác là lý do tại sao chúng tôi cần có nhau. Chúa thường kết hợp chúng ta với người không giống chúng ta để chúng ta có thể bù trừ nhau.

Thể thao đã là một nan đề khác của chúng tôi. Dave yêu thích mọi môn thể thao, và tôi thì chẳng thích môn nào cả. Anh ấy yêu thể thao mà tôi lại chẳng yêu thích là nguyên nhân dẫn đến nhiều bất đồng trong gia đình chúng tôi. Trải qua nhiều năm, chúng tôi đã học cách tôn trọng sự khác nhau của mỗi người và điều ấy đã mang lại sự hòa hợp và quân bình.

Một hôm giữa cuộc đấu khẩu vì bất đồng ý kiến, Dave nhìn tôi và nói “Joyce, anh đang làm điều tốt nhất mà anh biết mình có thể làm rồi đó”

“Vâng, em cũng vậy” tôi đáp lời:

Cuối cùng, chúng tôi chỉ đơn giản chán ngấy việc lúc nào cũng rầy rà cãi vã nhau. Chúng tôi đã thực sự bắt tay nhau. Tôi nói “Dave, em muốn anh biết rằng em chấp nhận anh hôm nay với những gì anh đang có. Em tin rằng anh đang làm điều tốt nhất mà anh có thể”

Dave trả lời, “Joyce, anh chấp nhận em hôm nay với những gì em đang có. Anh cũng tin rằng em đang làm điều tốt nhất mà em có thể”.

Đó đã là một sự khởi đầu mới mẽ cho chúng tôi! Chúng tôi trao cho nhau quyền tự do sống với con người thật của mình. Người ta cần sự tự do để trưởng thành. Nhưng Chúa không thể thay đổi bạn nếu bạn đứng chặn đường Ngài. Chúa đã không thể nói với Dave bởi vì tôi luôn luôn bận rộn nói với anh ấy. Chúa không thể thay đổi anh ấy vì tôi đã cố thay đổi anh ấy. Chúa cần đức tin của tôi chứ không cần việc làm của xác thịt. Hãy để người khác có quyền tự do và tin tưởng Chúa sẽ làm bất cứ sự thay đổi nào cần thiết. Hành động này sẽ mang lại nhiều sự bình an vào cuộc đời bạn.

Cat Bööt NeäNi Theo

Có nhiều điều có thể giúp bạn bày tỏ sự bất đồng một cách có thể chấp nhận được. Chúng ta đã khám phá sự tôn trọng là một trong những điều ấy. Một điều khác là hiểu rằng tình yêu đòi hỏi sự sẵn lòng từ bỏ quyền tỏ ra mình đúng. Khi chúng ta bước đi trong sự yêu thương, chúng ta không tìm điều tốt nhất cho chính mình nhưng tìm điều tốt nhất cho người mình yêu.

Thật không dễ bước đi trong sự yêu thương vì một phần lớn trong con người chúng ta đã được phú cho lòng ích kỷ. Đó là phần của con người thiên nhiên xác thịt. Nếu hai người đều sẵn lòng luân phiên nhượng bộ nhau, thì mối quan hệ thật ích lợi. Chúng ta không cần giữ một biên bản theo nghĩa đen rằng cuối cùng ai là người đúng đắn, nhưng thật hữu ích khi luôn nhớ rằng không có mối liên hệ nào bền bỉ cho một người lúc nào cũng khăng khăng giữ lấy đường lối mình.

Cả Dave và tôi đã thường xuyên “nhường lối” một cách quân bình. Nói cách khác tôi không luôn luôn giữ ý của mình và anh ấy cũng không, cả hai chúng tôi đều sẵn lòng đi theo sự nhắc nhở của Đức Thánh Linh để biết ai sẽ là người nhượng bộ trong trường hợp này.

Đã có nhiều lần khi Chúa cố gắng hướng dẫn tôi xin lỗi Dave khi giữa chúng tôi có sự va chạm, nhưng tôi không muốn làm điều đó nếu lần trước đó tôi đã xin

lỗi anh ấy. Tôi săn lòng làm điều ấy nếu đến phiên của mình, nhưng không muốn phá lệ. Tôi đã muốn bảo đảm là mình không bị lợi dụng, vì thế tôi đã giữ một bảng liệt kê trong đầu xem ai đã nhượng bộ lần trước.

Kiêu ngạo là một vấn đề khác nữa, và cách duy nhất để đánh tan sự kiêu ngạo là hãy khiêm nhường. Cho phép người khác làm một điều theo cách của người đó khi bạn hết sức bất đồng với người đó đòi hỏi sự khiêm nhường. Khả năng thực hiện với giữ thái độ tốt như vậy là dấu hiệu của sự trưởng thành. Nếu bạn nhượng bộ và để người khác làm theo ý của họ để rồi cả ngày buồn phiền về điều đó thì bạn sẽ được ích lợi gì? Không được gì cả! Bạn đóng cánh cửa này nhưng mở cửa kia cho nó.

Bạn sẽ phải học cách bày tỏ sự bất đồng ý kiến một cách có thể chấp nhận được, bởi vì như tôi đã nói, mỗi trường hợp đều có nét độc đáo riêng của *nó*. Tất cả mọi người đều không giống nhau. Nếu bạn là một Cơ Đốc Nhân có mối quan hệ với người chưa tin, Chúa có thể yêu cầu bạn nhượng bộ nhiều hơn đơn giản là vì bạn có đủ lời Ngài (hy vọng như thế) trong tâm hồn để giúp bạn làm được điều đó. Những ai đã lập nền trên lời của Chúa thì biết rằng làm theo cảm nhận và suy nghĩ của mình sẽ dẫn đến thảm họa.

Nhận thức dẫn đến trách nhiệm, vì vậy đừng ngạc nhiên nếu Đức Thánh Linh đặt trong bạn một mức độ về sự trách nhiệm mà Ngài không đặt điều ấy trên những người chưa trưởng thành thuộc linh. Bản ngã của bạn có thể hét lên điều này “không công bằng”. Nhưng khi tôi hỏi Chúa vì những điều có vẻ không công bằng ấy, Chúa đã nhắc nhở tôi rằng sự chết của Chúa Jêsus trên thập giá cũng không công bằng. Đó là tình yêu.

Tình yêu của chúng ta nên được so sánh với tình yêu của Chúa. Chúng ta có thể học cách bày tỏ sự bất đồng ý kiến một cách hợp lý. Tình yêu của chúng ta phải được thử nghiệm qua lĩnh vực này đặc biệt trong mối quan hệ với con cái chúng ta.

Chương 14

XUNG ĐỘT GIỮA CHA MẸ VÀ CON CÁI

Việc chúng ta chấp nhận người khác với chính con người của họ và tin tưởng rằng Chúa sẽ thay đổi những điều Ngài thấy thích hợp không chỉ áp dụng trong hôn nhân mà còn áp dụng cho mọi mối quan hệ. Xung đột có thể nhanh chóng len lỏi vào mối quan hệ giữa cha mẹ và con cái.

Dave và tôi có bốn đứa con. Một đứa giống cá tính của tôi, một đứa giống cá tính của anh ấy, còn hai đứa còn lại thì mang một tính cách hỗn hợp của chúng tôi và ông bà chúng nó.

Người ta được sinh ra với tính khí rất đa dạng. Những cá tính được hình thành qua nhiều năm, như là kết quả của khí chất tự nhiên Chúa ban và những sự kiện xảy ra trong những năm đầu đời hình thành cuộc sống chúng ta.

Bạn có thể nghĩ rằng thật dễ hòa hợp hơn với những người có cá tính khá giống bạn, nhưng nhiều khi bạn còn khó có thể hòa hợp với người ấy hơn người có cá tính hoàn toàn ngược lại với bạn. Hai trong bốn đứa con có nhiều xung đột với tôi nhất là con trai lớn nhất (mang tính khí của tôi) và con gái lớn nhất. Nó đã phát huy được tính kỷ luật khi đã trưởng thành nhưng lúc nó mới lớn lên thì chẳng có chút kỷ luật nào.

David

David, con trai lớn nhất của chúng tôi, rất giống cá tính của tôi, đến nỗi chúng tôi luôn luôn có sự xung đột với nhau. Vì cả hai chúng tôi đều có những cá tính mạnh mẽ và “có trách nhiệm”, nên chúng tôi đã cố gắng “có trách nhiệm” lẫn nhau? Tôi muốn nó làm điều tôi muốn. Nó lại chỉ muốn làm điều nó muốn, và nó muốn tôi làm những điều nó muốn.

Thậm chí khi mới chập chững, nó đã nhất định đòi tôi ngồi chơi với nó. Nó không muốn chơi một mình chút nào. Một cách mơ hồ, tôi đã có cảm nhận rằng nó đang cố gắng điều khiển tôi. Khi nó lớn lên một tí, những vấn đề lại càng tăng lên. Tôi đã luôn nhận thấy một sự giằng co giữa chúng tôi và thực sự không bao giờ hiểu được những gì đang xảy ra.

Tôi yêu thương nó, nhưng thành thật mà nói, tôi không thích nó. Sau này tôi đã nhận ra rằng tôi đã không ưa thích chính mình, nên tự nhiên tôi cũng không thích nó, vì nó quá giống tôi. Nhiều cha mẹ chỉ có một con mà đứa con đó rất giống họ, và họ cũng luôn tranh đấu với đứa trẻ đó. Chúng ta thường thấy trong một đứa con của chúng ta tất cả sự yếu đuối của chính mình mà chúng ta không thích chút nào. Chúng ta phải thận trọng tách sự yếu đuối ra khỏi người con đó. Nếu không, chúng ta có thể nốt lại chê bỉ nó thay vì cố gắng giúp nó vượt qua sự yếu đuối.

Tôi đã cảm thấy phạm tội vì tôi không thích con trai mình. Tôi biết rằng nhiều người đọc quyển sách này cũng có kinh nghiệm như vậy. Cha mẹ biết mình phải yêu thương và chấp nhận con cái mình. Khi điều ấy dường như không thể làm được thì tội lỗi bắt đầu lén ám. Thật vậy, bây giờ tôi đã nhận biết rằng không phải tôi không thích nó mà điều tôi không thích là bị chỉ huy, thống trị. Tôi yêu nó nhưng không thích cái cách mà nó hành động.

Hoàn cảnh sống bị ngược đãi trước đây của tôi đã khiến tôi hình thành sự nhạy cảm bất quân bình đối với những tính khí quá mạnh mẽ. Mặc dù tôi có cá tính rất mạnh mẽ, tôi lại không thích những người có cá tính mạnh mẽ ở chung quanh mình. Tôi đã muốn thống trị chứ không muốn bị thống trị.

Nếu tôi đã có thể hiểu được những gì đang xảy ra giữa tôi và con trai tôi, thì ngay từ ban đầu, tôi đã có thể giúp đỡ nó được mạnh mẽ một cách tích cực. Vì tôi đã không hiểu, tôi chỉ làm tăng lên những cái yếu trong tính khí của nó. Chúng tôi luôn sống trong sự xung đột, và điều đó đã gây áp lực rất lớn lên đời sống của nó cũng như đời sống của tôi.

Bất cứ đứa trẻ nào cũng cảm nhận được khi nào ba mẹ nó không vui về nó. David biết rất rõ trong lòng rằng tôi đã không hài lòng về nó và nó đã cảm nhận được sự chối bỏ. Tôi đã không cho nó quyền tự do để bày tỏ nó là ai, nhưng một lần nữa, cũng như cách tôi đã làm với nhiều người, tôi cố gắng thay đổi nó theo chiều hướng mà tôi mong muốn nó trở thành.

“Hãy dạy cho trẻ thơ con đường nó phải theo trong sự giữ theo ân tứ riêng hay năng khiếu của nó; dẫu cho nó trở về già cũng không lia khỏi đó” (Châm ngôn 20:6).

Tôi đã học được rất nhiều từ bản dịch Kinh Thánh Diển Giải. Câu đó không nói rằng “Hãy dạy cho trẻ thơ con đường bạn muốn” Nó nói rằng chúng ta nên dạy dỗ con cái chúng ta tùy theo những ân tứ hay năng khiếu của chính chúng nó - theo những “dấu hiệu thuộc linh” mà chúng ta nhìn thấy trên con cái của chúng ta.

Nếu tôi đã trưởng thành hơn về mặt thuộc linh, tôi sẽ nhận ra rằng Chúa đã tạo dựng David cho việc lãnh đạo, và Ngài đã cho nó những tính khí để có thể làm việc đó. Nhưng thay vì nhận thấy điều đó, tất cả điều mà tôi thấy được là nó đã làm cho tôi không thoải mái chút nào và tôi muốn nó phải thay đổi.

Chúng tôi đã có rất nhiều nan đề trầm trọng trong mối quan hệ me con suốt một thời gian dài. Nhưng càng học hỏi lời Chúa tôi càng nhận ra rằng tôi đã không xử lý đúng đắn trong trường hợp này. Tôi nhớ lại Chúa đã bảo tôi rằng tôi cần phải tha thứ cho David vì nó đã không làm đúng điều “tôi” mong. Ngài nói với tôi rằng tôi ở trong tình trạng không chịu tha thứ cho con trai mình bởi vì nó không theo những gì “tôi” muốn nó phải trở thành. Sự nhận thức đó là một bước quan trọng dẫn đến việc chữa lành mối quan hệ giữa chúng tôi.

Đức Thánh Linh cho tôi biết rằng tôi cần phải nói lời chấp nhận đối với David. Tôi cần phải cho nó biết rằng, mặc dù tôi không đồng ý với nó những đường lối của nó, nhưng tôi vẫn yêu nó và chấp nhận nguyên trạng của nó.

Tiến trình chữa lành đã được thực hiện đôi lúc, nhưng từ thời điểm có sự tha thứ đó, chúng tôi thấy sự thay đổi dần dần. Rồi David lên 18 tuổi. Sau một thời gian

ngắn Chúa đã kêu gọi nó vào trường Thần Học Viện. Sau khi tốt nghiệp thần học, nó đã lập gia đình và trải qua một năm trong việc truyền giáo ở Costa Rica. Khi vợ chồng David trở về sau chuyến truyền giáo, nó bắt đầu làm việc với chúng tôi. Ngày nay nó đã trở thành người lãnh đạo then chốt trong công tác truyền giáo của chúng tôi.

Sau khi nó đến làm việc với chúng tôi, chúng tôi đã có một vài trận giằng co gay gắt để học biết vị trí đúng đắn của mỗi người trong những vai trò khác nhau : cha, mẹ và con trai; người lãnh đạo và nhân viên, cũng như Dave và tôi đã thực hiện được vai trò người lãnh đạo thuộc linh cho cuộc đời nó.

David vẫn đang tăng trưởng thuộc linh, nhưng trong chương trình của Ngài. Chính những điều chúng tôi tranh chiến nhiều nhất trong cá tính của nó khi còn là một đứa trẻ lại trở nên phước hạnh lớn nhất cho chúng tôi qua vai trò của nó trong công tác truyền giáo. Chúng tôi cần những người có ân tứ quản lý mà chúng tôi có thể tin tưởng được, và nó đã là một trong những người đó.

Laura

Con gái lớn của chúng tôi đã là sự thách thức lớn thứ hai cho người mẹ. Laura không phải là người biết tổ chức - Nó quên mọi việc, liên tục làm mất những vật dụng của nó một cách dễ dàng, và chỉ nhận thứ hạng yếu đến trung bình ở trường. Nếu nó đã nhớ làm bài tập vào buổi tối, thì nó có thể đánh mất bài tập trước khi đến trường vào sáng hôm sau. Hoặc nó có mang bài tập và nộp lên cô giáo thì cũng quên ghi tên vào bài tập và không nhận được điểm nào.

Phòng của nó luôn trong tình trạng bừa bãi. Buổi tối khi đi học về, nó gieo vãi những vật dụng của nó mọi nơi. Cái áo khoát bị đánh rơi trong một cái ghế, chìa khoá thì liệt trên bàn, ví nhỏ rớt trên giường, cặp sách thì vứt dưới sàn nhà trong nhà bếp còn nó thì nằm giữa giường nói chuyện điện thoại!

Tôi đã được sinh ra với những ân tứ về sự tổ chức, trật tự và luôn luôn là một người có kỷ luật một cách tự nhiên. Tôi đã mong đợi nó giống như chính mình. Tôi đã nói đi nói lại cố gắng cho nó hiểu. Và khi “nước đổ đầu vịt”, tôi đã hé lén và mắng mỏ nó.

Sau khi tốt nghiệp trung học Laura đến làm việc cho chương trình “Sống Trong Lời Chúa”. Thời điểm này văn phòng của chúng tôi nằm ở tầng dưới cùng trong căn nhà của chúng tôi.

Mặc dù chúng tôi đã thảo luận với Laura về sự cần thiết trong sự phát huy mối quan hệ giữa người lãnh đạo với nhân viên, nhưng ngay sau đó việc làm của nó rõ ràng đưa đến cơ hội cho sự xung đột.

Lúc ấy nó rất trẻ và có những ý tưởng của riêng nó về cuộc sống và cách thực hiện những công việc. Nó từng kinh nghiệm một cuộc nổi loạn nhỏ nhở. Điều ấy không có gì nghiêm trọng, nhưng nó không muốn ai bảo nó phải làm gì, nhất là ba và mẹ.

Có những buổi sáng, đã đến lúc nó phải xuống cầu thang để săn sàng làm việc, thì tôi còn thấy nó vẫn ở trong phòng tắm chải đầu. Dĩ nhiên tôi thấy mình cần nói với nó rằng làm việc phải đúng giờ. Cái chuyện văn phòng ở trong nhà chúng tôi và nó là con gái tôi không phải là vấn đề.

Chúng tôi đã cố gắng giảng giải cho nó những nguyên tắc để trở nên xuất sắc. Chúng tôi nhắc nhở nó là chúng tôi còn có những nhân viên khác nữa. Nó đã gật đầu đồng ý nhưng mỗi buổi sáng khi tôi đi xuống cầu thang và bắt đầu ngày làm việc của mình, tôi có thể cảm nhận sự xung đột theo từng bước đi. Đó là một sự nổi giận ngấm ngầm, không phải là một sự bất đồng bằng lời nói. Bên ngoài nó trả lời rằng “Vâng, con sẽ làm như mẹ nói”, nhưng trong lòng nó cảm thấy rằng chúng tôi sai.

Đã có những lần nó muốn nghỉ sớm để đi đâu đó với bạn trai của nó và chúng tôi đã phải trả lời không. Nhiều khi chúng tôi thấy nó đã bỏ quá nhiều thời gian để nói chuyện với cậu ta qua điện thoại trong giờ làm việc. Tôi càng ngày càng khó chịu và đã lo lắng rằng mối quan hệ của chúng tôi sẽ bị đổ vỡ hoàn toàn nếu không làm một điều gì đó. Tôi đã cố gắng đối diện với vấn đề này nhưng có vẻ như chỉ làm cho nó ngày càng tồi tệ hơn. Chúng tôi nên làm gì đây? Chúng tôi nên đuổi việc con gái của mình chăng?

Chúa đã hướng dẫn Dave và tôi rằng nếu chúng tôi cứ tiếp tục đuổi sự xung đột ra khỏi hôn nhân và sự hồn viêt Chúa của chúng tôi, Ngài sẽ ban phước cho chúng tôi. Chúng tôi được thử nghiệm và tôi luyện trong lãnh vực này. Chúng tôi biết rằng kẻ thù đang thử chúng tôi. Như thể ma quỷ đang nói rằng “Để xem xem mi cố gắng loại trừ sự xung đột một cách nghiêm túc như thế nào”.

Có những thí dụ trường hợp khi người ta đi xe một khoảng thời gian, người ta sẽ thay đổi cái nhìn toàn bộ về mối quan hệ. Dave và tôi đã nói chuyện và cầu nguyện về điều ấy. Cả hai chúng tôi đều nhận thấy sẽ tốt hơn cho mối quan hệ của chúng tôi đối với Laura nếu nó làm việc một nơi nào khác. Chúng tôi đến với nó, chia sẻ tâm tình của chúng tôi thật cởi mở với nó và nó đã đồng ý.

Sau đó không lâu Laura tuyên bố kế hoạch lập gia đình của nó. Nhiều xung đột xuất hiện liên quan đến trách nhiệm về tài chính của chúng tôi cho việc cưới xin của nó. Suốt mấy tháng trước ngày cưới, và thậm chí ngay trong ngày cưới mối quan hệ của nó với tôi khá lạnh nhạt. Mặc dù đi từ chỗ nó ở đến nhà của chúng tôi chỉ mất 15 phút, trong suốt sáu tháng đầu tiên rời ra khỏi gia đình, chúng tôi hiếm khi gặp hay nghe tin tức về nó.

Một đêm kia khi tôi nằm khóc trên giường, tôi quay sang Dave và nói rằng : “Laura không yêu em nữa”. Điều đó làm đau lòng tôi cũng như bao bà mẹ khác. Khi một đứa con từ chối ba mẹ nó, các bậc cha mẹ bị cảm dỗ nghĩ rằng mình đã hoàn toàn thất bại trong việc nuôi dạy con cái Dave đã cố gắng bảo tôi rằng Laura sẽ thay đổi suy nghĩ nếu như tôi cho nó một thời gian. Anh ấy nói nó chỉ cần một thời gian ngắn để nhận ra rằng cuộc sống không như nó tưởng. Cuối cùng nó sẽ khám phá ra rằng Ba và Mẹ không tệ chút nào cả.”

Dave đã nói đúng. Sau một thời gian chúng tôi bắt đầu thấy mặt nó thường xuyên hơn. Chúng tôi đã rất cẩn thận không can thiệp vào chuyện của nó. Chúng tôi nhận thấy nó đã rất nhẹ cảm về những điều chúng tôi bảo nó phải làm. Thậm chí việc đưa ra những đề nghị cho nó cũng thật không mấy khôn ngoan. Nó đã bỏ nhóm lại trong suốt thời gian ấy và dĩ nhiên chúng tôi quan tâm đến điều này. Nhưng chúng tôi biết rằng điều quan trọng là không cãi nhau với nó.

Chúng tôi cần tôn trọng quyền của nó ở đâu và để Chúa làm điều gì cần thiết phải làm. Chúng tôi đã cầu nguyện, yêu thương nó và chờ đợi nó. Tôi không bảo rằng chúng tôi đã làm điều ấy mà không có cảm xúc xót xa đau buồn. Thật đau xót cho chúng tôi khi thấy nó xa cách Hội thánh trong khi chúng tôi là những người hầu việc Chúa trọn thời gian. Chúa là số một trong đời sống chúng tôi và chúng tôi muốn nó cũng đặt Chúa ở vị trí số một trong đời sống của nó.

Sau khi bỏ công việc ở “Sống Trong Lời Chúa”, Laura đã đến làm việc trong một văn phòng luật. Nó đã bắt đầu phần nào nhìn thấy thế gian và bản chất của thế gian. Thỉnh thoảng Laura đi nhà thờ, nhưng không có một kết ước nghiêm túc với Chúa. Nó chưa bao giờ từ bỏ niềm tin, nhưng nó đang đâm đầu vào những nan đề nếu nó không có một quyết định. Là một Cơ đốc nhân bạn phải chọn lựa, hoặc tiến về phía trước một cách nồng hái hoặc là thối lui. Bạn không thể được đứng yên một chỗ. Nếu bạn không hết lòng đi tới trước thì bạn sẽ thụt lùi. Là một người mẹ, thật khổ sở khi nhìn thấy con cái đang tranh chiến trong lĩnh vực này, biết rằng nếu cố gắng buộc con cái tăng trưởng tinh linh thì chỉ làm cho sự việc tồi tệ hơn.

Sau một thời gian, Laura đã trở nên không hạnh phúc. Nó nghĩ rằng công việc mới sẽ làm mọi thứ tốt hơn. Nó đã đến làm việc ở một trường quốc gia dành cho người mù. Nó luôn muốn giúp đỡ những ai đang chịu đau khổ, và nó nghĩ rằng nó sẽ hạnh phúc hơn khi làm ở đó. Trong thời gian đầu, điều đó đúng bởi vì nó còn mới. Nhưng sau đó nó lại không cảm thấy thỏa lòng giống như hồi trước.

Khi nó rời bỏ công việc của chúng tôi, chúng tôi có nói rằng cửa sẽ mở cho nó khi nó muốn quay lại làm việc với chúng tôi. Nhưng trước hết, nó cần phải có một sự kết ước thuộc linh với Chúa. Lần này chúng tôi đã chứng tỏ với nó rằng chúng tôi sẽ chấp nhận nó trong hiện trạng con người nó. Nó đã biết chúng tôi yêu nó. Thậm chí chúng tôi đã có thể nói với nó về sự cần thiết của việc đi nhóm lại đều đặn và chấm dứt sự lẩn tránh Chúa. Nó đã đồng ý nhưng chưa sẵn sàng thực hiện trên đời sống của nó.

Cuối cùng thời điểm đã đến, nó muốn quay lại làm việc với chúng tôi. Nó đã nhận biết nó thật sự cần phó thác mọi điều. Nó đã biết phải sống thế nào để hầu việc Chúa, và tin rằng việc quay lại làm việc với chúng tôi sẽ giúp nó đi trọn con đường đó. Chúng tôi đã có những cuộc nói chuyện dài và đồng ý cho nó một cơ hội để thử một lần nữa.

Chúng tôi vừa mới kỷ niệm năm năm hầu vâlc Chúa của Laura. Mọi việc đều tốt đẹp. Nó đã làm việc trong văn phòng trong thời gian khá lâu, rồi cơ hội đến với chồng của nó để anh ta làm việc cho chúng tôi như một phát ngôn viên trên đường phố. Anh ấy đã giữ vị trí ấy một thời gian trước khi được tiến cử làm người quản lý đường phố.

Vợ chồng Laura đã làm việc tuyệt vời. Chúng tôi rất hòa hợp với nhau và moi người rất hạnh phúc. Chúng nó và hai đứa con vẫn đang lên đường đi với chúng tôi.

Điều này đã bắt đầu như một trong những tình huống sắp phải xảy ra rắc rối. Nhưng chúng tôi đã đủ trưởng thành và khôn ngoan để xử lý chúng. Chúng tôi đã có thể lấy lại sự quân bình.

Tôi vẫn ngạc nhiên nhận thấy rằng tôi đã tự làm cho mình khổ đến dường nào khi cố gắng thay đổi người khác. Điều ấy không bao giờ có kết quả Chúa đã làm điều ấy một cách dễ dàng trong một khoảng thời gian ngắn, điều mà tôi đã cố gắng trong nhiều năm.

Các bậc cha mẹ phải cẩn thận không lâm gãy đổ tâm hồn của con trẻ. Sự khắt khe và những hình phạt quá đáng có thể gây ra điều ấy. Đứa trẻ có thể đang cố gắng hết sức nhưng cha mẹ cứ luôn không hài lòng thì điều ấy sẽ làm chán nản và gây gãy đổ tâm hồn nó. Nó sẽ không bao giờ muốn cố gắng nữa. Nó có thể đầu hàng và trở nên phản loạn như là một phương cách để phòng thủ lại nhường lời chỉ trích liên tục.

“Hỡi những người làm cha, chớ chọc cho con cái mình giận dữ, hãy dùng sự sửa phạt khuyên bảo của Chúa mà nuôi nấng chúng nó” (Êphêô 6:4).

Sự tự do là một trong những món quà lớn nhất chúng ta có thể cho một người. Tình yêu giải phóng một người để trở thành những điều mà Chúa muốn người đó phải trở thành. Chứ không cố gắng lôi kéo họ vì mối lợi cá nhân nào. Tình yêu giúp con người vượt qua những yếu điểm của họ và dần dần biến họ thành những tạo vật đáng yêu mà Chúa đã có ~~yết~~ định tạo dựng từ ban đầu. Nếu bạn yêu ai đó hãy để cho anh ấy tự do và nếu đó là tình yêu thật sự, anh ấy sẽ quay trở lại với bạn.

Lời cầu xin của tôi là bằng cách chia sẻ những ví dụ từ cuộc sống cá nhân mình, bạn sẽ được giúp đỡ và tránh khỏi những lầm lỗi mà tôi đã vấp phải. Hoặc là nếu bạn đã kinh nghiệm nỗi đau vì mối quan hệ tan vỡ, bạn sẽ quyết định tiêu diệt sự xung đột *thay* vì tiêu diệt những mối quan hệ. Có lẽ bạn đã sẵn sàng để thực hiện một bước về sự tha thứ.

Chương 15

PHẢI MAU THA THỨ

Bạn càng mau tha thứ thì càng có ít cơ hội để sự xung đột phát triển. Khi một người rộng lượng tha thứ, anh ta cũng nhanh chóng tha thứ. Sự tha thứ đóng cánh cửa của Satan và từ chối cho nó một chỗ đứng để có thể phát triển thành một đòn lũy.

“Nếu một người trong anh em có sự gì phàn nàn với kẻ khác, thì hãy nhường nhịn nhau và tha thứ nhau, như Chúa đã tha thứ anh em thế nào, thì anh em cũng phải tha thứ nhau thế ấy (Côlôse 3:13).

Lời Chúa đã cho ta rất nhiều sự dạy dỗ về mối nguy hiểm của việc không tha thứ, cay đắng và uất ức. Sự tha thứ có thể ngăn chặn hoặc chấm dứt xung đột.

Chúng ta hãy đọc kỹ từng câu một trong phân đoạn Kinh Thánh được chép trong chương 18 của Mathio, nơi mà Chúa Cứu Thế đang dạy các môn đồ về sự tha thứ.

“Quả thật, ta lại nói cùng các người nếu hai người trong các ngươi thuận nhau ở dưới đất mà cầu xin không cứ việc chi, thì Cha ta ở trên trời sẽ cho họ. Vì nơi nào có hai ba người nhơn danh ta nhóm nhau lại, thì ta ở giữa họ” (Mathio 18:19-20)

Đức Chúa Jêsus mong mỏi sự hòa hợp và hiệp nhất đến nỗi Ngài đã hứa sẽ ở giữa nơi nào có hai hay ba người săn lòng làm bất cứ điều gì để *giöts* sự hòa thuận trong đời sống của họ và sống trong bình an. Ngài cũng dạy chúng ta rộng nǎng quyền của sự hiệp một ảnh hưởng utích cực đến lời cầu nguyện của chúng ta. Những gì mà người hòa thuận cầu xin họ đều nhận được. Chỉ sự hiện diện của Chúa Cứu Thế trong đời sống chúng ta đủ xứng đáng để chúng ta làm bất cứ việc gì để sống trong sự hiệp một.

Có sự tương quan trực tiếp giữa sự hòa thuận và sự hiện diện của Chúa. Khát khao sự hiện diện của Chúa thúc giục tôi làm bất cứ điều gì cần phải làm để lánh khỏi xung đột trong đời sống tôi. Chúng tôi cũng đã nhận được một lời hứa về sự đáp lời cầu nguyện của chúng tôi.

“Phi-e-rơ bèn đến gần Đức Chúa Jêsus mà hỏi rằng: Thưa Chúa, nếu anh em tôi phạm tội cùng tôi, thì sẽ tha cho họ mấy lần? Có phải đến bảy lần chăng? Ngài đáp rằng: Ta không nói cùng ngươi rằng đến bảy lần đâu, nhưng đến bảy mươi lần bảy” (Mathio 18: 21-22)

Tôi tin rằng Phierơ lúc đó đang đối phó với một số người trong đời sống của ông, những người luôn làm phiền ông. Có thể họ không làm việc gì đó khích lệ

ông. Có thể là một trong những môn đồ khác đã liên tục châm chích vào bản ngã của ông.

Tôi có thể nghĩ đến một người mà tôi phải tha thứ cho anh ta rất nhiều lần trong đời tôi và thậm chí ngay những lúc mà *anh ấy* không biết anh đang cần sự tha thứ của tôi. *Sói tha* thứ phục vụ hai mục đích: Nó có hiệu lực khi một người làm buồn lòng bạn đến xin lỗi bạn và bạn đã tha thứ. Nhưng bạn cũng phải tha thứ trong trường hợp người ấy không cố tình làm buồn lòng bạn và không biết là người ấy làm buồn lòng bạn, dù vậy bạn cần phải tha thứ cho người ấy để giữ mình trong sự hòa bình.

Đã có nhiều lần người ta đến xin tôi tha thứ về việc đã không thích tôi và nói xấu tôi. Tôi đã không biết vấn đề của họ. Vấn đề họ không làm tôi đau đớn nhưng làm đau đớn *hởi* Tôi vui lòng tha thứ cho họ, bởi vì tôi muốn họ được tự do. Trong trường hợp khác một số người có thể làm tôi buồn mà họ không biết, tôi đã tha thứ cho họ vì quyền lợi của tôi - tôi cần được giải phóng.

Nếu Phierơ không phải đối diện với hoàn cảnh bị người ta làm buồn lòng ông liên tục thì có lẽ ông chẳng hỏi Chúa rằng ông phải tha thứ cho anh em mình mấy lần. Phierơ nghĩ rằng có lẽ ông phải tha thứ cho người anh em mình bảy lần, nhưng Chúa Jêsus bảo ông phải tha thứ bảy mươi lần bảy. Điều này có nghĩa là chúng ta phải sẵn lòng tha thứ bất luận là bao nhiêu lần để gìn giữ sự bình an.

“Vậy nên, nước thiên đàng giống như vua kia, muốn tính sổ với các đầy tớ mình. Khi vua khởi soát sổ, thì có người đem nộp một tên kia mắc nợ vua một vạn ta lông. Bởi vì người chẳng có gì mà trả, thì chủ dạy bán người vợ con và gia tài người,ặng trả nợ. Kẻ đầy tớ này bèn sấp mình xuống nơi chôn chủ mà xin rằng: Thưa chủ, xin giãn cho tôi, thì tôi sẽ trả hết! Chủ bèn động lòng thương xót, thả người về và tha nợ cho” (Mathiơ 18:23-27).

Ví dụ này chỉ về một tội nhân đã mắc nợ Chúa rất nhiều đến nỗi không thể trả nợ nổi. Người này đã cầu xin sự xóa đi món nợ này, và qua sự hy sinh của Chúa Jêsus, tất cả những món nợ của anh được hủy bỏ. Điều này xảy ra vì lòng nhân từ và thương xót của Đức Chúa Trời.” Vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời” (Rôma 3:23) Vì thế những câu Kinh Thánh này tượng trưng cho tất cả chúng ta.

Nhưng khi đầy tớ đó về, gặp một người trong ban làm việc, có thiếu mình một trăm đơ-ni-ê, thì nǎm b López cổ bạn mà nói rằng: Hãy trả nợ cho ta! Người bạn sấp mình xuống mà nài xin rằng: Xin giãn cho tôi, thì tôi sẽ trả cho anh. Song người chẳng khứng, cứ việc bắt bở tù cho đến khi tra hết nợ” (Mathiơ 18:28-30)

Cũng chính con người đó, người không thể trả nợ cho chính mình, đã cầu xin và được nhân lòng thương xót bấy giờ lại không sẵn lòng thương xót một người khác có cùng hoàn cảnh với mình. Đây là một điển hình về mối quan hệ giữa chúng ta với Chúa và với người khác. Đức Chúa Trời tha thứ tội lỗi của chúng ta bởi vì Ngài biết chúng ta không bao giờ trả nổi những gì chúng ta mắc nợ Ngài. Nhưng chúng ta thường từ chối việc tha thứ người khác khi họ làm buồn lòng chúng ta.

Các bạn thấy vậy, buồn lắm, đến thuật lại cùng chủ mình mọi điều đã xảy ra. Chủ bèn đòi đầy tớ ấy đến mà nói rằng: Hồi đầy tớ độc ác kia, ta đã tha hết nợ

cho người vì người cầu xin ta; người há lại chẳng nên thương xót bạn làm việc người như ta đã thương xót người sao? Chủ nổi giận, phú nó cho kẻ giữ ngục cho đến khi nào trả xong hết nợ. Nếu mỗi người trong các người không hết lòng tha lỗi cho anh em mình thì Cha ta ở trên trời cũng sẽ xử với các người như vậy” (Mathl 18:31-35).

Khi chúng ta khước từ không chịu tha thứ cho người khác, chúng ta đã mở cửa cho ma quỷ vào dày vò chúng ta. Chúng ta đã dành mất sự tự do của chúng ta - sự tự do vinh hiển mà Chúa đã dành cho chúng ta khi chúng ta đi theo đường lối của Ngài. Tình yêu của Chúa ban phát miễn phí, nhưng không. Ngài cũng đầy lòng nhân từ thương xót tha thứ và chật nồng giận. Chúng ta thường ao ước sự tự do và phuộc hạnh nhưng chúng ta lại không muốn sống như lời Chúa dạy. Tha thứ phải trở thành một cách sống. Ngay khi người nào đó làm buồn lòng bạn, hãy đáp lại họ bằng sự tha thứ.

Không tha thứ là một vấn đề then chốt của thế gian. nhưng điều này không chỉ giới hạn ở trong thế gian mà nhiều Cơ Đốc Nhân cũng có một đòn luỹ trong linh vực này. Thế giới chúng ta đang sống ngày hôm nay đầy đầy những nỗi đau và những người đau khổ, và kinh nghiệm của tôi là những người bị tổn thương cũng làm tổn thương những người khác.

Vì có rất nhiều cơ hội để va chạm nhau, nên sự sẵn lòng tha thứ trở nên một nhu cầu lớn. Thật tuyệt vời nếu vấn đề này được biệt lập ra ngoài thế gian và trong Hội thánh được miễn dịch khỏi căn bệnh này, nhưng chúng ta biết không thể có điều đó.

Ma quỷ luôn làm việc thêm giờ trong vòng con cái của Chúa để đem lại sự xúc phạm, xung đột và sự bất đồng bởi vì nó biết như vậy sẽ cắt đứt năng quyền của Chúa đang đổ xuống cho những kẻ tin Ngài.

Xung đột là một mối họa. Tôi khích lệ bạn hãy vượt qua cảm xúc của nìn đi đến một quyết định quan trọng. Tình yêu không phải là cảm xúc, nó là một quyết định. Quyết định tha thứ của bạn có thể lần hồi đem lại cảm xúc cho bạn.

Tình yêu là quyền lực duy nhất có thể vô hiệu hóa sự căm thù, nóng giận và không tha thứ. Chúa là tình yêu và chúng ta phải bước đi trong sự yêu thương để bày tỏ đặc tính của Ngài. Tình yêu là một nỗ lực. Nó đòi hỏi chúng ta phải học tập và suy gẫm lời Chúa để bước đi trong sự yêu thương. Ở trường hợp của tôi nó đòi hỏi tôi phải học hằng bao năm trời về điều đó.

Đã có lúc tôi sống phía sau bức tường mà tôi tự dung lên để bảo vệ chính mình khỏi cảm xúc đau đớn. Phải mất một thời gian để tôi nhận thức rằng tôi không thể sống yêu thương khi tôi vẫn cố thủ sau những bức tường đó. Thực vậy, tôi đã phải học biết rằng tôi không thể thật sự yêu và được yêu cho đến khi tôi sẵn lòng chịu đau đớn. Tình yêu đôi khi gây tổn thương, nhưng nó cũng đem đến sự chữa lành. Tôi đã sống trong xung đột bởi vì tôi đã không cho bất cứ ai đã làm tôi đau đớn có cơ hội lập lại điều ấy lần thứ hai.

Nếu một người đã làm tôi tổn thương tôi đã ghi vào trong bộ nhớ của tôi và đặt những *bối* tường ngăn cách giữ người đó xa tôi hoặc hoàn toàn ra khỏi đời sống tôi. Tôi đã giữ những mối ác cảm chống lại những người đó, nhưng thật ra những ác cảm ấy đã thống trị tôi. Tôi đã ở trong vòng xiêng xích.

Sự ngược đãi trong đời tôi đã chấm dứt, nhưng nỗi đau của nó vẫn còn giày vò tâm hồn tôi nếu như tôi cứ để nó trong lòng bởi không chịu tin cậy Chúa là Đấng minh oan cho tôi, Ngài hứa sẽ mang lại sự công bằng nếu chúng ta tin cậy nơi Ngài. Có thể điều đó cần thời gian, và sự công bằng có thể đến bằng một cách mà chúng ta không thể đoán trước được nhưng Chúa sẽ mang lại sự công bằng vào đời sống của những ai đang bị tổn thương, những người sẵn lòng đi theo chương trình của Ngài. Hãy học tha thứ những ai làm tổn thương bạn? Đó là bước đầu tiên dẫn tới sự hồi phục.

Lời Chúa đã dạy chúng ta rằng chúng ta sẽ không sản sinh ra kết quả tốt nếu chúng ta bước đi với Chúa mà còn giữ sự không tha thứ trong lòng. Đức Chúa Jésus cất tiếng phán rằng: Hãy có đức tin đến Đức Chúa Trời. Quả thật, ta nói cùng các người, ai sẽ biểu lộ nỗi này rằng: Phải cất mình lên, và quăng xuống biển, nếu người chẳng nghi ngại trong lòng, nhưng tin chắc lời mình nói sẽ ứng nghiệm, thì điều đó sẽ thành cho. Bởi vậy ta nói cùng các người: Mọi điều các người xin trong lúc cầu nguyện, hãy tin đã được tất điều đó sẽ ban cho các người. Khi các người đứng cầu nguyện, nếu có sự gì bất bình cùng ai, thì hãy tha thứ, để Cha các người ở trên trời cũng tha lỗi cho các người. Song nếu không tha lỗi cho người ta, thì Cha các người ở trên trời cũng sẽ không tha lỗi cho các người.” (Mác 11:22-26)

Nếu bạn chưa thể tha thứ cho một người đã làm bạn tổn thương nghiêm trọng, thì việc đó có thể là do bạn cho phép kẻ thù lừa phỉnh bạn, nói rằng bạn không thể tha thứ họ. Hãy xác quyết mỗi ngày:

Tôi có thể và sẽ tha thứ cho _____ về việc đã làm tổn thương tôi. Tôi có thể làm điều đó vì Đức Thánh Linh đang ngự trong tôi và giúp tôi tha thứ được.

Hội Thánh đầy những tín hữu không tin Chúa. Chúng ta xưng chính chúng ta là tín hữu nhưng chúng ta không tin rằng chúng ta có thể làm những việc mà chúng ta biết mình phải làm. Hãy có một phương pháp tích cực hơn và lòng sôt sắng hơn để chống lại sự xúc phạm. Hãy mau tha thứ! Tha thứ một cách nhưng không! Tha thứ rộng lượng! Hãy nhớ rằng Chúa đã tha thứ cho bạn nhiều như thế nào mỗi ngày!

Hãy kiên quyết không sống trong sự xung đột. Đừng để cho sự xung đột đánh cắp tài sản mà Đức Chúa Trời đã nói rằng chúng thật sự là của bạn.

Chương 16

XUNG ĐỘT ĐÁNH CẮP TÀI SẢN KẾ THỪA CỦA CHÚNG TA

Chúng ta là những người đồng kế thừa với Chúa Jésus Christ. Chúa Jésus đã phán trong Giăng 16:15 : “Mọi sự Cha có đều là của ta; nên ta nói rằng Ngài sẽ lấy điều thuộc về ta mà rao bảo cho các ngươi vậy”.

Hãy suy nghĩ điều đó. Mọi điều thuộc về Cha là của chúng ta qua Chúa Jésus. Vậy Cha có điều gì? Dĩ nhiên là Cha không có sự xung đột. Tất cả những gì Ngài có đều đem lại sự sống cho chúng ta. Vương quốc của Ngài có sự công chính, bình an và vui mừng. Bất cứ ai ở trong sự hiện diện của Ngài sẽ sinh ra những suy nghĩ, lời nói và hành động đúng đắn. Sự bình an và niềm vui siêu phàm của người tin Chúa không dựa trên thuận cảnh hay nghiệt cảnh.

“Ta để sự bình an lại cho các ngươi; ta ban sự bình an ta cho các ngươi; ta cho các ngươi sự bình an chẳng phải như thế gian cho. Lòng các ngươi chớ bối rối và đừng sợ hãi” (Giăng 14:37).

Nội dung Chúa Jésus đã nói, rằng: “Ta sẵn lòng cho các con sự bình an của ta. Ta sắp phải đi xa, và ta muốn để lại cho các con sự bình an của ta”. Sự bình an đặc biệt của Ngài là một tài sản tuyệt vời. Sự bình an có giá trị như thế nào? Giá trị của nó là gì?

Sự bình an là giá mà huyết của Chúa Jésus đã đổ ra.

“Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta *ñööđc* bình an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh” (Ê-sai 53:5)

Công giá sự bình an của chúng ta dựa trên Ngài. Hình phạt bị đòi hỏi và cái giá phải trả đã chất lên Ngài. Ngài là của lẽ bằng huyết đã chuộc mua và xóa sạch mọi tội lỗi chúng ta để chúng ta sống trong sự bình an.

Chúa muốn chúng ta sống trong sự bình an với Ngài, với chính mình và với những người khác. Ngài muốn chúng ta bình an trong mọi hoàn cảnh, bình an trong buổi mai, buổi chiều và mọi lúc. Sống trong sự bình an là tài sản kế nghiệp của chúng ta!

Xung đột là tên trộm đánh cắp sự bình an. Thậm chí một xung đột nhỏ nhặt cũng có thể đánh cắp đi một ít bình an mà bạn đã được ban cho.

Sự bình an và vui hưởng đời sống đi với nhau. Satan đến để giết cướp và hủy diệt, và nhờ sự xung đột, nó đã hoàn thành một phần mục đích. Chúa Giêxu đến

để chúng ta có thể có sự sống và vui hưởng sự sống. Con người có thể vui hưởng sự sống hơn với sự bình an dư dật. Sự bình an thật tuyệt diệu!

Sồi Bình An Trong Tâm Hồn

Sự bình an trong tâm hồn là một kho tàng quý giá. Ma quỷ đánh cấp sự bình an *trong* tâm hồn, vốn là một tài sản kế thừa của chúng ta, bằng cách đừng lo lắng, bối rối, và nghi ngờ để tấn công chúng ta. Bạn đã từng bị sự bối rối gây tranh chiến trong tâm hồn bạn chưa? Một người bị bối rối sẽ tự tranh cãi với chính mình. Những suy nghĩ của người đó chồng chéo, mâu thuẫn với nhau. Một người phân tâm không có sự bình an. Nhưng Kinh Thánh đã dạy chúng ta một cách rõ ràng rằng sự bình an trong tâm hồn là tài sản kế thừa của chúng ta. Kinh thánh cũng dạy chúng ta làm cách nào để có được sự bình an trong tâm hồn.

“Chớ lo phiền chi hết, nhưng trong mọi sự hãy dùng lời cầu nguyện, nài xin, và sự tạ ơn và trình các sự cầu xin của mình cho Đức Chúa Trời. Sự bình an của Đức Chúa Trời vượt quá mọi sự hiểu biết, sẽ gìn giữ lòng và ý tưởng anh em trong Đức Chúa Jésus Christ” (Philip 4:6,7)

“Người nào để trí mình nương-dựa nơi Ngài, thì Ngài sẽ gìn giữ người trong sự bình yên trọn vẹn, vì người nhờ cậy Ngài” (Ê-sai 26:3).

Nhận biết sự bình an là quyền kế thừa di sản của bạn là điều rất quan trọng, nếu không ma quỷ có thể xúi giục bạn rằng bạn phải có trách nhiệm lo lắng khi gặp nan đề. Nhiều bà mẹ cho rằng mình không phản là người mẹ tốt nếu không lo lắng cho con cái. Những người mẹ Cơ Đốc này yêu Chúa, nhưng không nhận được một sự mặc khải về mối hiểm nguy của sự xung đột.

Tâm hồn của họ không có sự bình an, mà đầy những lo lắng bồn chồn và rối loạn. Kết quả của những điều đó là sự rối loạn cảm xúc. Lo lắng dẫn đến cảm xúc đau buồn thất vọng. Trong Giăng 14:27, Chúa Jésus đã khuyên: “Lòng các ngươi chớ bối rối và sợ hãi”.

Xung đột không chỉ là vấn đề xảy ra giữa người này với người khác; mà nó còn xảy ra trong chính một con người. Điều gì đang xảy ra trong tâm hồn bạn? Bình an hay xung đột?

“Phàm binh khí chế ra nghịch cùng người sẽ chẳng thanh lợi, và người sẽ đinh tội mọi lưỡi dấy lên để xét đoán người. Đức Giê-hô-va phán: ấy là phản cõ nghiệp của các tôi tớ Đức Giê-hô-va, và sự công bình bởi ta ban cho họ” (Ê-sai 54:17).

Sự bình an là tài sản kế thừa của chúng ta. Nó là của chúng ta qua dòng huyết của Chúa Jésus. Chính huyết của Cứu Chúa Jésus mang nó đến cho tôi. Nó là của tôi! Tôi đã kiên quyết không bao giờ để cho ma quỷ đánh cấp sự bình an của tôi qua sự xung đột. Hãy học cách nhận diện sự xung đột và đừng bao giờ cho phép nó len lỏi vào đời sống bạn.

Hãy để cho Đức Chúa Trời chỉ ra gốc rễ nan đề của bạn. Satan không muốn bạn biết rõ vấn đề thật sự của mình. Có thể nói nó muốn bạn rơi vào những vòng lẩn quẩn, luôn luôn tìm kiếm mà chẳng bao giờ khám phá ra được điều gì. Chúng ta không tranh chiến với thịt và huyết. Nhiều khi những vấn đề của chúng ta không phải là những điều chúng ta nghĩ, mà cội rễ của nó ở trong sự xung đột tinh xảo kín

giấu.

Bằng cách này Satan đã phỉnh gạt nhiều người. Họ đã dành cả đời để cố gắng đối phó với những vấn đề sai trái. Hãy bắt đầu đối phó thẳng với linh của sự xung đột bạn sẽ thấy nhiều điều bắt đầu rơi vào đúng chỗ của nó.

Hãy đuổi sự xung đột ra khỏi cuộc đời bạn; ra khỏi tư tưởng lời nói và thái độ của bạn; ra khỏi những mối quan hệ của bạn. Hãy hòa thuận với Chúa, với chính bạn và với những người đồng công. Sự bình an thuộc về bạn. Chúa Giêsu đã ban nó cho bạn. Hãy bắt đầu sống trong sự bình an. Hãy quyết định ngay hôm nay: “Tôi đã dứt khoát với sự bất an, rối loạn; sự bình an là của tôi, và hiện giờ tôi đang hưởng thụ nó.”

Nhõng Ngõõi Thõa KeáChia SeíSõi Ñan KhoáVaøVinh Quang

Sự bình an rất vinh quang nhưng sẽ không công bằng cho bạn khi tôi nói sự bình an là vinh quang mà không chia sẻ với bạn rằng đau khổ thường là con đường dẫn đến vinh quang Rôma 8:17 nói rõ điều này: “Lại nếu chúng ta là con cái thì cũng là kẻ kế tự: Kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cùng được vinh hiển với Ngài”.

Giờ đây Chúa Giêsu đang ngự trong sự vinh hiển, nhưng Ngài đã phải đi trọn con đường đau khổ để đến đó. Ngài đã trở nên vâng phục cho đến chết. Ngài đã chết về những khát vọng tự nhiên của chính Ngài và sống cho ý muốn của Cha Thiên thượng. Phaolô đã nói: “Tôi chết hằng ngày” (I Côrintô 15:31). Tôi tin rằng ông đang muốn nói. “Có nhiều điều tôi muốn làm và nhiều điều tôi không thích làm, nhưng tôi nói không với chính mình để đi theo sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh trong lòng tôi”.

Muốn sống trong bình an và hưởng thụ tài sản kế thừa của chúng ta, chúng ta cần chọn cách đối phó thích hợp trong từng vấn đề để có thể duy trì sự bình an trên một nền tảng thường xuyên. Trở thành một người hòa giải đòi hỏi sự đau đớn. Sự đau đớn chính là phải nói “không” với xác thịt.

Người ta có thể bị lừa gạt bởi suy nghĩ rằng mình phải mang những gánh nặng mà Chúa Giêsu đã mang trên thập tự giá rồi. Gánh nặng tội lỗi và đau đớn đã được cất khỏi chúng ta qua dòng huyết của Chúa Glêsu. Nhưng vẫn còn những đau khổ nhất định mà chúng ta sẽ được kêu gọi cùng gánh vác để có thể sống giống như Chúa, thánh khiết, công bình, bình an và tràn ngập niềm vui.

Chúa cũng đã bảo chúng ta: “Ta đã đặt trước mặt ngươi sự sống và sự chết; hãy chọn sự sống” (Phục truyền luật lệ ký 30:19). Chọn quyết định đúng có thể gây ra đau khổ khi bản ngã không chịu chấp nhận. Bây giờ tôi tin chắc bạn đã khám phá ra rằng xác thịt của bạn cũng có những lý lẽ của nó.

Xác thịt đem đến cái chết, nhưng Đức Thánh Linh ban sự sống. Nếu chúng ta đi theo xác thịt thì sẽ gặt lấy cái chết; nếu chúng ta đi theo Đức Thánh Linh thì phần thường là sự sống. Việc chọn lựa sự bình an thay vì xung đột sẽ dẫn bạn đến phần thường là sự sống và một phước hạnh. Nhưng trước hết, bạn có thể phải chịu đau khổ trong phần xác thịt để duy trì sự bình an.

Ví dụ, vào buổi sáng nọ tôi thức dậy, và tôi có sự bình an trong tâm hồn. Đó là một ngày đẹp trời, và tôi có những kế hoạch rất tuyệt vời sẽ đem lại cho tôi niềm

vui suốt cả ngày. Nếu mọi sự đều xảy ra như dự định của tôi, thì mọi việc trở nên thú vị biết bao! Tuy nhiên những vấn đề bắt đầu xảy đến cho thấy rằng kế hoạch của tôi sẽ không thực hiện được.

Một cuộc điện thoại từ văn phòng cho tôi biết hệ thống điện thoại mới của tôi đã không làm việc tốt, và nhiều cuộc điện đàm đã không thực hiện được. Thông tin này cho tôi cơ hội chọn lựa sự sống hay sự chết. Tôi có thể lo lắng, hoặc có thể cầu nguyện dâng mọi điều cho Chúa. Nếu tôi phó dâng mọi điều cho Chúa Jêsus, tôi sẽ ở trong sự bình an. Nhưng xác thịt tôi đẩy tôi vào sự lo lắng bởi vì nó muốn tự chăm sóc.

Suy nghĩ của xác thịt muốn tôi suy luận ra tại sao vấn đề lại xảy ra như vậy và tôi có thể làm gì để chắc chắn chuyện đó sẽ không xảy ra nữa. Ma quỷ dùng tình huống này (trong kế hoạch nó sắp xếp) để khích động xung đột trong lòng tôi với công ty mà chúng tôi đã mua điện thoại. Nếu tôi không cẩn thận, tôi đã điện thoại và bảo họ về những điều tôi nghĩ về họ và hệ thống điện thoại của họ.

Hãy nhớ rằng, khi tôi thức dậy vào buổi sáng ấy, mọi thứ đều tuyệt vời. Nếu tôi chiêu theo ý mình, cuộc điện thoại đó sẽ có khả năng thay đổi thái độ và cả ngày của tôi. Một chọn lựa đúng có thể dẫn đến sự đau khổ tạm thời trong một vài lĩnh vực, nhưng cuối cùng nó sẽ mang lại vinh quang trong nhiều lĩnh vực khác.

Chúng ta thường mất quân bình trong lĩnh vực chịu khổ, một số người tin rằng chúng ta làm vinh hiển Đức Chúa Trời bởi sự chịu khổ của chúng ta. Chúng ta nói: "Hãy yêu mến sự chịu khổ và đừng bao giờ kháng cự bất cứ một nan đê nào." Nhưng người khác tin rằng Cơ đốc nhân đừng bao giờ nên chịu khổ, thiếu thốn, và luôn luôn nhận mọi thứ theo ý mình muốn.

Chúng ta không thể đứng trên lề đường bên này hoặc bên kia của sự chịu khổ. Chúng ta cần phải hướng thẳng vào giữa đường. Chúng ta cần sự quân bình, không phải sự quá khích.

Tự bản thân của sự chịu khổ không làm vinh hiển danh Chúa. Nhưng nếu chúng ta giữ thái độ đúng đắn suốt những lúc chịu khổ và sẵn lòng chịu khổ để thực hiện ý muốn của Chúa, chúng ta sẽ làm vinh hiển Ngài. Nhưng chọn lựa đúng sẽ mang lại vinh quang cho đời sống chúng ta.

Hiện tại hầu như tôi đang luôn sống trong sự bình an tuyệt diệu. Tôi đã vượt qua rất nhiều khổ hạnh để được đến nơi này. Tôi đã học yên lặng khi trong lòng muôn tiếp tục nói. Tôi đã học khiêm nhường và xin lỗi khi tôi không nghĩ là mình đã sai. Khi tôi có những quyết định đúng đắn như thế, xác thịt tôi phải chịu khổ.

Tôi đã phải yên lặng khi chồng tôi nghĩ là anh đúng, khi tôi muốn tranh luận và cố gắng chứng tỏ rằng mình đúng. Tôi đã phải bỏ những cuộc đối thoại nơi mà người ta đang chỉ trích và xét đoán, chỉ để tránh những xung đột mà tôi có thể cảm nhận. Xác thịt của tôi rất đau đớn vì nó làm âm lên đòi biết mọi thứ.

Thậm chí đơn giản chọn một nụ cười khi lòng muôn quát lên cũng là nguyên nhân làm xác thịt đau khổ. Đừng ngạc nhiên khi "chịu khổ vì sự thánh thiện". Sự chịu khổ đúng đắn sẽ mang lại vinh hiển. Sứ đồ Phaolô đã viết một bức thư cho tín hữu thành Côrinhtô, như thế này: "Dầu nhơn bức thư tôi, đã làm cho anh em buồn rầu,

thì tôi chẳng lấy làm tiếc là đã viết nó, bởi vì tôi biết rằng không lâu nó sẽ mang lại điều tốt đẹp trong đời của anh em". (II Côngnhô 7:8)

Nếu bạn chọn xung đột, bạn sẽ đau khổ. Tại sao không chọn sự bình an, điều này có thể gây đau đớn cho xác thịt, nhưng sẽ đưa đến chiến thắng? Nếu bạn chọn xung đột, nó chỉ dẫn đến sự đau đớn và những nan đề lớn hơn. Tại sao không học chịu khổ theo cách của Chúa, biết rằng nó sẽ đưa đến sự vinh hiển?

Satan rất sợ sự hòa bình. Nếu bạn có thể học cách sống trong sự bình an, bạn sẽ đánh bại hắn, và hắn biết điều ấy. Bình an thực sự là cuộc chiến tâm linh, chúng ta sẽ học điều đó ở chương kế tiếp. Sự bình an phải là một trọng tài trong đời sống bạn. Trọng tài là người ra một phán quyết hòa giải vấn đề. Mỗi đội có thể cho rằng quyết định nên theo ý muốn của họ, nhưng người ra quyết định cuối cùng phải là trọng tài. Và một khi ông ấy đã quyết định thì vấn đề kết thúc.

Hãy để sự bình an làm lá phiếu quyết định trong cách chọn lựa của bạn. Nếu một điều gì đó không thể đem lại sự bình an thì đuổi nó đi. Đừng chỉ sống cho hiện tại - Hãy khôn ngoan trong những quyết định của hiện tại để chúng sẽ làm bạn hài lòng sau này.

Hãy để sự bình an (sự hoà hợp linh hồn) từ Đấng Christ cai tri (hành động như vị trọng tài luôn luôn) trong lòng anh em. Việc quyết định và thu xếp sau cùng tất cả mọi vấn đề nổi lên trong tâm trí anh em, trong tình trạng bình an đó là sự bình an với tư cách là những có thể của thân Đấng Christ anh em được kêu gọi để sống. Và hãy đầy lòng biết ơn (dâng lời ngợi khen cho Chúa luôn). Côlôse 3:15

Khi bạn gặp khó khăn, khiến bạn khó có thể lòng nghe tiếng Chúa hoặc quyết định điều gì bạn nên làm trong hoàn cảnh đó, hãy theo đuổi sự bình an.

Không ai có thể viết một quyển sách lớn đủ để có thể giải quyết mọi nan đề của bạn. Nhưng Chúa Thánh Linh đã đến để ban cho bạn tài sản mà Chúa Jêsus đã mua bằng cái chết của Ngài. Sự bình an là một trong những phước hạnh mà bạn được thừa kế. Chúa Thánh Linh muốn bạn sống trong đặc quyền thừa kế tài sản đó, nhưng quyết định cuối cùng là của bạn - Hãy chọn sự sống! Chọn sự bình an!

Hãy chọn cuộc chiến để có sự bình an.

Chương 17

CUỘC CHIẾN VÌ SỰ BÌNH AN

Trong suốt những năm đầu tiên làm một Cơ Đốc Nhân thuộc phong trào ân tú, tôi đã lắng nghe rất nhiều sự dạy dỗ về cuộc chiến tâm linh. Tôi đã cố gắng học tất cả những gì có thể học được để tiêu diệt ma quỷ vì rõ ràng nó đem đến cho tôi rất nhiều nan đề. Tôi muốn chủ động thay đổi tình thế.

Dường như tôi không giành được thắng lợi khi áp dụng mọi phương pháp mà tôi đã học. Rồi Chúa đã rộng lượng chia sẻ một số lẻ thật mà chúng đã trở thành phước hạnh trong đời tôi. Ngài đã cho tôi biết rằng những phương pháp chiến đấu thuộc linh thì tốt nhưng chúng chỉ là những vật chuyển tải hoặc thùng chứa đựng cho quyền năng thật sự của Ngài.

Tôi đã bận rộn quở trách, chống cự, loại trừ, đánh đuổi, buột chặt và mới ra, kiêng ăn và cầu nguyện, và làm bất cứ điều gì mà người ta mách bảo tôi. Những kết quả thật sự nhỏ bé và tôi đã bị kiệt sức. Tôi đã rơi vào tình trạng “hết năng lực thuộc linh”. Điều này xảy ra khi một Cơ Đốc Nhân tiếp tục cố gắng làm những việc không mang lại kết quả tích cực nào.

Chúa đã mở ra một cách hoàn toàn mới trong việc nhìn vào trận chiến thuộc linh khi Ngài thách thức tôi quan sát cách Chúa Jêsus đối phó với ma quỷ. Với cách hành động của tôi, tôi đã không để Ngài làm nhiều điều mà tôi đã tự làm. Chẳng hạn, tôi học biết rằng sự vâng lời liên tục là một cuộc chiến thuộc linh.

Chiến Nhau Với Ma Quỷ Bằng Sỏi Vắng Lời

Chúng ta thường trích dẫn một phần Kinh Thánh trong Giacô 4:7. Tôi thường nghe trích dẫn như vậy: “Hãy chống trả ma quỷ, thì nó sẽ lánh xa anh em” Vì thế tôi đã ra sức chống trả, nhưng nó không lánh xa tôi. Rồi tôi xem toàn bộ câu Kinh Thánh : “Vậy hãy đầu phục Đức Chúa Trời. Hãy chống trả ma quỷ, thì nó sẽ lánh xa anh em”

Phần đầu nói về sự đầu phục Chúa cũng quan trọng như phần sau là chống cự ma quỷ. Tôi nhận thấy rằng tôi đã không quan tâm việc đầu phục Chúa bằng việc chống cự ma quỷ. Tôi được giải thoát khi nhận thấy rằng sự đầu phục Chúa là nguyên nhân khiến ma quỷ lánh xa tôi.

Thi Thiên 91 đã cho chúng ta một tia sáng mới về sự giúp đỡ của các thiên sứ trên đời sống của chúng ta.

“Vì Ngài sẽ ban lệnh cho Thiên sứ Ngài. Bảo gìn giữ ngươi trong các đường lối ngươi” (Thi Thiên 91:11).

Khi chúng ta bước đi trong sự vâng phục thì thiên sứ sẽ giúp đỡ chúng ta

trong cuộc chiến của chúng ta. Sự trợ giúp của thiên sứ chắc chắn sẽ làm cho công việc dễ dàng hơn. Các thiên thần không làm việc cho tôi, vì cứ tôi còn sống hay bởi vì tôi tin cậy Chúa Jêsus là Cứu Chúa của mình. Nhưng họ lắng nghe Lời Chúa. Khi chúng ta nói Lời Chúa và bước *ñi* trong sự vâng lời để phục vụ Chúa và người khác, các thiên thần hành động cho chúng ta và che chở chúng ta khỏi mọi sự chủ quyền và thế lực của ma quỷ. Điều này không có nghĩa là chúng ta không bao giờ phạm lỗi hay luôn được vô hại, mà có nghĩa là chúng ta phải nghiêm khắc trong một lối sống vâng lời.

Chúa Thánh Linh cũng đã bày tỏ rằng: Bước đi trong tình yêu mang lại cuộc chiến tâm linh. Ma quỷ không thể chịu đựng một người có trái tim yêu thương! Hắn không thể thống trị Chúa Jêsus vì Ngài đã bước đi trong sự vâng phục và tình yêu thương. Chúa Jêsus luôn luôn yêu thương con người và đối xử tốt với họ. Lời Chúa chỉ rõ cho chúng ta: “Hãy giữ mình trong sự yêu mến Đức Chúa Trời” (Giude 21)

Điều này có ý nghĩa sâu sắc hơn là chỉ ở trong tình yêu. Nó có thể bảo rằng bạn sẽ giữ mình khỏi nhiều nguy hại khi bạn vẫn tiếp tục ở trong tình yêu. Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng, trong những ngày cuối cùng “lòng yêu mến của phần nhiều người sẽ nguội dần” (Mathio 24:12). Câu Kinh Thánh này bảo chúng ta rằng “tình yêu nguội lạnh” sẽ là một trong những dấu hiệu của ngày cuối cùng. Nhưng Phiero đã khuyên chúng ta rằng:

“Nhứt là trong anh em phải có lòng yêu thương sốt sắng, vì sự yêu thương che đậy vô số tội lỗi” (I Phiero 4:8)

Ma quỷ đem lại sự xúc phạm, bất hòa và xung đột giữa con người nhưng liều thuốc để chữa trị mọi nan đề là tình yêu? Chúng ta có thể quở trách tất cả tà ma trong thế gian này - Đúng ra là thét vào chúng cho đến khi không còn hơi sức nữa, nhưng nó sẽ không lánh xa những ai chẳng quan tâm đến sự vâng lời và bước đi trong yêu thương.

Sa tan biết rõ những Cơ Đốc Nhân chỉ nói, nói mà không làm thì không có năng lực để chống trả hắn. Chiến lược chiến tranh trong thời kỳ cuối của hắn là xây dựng một đồn lũy tình yêu nguội lạnh. Bằng cách này hắn có thể làm cho Hội Thánh của Chúa Jêsus mất năng quyền, nhưng nếu chúng ta luôn bước đi trong sự bình an, chúng ta sẽ có thể đương đầu với cuộc chiến tâm linh và đập tan những mưu chước của hắn.

Một Nơi Vinh Hiển

Người tin Chúa được “Ngồi trong các nơi trên trời với Đức Chúa Jêsus Christ” (Êphêso 2:6). *Ngoi* ở đây nói đến yên nghỉ. Sự yên nghỉ và bình an luôn song hành cùng nhau. Sách Hêbôro dạy chúng ta bước vào sự yên nghỉ của Chúa và chấm dứt sự đau đớn và sự lo lắng của công việc con người (Hêbôro 4:3,10,11) Sự yên nghỉ này đã có sẵn cho chúng ta từ khi Chúa Jêsus đến chết thay cho chúng ta, phục sinh từ cõi chết và thăng thiên ngự trên nơi rất cao.

Sự yên nghỉ đã có sẵn nhưng chúng ta được khích lệ để “bước vào” đó. Chúng ta bước vào sự yên nghỉ của Chúa bằng cách tin nhận lời Chúa và tin cậy nơi Ngài thay vì tin cậy nơi chính mình hay những người khác. Khi chúng ta yên nghỉ thì chúng ta đã thực hiện được cuộc chiến thuộc linh.

“Và đừng sợ hãi bởi sự hăm dọa, của địch thủ và đối phương nào, điều đó là một chứng nghiệm, chúng nó phải bị huỷ diệt còn anh em được cứu rỗi và ấy là từ nơi Đức Chúa Trời (Philip 1:28)

Sự bên lòng nghĩa là luôn đứng vững vàng kiên định. Nó là dấu hiệu cho quân thù biết sắp đến sự hủy diệt của chúng. Sự yên nghỉ của chúng ta một cách bình an vui mừng trong suốt những đợt tấn công của ma quỷ nói theo nghĩa đen là đã đánh bại chúng. Ma quỷ không thể chi phối một Cơ Đốc Nhân biết cách “nắm giữ sự bình an”. Sự kiên định cũng là một bảng hiệu cho biết chúng ta đang tin cậy nơi Đức Chúa Trời. Chính sự tin cậy nơi Ngài đã cảm động Ngài giải phóng chúng ta.

Chúng ta được mối lợi khi chúng ta đánh bại ma quỷ, và chính Chúa Jēsus cũng được ích lợi. Điều ấy đem lại sự vinh hiển cho Ngài khi chúng ta làm theo lời Ngài. Ngài có thể ban phước cho chúng ta với sản nghiệp kế thừa của chúng ta trong Ngài. Nói về những lời hứa của Chúa thì được khích lệ, nhưng sở hữu được chúng thì tốt hơn nhiều.

“Hỡi Đức Giê-hô-va, phước cho người nào Ngài sửa phạt, Và dạy luật pháp Ngài cho, Để ban cho người ấy được an-nghĩ trong ngày hoạn nạn, Cho đến khi hầm đã đào xong cho những kẻ ác” (Thi Thiên 94:12-13)

Chương trình của Chúa là làm việc qua đời sống của chúng ta để đem chúng ta đến một nơi mà chúng ta có thể giữ được sự bình an suốt những đợt tấn công của kẻ thù.

“Đừng sợ, vì ta ở với ngươi; chớ kinh khiếp, vì ta là Đức Chúa Trời ngươi! Ta sẽ bồi sức cho ngươi; phải, ta sẽ giúp đỡ ngươi, lấy tay hữu công bình ta mà nâng đỡ ngươi. Ngày, những kẻ nỗi giận cùng ngươi sẽ hổ thẹn nhuốm nha. Những kẻ dấy lên nghịch cùng ngươi sẽ ra hư không và chết-mất. Những kẻ công kích ngươi, ngươi sẽ tìm nó mà chẳng thấy; những kẻ giao chiến cùng ngươi sẽ bị diệt và thành không. Vì ta, là Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, sẽ nắm tay hữu ngươi, và phán cùng ngươi rằng: Đừng sợ, ta sẽ giúp đỡ ngươi; Hỡi sâu-bọ Gia-cốp, và các ngươi của dân Y-sơ-ra-ên, đừng sợ chi hết, ta sẽ giúp ngươi, Đức Giê-hô-va phán vậy, tức là Đáng Thánh của Y-sơ-ra-ên, và là Đáng chuộc ngươi. Ngày, ta sẽ lấy ngươi làm cái bữa nhọn, thật mới và có răng bén. Người sẽ tán các núi và nghiền nhổ ra, làm cho các gò nêu giống như cám mịn. Người sẽ dê nó, gió sẽ đua đi, gió lốc sẽ làm tan lạc; nhưng ngươi sẽ vui mừng trong Đức Giê-hô-va, khoe mình trong Đáng Thánh của Y-sơ-ra-ên” (Ê-Sai 41:10-16).

Sau đây là lời diễn giải của tôi viết lại từ những câu Kinh Thánh trên.

“Đừng sợ hãi điều chi cả. Đừng để bất cứ điều gì làm con buồn phiền. Đừng nhìn xung quanh khi có vấn đề; đừng bắt đầu lo lắng. Hãy cứ an lòng, Ta là Đức Chúa Trời của con. Ta sẽ giúp con, sẽ giữ con đứng vững. Khi chúng ta cảm thấy như là chúng ta sắp cùng đường, chúng ta sẽ có lời hứa của Ngài để nâng chúng ta dậy.

Tất cả những người xung đột với con, những người đến cùng con tinh thần đấu tranh chinh chiến sẽ bị kết thúc ra sự hư không. Vì thế, hãy giữ sự bình an của con. Khi con giữ sự bình an của con, ta có thể hành động vì con chứng tỏ rằng con

đang tin cậy ta.

Ta đang làm một điều mới mẻ trong con suối những cơn hoạn nạn thử thách. Ta rèn con trở thành một chiến cự mới và sắc bén để hạ gục quân thù. Phần thưởng của con sẽ là sự vinh hiển và vui mừng”.

Chúa Jēsus đã đánh bại kẻ thù bằng sự nhu mì, dịu dàng, nhân từ và yêu thương. Các môn đồ của Ngài muốn Ngài thành lập một vương quốc trên đất và được tung hô như một vị vua. Họ muốn Ngài dẹp tan quân thù với cùng một cách gây nên chiến tranh của họ. Nhưng Ngài đã dạy một cách khác để họ đánh trận “Song ta nói cùng các ngươi rằng: Hãy yêu kẻ thù nghịch và cầu nguyện cho kẻ bắt bớ các ngươi” (Mathio' 5:44). Ngài đã nói:

“Nhưng ta phán cùng các ngươi, là người nghe ta: Hãy yêu kẻ thù mình, làm ơn cho kẻ ghét mình, chúc phước cho kẻ rủa mình, và cầu nguyện cho kẻ sỉ nhục mình” (Lu ca 6:27,28).

Đây là một cách suy nghĩ hoàn toàn mới! Chúa Jēsus đã đến để mở ra một “con đường mới và sống” (Hêbora 10:20) Con đường đó sẽ dẫn đến sự sống thay vì sự chết.

Sồi Bình An SeiChaim Dõi Chiến Tranh

Nhin sự bình an như là cuộc chiến tâm linh có thể là một cách suy nghĩ mới mẻ. Nó đã thật rõ ràng qua đời sống của tôi. Tôi đã trải qua gần cả đời để cố gắng chiến đấu với những trận chiến của chính mình. Tôi đã nghĩ trong khi tôi học về cuộc chiến thuộc linh thì những tranh chiến của mình sẽ kết thúc. Sau cùng tôi đã tìm ra thủ phạm đứng đằng sau những vấn đề của tôi - nắm uy quyền trên hồn sẽ chấm dứt những đau khổ của tôi.

Thay vào đó tôi lại kết thúc bằng cuộc giằng co với ma quỷ điều này không mang lại kết quả ưa thích cực đơn giản bởi vì tôi đã có nhiều phương pháp nhưng không có năng lực đủ để thực hiện chúng. Bình an, tình yêu và sự vâng lời chính là năng lực! Trí óc tôi bảo rằng phải chiến đấu với ma quỷ bằng một sự hung dữ chứ không phải sự bình an. Nhưng phải làm thế nào sự bình an lại có thể thắng một trận chiến?

Hãy để một phút để nghĩ về một trận chiến tự nhiên. Cuối cùng thì điều gì chấm dứt cuộc chiến? Một hoặc cả hai bên quyết định không đánh nhau nữa. Thậm chí một bên quyết định không đánh thì đối phương kia sẽ phải bắt buộc thôi đánh vì không còn ai để đánh.

Chồng tôi đã từng làm tôi tức điên lên vì anh không tranh chiến với tôi. Tôi đã rất đau buồn và giận dữ, và tôi muốn anh ấy nói chỉ một điều gì đó để tôi có thể tiếp tục cắn nhăn. Nhưng khi anh ấy thấy rằng tôi có vẻ muốn sinh sự thì anh ấy yên lặng và bảo tôi “Anh sẽ không gây gỗ với em”.

Thỉnh thoảng anh ấy còn lén xe hơi chạy một vòng làm tôi càng tức điên lên hơn nữa. Nhưng cuối cùng đó là tôi không thể gây với một người mà người đó đã không gây lại. Nếu chúng ta đối diện với những trận chiến của chúng ta bằng thái độ hòa bình và phản ứng với những bối rối trong cuộc sống bằng sự bình an, chúng ta sẽ kinh nghiệm được sự chiến thắng?

Những phương pháp mà Chúa Jêsus đã dạy chúng ta để có được sự chiến thắng thường hay ngược lại với những gì chúng ta cảm nhận trong đầu của chúng ta. Ngài bảo chúng ta “Hãy đi bán hết gia tài mà bố thí cho kẻ nghèo nàn, thì ngươi sẽ có của cải quý ở trên trời” (Mathio 19:21) và “Song có nhiều kẽ ở đâu sẽ nên rốt và nhiều kẽ ở rốt sẽ lén đầu (Mathio 19:30). Ngài dạy rằng “Kẻ nào tôn mình lên sẽ bị hạ xuống, còn người khiêm nhường ta sẽ nhắc lên” (xem Mathio 18:4; Mathio 23:12; Giacô 4:6 và I Phierô 5:6).

Chúa Jêsus đã chinh phục bằng sự nhu mì. Ngài đã cai trị với lòng nhân từ. Chính Ngài đã tự hạ mình và đã được đặt lên cao trên hết mọi thẩm quyền. Nếu chúng ta có thể chấp nhận những nguyên tắc này, dù đầu óc chúng ta không thể hiểu được, chắc chắn chúng ta có thể cũng chấp nhận rằng bình an là trận chiến thuộc linh.

Khi dân Ysorsen đổi diện với biển đỏ và quân lính Ai Cập đuổi theo sau họ, họ đã sợ hãi và kêu khóc cùng Môi se.

“Môi-se đáp cùng dân sự rằng: Chớ sợ chi, hãy ở đó, rồi ngày nay xem sự giải cứu Đức Giê-hô-va sẽ làm cho các ngươi; vì người ê-díp-tô mà các ngươi ngó thấy ngày nay, thì chẳng bao giờ ngó thấy nữa. Đức Giê-hô-va sẽ chiến-cụ cho, còn các ngươi cứ yên lặng” (Xuất Êđíptôký 4:13-14).

Chú ý rằng Môi se đã bảo họ “Cứ giữ lấy sự bình an và ở trong sự yên nghỉ” Tại sao? Họ đang ở trong một trận chiến, và phản ứng bằng thái độ bình an là điều cần thiết đem lại chiến thắng! Chúa sẽ chiến đấu cho họ nếu họ bày tỏ lòng tin nơi Ngài bằng cách giữ lòng bình an.

Khi những nan đề xảy đến, sự cám dỗ đầu tiên của chúng ta là buồn bực, kể ra những xúc cảm, bất đầu thử làm cách này rồi cách khác và hy vọng tìm thấy cái gì đó có thể có kết quả để xoay ngược tình thế.

Những cách cư xử như vậy không được chấp nhận cho những người tin Chúa, những người đang bước đi trong đức tin. Không một cách nào trong số đó đem lại chiến thắng. Bạn đã được hướng dẫn “nắm chặt sự bình an”. Chúa Jêsus đã ban cho chúng ta sự bình an. Đó là tài sản kế thừa của chúng ta. Ma quỷ thường xuyên cố gắng để đánh cắp nó, nhưng nó là của chúng ta, và chúng ta phải giữ chặt lấy nó.

Những gì Chúa ban cho chúng ta là của chúng ta. Nhưng chúng ta có thể giũ nó, dùng nó, làm mất nó hay vứt nó đi. Adam đã được ban cho quyền quản trị và ông đã đưa nó cho Satan, kẻ được coi như là chúa của thế gian. Đức Chúa Trời đã không tạo dựng Satan để làm chúa thế gian này, vậy làm thế nào hắn nhận được danh hiệu đó? Adam đã từ bỏ những gì Chúa ban tặng cho ông.

Chúng ta đừng mắc phải sai phạm như vậy với những điều mà đã được ban cho chúng ta qua Chúa Jêsus Christ. Gia sản của chúng ta thật sự đáng kinh ngạc. Sự bình an là một phần của gia sản - một phần rất quan trọng.

Hãy nắm bắt tầm quan trọng của sự bình an. Hãy để sự quyết định thánh khiết dấy lên trong bạn quyết định giữ sự bình an của bạn và vui hưởng thụ. Bạn luôn nhớ rằng phải mang giày của sự bình an khi bạn bước vào trận chiến. Chúa đã trang bị cho chúng ta những giáp sắt. Ngài đã trang bị cho chúng ta bước vào trận

đấu với sự công chính, chân lý, sự bình an, sự cứu rỗi, Lời của Ngài, đức tin và sự cầu nguyện (Êphêsô 6). Rất nhiều con cái Chúa mang theo những trang thiết bị thay vì mặc nó vào. Đừng đem theo giày của sự bình an như một vật sở hữu mà hãy mang nó vào chân. Nó sẽ đưa bạn đến trận chiến của tình yêu.

Chương 18

TRẬN CHIẾN VÌ TÌNH YÊU

Có một nguyên tắc như sợi chỉ đan dệt xuyên suốt Lời của Chúa là điều thiện sẽ chế ngự điều ác. “Đừng để điều ác trong mình, nhưng hãy lấy điều thiện thắng điều ác” (Rôma 12:21). Nếu chúng ta bước đi trong tình yêu một cách sốt sắng, ma quỷ sẽ không thể bắt kịp chúng ta. Một tình yêu nồng nhiệt là một quyết định - nó tìm kiếm ai đó để ban ơn. Tình yêu tìm những cơ hội để bày tỏ chính nó. Năng quyền của tình yêu làm việc cộng tác với đức tin.

“Vì trong Đức Chúa Jésus Christ, cái điều có giá trị, không phải tại chịu phép cắt bì hoặc không chịu phép cắt bì, nhưng tại đức tin hay làm ra bởi sự yêu thương vậy”(Galati 5:6).

Đức tin được kích hoạt, thêm năng động và bày tỏ qua tình yêu. Nhiều người cho rằng họ có đức tin mạnh mẽ, nhưng nếu bạn nhìn vào những bông trái trong đời sống của họ, bạn thấy có rất ít tình yêu chân thực được bày tỏ. Họ có thể trông rất mạnh mẽ, nhưng năng quyền thật của tâm linh được tìm thấy trong những phương diện và bông trái của tình yêu.

“Dầu tôi nói được các thứ tiếng loài người và thiên sứ, nếu không có tình yêu thương, thì tôi chỉ như đồng kêu lên hay là chập chỏa vang tiếng. Dầu tôi được ơn nói tiên tri, cùng biết đủ các sự mâu nhiệm, và mọi sự hay biết; dầu tôi có cả đức tin đến nỗi dời núi được, nhưng không có tình yêu thương, thì tôi chẳng ra gì. Dầu tôi phân phát gia tài để nuôi kẻ nghèo khó, lại bỏ thân mình để chịu đót, song không có tình yêu thương, thì điều đó chẳng ích chi cho tôi. Tình yêu thương hay nhịn nhục; tình yêu thương hay nhơn từ; tình yêu thương chẳng ghen tị, chẳng khoe ưmình, chẳng lén mình kiêu ngạo, chẳng làm điều trái phép, chẳng kiếm tư lợi, chẳng nóng giận, chẳng nghi ngờ sự dữ, chẳng vui về điều không công bình, nhưng vui trong lẽ thật. Tình yêu thương hay dung thứ mọi sự, tin mọi sự, trông cậy mọi sự, nín chịu mọi sự. Tình yêu thương chẳng hề hứ mất bao giờ. Các lời tiên tri sẽ hết, sự ban cho nói tiếng lạ sẽ thôi, sự thông biết hâu bị bỏ” (I Côrinhto 13:1-8).

Những Phôông Dieu Của Tình Yêu

Tình yêu giống như một viên kim cương lấp lánh: nó có nhiều phương diện. Có 9 phương diện mà chúng ta nhìn thấy trong tình yêu:

1. Kiên nhẫn (nhịn nhục)
2. Nhân từ
3. Rộng lượng
4. Khiêm nhường

5. Nhã nhặn
6. Không ích kỷ
7. Chậm nóng giận
8. Vô tội
9. Chân thực

Sự vắng mặt của tình yêu sẽ thường xuyên mở cửa cho linh của sự xung đột như thế nào? Nếu tình yêu có ở đó khi xung đột gõ cửa thì xung đột sẽ không có lối vào. Những điều ác bị khuất phục bởi điều thiện lành. Ánh sáng xua tan đêm tối sự chết hoàn toàn bị biến mất và bị nuốt chửng trong sự sống.

Ở đây có một chân lý căn bản dựa trên nền tảng đức tin của chúng ta: Chúa Jêsus đã đến để cứu vớt nhân loại.

“Thể nào Đức Chúa Trời đã xúc cho Đức Chúa Jêsus ở Na-xa-rét bằng Đức Thánh Linh và quyền phép, rồi Ngài đi từ nơi nọ qua chỗ kia làm phước và chữa lành hết thảy những người bị ma quỷ ức hiếp; vì Đức Chúa Trời ở cùng Ngài” (Công vụ 10:38).

Chúng ta đáp ứng lại tình yêu của Đức Chúa Trời đã được tuôn tràn qua Cứu Chúa Jêsus. Tình yêu của Ngài cứu chúng ta khỏi đường lối tội lỗi của chúng ta và khi chúng ta tương giao với Ngài, chúng ta được thay đổi để trở nên giống Ngài. Sự gian ác của chúng ta sẽ bị nuốt chửng trong sự thiện lành của Ngài.

Chúa Jêsus đã đi đây đó để “làm điều thiện lành (Công vụ 10:38) và làm như vậy Ngài đã được che chở khỏi những điều ác. Sự bước đi trong tình yêu của Ngài đã trở thành áo giáp cho sự sáng “Đêm đã khuya, ngày gần đến; vậy chúng ta hãy lột bỏ những việc tối tăm mà mặc lấy áo giáp sáng láng” (Rôma 13:12)

Nếu chúng ta mặc áo giáp sáng láng mỗi ngày. Sự tối tăm sẽ lánh xa chúng ta. Bước vào một phòng tối, bật đèn lên và xem sự tối tăm đã bị sự sáng nuốt chửng nhanh như thế nào! Nếu bạn đang chiến đấu với ma quỷ, bạn hãy tập trung nhiều hơn vào việc bước đi trong sự yêu thương. Kinh nghiệm của đời tôi cho thấy rằng khi tôi quá sức tập trung vào việc đánh bại quân thù thì tôi không còn thì giờ để làm điều thiện lành nữa. Cuộc chiến của tôi với quân thù đã làm tôi cay đắng thay vì ngọt ngào.

Chúng ta hãy xét lại mỗi phương diện của tình yêu và suy nghĩ làm sao để đuổi xung đột ra ngoài nếu nó đang hoạt động.

1 - Nhịn nhục:

Xung đột bước vào trong những mối quan hệ bởi vì con người thường bày tỏ sự thiếu kiên nhẫn với nhau hoặc với chính họ. Xung đột là điều đối nghịch với hòa bình và tình thương.

2 - Nhân từ:

Đối xử nhân từ với một người mất trí sẽ có tác dụng như một liều thuốc điều trị, nhưng khắt khe chỉ làm tăng sự giận dữ. Xung đột luôn ẩn náu đâu đó, tìm kiếm một khe hở để chui vào “Vả tôi tớ của Chúa không nên tranh cạnh nhưng phải ở tử tế với mọi người” (II Timôthê 2:24). Sự nhân từ sẽ đuổi xung đột đi!

3 - Rộng lượng:

“Tình yêu thương chẳng ghen tị, cũng không ghen ghét” (I Côrinhtô 13:4)

Ghen tị và ghen ghét là những cánh cửa mở cho sự xung đột. Khi bạn bị cám dỗ bởi lòng ghen tị hãy đáp lại bằng sự rộng lượng, và điều ác sẽ bị nuốt chửng bởi điều thiện lành.

Đã có nhiều lần tôi bị tinh thần ghen tị tấn công một cách mãnh liệt về những việc của một vài người khác. Tôi đã khám phá ra rằng cách để chiến đấu với kẻ thù trong lĩnh vực này là hành động đối lập lại những gì ma quỷ cám dỗ tôi. Thay vì bị rơi vào bẫy của ma quỷ và bất bình người khác vì những gì họ có, tôi thường xuyên cho họ những cơ hội để người đó có được nhiều hơn nữa. Cơ thể là tôi không luôn luôn “cảm thấy” thích làm như vậy, nhưng tôi đã thấy cách ấy có kết quả. Tôi không muốn có sự ghen tị, tôi ghét cảm xúc ghen tị và ghen ghét. Nó là một cuộc tấn công của kẻ thù và tôi có thể chế ngự nó bằng một phương diện của tình yêu gọi là lòng rộng lượng.

4 - Khiêm nhường:

Sự khiêm nhường đối nghịch với kiêu ngạo. Chúng ta đã thấy rõ ràng sự kiêu ngạo mở lối cho xung đột như thế nào. Nếu bạn tự hạ mình xuống thì Chúa sẽ đề cao bạn. Một đời sống không có xung đột không thể thiếu vắng sự khiêm nhường. Sự khiêm nhường là một điều kiện để một người trở thành người hòa giải. Sự kiêu ngạo đi trước, sự bại hoại theo sau (Châm ngôn 16:18) Nhiều mối quan hệ đã bị gãy đổ do tinh thần xung đột chỉ vì không ai trong họ có sự khiêm nhường và chờ đợi Chúa đề cao họ.

5 - Nhã nhặn:

Tình yêu không thô lỗ và thiếu nhã nhặn. Thật ngạc nhiên khi những lời “Xin vui lòng” hay “Cảm ơn bạn” có thể làm một mệnh lệnh nhẹ nhàng đi biết bao. Những người có tham quyền và ở vị trí sai khiến người khác đã có thể tránh rất nhiều sự nỗi loạn bằng cách xử sự tốt hơn.

Tôi đã được xúc động cho việc lãnh đạo và luôn luôn thấy khả năng lãnh đạo cố hữu trong tư tính khí của tôi. Tôi đã được “sinh ra để làm người lãnh đạo”. Nhưng tôi cố gắng không ra vẻ “bà chủ” - đó là một sự khác biệt lớn. Tôi là người thẳng thắn và trung thực. Tôi là người bộc trực. Tôi không đi lòng vòng mà đi thẳng vào vấn đề. Đây là một đức tính tốt, nhưng cũng có thể gây đụng chạm nếu nó không được làm dịu đi bằng sự nhã nhặn.

Chúng ta cần sự khôi hài trong cuộc sống. Có thể khôi hài không phải là điều cốt yếu, nhưng thật khôn ngoan khi biết dùng nó. Tôi là người lãnh đạo và tôi có thể đơn giản yêu cầu người khác làm điều gì đó. Nếu họ muốn làm việc cho tôi, họ sẽ làm điều ấy. Nhưng bỏ thêm một ít thời gian để nhã nhặn với họ sẽ làm cho họ muốn làm việc lâu dài cho chúng ta.

Tôi khích lệ bạn đi thêm một dặm đường nữa để nhã nhặn với những bạn hữu và người thân của mình. Tôi đã thấy rằng chúng ta thường có khuynh hướng sốt sàng với những người gần gũi chúng ta nhất, nhưng đối với những người xa lạ thì không như vậy. Tôi nhớ lại sự dạy dỗ của Chúa Thánh Linh nhiều năm trước đây về cách nói chuyện thô lỗ của chúng tôi. Ngài đã phán “Joyce, nếu con cư xử với chồng con nhã nhặn như với mục sư của con thì hôn nhân của con sẽ tốt đẹp hơn nhiều. Có thể tránh nhiều xung đột chỉ đơn giản bằng cách nhã nhặn.”

6 - Không ích kỷ:

I Côrinhtô 13:5 nói rằng tình yêu “chẳng kiếm tư lợi”. Mác 8:34 “Nếu ai muốn theo ta phải chối bỏ chính mình” (quên đi, bỏ lơ, từ bỏ, đánh mất chính mình và những điều quan tâm của riêng mình).

Chúa Jêsus là tình yêu, và nếu chúng ta nuốt sống theo cách sống của Ngài, chúng ta cần phải phát triển bản tính không ích kỷ. Hạt giống đã có sẵn trong chúng ta vì những mỹ đức của Chúa Jêsus có trong chúng ta, nhưng chúng có phát triển hay không là do sự chọn lựa của chúng ta. Chúa đã trồng hạt giống của Ngài trong chúng ta, nhưng nó phải được tưới nước và chăm sóc chu đáo để nó có thể tăng trưởng và sinh bông trái. Từ bỏ chính mình không phải là điều dễ làm. Bản ngã khó chết và nó chiến đấu mãnh liệt.

Xung đột đã là một vị khách thường xuyên thăm viếng gia đình chúng tôi thì tôi quá ích kỷ. Trải qua nhiều năm. Chúa đã can thiệp với tôi. Tôi đã thấy rằng ích kỷ ra đi thì xung đột cũng mất nơi làm tổ của nó. Ích kỷ là đất trống của xung đột.

7 - Chật nồng giận:

Tình yêu không dễ bị kích động, không hay dỗi hờn hoặc dễ nóng giận (I Côrinhtô 13:5). Tình yêu chật nồng giận (Giacô 1:19). Theo lời Kinh Thánh, Đức Chúa Trời chật nồng giận và Ngài là tình yêu Sự phát triển bông trái tiết độ là câu trả lời cho những ai có ư tính khí dễ nóng giận.

Chúng ta bắt đầu bằng cách cầu hỏi Chúa chỉ cho thấy cội rễ của vấn đề. Nó có thể đậm sâu vào nhiều điều. Bất cứ loại ngược đãi nào trong quá khứ cũng có thể để lại cho người đó sự nổi giận cần được giải quyết. Kiêu ngạo thường là cội rễ của tính mau nóng giận.

Con gái tôi đã từng có nan đề về ư tính nồng giận, và cuối cùng đã nhận thấy rằng cội rễ của nó là sự cầu toàn. Tôi đã học biết rằng dùng sự tự chủ để kìm chế sự giận dữ của mình sẽ dễ dàng nhiều hơn là sự đối phó với hậu quả của nó khi mà tôi nổi nóng lên. Tôi ghét xung đột và những ảnh hưởng của nó trên con người. Một đức tính chật nồng giận sẽ là cánh cửa đóng sập trước mặt của xung đột.

8 - Vô tội:

Tình yêu “không nghĩ về điều ác” (I Côrinhtô 13:5) Những ý tưởng suy nghĩ xấu xa mở cửa cho xung đột. Chúng ta phải chịu trách nhiệm cho những ý tưởng của chúng ta. Chúng nó sẽ tạo ra điều thiện hay điều ác trong cuộc sống của chúng ta. Mỗi người đều có cả tư tưởng của xác thịt và tư tưởng của Thánh Linh (Rôma 8:6)

Chúng ta chọn tư tưởng của Thánh Linh. Nó sinh ra sự bình an và sự sống. Tình yêu là thiện lành và mong đợi điều tốt nhất ở mỗi người.

Làm sao có thể mong đợi điều tốt nhất từ những người đã từng liên tục làm chúng ta thất vọng? Tình yêu quên những điều ở trong quá khứ và đối diện với mỗi vấn đề một cách mới mẻ. *Off* vinh hiển biết bao nếu một người hoàn toàn vô tội! Hãy tưởng tượng sự bình an bên trong của một người chưa bao giờ có ý tưởng xấu. Bạn có thể nghĩ: Điều này nghe có vẻ tuyệt vời trên lý thuyết, nhưng thực tế có như vậy không? Tôi không biết bao giờ tôi có được sự hoàn thiện này, nhưng tôi xác quyết rằng phải nhấm mục đích mà chạy. Cách suy nghĩ đáng yêu sẽ đánh bại xung đột.

9 - Chân thực:

Tình yêu sự chân thực. Nó không chỉ là lời nói đâu mới hay lý thuyết suông, mà phải được nhìn thấy bằng hành động. Tình yêu đáp ứng những nhu cầu. Tình yêu là chân thật. Nó thực sự muốn giúp đỡ những người khác. “Lòng yêu thương phải cho thành thực. Hãy gorm sự dữ mà mến sự lành” (Rôma 12:9).

Đây là một thái độ mà chúng ta nên có đối với sự xung đột. Chúng ta ghét xung đột vì nó là điều xấu xa! Nó đến như một trận cuồng phong dữ dội và để lại sự đổ nát nơi mà nó được phép đi qua. Hãy tiêu diệt nó bằng cách nhanh chóng nắm giữ điều thiện lành.

Tình yêu là điều vĩ đại nhất trên thế gian này. Nó làm cho đời sống có giá trị đáng sống. Tình yêu giải phóng chúng ta khỏi luật pháp “Nên bây giờ còn có ba điều này: Đức tin, sự trông cậy, tình yêu thương. Nhưng điều quan trọng hơn hết trong ba điều đó là tình yêu thương” (I Côrinhtô 13:13). Phaolô đã dạy chúng ta rằng tình yêu là “con đường tốt lành hơn” để sống (I Côrinhtô 12:31) ông đã cầu nguyện rằng: “Ấy là lòng thương yêu của anh em càng ngày càng chan chứa ... và bày tỏ chính nó” (Philíp 1:9).

Một tình yêu chan chứa có thể khuất phục xung đột. Tình yêu sẽ bảo vệ bạn khỏi điều ác. Nó thật sự là cuộc chiến tâm linh.

Satan biết điều này vì thế nó chiến đấu với những ai đang bước đi trong sự yêu thương. Hắn biết rằng nếu bạn phát triển bước đi yêu thương của bạn, bạn sẽ trở thành mối nguy hiểm cho vương quốc của sự tối tăm.

Tôi đã học yêu thương trong nhiều năm, và nó phải luôn là một phần trong chương trình học lời Chúa thường xuyên của tôi. Thật dễ dàng trở nên ích kỷ và chỉ nghĩ cho chính mình, vì bản tính tự nhiên của xác thịt là như thế. Nhưng với sự giúp đỡ của Chúa và một trái tim đầy thiện chí, chúng ta có thể đổi phó với xung đột và những đại diện của nó bằng một tâm hồn yêu thương thực sự để nhìn thấy sự xung đột luôn bị đánh bại.

Chương 19

XUNG ĐỘT ẨNH HƯỞNG ĐẾN SỰ XỨC DẦU NHƯ THẾ NÀO?

Sự xức dầu của Đức Thánh Linh là một trong những điều quan trọng nhất trong đời sống và sự hầu việc Chúa của tôi. Sự xức dầu của Chúa đưa tôi đi vào sự hiện diện và năng quyền của Ngài. Sự xức dầu được bày tỏ trong khả năng, quyền phép và sức mạnh. Sự xức dầu đem lại sự sống cho tôi. Tôi cảm nhận sự sinh động và khoẻ mạnh trong cơ thể khi sự xức dầu đang tuôn chảy. Tôi thấy tâm trí sáng suốt khi sự xức dầu của Chúa được biểu lộ.

Sự xức dầu của Chúa luôn luôn ngự trong lòng người tin nhận Ngài.

“Về phần các con, đã chịu xức dầu từ nơi Đấng Thánh, thì đã biết mọi sự rồi... Về phần các con, sự xức dầu đã chịu từ nơi Chúa vẫn còn trong mình, thì không cần ai dạy cho hết song vì sự xức dầu của Ngài dạy các con đủ mọi việc, mà sự ấy là thật, không phải dối, thì hãy ở trong Ngài, theo như sự dạy dỗ mà các con đã nhận” (I Giăng 2:20,27)

Sự xức dầu luôn luôn ở trong chúng ta, nhưng sự biểu hiện của việc xức dầu là điều kiện thiết yếu dẫn đến đời sống đầy năng quyền và sự hầu việc đầy năng quyền. Xung đột nhất định sẽ cản trở dòng chảy xức dầu của Chúa. Chính Đức Thánh Linh ban sự xức dầu, và sự xung đột làm buồn lòng Ngài.

“Anh em chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh em được ấn chứng đến ngày cứu chuộc. Phải bỏ khỏi anh em những sự cay đắng, buồn giận, tức mình, kêu rêu, mắng nhiếc, cùng mọi điều hung ác. Hãy ở với nhau cách nhơn từ, đầy dẫy lòng thương xót, tha thứ nhau như Đức Chúa Trời đã tha thứ anh em trong Đáng Christ vậy” (Êphêsô 4:30-32)

Xung đột làm buồn Đức Thánh Linh. Nó sẽ ngăn trở chúng ta với nguồn năng quyền và sự xức dầu của Chúa Thánh Linh, nhưng năng quyền của sự bình an ràng buộc chúng ta với Đức Thánh Linh. Hãy hăng hái và chiến đấu cách sắt sắng để bảo vệ và gìn giữ sự hiệp một của Thánh Linh bằng sợi dây hòa bình (Êphêsô 4:3).

Một người có thể nói rằng sự bình an và năng quyền sống chung với nhau. Chúng cưới nhau, chúng hỗ trợ lẫn nhau. Thi thiêng 133 nói với chúng ta rằng sự xức dầu và sự hiệp nhất đồng nghĩa với nhau.

“Kia, anh em ăn ở hòa thuận nhau Thật tốt đẹp thay! Ấy khác nào dầu quý giá đổ ra trên dầu, Chảy xuống râu, tức râu của A-rôn, Chảy đến trôn áo người” (Thi thiêng 133:1-2)

Khi các vua và các thầy tế lễ được xức dầu cho chức vụ của họ dưới giao ước cũ. Dầu (tượng trưng cho Chúa Thánh Linh) được đổ trên đầu họ, và cho nó chảy xuống râu, cổ áo, váy trong trang phục của họ. Sự hiệp nhất cũng có cùng ảnh hưởng như vậy. Nếu sự hiệp nhất cũng sinh ra cùng những kết quả như sự xức dầu, thì xung đột - thứ đối nghịch với sự hiệp nhất - sẽ sinh ra những kết quả ngược lại.

Xung đột làm ngăn trở dòng chảy của sự xức dầu: Thật không ngạc nhiên khi Chúa Jêsus và các sứ đồ đã dạy về tầm quan trọng của sự tha thứ. Chúa Jêsus đã tuyên bố rằng Ngài đã được Đức Chúa Trời xức dầu để truyền giảng Tin Lành và mang lại sự chữa lành cho loài người về thể xác, tâm hồn và tinh linh (xem ÊSai 61:1-3; Luca 4:18). Chúa Jêsus được mệnh danh là Hoàng tử của sự bình an. (Xem Êsai 9:6). Là Hoàng tử của sự bình an được xức dầu, Chúa Jêsus là một gương mẫu để chúng ta nhìn thấy sự xức dầu và sự bình an cộng tác với nhau như thế nào.

Trong chương 10 của sách Phúc âm Luca, Chúa Jêsus đã gửi 70 môn đồ đi vào những thành lân cận nơi mà Ngài sắp sửa viếng thăm. Ngài đã bảo họ chữa bệnh và nói với mọi người rằng Nước của Đức Chúa Trời đã đến gần. Ngài đã bảo họ tìm một ngôi nhà và nói “Cầu sự bình an cho nhà này Nếu sự bình an được đón nhận thì họ có thể ở lại. Nếu không, họ sẽ đi đến một thành khác.

“Kế đó, Chúa chọn bảy mươi môn đồ khác, sai từng đôi đi trước Ngài, đến các thành các chỗ mà chính Ngài sẽ đi Ngài phán cùng môn đồ rằng: Mùa gặt thì trúng, song con gặt thì ít. Vậy, hãy xin Chủ mùa gặt sai con gặt đến trong mùa của mình. Hãy đi; này, ta sai các ngươi đi, khác nào như chiên con ở giữa bầy muông sói. Đừng đem túi, bao, giày, và đừng chào ai dọc đường. Hãy các ngươi vào nhà nào, trước hết hãy nói rằng: Cầu sự bình an cho nhà này? Nếu nhà đó có người nào đáng được bình an, sự bình an của các ngươi sẽ giáng cho họ; bằng không, sẽ trở về các ngươi. Hãy ở nhà đó ăn uống đồ người ta sẽ cho các ngươi, vì người làm công đáng được tiền lương mình. Đừng đi nhà này sang nhà khác” (Luca 10:1-7).

Nhiều năm trước đây tôi đã cảm nhận được dẫn dắt để dạy về chủ đề sự bình an. Tôi đã trải qua cả một ngày ngồi ở trên giường để nghiên cứu. Tôi đã cảm nhận như thế tôi đang tìm kiếm một cái gì đó liên quan đến chủ đề bình an, nhưng lúc ấy tôi đã không biết đó là cái gì. Tôi nghiên cứu những phân đoạn Kinh Thánh, chờ đợi một tia sáng của sự khải thị đến với tôi.

Cuối cùng tôi đã thấy một vài điều trong Luca đoạn 10 mà tôi chưa từng thấy trước đây. Tôi đã cảm nhận Chúa đang chỉ cho tôi thấy sự bình an và năng quyền đi chung với nhau. Các môn đồ đã được gửi đi để chữa bệnh và công bố về vương quốc của Chúa. Một trong những sự hướng dẫn của họ là tìm một nơi bình an để trú ngụ và ở lại đó. Tôi đã cảm nhận Chúa Thánh Linh phán cùng tôi rằng “Joyce, nếu con muốn có một chức vụ đây năng quyền để giúp con gấp bội, hãy tìm sự bình an và ở trong đó”.

Lúc bấy giờ tôi không được bình an lắm. Tôi vẫn còn có nhiều những hỗn lộn nội tâm, và tôi cũng còn gây ra rất nhiều điều rối loạn. Tôi vẫn chưa học biết tầm quan trọng của một đời sống không có xung đột. Chúa Thánh Linh đã chỉ cho tôi cũng như Ngài đã bảo cho các sứ đồ tìm một nơi bình an và coi đó là một cơ sở hoạt động của họ. Tôi chính là nhà của Ngài - cơ sở hoạt động của Ngài - và Ngài

muốn ngôi nhà mà Ngài đang làm việc phải ở trong sự bình an.

Tôi đã muốn hầu việc dưới một sự xúc cảm mạnh mẽ, và tôi đã thường xuyên cầu nguyện cho điều này. Chúa đã trả lời cho sự cầu nguyện của tôi bằng cách chỉ cho tôi những gì tôi cần phải làm để sự xúc cảm có thể chảy thông suốt.

Người tin hữu có sự xúc cảm ngự trong lòng. Người được Chúa kêu gọi vào một chức vụ có sự xúc cảm thường trú trong người đó để thi hành những gì mà Chúa đã kêu gọi. Nhưng thỉnh thoảng còn có nhiều thứ trong cuộc sống của người tin Chúa phải được vứt đi để sự xúc cảm của Chúa được chảy thông suốt.

Tôi đã bắt đầu để ý cách mà ma quỷ thường cố gắng để khuấy lên xung đột giữa tôi Dave chỉ ngay trước một cuộc hội thảo mà chúng tôi sắp chia sẻ. Tôi đã bắt đầu nhận ra khuôn mẫu ấy.

Tôi cũng đã nhận ra lý do tại sao gia đình chúng tôi đã kinh nghiệm những sự tấn công mãnh liệt của Satan vào những buổi sáng Chúa Nhật trong suốt nhiều năm. Kinh Thánh dạy chúng ta rằng hạt giống của Lời Chúa phải được gieo vào một tấm lòng hòa bình bởi những người làm sự hòa bình.

“Vả bông trái của điều công bình thì gieo trong sự hòa bình, cho những kẻ nào làm sự hòa bình vậy” (Giacô 3:18).

Việc xem xét cẩn thận câu Kinh Thánh này soi sáng lý do ma quỷ cố gắng làm rối loạn người ta ngay trước khi họ sắp sửa nghe Lời Chúa và có những cơ hội tăng trưởng trong bước đi với Chúa. Quân thù cũng đến ngay tức thì ngay sau khi hạt giống được gieo xuống, hy vọng đánh cắp đi Lời của Ngài.

“Người gieo giống ấy là gieo Lời. Những kẻ ở dọc đường là kê đã chịu đạo gieo nỗi mình; nhưng vừa mới nghe Lời, tức thì quỉ Sa-tan đến, cướp lấy Lời đã gieo trong lòng họ đi” (Mác 4:14,15)

Satan có ý định cướp đi Lời Chúa trước khi Lời Ngài châm rẽ trong đời sống của bạn. Hắn biết rằng nếu Lời Chúa châm rẽ trong bạn thì sẽ bắt đầu sinh ra những kết quả tốt. Chúng ta phải hành động trong sự khôn ngoan của Chúa và tự bày tỏ chúng ta khôn ngoan hơn kẻ thù. Chúng ta không thể ngồi một cách thụ động, cho phép chúng ta bối rối trước khi chúng ta đến nhà thờ, để rồi chúng ta không thể nghe hoặc ghi nhớ những gì đã được dạy dỗ. Chúng ta cũng không cho phép nó làm chúng ta bối rối sau khi rời nhà thờ.

Có thể suy nghĩ về Lời Chúa đã được giảng dạy cho chúng ta là một điều rất quan trọng.

“Ngài lại phán rằng: Hãy cẩn thận về điều mình nghe. Người ta sẽ đóng cho các ngươi bằng lường các người đã đóng cho, và thêm vào đó nữa” (Mác 4:24)

Sa tan sẽ thường xuyên tấn công tâm trí của bạn sau khi nghe Lời Chúa để bạn khỏi phải bắt đầu suy gẫm nó. Tôi có thể nhớ trận cãi vã của gia đình chúng tôi suốt đường đi đến nhà thờ vào sáng Chúa nhật, nhưng chúng tôi làm bộ như chẳng có gì xảy ra khi gặp một người quen biết. Tôi “đóng kịch” trong suốt buổi nhóm, vỗ tay đúng chỗ, nói “Amen!” đúng lúc và làm như đang tập trung vào mục sự khi ông đang giảng luận.

Trong khi đó tôi suy nghĩ cách để phớt lờ Dave hoặc mấy đứa con cho đến khi họ đến xin lỗi tôi. Dĩ nhiên là tôi không có ý định về nhà và chuẩn bị cho họ

một bữa ăn tối ngon lành. Tôi thậm chí không định sẽ nói chuyện với họ nữa. Ma quỷ đã rất đẹp lòng trong những ngày đây “xác thịt” ấy.

Tôi đã bị lừa. Tôi đã không hiểu những gì sắp xảy ra. Mọi chuyện sẽ tốt đẹp trong vòng một phút, và điều tiếp theo tôi biết là mọi người sẽ tức giận lên - hét lên, la lên. Hoặc có thể cực đoan theo kiểu khác, mọi người ở trong sự yên lặng chết người - quá lạnh lẽo và yên lặng đến nỗi có thể thấy rõ ràng rằng cảm xúc bị tổn thương và những suy nghĩ sai lầm đang hoạt động hùng hổ. Xung đột là cãi nhau, tranh luận, bất đồng gay gắt và một sự giận dữ ngấm ngầm. Rõ ràng chúng tôi đã xung đột, và tôi tin rằng rất nhiều gia đình và cá nhân khác cũng làm như vậy.

Satan có đang lừa bạn như nó đã làm với tôi không? Bạn có nhận thấy nó đang tăng ca cố gắng gây sự với bạn trước và sau khi nghe hoặc đọc Lời Chúa không? Hắn thích giữ bạn ở nhà hơn, nhưng nếu bạn đang đi đến Hội Thánh, ít nhất là nó muốn bạn bị bối rối để bạn sẽ chẳng nhận được gì trong buổi thờ phượng.

Hãy cảnh giác với những chiến lược và mưu chước của hắn. Hãy chống lại hắn ngay từ đầu. Đừng để hắn có thời gian hoạt động trong cuộc đời bạn. Hắn đang cố gắng để giết, cướp và hủy diệt bạn. Hãy từ chối đừng chịu đựng nó.

Dù một diễn giả đầy ơn như thế nào đi chăng nữa, sự xúc dầu sẽ không phát huy tác dụng trên người đó nếu ông ấy có xung đột. Sự xúc dầu và sự xung đột không đồng công với nhau nhưng sự xúc dầu và sự bình an thì cùng làm việc với nhau. Một điều rất quan trọng là cả diễn giả và những người nghe phải ở trong sự bình an. Hạt giống phải được gieo trong sự bình an bởi những ai làm việc vì sự bình an và làm nên sự bình an (trong chính họ và trong những người khác). Là một Mục sư, điều này có nghĩa là tôi phải ở trong sự bình an với chính mình và là một người làm cho người khác hòa thuận, nếu tôi muốn sự xúc dầu tuôn tràn mạnh mẽ trong tôi để giúp đỡ người khác.

Khi chúng tôi đi đây đó và giúp đỡ các Hội Thánh khác nhau, tôi nhận thấy một điều thú vị là các Mục sư thường đến nhà thờ trong một xe hơi riêng chứ không *ñl* chung với những người trong gia đình. Lúc đầu, tôi đã nghĩ có một tí gì đó bất thường, nhưng vài người trong họ đã chia sẻ với tôi rằng có hai lý do để làm như vậy. Thứ nhất, nhiều mục sư muốn đến nhà thờ sớm hơn để cầu nguyện và suy gẫm về bài họ sẽ chia sẻ. Và thứ hai là họ muốn tâm hồn bình an khi họ đến đó, và họ thấy rằng tự lái xe một mình thì dễ ở trong sự bình an hơn.

Lỗi Chọn Trời Thanh Molt Ngõi Lam Cho Họa Thuẫn

Thậm chí tiếng động thông thường cũng có thể làm bối rối một người đang có nhiều điều phải suy nghĩ trong đầu. Ngay trước những buổi thờ phượng của chúng tôi, tôi rất bận rộn suy gẫm những gì Chúa đã cho tôi để chia sẻ trong ngày hôm ấy. Tôi không lánh xa khỏi gia đình, nhưng tôi đã yêu cầu mọi người hạn chế nói với tôi bất cứ điều gì ngay trước khi buổi nhóm nếu điều ấy có thể gây bối rối. Họ đã giúp đỡ tôi bằng cách cố gắng giữ một không khí an bình. Bạn cũng có thể giúp đỡ những người thương yêu của bạn bằng cách gìn giữ sự bình an. Đặc biệt là khi bạn biết họ đang chịu một áp lực nào đó.

Khi người chồng trở về nhà sau một ngày kiệt sức căng thẳng ở văn phòng. Vợ của anh có thể đem đến cho anh sự bình an bằng cách hướng dẫn các con làm một việc gì đó có thể tạo ra không khí yên tĩnh hơn là những việc gây ồn ào mất trật tự.

Khi người vợ đang phải lau dọn và nấu nướng cả ngày cho một buổi họp mặt đặc biệt của gia đình trong ngày sau đó người chồng có thể giúp vợ được bình an bằng cách dẫn các con đi đâu đó trong buổi tối, để cô ấy có thời gian yên tĩnh nghỉ ngơi.

Nếu một người con sắp thi thi tốt nghiệp vào tuần tới và nó đang ở dưới một áp lực, cha mẹ có thể có cách xử sự đúng đắn không quở trách cẩn phòng bê bộn của cậu ta hay chiếc xe máy vứt ở bên đường cho đến khi nào kỳ thi kết thúc.

Chúng ta có thể giúp đỡ người khác tránh xung đột bằng cách nhạy cảm hơn về những nhu cầu của người khác. Hãy gieo những hạt giống tốt và bạn sẽ gặt một vụ mùa bội thu trong lúc cần thiết cho chính bạn. Sau gần 20 năm làm vợ Dave, tôi có thể nói khi nào anh ấy mệt mỏi hay không khỏe. Tôi đã học cách giúp anh ấy có sự bình an thay vì mang đến một vấn đề cho anh trong lúc ấy.

Anh ấy là một người đàn ông rất hòa nhã và có thể chịu đựng rất giỏi, thậm chí nếu tôi có mang thêm đến cho anh một nan đề, nhưng ở đây không có lý do gì để làm nặng thêm một gánh nặng đã có sẵn rồi. Ma quỷ thích chông chốt trên chúng ta những gánh nặng rất khó chịu đựng và rồi cứ tiếp tục gây áp lực cho đến khi chúng ta nổ tung ra. Nhưng Lời Chúa dạy chúng ta hãy quan tâm đến những người khác. Đây là một phần của bước đi yêu thương.

“Hãy hết sức sống bình an với mọi người và đuổi theo sự tận hiến và thánh khiết vì nếu không có sự thánh khiết thì chẳng ai thấy được Đức Chúa Trời. Khá coi chừng (canh chừng lẫn nhau) kẻo có ai bị bỏ lại và trật phản ân điển của Đức Chúa Trời chẳng”. Hêbôrô 12:14,15

Ân điển là một đặc ân nhưng không. Chúng ta có thể ban cho ai đó một đặc ân đơn giản là không đặt thêm áp lực cho anh ta trong suốt thời gian mệt mỏi. Đối với tôi, thời gian đó là lúc tôi chuẩn bị cho sự giảng dạy. Sa tan đang tìm kiếm bất cứ một khẽ hở nào có thể chui vào. Đối với bạn nó có thể là một lãnh vực khác nào đó, nhưng tất cả chúng ta đều có chúng. Ma quỷ theo đuổi để đẩy chúng ta vào xung đột để cho sự xức dầu không thể tuôn chảy.

Có một sự xức dầu cho mỗi công tác mà chúng ta được kêu gọi để thực hiện - không chỉ những vấn đề thuộc linh. Người ta có thể cười khi tôi nói điều này, nhưng có một sự xức dầu đối với tôi khi đi mua sắm. Nếu có sự xức dầu ở đó, chuyến đi sẽ rất thành công và vui vẻ. Nhưng nếu nó không có ở đó, tôi không thể tìm thấy những gì mà tôi tìm mua. Tôi không thể quyết định mình mua cái gì. Thậm chí nếu tôi tìm thấy một cái gì đó tôi thiếc, tôi cũng không thực sự có ao ước muốn mua nó. Nhiều lần tôi nói như thế này “Nếu tôi có mua bất cứ vật gì hôm nay, nó sẽ phải nhảy xuống giá treo và nhảy lên mình tôi”.

Một buổi tối gần đây, tôi và Dave đã đi mua sắm. Chúng tôi đã dừng lại để mua một chiếc bánh sandwich và có ý định cùng trải qua một buổi tối với nhau ở một khu mua sắm. Tôi muốn mua một món quà sinh nhật cho con gái chúng tôi và

cũng muốn đi xem lòng vòng. Dave thường rất thích điều đó, nhưng trong buổi tối đặc biệt này anh cảm thấy cực kỳ mệt mỏi sau khi chúng tôi mới đến đó 30 phút.

Tôi đang say sưa với việc mua sắm thì anh ấy bắt đầu hối thúc tôi mua đại cái gì đó rồi về. Tôi cảm thấy bị tổn thương và bức mình. Tôi có thể cảm giác sự xung đột đến trong tích tắc và sự xúc động tan biến. Bỗng nhiên, tôi muốn ra về. Tôi cảm thấy chẳng bình an tí nào.

Tôi đã làm việc căng thẳng và không có thời gian ở riêng tư bên Dave như điều tôi muốn. Tôi đã thực sự mong chờ một buổi tối bên anh ấy, và khi anh hành động như không muốn ở đó với tôi. Thì ngay lúc ấy, tôi bắt đầu chống lại sự nóng giận, không tha thứ, xung đột, những suy nghĩ tiêu cực và những giọt nước mắt.

Tôi đã biết đó là một sự tấn công, nhưng điều ấy đã không làm giảm đi sự thật. Dave nhận biết rằng tôi đang cố gắng kiểm soát những cảm xúc mình, vì thế anh rất yên lặng. Chúng tôi đã rời khỏi bãi đậu xe và trở về nhà. Ngay khi chúng tôi chạy đến xa lộ, chỉ trong gang tấc là chúng tôi đã bị tai nạn. Nếu chúng tôi không được che chở bởi các thiên sứ của Đức Chúa Trời, chúng tôi đã đã bị tông ở cả hai phía trong cùng một lúc.

Sự khởi đầu của một buổi tối đáng yêu bỗng dung biến thành một đống hỗn độn bối rối và xung đột. Đây là cách của linh xung đột vận hành. Chúng cố gắng bắt lấy bạn khi bạn thiếu cảnh giác hoặc là lúc bạn mỏi mệt và dễ nhượng bộ hơn là chống cự lại chúng.

Sau đó Dave đã kể với tôi rằng thật không thể tin được cảm xúc tệ hại mà anh có lúc đó, và nó đã đến với anh thật nhanh. Anh đã cảm thấy rất khỏe khi chúng tôi đến đó, và bỗng dung anh cảm thấy không thể chịu nổi việc ở lại đó.

Bạn có thể nghĩ rằng có vẻ có một tí gì đó quá khích khi nói về việc được xúc động trong những chuyện như mua sắm, lau nhà hay những việc lặt vặt hàng ngày. Tuy nhiên, tôi tin chắc rằng Chúa Thánh Linh vẫn sẵn sàng giúp đỡ chúng ta làm bất cứ điều gì trong ý muốn của Đức Chúa Trời và trong thời điểm của Ngài.

Tôi không nghĩ rằng chúng ta phải tranh chiến với mọi điều mà tôi tin rằng chúng ta nên vui hưởng mọi sự. Thật khó mà vui hưởng một chút gì nếu không có sự xúc động của Chúa. Sự hiện diện của Chúa làm cho mọi thứ trở nên dễ dàng và vui hưởng. Tôi tin một phụ nữ có thể đi đến một cửa hiệu tạp hóa và được Chúa xúc động để mua thứ bà ta cần cho gia đình nếu bà vận dụng đức tin để khai phóng sự xúc động. Nếu bà ấy trở nên bức bối dọc với cửa hàng tạp hóa vì người ta không có những thứ mà bà muốn, sự xúc động sẽ ngưng chảy trên chuyến đi của bà cho đến khi nào bà quay lại với trạng thái bình an và xung đột biến mất.

Xung đột có thể và thường xuyên làm ánh hưởng đến chúng ta trước nhất là thái độ cửa chúng ta. Một ngày kia tôi đã nghe lỏm một người phụ nữ cứ trách cứ mãi về hệ thống bưu điện. Sau khi nghe bà căm nhẫn về việc phát thư trễ, mất hàng hóa và giá cước cao, tôi đã nghĩ, người đàn bà này đang ở trong tình trạng xung đột gay gắt với hệ thống bưu điện. Khi mà xung đột vẫn còn ngự trị trong lòng bà, chắc chắn bà không bao giờ thích đến bưu điện, thậm chí nhắc đến tên nó bà cũng cảm thấy bức bối.

Một lần kia tôi cũng đã có xung đột với một cửa hàng may mặc. Tôi đã mua

một chiếc áo đầm ở đó mà chiếc áo bị hỏng một phần. Cửa hàng đã không đồng ý cho tôi trả lại. Tôi đã rất thất vọng về điều đó và tôi đã kể cho mọi người về cửa hàng đó và sự phục vụ khách thiêng nhã nhặn của họ. Tôi nhiệt tình ngăn trở bất cứ những ai nghe tiếng và muốn đến đó để mua sắm. Và lúc nào đi ngang qua cửa hiệu đó, tôi lại bắt đầu thấy bức bối. Nếu có ai đó đi với tôi, thì tôi sẽ lập lại câu chuyện đó và cảm thấy tức tối hơn.

Lúc ấy tôi đã chưa nhận được một sự mặc khải nào về những gì tôi đang làm trong việc đối phó với xung đột. Chúa đã bắt đầu chỉ cho tôi thấy rằng tôi cần phải tha thứ cho cửa hiệu đó về việc sự bảo hành của nó không làm tôi hài lòng. Đó là một mức độ mới trong việc học hỏi của tôi liên quan đến sự tha thứ. Tôi đã biết về sự tha thứ đối con người, chứ không phải là những địa điểm. Tôi đã biết rằng ở trong xung đột với một địa điểm cũng nguy hiểm như là ở trong xung đột với con người vậy. Điều khác nhau duy nhất là địa điểm không có cảm xúc, nhưng nó vẫn ảnh hưởng đến người bị xung đột cũng theo một cách như vậy.

Chúng ta có thể mong đợi Chúa xức dầu trên một vài điều gì khác nữa? Tôi tin có một sự xức dầu trên giấc ngủ mà chúng ta có thể hưởng thụ khi chúng ta lên giường vào buổi tối. Tuy nhiên nếu một người nằm trên giường và suy nghĩ những trường hợp xung đột, anh ta sẽ không thấy vui vẻ . với giấc ngủ của anh ấy. Anh ấy sẽ không thấy ác mộng hay trở mình trằn trọc suốt đêm.

Tôi tin là có một sự xức dầu ở nơi làm việc của bạn và sự vui mừng có ở đó. Sự xức dầu sẽ giúp bạn thực hiện công việc của bạn dễ dàng. Một lần nữa nếu bạn có xung đột với ông chủ hay các nhân viên khác, sự xức dầu sẽ bị cản trở. Bất cứ một sự xung đột bộc phát hay kín giấu trong lòng bạn đều có ảnh hưởng tương tự.

Có một sự mặc khải khác trong câu thứ hai của Thi Thiên 133. Khi các thầy tế lễ được dầu. Trước hết dầu sẽ đổ ra trên đầu. Rồi nó chảy xuống cổ áo rồi xuống váy trong trang phục của họ. Chúa đã nhắc tôi chú ý nguyên tắc này: *Sỗi xõi dầu chảy từ trên nau xuống*.

Chồng tôi được xức dầu để hướng dẫn gia đình chúng tôi. Nếu tôi có xung đột với anh ấy, sự xức dầu trên anh ấy không thể chảy qua tôi, và tôi sẽ cảm nhận sự tranh chiến trong mối quan hệ của chúng tôi. Nó có thể ảnh hưởng trên những vấn đề khác của gia đình mà đáng lẽ có thể giải quyết một cách dễ dàng nếu tôi ở trong sự che chở của anh ấy.

Có một sự xức dầu trên những vị lãnh đạo của công ty, thậm chí nếu bạn không ưa và đồng ý với anh ta. Khi một người nào đó có xung đột với những người đứng đầu (biểu hiện rõ ràng hay ngầm ngầm), sự xức dầu sẽ không chảy xuống đến người ấy, và công việc của anh sẽ trở thành một cơn tranh chiến. Anh ta sẽ sợ đi làm việc . Thậm chí anh ta có thể phạm phải những lỗi lầm ngu xuẩn. Mặc dù anh biết mình có khả năng để làm việc, vì lý do gì đó anh lại tiếp tục phạm sai lầm.

Đây là một nguyên tắc sự sống Chúa đã thiết lập sự lãnh đạo theo thứ tự. Chúa kêu gọi Môise và xức dầu cho Arôn để giúp đỡ ông. Khi công việc quá nhiều đối với họ Chúa cho phép Môise xức dầu cho những người khác để làm người lãnh đạo cho những nhóm người nhỏ hơn. Mỗi nhóm người có một người quan trưởng và

ngay cả những quan trưởng cũng có một người lãnh đạo. Đó là đường lối của Chúa, cho dù chúng ta không thích điều đó.

Sồi Phản Loận

Sự phản loạn và sự xung đột đồng hành với nhau. Nơi nào có sự xung đột thì nơi ấy cùng có sự phản loạn, rồi rầm và mọi điều ác xảy ra (Giacô 3:16). Có một sự an toàn trong mối quan hệ lãnh đạo ở mức độ tự nhiên. Nếu một nhân viên thực hiện điều mà ông chủ đã bảo anh ấy người nhân viên sẽ được tự do phóng thích khỏi trách nhiệm trong việc ấy.

Ngoan ngoãn vâng theo những bậc có thẩm quyền trên chúng ta cũng đem lại một sự an toàn tinh thần cho chúng ta. Nếu tôi phục tùng các bậc có thẩm quyền vì lợi ích cho sự vinh hiển của Chúa và Lời của Ngài, thì tôi tự do bởi sự xúc đầu tuôn tràn trên đời sống của tôi. Nếu tôi nổi loạn và từ chối đầu phục, tôi sẽ ngăn trở sự xúc đầu. Tôi tin rằng sự phục tùng sẽ che chở tôi khỏi sự tấn công của ma quỷ nhưng trái lại sự nổi loạn mở cửa cho hắn.

Hãy bảo vệ sự xúc đầu trên đời sống của bạn bằng cách giữ không xảy ra xung đột. Sống trong sự được xúc đầu. Chúa đã tặng nó cho bạn để giúp đỡ bạn trong mọi công việc bạn làm. Mọi việc không đạt được bởi năng lực hay quyền thế, nhưng bởi Đức Thánh Linh (Xachari 4:6). Hãy sống an bình, điềm tĩnh, mau tha thứ, chậm nóng giận, kiên nhẫn và nhân từ.

Bạn có thể tưởng tượng Chúa Jêsus có khi nào cho phép ma quỷ đẩy Ngài vào tư thế mất tự chủ về cảm xúc không? Chúa Jêsus đã ứng xử trong sự chủ động hoàn hảo. Ngài đã làm điều ấy vì quyền lợi của vương quốc và để hoàn thành công việc mà Ngài được giao phó. Ngài đã tuyên bố rằng Ngài được xúc đầu để có thể làm được mọi điều và đời sống Ngài là bằng cớ hiển nhiên cho thấy Ngài đã không cho phép linh của sự xung đột cản trở công việc của Ngài.

Chúa Jêsus đã có vô số cơ hội để ở trong sự xung đột, nhưng Ngài đã dẹp tan mọi điều đó một cách không do dự Ngài đã đóng lại mọi điều đó. Thậm chí ngay cả khi Ngài bị treo trên thập tự giá. Ngài đã cầu nguyện “Lạy Cha xin tha cho họ, vì họ không biết mình làm điều gì” (Luca 23:34). Giuđa, Hê rốt, Philát và những người Pharisi gài bẫy Chúa vào trong những hoàn cảnh để xung đột nhưng Ngài đã đảo ngược tình thế biến chúng thành những cơ hội để bày tỏ phẩm utính của Cha Ngài. Thay vì xung đột, Ngài đã phán ứng lại với sự mềm mại, nhã nhặn và nhịn nhục.

Tôi khích lệ bạn hãy đối diện với ma quỷ! Đừng từ bỏ sự xúc đầu trên đời sống bạn để làm thỏa mãn vài cảm xúc xác thịt của mình mà chúng đang đẩy bạn hành động giống như ma quỷ thay vì theo cách của Chúa.

Chương 20

ÁP LỰC CỦA SỰ THAY ĐỔI

Trong suốt thời gian có sự thay đổi, xung đột có cơ hội để bước vào. Không phải ai cũng thích sự thay đổi. Cho dù sự thay đổi đó là tích cực đi nữa, thì cũng có thể có một số người không vui về điều đó. Ví dụ một ông chủ có thể cảm thấy rằng ông ta cần phải làm một sự thay đổi, nhưng dĩ nhiên không phải tất cả nhân viên đều đồng ý.

Chúng tôi đã phải thực hiện những thay đổi cần thiết đang khi công việc được phát triển. Những công việc mà ta có thể làm trước đây khi chúng tôi có năm nhân viên nhưng nay khôn còn làm được nữa. Gần đây chúng tôi đã thay đổi giờ làm việc và kéo dài thời gian ăn trưa trễ hơn. Trước đây, thời khóa biểu của chúng tôi là làm việc từ 8 giờ sáng đến 4 giờ 30 chiều, dành 30 phút cho bữa ăn trưa. Khi chúng tôi thực hiện chương trình truyền giáo trên ti vi, chúng tôi muốn văn phòng mở cửa càng lâu càng tốt để người ta có thể đặt mua băng từ. Không một nhân viên nào của chúng tôi phàn nàn về việc này, nhưng tôi chắc chắn có vài người trong họ thích sự thay đổi này trong khi những người khác thì không.

Tất cả chúng ta đều có những sở thích riêng trong mọi sự việc. Một số thay đổi có thể dễ chịu cho chúng ta hơn những người khác. Đó là lý do tại sao người có trách nhiệm tổ chức phải quyết định điều tốt nhất cho toàn bộ công việc chứ không chỉ cố gắng làm vui lòng mọi người. Không ai có thể cung làm vui lòng mọi người trong mọi lúc, đơn giản là vì mọi người rất khác nhau.

Chúng tôi đã lưu ý thấy rằng khi một Mục sư cảm nhận Đức Thánh Linh đang hướng dẫn ông vào một hướng đi mới, một số người trong Hội Thánh đồng ý, số khác thì không. Hầu hết cảm nhận của con người dựa trên sở thích của riêng mình, nhưng một người sẽ phạm sai lầm khi cho rằng người lãnh đạo của mình không theo ý muốn của Chúa chỉ vì ông ta không đồng ý với sự thay đổi.

Ví dụ, một Mục sư có thể nhận thấy rằng Chúa đang hướng dẫn Hội Thánh vào chương trình mở rộng truyền giáo ở nước ngoài. Một số người trong Hội Thánh cho rằng đó là ý kiến tuyệt vời, trong khi số khác nghĩ rằng một chương trình truyền giáo mở rộng ở nội thành thì tốt hơn. Khi người ta không nhận thức ra rằng nhiều cảm nghĩ của họ dựa trên ý kiến và sở thích của chính họ, họ có thể nhanh chóng mở cửa cho xung đột bằng cách bùng nổ sự bất đồng của mình.

Những thay đổi mà không phải ai cũng hiểu và đồng ý đã dẫn đến nhiều cuộc xung đột không thể tin nổi đang khuấy động trong các Hội Thánh và mang đến sự hủy hoại. Tôi đã nói với những người đến cùng tôi trình bày những nan đề

của họ rằng trước tiên họ phải để cho những sự thay đổi có một thời gian ngắn xem thay đổi đó tốt xấu ra sao. Rồi họ nên nói với Mục sư về những băn khoăn của họ chứ không phải nói cho những thành viên khác trong Hội Thánh. Thường một tí hiểu biết hoàn cảnh có thể làm thay đổi toàn bộ cái nhìn về một sự việc.

Cuối cùng, nếu bạn thấy rằng bạn không thể vui vẻ trong Hội Thánh được nữa vì những sự thay đổi, hãy tìm một nơi khác để đi - nhưng ra đi trong sự bình an. Đừng ra đi với suy nghĩ cho rằng mọi người khác đã sai. Những điều họ đang làm có thể đúng với họ, nhưng không thích hợp với bạn. Chúng ta hãy tôn trọng quyền tự do chọn lựa của nhau, và đừng xét đoán.

“Người này tin có thể ăn được cả mọi thứ; người kia là kẻ yếu đuối, chỉ ăn rau mà thôi. Người ăn chớ khinh dể kẻ không ăn; và người không ăn chớ xét đoán kẻ ăn, vì Đức Chúa Trời đã tiếp lấy người. Người là ai mà dám xét đoán tôi tớ của kẻ khác? Nó đứng hay ngồi, ấy là việc chủ nó; song nó sẽ đứng, vì Chúa có quyền cho nó đứng vững vàng. Người này tưởng ngày nay hơn ngày khác, kẻ kia tưởng mọi ngày đều bằng nhau; ai nấy hãy tin chắc ở trí mình” (Rôma 14:2-5).

Bất cứ một loại thay đổi nào cũng có thể là một cơ hội cho linh của sự xung đột. Một người phụ nữ trong kỳ kinh nguyệt kinh nghiệm những điều không bình thường bởi vì cơ thể và các nội tiết tố của cô đang thay đổi. Nhiều phụ nữ trở nên gắt gỏng trong thời kỳ này. Tại sao vậy? Bởi vì nhiều điều đang thay đổi và cô ấy cảm thấy sự khác biệt. Rất nhiều nan đề có thể tránh được nếu quí cô được nghỉ ngơi nhiều hơn và tránh những tình huống căng thẳng trong thời kỳ này. Chỉ trong vài ngày cô ta đã có thể giải quyết vấn đề cách tuyệt vời, những điều mà cô ta không thể giải quyết trong suốt giai đoạn có sự thay đổi trong cơ thể cô ấy.

Trường hợp tương tự xảy ra với những người phụ nữ ở tuổi trung niên đang trải qua thời kỳ mãn kinh. Cơ thể của họ đang trải qua những sự thay đổi rất mãnh liệt, và họ sẽ không còn làm những điều mà họ đã làm trước đây. Những sự thay đổi này ảnh hưởng nghiêm trọng trên một số người hơn so với số còn lại, nhưng nhìn chung đó là một thời kỳ thay đổi mà có thể mở rộng cửa cho sự xung đột trong những mối quan hệ. Những điều mà bà ta đã rất thích trước đây bỗng nhiên trở nên không thể chấp nhận được. Hoặc những điều làm bà bức bí trước đây nay lại được bà chấp nhận. Sức chịu đựng của bà có thể cũng không còn như trước nữa.

Mức độ chịu đựng của bà đã xuống thấp, và nếu tiếng ôn ào trong gia đình lớn hơn một tí thì xung đột có thể xuất hiện. Nếu người chồng không dành cho bà sự yêu thương như bà mong muốn thì bà sẽ dễ bị tổn thương. Bà có thể co mình lại và hành động theo những cách mà bà chưa từng có bao giờ. Nhu cầu về sự âu yếm đơn thuần tăng lên trong suốt thời kỳ này. Bà ta muốn được ôm ấp vuốt ve, nhưng không muốn gì nhiều hơn.

Bà nên nhớ rằng chồng bà không thể đọc được suy nghĩ của bà. Bà đang thay đổi nhưng gia đình thì vẫn như vậy. Họ không cảm nhận theo cách bà ta cảm nhận, và nếu họ không chịu học hỏi, họ không thể hiểu được bà. Chính tôi đã trải qua giai đoạn này. Tôi đã khám phá việc tự nhủ: “Joyce, bạn đang cảm nhận những sự thay đổi này, nhưng mọi việc rồi sẽ tốt đẹp thôi” đã giúp tôi rất nhiều. Thỉnh thoảng hãy tự nói với chính bạn, có một sự thành thật với chính mình. Đừng cho

phép sự thay đổi làm bạn lạc hướng dẫn đến sự xung đột.

Khi người ta chuyển nhà, đổi nghề, mất những mối quan hệ hoặc thiết lập những mối quan hệ mới - và hàng ngàn sự thay đổi khác, họ đều phải ở dưới một áp lực nhất định nào đó. Những thay đổi đòi hỏi sự quan tâm của chúng ta nhiều hơn đối với những khía cạnh thông thường của cuộc sống. Để đáp ứng nhu cầu, chúng ta phải để tâm nhiều vào sự thay đổi, những việc khác có thể phải bỏ qua hoặc điều chỉnh lại.

Bất cứ khi nào bạn đang đối diện với một thay đổi, nhớ rằng ma quỷ sẽ cố gắng lợi dụng bạn. Hắn hy vọng bắt được bạn đang khi bạn thiếu cảnh giác, vì thế bạn sẽ mờ lối cho hắn mà không nhận thức được điều gì đang xảy ra. Hãy cảnh giác với linh của sự xung đột và từ chối nhường chỗ dung thân cho nó.

Trong nhiều trường hợp người ta muốn thay đổi nhưng họ lại sợ thay đổi. Thay đổi nghĩa là đối diện với điều chưa biết. Chúng ta thích để mọi công việc trước mắt mình, biết chính xác việc gì đang xảy ra, và mỗi bước tiếp theo của nó. Ví dụ khi bạn đang mở rộng mối quan hệ với những người khác bạn phải học cách phản ứng lại với mọi trường hợp. Điều gì họ thích và điều gì họ không thích? Điều gì nên nói và điều gì không nên nói với họ? Họ có bị xúc phạm khi bạn trêu chọc họ không?

Mở rộng một mối quan hệ mới đòi hỏi nhiều cố gắng hơn là đối với những người bạn đã quen biết lâu nay. Nó có thể gây căng thẳng, thường làm cạn kiệt năng lực mà bạn dành cho những việc khác. Hãy cảnh giác sự xung đột trong suốt những thời kỳ có thay đổi.

Một sự thay đổi khác cũng có thể mở cửa cho sự xung đột bước vào là khi Chúa đang uốn nắn bạn. Chúa luôn thay đổi chúng ta để làm tăng mức độ vinh hiển (xem II Côrinhtô 3:18). Hêbôrô đoạn 12 dạy chúng ta rằng Chúa sửa dạy chúng ta vì ích lợi của chúng ta, nhưng không có gì thù vị cả trong suốt thời kỳ được sửa dạy.

“Thật các sự sửa phạt lúc đầu coi như một cớ buồn bã, chớ không phải sự vui mừng; nhưng về sau sanh ra bông trái công bình và bình an cho những kẻ đã chịu luyện tập như vậy” (Hêbôrô 12:11).

Sự sửa dạy thay đổi chúng ta và làm cho chúng ta ngày càng giống Chúa Jêsus hơn trong ý tưởng, lời nói và hành động. Những câu Kinh Thánh sau đây khuyên chúng ta nên có thái độ phản ứng như thế nào khi đang được uốn nắn:

“Vậy, hãy dở bàn tay yếu đuối của anh em lên, luôn cả đầu gối lỏng lẻo nữa. Khá làm đường thẳng cho chén anh em theo, hầu cho kẻ nào què khèo lạc đường mà lại được chữa lành nữa (Hêbôrô 12:12,13)

Một lời chú dẫn của câu 13 như sau: “Hãy ban bằng đường lối dưới chân ngươi, chọn lối Chúa làm ngọn đèn cho chơn ngươi, ánh sáng cho đường lối ngươi” (Thi thiêng 119:105). Điều này không chỉ ích lợi cho bạn và đem lại sự vinh hiển cho Chúa mà còn ảnh hưởng đến người khác. Họ sẽ được khích lệ hoặc bị tổn thương vì tấm gương của bạn.

Những lời hướng dẫn này cho chúng ta thấy cách đáp ứng nên có trong những lúc được Chúa uốn nắn và thay đổi. Những lời hướng dẫn tiếp tục trong câu 14, nói rằng chúng ta phải “cầu sự bình an với mọi người cùng tìm theo sự nên

thánh, vì nếu không nêu thánh thì chẳng ai thấy được nước Đức Chúa Trời” (câu 14). Khi bạn theo đuổi sự nêu thánh, để Chúa làm việc trong đời sống bạn và thay đổi bạn, hãy nhớ cố gắng sống trong sự hòa bình với mọi người.

Đôi khi chúng ta cảm thấy bối rối khi Chúa đang can thiệp vào chúng ta bởi vì chúng ta không hiểu hết những điều chúng ta cảm thấy bên trong. Dave và tôi đã học nhắc nhở với nhau khi chúng tôi tin rằng Chúa đang can thiệp vào chúng tôi. Chúng tôi có thể nói rằng “Chúa đang làm việc với tôi. Tôi không biết rõ điều gì cả, nhưng tôi nhận thấy có điều gì đó xảy ra trong tôi. Vì thế nếu tôi có làm điều gì hơi bất thường hay có vẻ yên lặng hơn, đó là lý do”.

Trước khi chúng tôi bắt đầu thực hiện như thế, những lúc có sự thay đổi riêng tư thường dễ mở ra cánh cửa cho sự xung đột. Nếu Dave không hiểu lý do tôi có những hành động lạ thường và tôi cũng không nói cho anh biết lý do, anh sẽ trở nên yên lặng. Rồi tôi nghĩ rằng anh có điều gì đó sai trật. Điều đó làm cho tôi nặng nề hơn, vì tôi nghĩ rằng tôi đã có quá nhiều điều để đối phó, mà anh ấy lại còn cư xử kỳ cục như thế với tôi.

Chắc chắn là bạn đã thấy cách mà ma quỷ sẽ lợi dụng những cơ hội như vậy, nếu không có sự cảm thông hoặc tự chủ. Và cuối cùng tôi đã học biết một điều nữa mà trước đó tôi không nhận ra là tôi không có quyền biểu lộ mọi cảm xúc mà tôi có. Nếu Chúa đang thay đổi tôi, tôi phải để Ngài thực hiện mà không trở nên quá bi thương và làm tình trạng trở nên trầm trọng hơn.

Chịu khổ trong sự yên lặng thì tốt cho chúng ta. Chúng ta có thể học cách vượt qua những sự thay đổi mà Chúa mang vào trong đời sống của chúng ta mà không đổ những thất vọng của chúng ta trên những người khác. Chúng ta có thể và nên học mang những bông trái của Chúa Thánh Linh trong suốt những lần thay đổi. Cảm thông là điều cần thiết, nhưng hãy tiếp tục công việc của bạn và để Chúa làm điều gì Ngài cần làm. Bạn càng cố gắng chiến đấu, bạn càng mất thời gian. Đôi khi chúng ta cầu nguyện xin Chúa thay đổi chúng ta và rồi lại chống cự Ngài khi Ngài thực hiện. Chúng ta muốn thay đổi nhưng chúng ta lại hoảng sợ điều đó.

Thay Nơi Mang Lại Sồi Tiến Bộ

Những thay đổi được sắp xếp để đem lại sự tiến bộ, và Satan sẽ luôn chống trả sự tiến bộ. Hắn sẽ kháng cự bạn một cách bền bỉ nếu bạn đang tiến về phía trước. Khi Chúa đang can thiệp bạn bên trong, nó thường mang sự thay đổi ra ngoài. Chương trình của Chúa là mang bạn vào một địa hạt mới của sự vinh hiển, nhưng Satan thích đem bạn đến chỗ xao lâng và ngăn trở bạn tiến bước vào Chúa.

Đã nhiều lần khi Chúa xử lý tôi về những trường hợp đặc biệt, những hành vi sai trái - những điều mà từ sâu thẳm trong tâm hồn tôi muốn được giải phóng và thật lòng tôi muốn vượt qua đến vùng tự do. Thường đang khi tôi học Kinh Thánh và cầu nguyện, tôi đã có thể cảm nhận là tôi gần vượt qua, nhưng rồi những khó khăn lại nổ ra trong đời sống của tôi thay vào đó.

Những khó khăn đã làm cho tôi quên hết những gì Chúa dạy và tôi lại bắt đầu chạy theo những vấn đề của tôi. Nhiều tuần hoặc nhiều tháng sau đó, Đức Thánh Linh lại bắt đầu làm việc với tôi về những vấn đề như vậy một lần nữa. Lúc ấy tôi mới nhớ rằng trước đây tôi đã từng tiến đến gần sự tự do như thế nào, và một

cách vô ý thức, tôi đã cho phép Satan làm tôi xao lăng lạc mất hướng. Thường “vấn đề” ma quỷ dùng là những điều gì đó mà có thể mở một cánh cửa cho sự xung đột, có thể tự trong chính tôi hoặc là từ một người nào khác.

Tôi thành thật tin rằng đây là một lĩnh vực xứng đáng để quan tâm nhiều đến nó. Hãy suy gẫm về nó và tôi tin rằng bạn có thể thấy một mối đe dọa tương tự như vậy trong suốt cuộc đời bạn. Bạn có nhận thấy rằng khi bạn cố gắng tiến đến một vài mục đích nào đó thì Satan dùng xung đột ở trong một lĩnh vực khác để ngăn chặn tiến trình của bạn không?

Tôi tin rằng chúng ta đang tiến đến một thời điểm mà chúng ta sẽ thấy rất nhiều sự chữa lành về thể xác ở trong thân thể của Đấng Christ. Tôi đã có sự chứng thực về điều này từ những người khác trong chức vụ, những người cũng cảm nhận Chúa đang hướng dẫn trong chiêu hướng đó.

Trong suốt nhiều năm chức vụ của tôi, tôi đã thấy rằng Đức Thánh Linh chỉ cho tôi những điều ở tận chân trời phía trước để tôi có thể bắt đầu sửa soạn chính mình cho lĩnh vực đó. Sự chuẩn bị là điều tối quan trọng để được Chúa dùng. Trong trường hợp này, tôi có thể thấy những gì ở trước mặt, tôi biết tôi cần bắt đầu học hỏi Kinh Thánh, cầu nguyện, và tìm kiếm Đức Chúa Trời trong lĩnh vực chữa lành bệnh tật.

Tôi đã nghe tiếng Chúa bảo tôi theo đuổi điều gì và tôi đã bắt đầu. Trong vòng 24 giờ, tôi đã mở ra cho sự xung đột bốn cơ hội. Lúc đầu tôi đã không nhận biết điều gì đang xảy ra, đó chính là những gì Satan muốn. Sự lừa dối nghĩa là kẻ thù nắm sự chủ động, và chúng ta không biết điều gì đang xảy ra. Trong một ngày có ba nhân viên cần sự sửa trị nghiêm khắc. Tôi không muốn ngụ ý rằng một người nào trong những người có liên quan này là người “xấu”. Đó chỉ là cách mà Satan vận hành, hắn đã khuấy động mọi điều mà hắn có thể để làm xao lăng chúng ta. Hắn dùng sự xung đột để ngăn cản sự tiến bộ của chúng ta. Hắn sẽ cố gắng làm việc qua bất cứ sự yếu đuối nào có trong một người (và tất cả chúng ta đều có một vài yếu đuối) đúng lúc mà đường như chúng ta sắp đột phá đến một sự vinh hiển mới trong đời sống chúng ta.

Cả ba nhân viên đều là những con người đáng quý, những người đã từng bị tổn thương và đau đớn trong quá khứ và họ đang cố gắng vượt qua. Chúng tôi đang cố gắng giúp đỡ họ và làm như vậy chúng tôi phải cứ phải đối diện xử lý một số nan đề. Họ đã bị tổn thương về cảm xúc, và thỉnh thoảng cảm xúc của họ không thể kiểm soát được. Kẻ thù biết hắn có thể ấn đúng nút và khuấy động xúc cảm của họ.

Cuối cùng, sự yếu đuối này sẽ được Đức Thánh Linh kìm chế lại và trở nên một sức mạnh cho những người này. Nhưng hiện nay, nó vẫn là một lĩnh vực mà Satan có thể dùng nếu họ không cảnh giác trước những mưu mô xảo quyệt của hắn. Vì họ làm việc cho chúng tôi, nếu hắn làm cho họ bị khuấy động, tôi sẽ kết thúc công việc của mình để can thiệp với điều ấy. Tôi đã thấy rõ ràng có một sức mạnh “vô hình” đang hoạt động khi cả ba người ấy cùng có một vấn đề trong cùng một ngày.

Cũng trong 24 giờ đó tôi đã có cơ hội băng vàng để xung đột với chồng tôi về việc liên quan đến con trai của chúng tôi và những ý kiến khác nhau của chúng tôi trong việc giải quyết vấn đề đó với nó. Tất cả cha mẹ đều thỉnh thoảng phải đối diện với những trường hợp này. Tôi cảm nhận một cách, và Dave lại cảm thấy một cách khác. Đây không phải là một vấn đề dài hạn nhưng mỗi lần nó đến, tôi đã phải đè nén cảm xúc của tôi và nhớ rằng Dave là người lãnh đạo của gia đình chúng tôi.

Khi chúng tôi bất đồng ý kiến, tôi có thể nói những gì tôi nghĩ trong một cung cách tôn trọng, nhưng tôi cần phải để quyết định cuối cùng cho anh ấy và giữ sự bình an. Ngay cả khi tôi biết mình nên làm gì, làm điều ấy vẫn đòi hỏi tôi một sự tập trung cao độ nhất định. Vì thế, Satan sắp xếp cho trường hợp đặc biệt này xảy ra chính xác vào thời điểm mà hắn biết rằng nó có thể làm tôi bối rối và khai mở sự xung đột với chồng tôi.

Dĩ nhiên ma quỷ không muốn tôi tiến bộ trong một chức vụ chữa lành. Hắn không muốn tôi học hỏi và nhận được những mặc khải mới. Hắn không muốn tôi giúp đỡ nhiều người hơn và thấy nỗi đau đớn của họ thuỷt giảm. Hắn chiến đấu chống lại Hội Thánh và sự phát triển của Hội Thánh bằng nhiều phương cách, nhưng xung đột là một trong những loại vũ khí lừa gạt mà hắn ưa thích nhất. Chúng ta phạm phải sai lầm khi nghĩ rằng những nan đề là con người, trong khi kẻ thù thực sự của chúng ta là linh của sự xung đột.

Hãy khôn ngoan tinh thức, đừng cho phép Sa tan dùng những vấn đề của chúng ta để cản trở công việc của Đức Chúa Trời trong đời sống của một người khác. Không ngạc nhiên khi lời Kinh Thánh trong Mathio 26:41 nói với chúng ta rằng: "Hãy thức canh và cầu nguyện". Chúng ta phải thức canh với chính mình và tinh thức để nhận biết cách mà kẻ thù đang cố gắng làm việc qua những người khác và những hoàn cảnh để ngăn trở sự tiến triển của chúng ta.

Tôi đã làm gì trong bốn trường hợp này? Can thiệp vào những vấn đề này ngay lập tức là trách nhiệm của tôi, nhưng việc tiếp tục chú tâm nghiên cứu học hỏi những điều liên quan đến việc chữa lành bệnh tật cũng rất quan trọng đến nỗi tôi cứ bươnỚt trong việc nghiên cứu ấy. Tôi đã cần phải giải quyết từng người có liên quan bằng một cách khôn ngoan trong sự chỉ dạy của Chúa, không để chính mình bị bối rối và nặng nề thêm vì nó.

Đôi khi tôi cũng đã bức mình với những điều cần được giải quyết. Dave thường bảo tôi rằng nếu tôi bỏ thì giờ để bức mình về một vấn đề, thì tốt hơn tôi dùng thì giờ ấy để giải quyết nó, và nó sẽ được giải quyết. Dĩ nhiên anh ấy nói đúng, nhưng điều này đang ở trong tiến trình học hỏi đối với tôi.

Cuối cùng tôi đã phải học biết rằng bất cứ ai phải làm việc với nhiều người khác sẽ luôn luôn có nhiều điều để giải quyết. Điều đó không có nghĩa con người là xấu xa; cuộc sống là thế. Chúa muốn chúng ta bước trong sự yêu thương và nâng đỡ nhau, soi sáng và làm mạnh mẽ lẫn nhau, khích lệ sự tăng trưởng của nhau.

Satan muốn xung đột, tranh cãi, xét đoán, công kích và sự yếu đuối. Hắn biết rằng hắn có thể làm mất đi sức mạnh của bất kỳ tập thể nào bằng sự chia rẽ. Tôi cần phải cầu nguyện và nương cậy sự dẫn dắt của Chúa để nói ra những điều đúng

đắn với họ. Tôi không cần phải bỏ thời gian ngày đêm để tâm lặp đi lặp lại những gì tôi sẽ nói với họ. Satan muốn nhòi nhét vào đầu tôi những ý tưởng vô ích.

Đã bao lần chúng ta bỏ hằng giờ để lặp đi lặp lại những gì chúng ta sẽ phải nói với một người nào đó, và khi đối diện với họ, chúng ta không nói được gì về nó hết! Tất cả thời gian suy nghĩ đó đã trở nên lãng phí. Chúng ta lẽ ra đã có thể dùng khoảng thời gian ấy để suy gẫm Lời Chúa về sự tốt đẹp của Ngài.

Nếu chúng ta tin cậy Đức Chúa Trời, Ngài sẽ hướng dẫn chúng ta những gì chúng ta phải nói đúng thời điểm. Tôi nên đưa ra một số ý tưởng hợp lý về những gì tôi sẽ nói để có được sự chuẩn bị đúng đắn, nhưng nếu đi vượt quá sự quân bình thì sẽ cho phép ma quỷ làm phung phí thì giờ của tôi và ngăn trở sự tiến bộ của tôi.

Hãy nhớ rằng ma quỷ có thể cố gắng dùng xung đột để ngăn chặn bạn tiến về phía trước trong suốt những lần thay đổi. Giai đoạn thay đổi thường rất khó khăn, nhưng chúng nó dẫn chúng ta vào những địa hạt mới của sự vinh hiển. Hãy tỉnh thức, cầu nguyện, và khôn ngoan đối với những sự lừa bịp và những chiến lược của kẻ thù.

Phần Kết

HIỆP MỘT - CHÚNG TA SẼ ĐÚNG VỮNG;

Chia Rẽ - Chúng Ta Sẽ Sụp Ngã Trong suốt thời gian viết quyển sách này tôi đã nhận thấy một sự tấn công ngày càng gia tăng từ linh của sự xung đột. Tôi có nhiều cơ hội để vướng vào xung đột hơn bình thường. Tôi thấy kỳ lạ, điều gì đang xảy ra vậy? Mãi cho đến khi sắp hoàn thành quyển sách tôi mới nhận ra rằng Sa tan đã tấn công tôi bằng sự xung đột. Rõ ràng nó muốn làm tôi xao lảng, hoặc gây xung đột trong chính tâm lòng tôi để tôi không được Chúa xức dầu trên tài liệu này.

Những việc nhỏ nhặt thường không làm tôi bận tâm gì cả, những điều mà tôi đã từng chiến thắng trước đây rất lâu lại bắt đầu quấy nhiễu tôi. Tôi đã phải thực hiện quyết định tha thứ và không ở trong sự xung đột.

Suốt hai kỳ hội thảo của chúng tôi, đã có một vài va chạm giữa những thành viên trong chúng tôi. Hai nhân viên trong văn phòng của chúng tôi có sự xung đột với nhau, và chúng tôi cần phải giúp họ hòa giải.

Những trường hợp khác đã xảy ra, tất cả đều không nghiêm trọng, nhưng nếu không được can thiệp đúng mức, chúng sẽ biến thành những vấn đề nghiêm trọng. Để kết thúc quyển sách này, tôi muốn nhắc bạn nguyên tắc hàng đầu để vượt qua xung đột: Hãy học để có thể nhận diện và đối phó với xung đột.

Nếu bạn không nhận ra nó, nó sẽ xé toạc cuộc đời bạn ra từng mảnh, và bạn sẽ đổ lỗi vấn đề của bạn trên mọi thứ khác chớ không phải cội rễ của những vấn đề. Khi bạn nhận ra nó, bạn phải đối phó với nó. Nếu bạn không đối phó với nó, bạn sẽ bị nó hủy diệt.

Không ai tránh khỏi bi tấn công. Trong Luca đoạn 4 chính Chúa Jêsus cũng bị ma quỷ cám dỗ và thử thách trong đồng vắng:

“Ma quỷ dùng hết cách cám dỗ Ngài rồi, bèn tạm lìa Ngài” (Luca 4:13).

Những nguyên tắc về sự xung đột và những mối hiểm họa của nó đã được thiết lập trong đời sống và tâm hồn tôi khá lâu dài, nhưng Satan thấy việc viết quyển sách này là thời gian cơ hội để thử tôi một lần nữa. Tôi chia sẻ những điều này với bạn bởi vì tôi muốn bạn hiểu rằng Satan thường xuyên dùng xung đột trong việc cố gắng hủy hoại đời sống của chúng ta.

Vững vàng chống lại linh của sự xung đột thêm sức mạnh cho sự hiểu biết và nhận thức của tôi về nó. Tôi tin rằng chưa bao giờ tôi mạnh mẽ hơn lúc này trong việc chống cự lại nó. Khi bạn thực hành đức tin của bạn bất cứ lĩnh vực nào, điều ấy sẽ làm cho đức tin của bạn vững mạnh hơn.

Suốt cuộc hội thảo về linh của sự xúc phạm, tôi đã yêu cầu một nhóm người theo dõi bảng ghi lại mức độ thường xuyên họ đã có cơ hội để bước vào sự xung đột hoặc trở nên bức mình. Một phụ nữ đã cho biết bà ta đã có 40 cơ hội trong một tuần. Điều này có vẻ kinh ngạc, nhưng thật ra, có thể đây chỉ là một số nhỏ so với một số người khác.

Vòng tàn phá của sự xung đột có thể bắt đầu từ một sự ngẫu nhiên rất nhỏ. Châm Ngôn 17:14 nói, “Khởi đầu tranh cãi ấy như người ta mở đường nước chảy; vậy khá thôi cãi lẫy trước khi đánh lộn”.

Nếu bạn nghĩ bạn đã làm ai đó bức mình, hãy đi thêm một dặm và đơn giản nói rằng: “Nếu tôi đã làm phiền bạn, cho tôi xin lỗi”. Rồi nếu bạn khám phá rằng họ đã thật sự *bò* xúc phạm, đơn giản cầu xin sự tha thứ của họ. Năng lực của những lời “Xin vui lòng tha thứ cho tôi” thật đáng ngạc nhiên! Có thể người ta từ chối tha thứ bạn, nhưng ít nhất bạn đã làm trọn phận sự của mình và có thể *đóng* trong sự bình an.

Nếu ai đó đã xúc phạm bạn, hãy tha thứ cho họ - và tha thứ mau chóng. Hãy bảo vệ tấm lòng bạn. Châm ngôn 4:23 nhắc chúng ta rằng, “Khá cẩn thận giữ tấm lòng con hơn hết, vì các nguồn sự sống do nơi nó mà ra”.

Một sự tuôn chảy quyền năng của sự sống sẽ bắt nguồn từ một tấm lòng đầy tràn Lời Chúa, nhưng tấm lòng phải được che chở khỏi những sự cay đắng và xung đột. Hãy chống cự lại ma quỷ ngay đợt tấn công đầu tiên của nó. Đừng chần chờ đợi xem vấn đề có nghiêm trọng không. Hãy đối xử với xung đột như là một bệnh dịch. Hãy nhận thức Satan đang lẩn trốn xung quanh, tìm bất cứ sơ hở nào để bò vào. Mục đích của hắn là sự chia rẽ.

Đức Chúa Jêsus biết ý tưởng họ, thì phán rằng: Một nước mà chia xé nhau thì bị phá hoang; một thành hay là một nhà mà chia xé nhau thì không còn được” (Mathio 12:25).

Câu Kinh Thánh này mô tả sự tàn hại xảy ra khi xung đột phát triển. Điều căn bản câu Kinh Thánh muốn nói là một ngôi nhà, gia đình. Hội Thánh, thành phố hay vương quốc mà bi chia xé sẽ bị hoang tàn, hoang vu. Một nơi như thế sẽ không thể tiếp tục đứng vững được. Nó có thể tồn tại trong một khoảng thời gian nhưng nó sẽ không kéo dài đến muôn đời.

Tôi tin rằng gia đình của chúng ta sẽ tồn tại đến đời đời qua tài sản kế thừa là Lời của Chúa khi Chúa đã tạo lập gia đình của chúng tôi. Tôi tin rằng chức vụ của chúng tôi sẽ bền vững, và rồi con cháu chúng tôi sẽ nối tiếp chúng tôi từ thế hệ này sang thế hệ khác vì nó đã được thiết lập trên nền tảng của sự bình an. Tôi cũng hết sức cảnh giác những cơ hội liên tục của xung đột và chia rẽ, và chúng tôi phải luôn kiên quyết như thế nào để tránh khỏi xung đột.

Bạn có một sự kêu gọi đặt biệt trong đời sống của bạn. Bạn là một phần quan trọng trong thân thể Chúa Cứu Thế. Chúa đã dự định trước cho bạn một đời sống đầy quyền năng và kết quả Chúa Jêsus đã trả giá cho điều ấy. Nó là của bạn nếu bạn không cho phép ma quỷ cướp lấy nó khỏi bạn.

Bạn phải để lại một tài sản cho thế gian và hoàn tất công việc mà Ngài đã kêu gọi bạn. Sự xúc dầu của Chúa ở trên bạn trong mỗi công việc của bạn. Đừng

ngăn trở dòng chảy của sự chúc phước bằng cách để cho xung đột xâm phạm vào đời sống của bạn. Hãy sống làm theo mọi điều Chúa đã kêu gọi bạn. Hãy sống hòa bình với chính mình, với Chúa và với mọi người.

“Hãy cự những lời bàn luận điên dại và trái lẽ, vì biết rằng chỉ sanh ra điều tranh cạnh mà thôi. Vả, tôi tớ của Chúa không nên ưa sự tranh cạnh; nhưng phải ở tử tế với mọi người, có tài dạy dỗ, nhin nhục” (II Timôthê 2:23,24).

Ghi Chú

Chương Một:

Phôi Bay Sỏi Xung Nộι

1/ Tự điển Đại Học: New Riverside (Boston, Mass;

Công Ty Phát Hành Riverside. 1994) S.V Strife.

Chương Hai:

Sỏi Xung Nộι Bắt Vào Cái Cõι Nađ?

1/V.E Vine, Merrile F. Unger và William White In.Từ

điển giải thích từ ngữ Thánh Kinh. (Nasille, Tenn. Nhà phát hành Thomas Nelson, 1984) s.v “eris” 2054.

Chương Chín:

Xung Nộι ảnh Höông Ñeñ Sỏi Khoei Ban Nhö TheñNađ?

1/ Archibald D. Hert. Sự liên kết ẩn giấu giữa chất

adreneline và Stress. (Dallas. Tex. Word Books. 1986) trang 21, 23.

Thư Mục

Strong James. Sách tham Kinh Thánh New Strong. (Nashille, Tenn, nhà phát hành Thomas Nelson 1990)

Vine. W.E. Từ điển giải thích từ ngữ Tân Cựu ước của Vine. (Nashue Tenn. nhà phát hành Thomas Nelson 1985)

Tự điển Đại Học New Riverside II Webster. (Boston. Mass. Công ty Houghton Mifflin. 1994).

Hart. Achibald D. Sự liên kết ẩn giấu giữa chất adreneline và Stress. (Dallas, Tex: Wordbooks 1996)

Bảng Cassel danh cho:

SỐI CHỖA LANH NỘI TÂM.

“Sự tin quyết” “Vẽ đẹp thay cho tro bụi” “Quản trị những xúc cảm của bạn” “cay đắng, hận thù và không tha thứ” “Gốc rễ của sự chối bỏ”

Boabang veaphuc hong Gia Ñinh

(Dạy về những Mối quan Hệ trong 24 tiếng đồng hồ) Hôn nhân Volume I “Hiểu rõ cá tính người bạn đời của bạn” (Bao gồm hai bài trắc nghiệm về cá tính); “Định hướng cuộc đời của con cái bạn” “Hôn nhân Volume II” “Phơi bày sự xung đột” và “ Hãy yêu *men* nhau”

Những nếp nghĩ và đòn lũy của tâm trí.
 Tâm trí đồng vắng.
 Tâm trí nghi ngờ, lang thang.
 Quyền năng của tư tưởng.
 Tâm trí của xác thịt.
 Sách viết bởi Joyce Meyer
 Hãy nói với họ: Ta yêu họ
 Bình an.
 Quyết định quan trọng nhất trong đời
 Giải đáp cho mọi nan đề
 Lạy Chúa tại sao? Tại sao?
 Vẻ đẹp thay cho tro bụi.
 Gốc rễ của sự chối bỏ.
 Chiến trường của tâm trí.
 Lời, Danh, Huyết.

Muốn mua băng hoặc sách từ Joyce Meyer, xin viết về:
 Joyce Meyer - Life in The Word, Inc - P.O Box 655 - Fenton, MO 63026

Nếu ban đã thích thú với cuộc sống không có xung đột, chúng tôi đề nghị ban đọc thêm những sách sau:

MIE NG MƠI CỦA SATAN

của John Bevere.

Bạn đã từng bị tổn thương, bị lăng mạ hay bị chối bỏ chăng? John Bevere tin rằng sự không tha thứ và sự cay đắng là một phần kế hoạch của Satan để dẫn bạn đi xa khỏi ý muốn của Đức Chúa Trời. Ông dạy dỗ làm thế nào để bạn có thể làm hòa lại với những người đã làm tổn thương bạn, hãy khôi phục lại tình bạn hữu và chấm dứt lấy ác trả ác cho người khác.

Tôi cố gắng ngồi dưới chân Ngài nhưng ai nấu cơm tối đây? của Cathy Lechner

Diễn giả hội đồng danh tiếng Cathy Lechner kết hợp những lời dạy Thánh Kinh với những giai thoại buồn cười của cá nhân bà trong quyển sách rất hay này. Rất lý tưởng cho những phụ nữ nào muốn tìm sự dẫn dắt và sức Dầu của Đức Thánh Linh trong cuộc đời mình.

Về phần tôi và nhà tôi của Dolores Hayford.

Đã bao nhiêu lần bạn khởi sự giờ gia đình lẽ bái chỉ để nhận thêm một “điểm đen” trên sơ đồ mặc cảm phạm tội của bạn. Sách hướng dẫn tinh nguyện đơn giản và dí dỏm này sẽ giúp bậc Cha Mẹ phát huy những giờ tinh nguyện có chất lượng với con cái mình đem lạt kết quả bền bỉ nhưng không chỉ trong giây lát nhưng cho cả cuộc đời.

Sách có bán tại:

Creation House - 600 Rinchart Road - Lake Mary, FL 32746

1.800-283-8494

GIỚI THIỆU TÁC GIẢ

Joyee Meyer đã giảng dạy Lời Chúa từ năm 1976 và bắt đầu chức vụ trọn thời gian từ năm 1990. Là một Mục sư cộng tác của Trung tâm Cơ đốc Sự sống (Life Christian Center) ở St. Louis Missouri, bà đã phát triển, điều phối và giảng dạy hằng tuần trong buổi nhóm gọi là” Sự sống trong Lời” (Life in the Word”) Sau 5 năm hoạt động, Chúa đã hướng dẫn và đưa bà đến quyết định thành lập một chức vụ riêng gọi là “Sự sống trong Lời”.

Chương trình phát thanh “Sự sống trong Lời” của Joice được phát đi khắp thế giới qua 250 trạm tiếp vận. Chương trình truyền hình 30 phút “Sự sống trong Lời với Joice Meyer” được phát hình từ năm 1993 trên khắp nước Mỹ và *trong* nhiều nước khác nữa. Các băng giảng dạy của bà cũng được nhiều người trên thế giới ưa thích. Bà cũng đi nhiều nơi, hướng dẫn các buổi hội nghị về “Sự sống trong Lời” cũng như giảng dạy trong các Hội thánh địa phương Joice lập gia đình với Dave, là người quản trị chương trình Sự sống trong Lời, được 30 năm và có 4 con. Ba người con đã có gia đình, còn người con út đang sống với ông bà ở Fenton, Missouri, ngoại ô St Louis Joice tin rằng Chúa kêu gọi bà giúp đỡ các tín hữu biết cách xây dựng đời sống mình trên Lời của Đức Chúa Trời. Bà nói: chúa Giê-xu chịu chết để giải phóng những người nô lệ được tự do, nhưng nhiều Cơ đốc nhân ít hoặc chưa sống một đời sống đắc thắng.” Chính bà cũng đã rơi vào tình trạng như thế trong nhiều năm và bà đã tìm được sự tự do để sống đắc thắng qua việc áp dụng Lời Đức Chúa Trời; vì thế bà được trang bị để đi giải phóng những người nô lệ được tự do và đổi tro bụi thành ra vẻ đẹp.

Joice giảng dạy về sự chữa lành cảm xúc và những đề tài liên quan trong các buổi nhóm trên khắp đất nước, giúp đỡ hàng ngàn người. Bà cũng cho ghi băng hơn 150 bộ cassette khác nhau và là tác giả 16 cuốn sách về nhiều đề tài khác nhau để gây dựng thân thể Đấng Christ.

Trọn bộ “Chữa Lành Cảm Xúc” gồm 23 giờ dạy về đề tài này. Bộ băng này gồm có các bài học như: “Tin Cậy”; Vẻ Đẹp Thay Vì Tro Bụi”; “Điều Khiển Cảm Xúc Của Bạn”; “Sự Cay Đắng, Bực Tức và Không Tha Thứ”; “Căn Nguyên của sự Khước tủy”; và băng nhạc - Kinh thánh 90 phút - có tựa đề “Chữa Lành Những Tâm Hồn Tan Vỡ”.

Bà có 5 bộ băng ghi âm về đề tài tâm trí, gồm có: “Đòn luỹ Tình Thân và Tâm Trí”; “Tình Thân Đồng Vắng”; “Sức Mạnh của Tư Tưởng”; “Tâm trí của Xác Thịt”; “Tâm trí, Môi miệng, Tâm trạng và Thái độ”.

Bà cũng có 2 bộ băng tựa đề” Yêu là...” và “Tình Yêu: Sức Mạnh Tối Hậu”

Mục Lục:

Lời tựa:

- 1.Sự xung đột bị chỉ ra
- 2.Những cánh cửa mở ra cho sự xung đột
- 3.Tôi nghĩ là tôi đúng, nhưng tôi có thể sai
- 4.Quyền năng thuộc linh được khai phóng qua sự hiệp một và hoà thuận
- 5.Sự xung đột ảnh hưởng đến sự thịnh vượng như thế nào
- 6.Tin cậy Đức Chúa Trời ban thưởng cho bạn
- 7.Sự xung đột huỷ hoại
- 8.Sự xung đột tàn hại những Hội Thánh
- 9.Sự xung đột ảnh hưởng đến sức khoẻ của bạn như thế nào?
- 10.Bạn có đang xung đột với chính mình không?
- 11.Xung đột với Đức Chúa Trời
- 12.Xung đột với bạn đồng lao
- 13.Làm sao để bất đồng ý kiến một cách cụ thể chấp nhận được
- 14.Xung đột giữa cha mẹ và con cái
- 15.Hãy nhanh chóng tha thứ
- 16.Xung đột cướp đi tài sản của chúng ta
- 17.Đánh trận bằng sự bình an
- 18.Đánh trận bằng tình yêu thương
- 19.Xung đột ảnh hưởng đến sự sức dầu như thế nào
- 20.Sự căng thẳng và những thay đổi

Lời Kết

Thư Mục

